Alberto
Villoldo
Ph.D.

ȘAMAN, VINDECĂTOR, ÎNȚELEPT

Cum să te vindeci și cum să îi vindeci pe ceilalți, folosind medicina energetică a amerindienilor

Editura For You

SĂ DESCOPERIM O DIMENSIUNE ABSOLUT NOUĂ A VINDECĂRII

Alberto Villoldo, antropolog cu studii medicale, a studiat tehnicile şamanice de vindecare, împreună cu urmaşii vechilor incaşi, timp de mai mult de douăzeci de ani. În această carte, el explică faptul că punctul central în vindecarea şamanică este conceptul de Câmp Energetic de Lumină, care ne învăluie corpurile fizice. Villoldo ne învață să descoperim şi să lucrăm asupra imprimărilor pe care boala le lasă în acest câmp şi, în acest mod, să ne vindecăm pe noi înşine şi să-i vindecăm pe alții, dar şi să prevenim îmbolnăvirea.

În sfârşit, un căutător devotat, cercetător şi profesor a scos în față această moştenire bogată a amerindienilor, ajutând-o astfel să-şi ocupe locul ce i se cuvine printre marile tradiții spirituale ale lumii.

– Rudolph Ballentine, MD, autor al cărții *Vindecare totală*

Aducând la un loc darurile unui povestitor şi vindecător, cu capacitatea de a ne împărtăşi uneltele practice pe care să le folosim în viața noastră, Villoldo ne ajută să găsim metodele spirituale care ne conduc la vindecarea supremă.

– Sandra Ingerman, autoare a cărții *Recuperarea sufletului şi medicina pentru Pământ*

Cu un suflu minunat de integritate, Villoldo si-a dedicat viața tehnicilor de vindecare, vechi de secole, iar noi ar trebui sa fim recunoscători pentru asta. Folosiți această carte, pentru a porni într-o călătorie de vindecare.

– Peg Jordan, autor al cărții *Instinctul stării de bine*

Această carte, un mănunchi viu de cunoaştere veche şi sacră, este un adevărat manual care ne învață cum să lucrăm practic pentru a evolua.

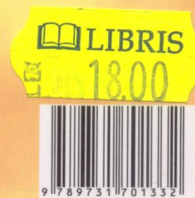
– Heather Valencia, autoare a cărții *Regina visurilor*

Dr. Villoldo Ph. D., psiholog şi antropolog, a studiat timp de peste douăzeci şi cinci de ani practicile de vindecare ale şamanilor incaşi şi ale celor din Amazon. În timp ce se afla la Universitatea din San Francisco, el a fondat Laboratorul de Autoreglare Biologică, pentru a studia modul în care mintea creează sănătate şi boală, în plan psihosomatic. Dr. Villoldo conduce Societatea celor Patru Vânturi, unde îi antrenează pe studenții din SUA şi Europa să practice medicina energetică şi procesul de recuperare a sufletului.

www.thefourwinds.com

Foto copertă - Julia Kretsch

Editura For You

ISBN: 978-973-1701-33-2

Alberto Villoldo, Ph.D

Saman, Vindecator, Intelept

Titlul in limba engleza Shaman, Healer, Sage, how to Heal Yourself and Others
with the Energy Medicine of the Americas Aceasta traducere a fost publicata in in^elegere cu Harmony Books, un departament al Random House

Coperta: PDG Advertising Tehnoredactare: Felicia Dragu§in Referent de specialitate: Elena Cocis.
Descrierea CIP a Bibliotecii Nationale a Romaoiei VILLOLDO, ALBERTO saman, vindecator, intelept / Alberto Villoldo -. - Bucuresti: For You, 2008
ISBN 978-973-1701-33-2 291.612

Tel./fax. 021/6656223; 0744352963; 0311001455, 0724212690
e-mail monica.visan@b.astral.ro; edituraforyou@b.astral.ro; editura_foryou@yahoo.com site: http://www.editura-foryou.ro
Printed in Romania ISBN 978-973-1701-33-2

Copyright © Alberto Villoldo, 2000
Titlul in limba engleza Shaman, Healer, Sage, how to Heal Yourself and Others
with the Energy Medicine of the Americas Aceasta traducere a fost publicata in in^elegere cu Harmony Books, un departament al Random House
Copyright © 2008 EDITURA FOR YOU
Coperta: PDG Advertising Tehnoredactare: Felicia Dragu§in Referent de specialitate: Elena Cocis.
Descrierea CIP a Bibliotecii Nationale a Romaoiei VILLOLDO, ALBERTO saman, vindecator, intelept / Alberto Villoldo -. - Bucuresti: For You, 2008
ISBN 978-973-1701-33-2 291.612
Toate drepturile asupra versiunii in limba romana apartin Editurii For You. Reproducerea integrala sau partiala, sub orice forma, a textului din aceasta carte este posibila numai cu acordul prealabil al Editurii For You.
Tel./fax. 021/6656223; 0744352963; 0311001455, 0724212690
e-mail monica.visan@b.astral.ro; edituraforyou@b.astral.ro; editura_foryou@yahoo.com site: http://www.editura-foryou.ro
Printed in Romania ISBN 978-973-1701-33-2

Alberto Villoldo, Ph.D

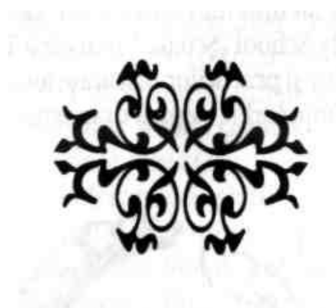
Saman, Vindecator, Intelept

cum sa te vindeci si cum sa ii vindeci pe ceilalti, folosind medicina energetica a amerindienilor

Traducere
Julia Kretsch
EDITURA FOR YOU

Helenei Kriel
Cu toata dragostea mea

Multumiri

Nu exista suficiente cuvinte pentru a-mi exprima recunostinta fata de persoanele care au facut posibila crearea acestei carti. Mai in-tai, doresc sa-i multumesc mentorului meu, Don Antonio, care a avut rabdarea, viziunea si rezistenta de a instrui un tanar antropolog occidental in artele samanice. Editorul meu, Patty Gift, de la Random House, si-a aprofundat cunostintele medicale, acompaniindu-ma pe cei mai inalti munti din Anzi, pentru a lucra impreuna cu ultimii inte-lepti incasi. Ii datorez recunostinta infinita pentru ca a transpus aceas-ta carte in realitate. Multumiri profunde Laurei Wood si lui Normandi Ellis, care m-au ajutat sa dau forma manuscrisului; lui Stanley Krip-pner, pentru ca a crezut in mine si mi-a sprijinit cercetarile in anii mei de inceput; si agentului meu, Sue Berger, pentru incurajarea ei stator-nica. In fine, vreau sa mentionez contributiile studentilor si facultatii Heabng the Light Body School (scoala Vindecarii Trupului de Lumina) in formularea tehnicilor si practicilor discutate aici, dupa cum doresc sa ii multumesc si Lisei Summerlot, pentru dragostea si sprijinul neobosit.

Prolog

Aceasta carte este rezultatul calatoriilor mele si al pregatirii cu samanii incasi. Una dintre marile civilizatii ale Americii si constructori ai impunatorului Machu Picchu, incasii, au trait in orase ridicate prin-tre nori, cu strazi din piatra, care erau curatate in fiecare noapte, prin eliberarea apei din sistemul de canale al orasului. samanii incasi au practicat medicina energetica vreme de mai bine de cinci mii de ani, transmitand aceasta cunoastere de la o generatie la alta, prin interme-diul traditiei orale. Vreme de douazeci si cinci de ani, am studiat im-preuna cu cei mai buni vindecatori incasi, barbati si femei. Ritualurile carora m-am supus in muntii Anzi si in Amazon izvorau din traditia antica si, uneori, necesitau luni intregi de pregatire. Acestea eliminau din viata ucenicului frica, lacomia, violenta si sexualitatea de tip animalic. In cautarile mele, am fost ghidat de un incas batran, pe nume Antonio Morales. Aventurile pe care le-am trait in Amazon si pe inaltimile Anzilor, impreuna cu Don Antonio sunt prezentate in cartile mele precedente, *Dance of the Four Winds (Dansul celorPatru Vanturi)* si *Island of the Sun (Insula Soarelui).*

Tehnicile pentru vindecarea cu ajutorul Spiritului si a Luminii din aceasta carte sunt propriile mele reinterpretari contemporane, ale practicilor stravechi de vindecare. Versiuni ale felului de a vedea al samanilor - pe care eu le numesc a Doua Constienta si Procesul de Extragere - sunt inca folosite in America de Nord si America de Sud. Riturile mortii isi au originea in Amazon si fac parte dintr-o suma de cunostinte descoperite de barbati si femei care au depasit notiunile noastre de timp si moarte. Am dezvoltat Procesul de Iluminare

impreuna cu mentorul meu, Don Antonio, pornind de la ramasitele unei practici incage aproape uitate de vindecare prin intermediul Campului Energetic de Lumina. Aceste tehnici sunt extraordinar de puternice si de eficiente. Trebuie folosite doar in conditiile unui cod etic si ale unei integritati de nestramutat.

Partea I prezinta cadrul sistemului de credinte ce constituie baza acestor tehnici. Partea a Il-a furnizeaza tehnicile pentru invatarea felului de a vedea al samanilor si pentru crearea spatiului sacru, precum si practica pe care o puteti experimenta pentru propria vindecare. Va rugam, nu le folositi asupra altora fara a primi o pregatire adecvata de la un maestru practician. Partea a III-a descrie tehnici avansate, care trebuie aplicate de un maestru practician, o persoana care a trecut prin ucenicie sub supravegherea unui profesor priceput. Aceste capitole descriu procedurile folosite pentru deblocarea raspunsului imun, pentru extragerea energiilor si a entitatilor intruse, precum si pentru asistarea unei persoane dragi, care face calatoria de intoarcere la lumea Spiritelor.

Exista pericole asociate cu vindecarea energetica, atat pentru client, cat si pentru vindecator. Mult prea multi practicieni prost pre-gatiti se ocupa de vindecarea energetica, fara sa inteleaga mecanismul campului energetic uman. Am vazut oameni diagnosticati cu cancer primind „vindecare energetica" pentru tumoarea lor, rezultatul fiind raspandirea cancerului in intregul organism. Spre uimirea lor, au des-coperit ca celulele canceroase se hranesc din anumite forme de ener-gie. Am vazut, de asemenea, persoane care sufereau de probleme psi-hologice grave si care au fost tratate de vindecatori necalificati, situatia pacientilor exacerbandu-se, iar simptomele nevrozelor sau disfunctiile de perceptie acutizandu-se. Intr-unul dintre cazuri, o femeie a ve-nit sa ma vada dupa ce si-a pierdut copila intr-un accident de automo-bil. Mersese la un clarvazator, care i-a spus ca fetita ei s-a aflat tot tim-pul alaturi si ca nu trebuie decat „sa fie deschisa" pentru a simti prezenta fiicei sale. Femeia s-a simtit imediat usurata. Totusi, cateva zile mai tarziu, a inceput sa sufere de insomnie. Dupa o saptamana de nesomn, a venit sa ma vada pe mine. Primul lucru pe care 1-a spus a fost ca vrea sa moara si ca este pregatita sa-si ia viata. Cand am testat-o pentru a descoperi prezenta unei entitati intruse (vezi Capitolul 8), rezultatele testului au fost pozitive. Spiritul fetei se atasase de campul Energetic de Lununa al mamei sale, cautand un refugiu in fata confuziei şi agitației pe care le experimentează cineva în urma unei morți traumatizante. Sfatul vindecătorului de „a fi deschisă", chiar dacă bine intenționat, le-a ținut atât pe mamă, cât şi pe fiică într-o stare de stres emoțional şi durere fizică.

în prima noastră şedință, mama a eliberat-o pe fiică vindecătorilor întru Lumină, care aveau să o poarte spre Lumina lumii Spiritului. I-a fost greu să renunțe. în timpul Procesului de Iluminare, a văzut moartea ca pe o uşă deschisă nemărginirii. Şi-a dat seama că fiica era despărțită de ea doar printr-un văl fin. La scurt timp după aceea, a început să doarmă din nou fără probleme. Apoi am sigilat deschiderea spre Câmpul Energetic de Lumină, prin care intrase spiritul fetiței. Asemenea unei răni deschise, această fisură în câmpul ei energetic a fost o invitație pentru entități spirituale oportuniste şi energii perturbatoare. Am folosit următoarele şedințe pentru a-i vindeca tristețea. Am încurajat-o să vadă un psihoterapeut specializat în tratarea persoanelor care au suferit o pierdere. Sunt convins că această mamă s-ar fi sinucis dacă ar fi continuat sfatul acelui clarvăzător. Astăzi, ea este un vindecător cu har şi compasiune, care îi asistă pe cei care au suferit pierderi ireparabile.

Magia neagră şi albă

Pe când aveam vreo douăzeci de ani, mă pregăteam pentru o expediție în Amazon, când am primit un telefon de la fundația care îmi sponsoriza cercetările. Aveau nevoie de un antropolog care să încheie un studiu despre vindecătorii Voodoo din Haiti. Am şovăit, pentru că ştiam foarte puține despre practicile de vindecare de origine africană din Haiti. Funcționarul de la fundație a explicat că este vorba despre doar zece zile - timp în care voi fi asistentul unui antropolog senior ce se va ocupa de proiect - şi m-a convins atunci când a precizat că îmi revizuia cererea de a mă întoarce în Amazon. Cinci zile mai târziu, am aterizat în Port-au-Prince. Antropologul senior avea aproape patruzeci de ani şi îşi petrecuse o mare parte a ultimului an în Haiti. Mi-a explicat că francezii care colonizaseră insula fuseseră cei mai răi stăpâni de sclavi din Lumea Nouă. Dacă speranța de viață a unui

sclav african, după venirea în America, era de treizeci de ani, speranța de viată a unui sclav care avea nenorocul sa ajungă în Haiti, era de doar doi ani. El a continuat explicându-mi că Voodoo a fost la bază o practică de vindecare din Africa subsahariană şi că, în Haiti, a fost, de asemenea, folosită pentru a face rău duşmanilor, în special stăpânilor care se purtau fără milă cu sclavii. Tehnicile erau identice, mi-a explicat el. Practicile pe care le foloseai ca să vindeci pe cineva puteau fi folosite pentru a face rău. Aceleaşi tehnici care erau folosite pentru a stimula sistemul imunitar, pentru eliminarea tumorilor canceroase, puteau fi utilizate şi pentru a distruge sistemul imunitar, astfel încât victima să moară de pneumonie, în doar câteva săptămâni.
Având în jur de douăzeci de ani, eram convins că ştiu despre ce este vorba. Magia neagră, am presupus, putea funcționa doar asupra celor care credeau în ea. Dacă nu te supuneai acelui sistem de credințe, nu te putea afecta. îmi aduc aminte că îi expuneam această teorie antropologului senior, pe când stăteam la o cafenea micuță, cu vedere la apă. M-a privit şi a zâmbit:
„Pot să pun pariu", am spus. „S-a făcut", mi-a replicat el.
Am pariat pe o sută de dolari că Voodoo nu mă poate afecta. Ne-am îndreptat spre casa unui preot Voodoo, alături de care lucrase el. Bătrânul locuia într-o cocioabă din lemn, pe vârful dealului, de unde se vedea întregul oraş. După prezentările de rigoare, în creola haitiană a locului, pe care colegul meu o vorbea fluent, acesta a început să-i explice bărbatului că eu eram un sceptic, ce consideră magia sa drept o făcătură şi că dorea să-mi dea o lecție. înțelegeam destulă franceză cât să prind câteva cuvinte. „Nu-i face rău", a spus el. Bătrânul s-a întors spre mine şi a zâmbit. „Vrei crezi?" a întrebat el într-o engleză stâlcită şi a râs zgomotos. Am convenit că avea să-şi facă magia în ziua de luni a săptămânii următoare, după care m-am întors în California.
în ziua cu pricina, am luat cina cu prietenii, pentru a le povesti despre experiența mea haitiană şi despre puterile vindecătoare ale Voodoo. Predicam despre importanța ingredientului credință în întreaga ecuație, atât pentru vindecarea celor bolnavi, cât şi pentru a le face rău duşmanilor. Daca trăiai în afara unui sistem de credinte, am explicat eu, pur şi simplu nu funcționa, iar eu eram dovada vie, de vreme ce, chiar în acea seară, cel mai priceput preot Voodoo din Haiti acționa asupra mea - însă, inutil. Toată lumea şi-a ridicat paharul în sănătatea mea. Aceasta s-a întâmplat luni seara. Marți şi miercuri m-am simțit bine, dar joi după-amiază am simțit o durere de cap, care, până seara, s-a transformat în migrenă. La ora opt, simțeam deja un nod în stomac, aveam spasme intestinale şi vomam incontrolabil. La miezul nopții, am primit un telefon de la antropologul din Haiti. Nu reuşiseră să acționeze asupra mea luni, aşa cum convenisem, dar o făcuseră în această zi. El tocmai se întorsese de la ceremonie la hotel şi voia să ştie dacă simt ceva. Am gemut în telefon şi i-am spus să se întoarcă la preotul Voodoo şi să-i ceară să desfacă vraja pe care o făcuse, în acel moment, chiar şi moartea ar fi fost o uşurare pentru mine.
Dar, în dimineața următoare, m-am simțit bine şi am reuşit să mă conving că mă pricopsisem cu vreun vierme intestinal. Am mers la centrul medical al universității, unde doctorul meu mi-a făcut o serie de teste şi a constatat că nu aveam niciun fel de paraziți. Această lecție m-a costat o sută de dolari, care, la vremea respectivă, reprezentau o sumă considerabilă pentru un student, şi una dintre cele mai îngrozitoare nopți din viața mea. Am descoperit că, aşa cum poți ajuta oamenii folosind vindecarea energetică, le poți face şi rău. Mai târziu, aveam să aflu că vindecarea energetică practicată de o persoană slab pregătită este adesea egală cu magia neagră, indiferent cât de bine intenționat este vindecătorul. Magia neagră nu este practicată doar în Haiti şi pe malurile mlăştinoase din Louisiana, ci oriunde indivizi bine intenționați, dar prost pregătiți, încearcă să vindece alte persoane şi, fără să ştie, le transmit energie toxică. Studenții comentează câteodată că acest lucru nu se poate întâmpla, dacă îi transmiți iubire altei persoane, de vreme ce această energie este pură

şi sfântă. Le amintesc acestor studenţi despre durerea pe care le-o pricinuim altora, în numele iubirii. Cu timpul, am descoperit un alt fel de magie neagră pe care o practicăm asupra noastră: gândurile negative şi credinţele care ne despart de puterea noastră personală şi ne distrug sistemul imunitar. Cea mai importantă lecţie pentru mine, în acea noapte, a fost rolul crucial al eticii şi intenţiei vindecătorului. 0 mare parte din îndelungata pregătire a şamanului este dedicată dobândirii unei etici superioare, a unui sistem de valori bazat pe o profundă reverenţă în faţa a tot ceea ce înseamnă viaţă. Doar atunci, tehnicile pot fi stăpânite cum se cuvine. în acelaşi fel, unui doctor specializat în medicina occidentală îi trebuie cel puţin cinci ani pentru a deprinde tehnicile necesare. Ar fi oare prudent să-mi las sănătatea pe mâna cuiva care a făcut doar un curs de medicină energetică într-un weekend? Este un lucru de neînţeles pentru vesticii care fac o pregătire superficială în medicina energetică sau şamanism. Dacă aveţi chemare pentru practicarea medicinii energetice, pregătiţi-vă cu profesori ale căror integritate, înţelepciune şi cunoştinţe tehnice vă vor ajuta să vă dezvoltaţi propriul dar spiritual.

Drumul meu pe calea şamanismului a fost ghidat de propria-mi dorinţă de a mă împlini. Vindecându-mi rănile sufletului, am învăţat să mă iubesc pe mine şi să-i iubesc şi pe ceilalţi. Am mers pe calea vindecătorului rănit şi am învăţat să transform durerea, tristeţea, furia şi ruşinea care sălăşluiau în mine în surse ale puterii şi compasiunii. Am reuşit să înţeleg durerea unei alte persoane, pentru că ştiam cum este să suferi. La Şcoala Vindecării Trupului de Lumină, fiecare student porneşte într-o călătorie a autovindecării şi îşi transformă rănile sufletului în surse ale puterii. Studenţii învaţă că acesta este unul dintre cele mai mari daruri pe care le vor face apoi clienţilor: şansa de a descoperi puterea ascunsă în durere. Studenţii învaţă, de asemenea, că vindecarea este un drum pe care porneşte clientul, şi nu o procedură pe care o efectuează vindecătorul.

în fine, vreau să subliniez faptul că metodele de vindecare din această carte reprezintă o sinteză şi propria mea interpretare a practicilor antice de vindecare. Nu vorbesc în numele profesorilor mei, al incaşilor ori al şamanilor amerindieni. Cu toate că am avut privilegiul să fac pregătire cu cei mai buni vindecători incaşi, nu pretind că reprezint vreuna dintre tradiţiile lor. Practicile de vindecare descrise în cartea de faţă sunt cele învăţate în timpul pregătirii ca şaman şi îmi asum întreaga responsabilitate pentru frumuseţea şi neajunsurile lor.

Cartea întâi

ÎNVĂȚĂTURILE ŞAMANILOR

Şamanii amerindieni au practicat medicina energetică vreme de mai bine de cinci mii de ani. Unii vindecători consideră că descendența lor spirituală îşi are originile în vremuri încă mai îndepărtate. Ei îşi amintesc poveşti pe care bunicile lor le-au învățat de la bunicile lor şi în care se vorbeşte despre perioada în care Pământul era tânăr. Chiar dacă primii locuitorii ai Americii aveau cunoştințe avansate despre astronomie, matematică şi arhitectură, scrisul nu s-a dezvoltat niciodată în această regiune ca în altele. Oamenii învățați au trecut cu vederea tradițiile spirituale ale amerindienilor, în favoarea iudaismului, creştinismului şi budismului, care au lăsat în urmă diferite înscrisuri. De exemplu, dacă teologii vestici studiază budismul de mai bine de două secole, de abia în ultimii patruzeci de ani s-au aplecat cu interes asupra studiului spiritualității amerindienilor. Studiul şamanismului a fost lăsat pe seama antropologilor care, cu vreo câteva excepții notabile, precum Margaret Mead, n-au fost îndeajuns de pregătiți pentru a studia aceste aspecte.

Distrugerea civilizației indienilor nord-americani de către coloniştii europeni i-a forțat pe amerindieni să se stabilească în rezervații unde se îmbolnăveau pe capete şi în care învățații păzeau cu grijă tradiția spirituală. Este de la sine înțeles că înțelepții nu au dorit să-şi împărtăşească tradițiile celor care îi cotropiseră. Nici indienii din Peru nu au avut o soartă mai bună. Conchistadorii spanioli au venit în Peru în căutarea aurului şi, prin urmare, nu au intervenit foarte mult asupra tradițiilor spirituale incaşe. Totuşi, ceea ce conchistadorii au trecut cu vederea, au reuşit să distrugă misionarii.

Căutătorii de aur care au ajuns pe teritoriul Americii de Sud au adus cu ei o serie de credințe de neînțeles pentru indieni. Prima credință era că toată hrana din lume aparținea prin drept Divin oamenilor - mai concret, europenilor - care erau stăpâni peste animalele şi plantele Pământului. Cea de-a doua se referea la faptul că oamenii nu pot vorbi cu râurile, cu animalele, cu munții sau cu Dumnezeu. Iar ce-a de-a treia era că oamenii trebuie să aştepte până la sfârşitul veacurilor pentru a experimenta nemărginirea.

Nimic nu li se părea mai absurd amerindienilor. Dacă europenii credeau că au fost alungați din Grădina mitică a Edenului, amerindienii se considerau administratorii şi îngrijitorii Grădinii. Ei încă vorbeau cu râurile învolburate şi cu munții şi încă auzeau vocea lui Dumnezeu în şoapta vântului. Cronicarii spanioli din Peru povestesc că, atunci când conchistadorul Pizarro 1-a întâlnit pe conducătorul incaş Atahualpa, i-a înmânat Biblia şi i-a explicat că aceasta era cuvântul lui Dumnezeu. Incaşul a dus volumul la ureche, a ascultat cu grijă câteva momente şi apoi a aruncat cartea sfântă, exclamând: „Ce fel de Dumnezeu este acesta care nu vorbeşte?"

Pe lângă tăcerea Dumnezeului European, pe amerindieni i-a uimit şi genul acestuia. Conchistadorii au adus cu ei o mitologie patriarhală, care a intimidat tradițiile feminine amerindiene. înainte de sosirea spaniolilor, Mama Pământ şi formele sale feminine - peşterile, lagunele şi celelalte deschideri ale Terrei - reprezentau principii Divine. Europenii au impus principiul Divin masculin -

falusul, sau copacul vieții. Bisericile au început să se ridice până la cer. Pământul feminin nu a mai fost divinizat ori respectat. Copacii, animalele şi pădurile au rămas la bunul plac al jefuitorilor.
Astăzi, încă trăim prinşi în chingile acestei viziuni despre lume. Considerăm că ceea ce nu respiră, nu se mişcă şi nu creşte, nu este ceva viu. Percepem energia prin prisma surselor de combustibil pe care le folosim, precum lemnul, petrolul ori cărbunele. în vremurile îndepărtate, energia era considerată materia vie a Universului. Energia era creația manifestată. Poate că cea mai importantă exprimare contemporană a acestei credințe a fost formulată de Albert Einstein, atunci când a descris relația dintre energie şi materie în ecuația sa, $E = MC^2$. în Vest, ne identificăm cu latura materială, care este finită prin natura sa. Şamanii se identifică însă cu latura energetică, infinită prin natura sa.
Mai există o diferență fundamentală între vechii amerindieni şi americanii de astăzi. în zilele noastre, ne bazăm pe percepție. Suntem o societate condusă prin reguli, care se bazează pe documente precum Constituția, cele Zece Porunci sau legi impuse de politicienii aleşi să ne pună ordine în viață. Ne schimbăm perceptele (regulile sau legile) atunci când vrem să schimbăm lumea.
Grecii antici, pe de altă parte, erau oameni ai conceptelor. Nu erau interesați de reguli, ci mai degrabă de idei. Considerau că o singură idee poate schimba lumea şi că nu există nimic mai puternic decât o idee emisă la timpul potrivit. Şamanii sunt oameni ai perceptelor. Atunci când vor să schimbe lumea, ei produc nişte schimbări percep-tuale, care le schimbă relația cu viața. Ei prevăd posibilul, iar lumea exterioară se schimbă. Iată de ce un grup de înțelepți incaşi va medita, gândindu-se ce fel de lume vor să lase drept moştenire nepoților.
Un motiv pentru care practica vindecării energetice a fost păzită cu atâta străşnicie a fost frecventa confuzie cu un set de tehnici, la fel cum medicina vestică este uneori percepută ca un set de proceduri, în mod greşit considerăm că putem stăpâni vindecarea energetică dacă învățăm nişte reguli. Pentru şaman, nu este vorba despre reguli sau idei. Este vorba despre viziune şi Spirit. Şi, dacă practicile de vindecare variază adesea de la un sat la altul, Spiritul nu se schimbă niciodată. Adevărata vindecare nu este decât o trezire, a viziunii despre natura noastră perfectă şi experiența nemărginirii.

Capitolul I
Vindecarea şi nemărginirea

Mergeam pe jos de zile întregi, l-am spus lui Antonio că nu mă deranja să luăm autobuzul sau chiar un taxi. Dar el nici nu voia să audă. Nu m-a lăsat să închiriez nişte cai. „Poporul meu a mers întotdeauna pe jos", a spus el. îi place să scoată în evidență/aptul că mă întrece la mers, chiar dacă are aproape şaptezeci de ani.

Mi-am scos pantofii, când am ajuns la Sillustani şi mi-am înmuiat picioarele în lacul rece ca gheaţa. Este un loc bizar, un cimitir întins pe mai bine de treizeci de kilometri, precum Valea Regilor din Egipt. Doar şamanii, regii şi reginele sunt îngropaţi aici, în turnuri gigantice din piatră, la marginea Lacului Titicaca. Cei mai buni pietrari provin din aceste locuri. Cum s-a dezvoltat această tehnologie aici, lângă lacul din vârful lumii?
Antonio mi-a explicat că turnurile funerare sau chulpa nu doar comemorează şamanii morţi, ci sunt şi casele lor temporare atunci când se întorc să ne viziteze lumea. Sunt spirite eliberate, puternice, care se pot materializa oricând doresc. Acest lucru nu mi-a dat mai multă linişte. Venisem aici să petrecem noaptea, pentru o ceremonie în onoarea acestor şamani străvechi.
*„Ei au păşit dincolo de timp", a spus el. Mi-a explicat că, în cazul în care credinţa mea se bazează pe ideea că timpul curge într-o singură direcţie, atunci voi fi distrus de orice experienţă a viitorului meu. „Este nevoie de multă măiestrie pentru a te bucura de viitor, fără să le permiţi cunoştinţelor despre acesta să-ţi afecteze acţiunile sau prezentul".*Am îmbrăţişat o carieră în psihologie şi, mai târziu, în antropologia medicală, pentru că mintea umană mă fascinează. în anii '80, mi-am petrecut sute de ore în laboratoarele de anatomie. Doream să ştiu cum poate mintea să influenţeze corpul, creând atât sănătate, cât şi boală. în acel moment mă interesa foarte puţin spiritualitatea, fie ea tradiţională, ori New Age. Eram convins că ştiinţa este singura metodă demnă de încredere pentru dobândirea cunoştinţelor. într-o zi, la Universitatea din California, secţionam o probă de ţesut cerebral, pregă-tindu-mă să examinez lamele la microscop. Creierul este cel mai uluitor organ al corpului. Crevasele sale îl fac să semene cu o nucă de un kilogram şi jumătate. Aceste văi şi circumvoluţiuni au reprezentat singura cale prin care natura a putut potrivi stratul extins al neocortexu-lui (cuvântul înseamnă „creier nou") în capetele noastre, fără a mări dimensiunea craniului. Evoluţia umană a întâlnit deja un obstacol anatomic insurmontabil, în încercarea de a avea un creier mai inteligent: faptul că centura pelviană nu poate tolera ieşirea prin canalul de naştere a unui cap de dimensiuni mai mari.
La microscop se pot observa milioanele de sinapse care fac legătura între celulele neuronale, într-o reţea extraordinară de fibre vii. Aceste reţele neuronale transmit cantităţi uriaşe de informaţii motrice şi senzitive. Totuşi fascinaţia pentru creier le aparţine în întregime vesticilor. Egiptenii nu aveau nevoie de aşa ceva. După moarte, creierul era lichefiat şi scos din cutia craniană, chiar dacă restul organelor erau mumificate. întrebarea cu care ne-am confruntat în acea zi, în laborator, a fost dacă mintea omului este concentrată în corpul omenesc, respectiv în creier. Ştiam că, în cazul în care creierul ar fi uşor de înţeles, atunci *noi* am fi atât de simpli încât nu l-am putea înţelege. Cu toate acestea, indiferent cât de meticulos examinăm secţiunile neuronale, mintea continuă să fie o enigmă pentru noi. Cu cât învăţ mai multe despre creier, cu atât sunt mai confuz în ceea ce priveşte mintea.
Am considerat că rasa umană a reuşit să supravieţuiască vreme de milioane de ani înainte de apariţia medicinii moderne, deoarece trupul şi mintea au cunoscut calea prin care îşi pot păstra sănătatea. Am supravieţuit unor răni care s-au infectat, dar şi fracturilor de oase, dobândite în urma căzăturilor. Până acum 50 de ani, a merge la doctor era mai periculos pentru sănătate, decât a rămâne acasă şi a te vindeca în mod natural. La începutul secolului al XX-lea, medicina a excelat doar în aria diagnosticelor. încă lipseau tehnicile de vindecare, medicamentele eficiente şi intervenţiile chirurgicale, care s-au dezvoltat de abia în timpul celui de-al Doilea Război Mondial. Penicilina, de exemplu, primul antibiotic, a fost administrat de abia din anii '40. Dată fiind starea medicinii de dinainte de 1900, ne întrebăm cum au reuşit strămoşii noştri să supravieţuiască atâtea mii de ani. Oare societăţile indigene ştiau ceva despre minte şi trup, ceva ce noi am uitat şi încercăm să redescoperim acum în laborator?

Conceptul bolii la nivel psihosomatic este acum bine stabilit, dar la început a fost asociat cu ipohondria - „totul se întâmplă în mintea ta". Efectele reale ale minții asupra trupului au fost confirmate de cercetările ulterioare. într-un fel, cu toții am devenit experți în dezvoltarea unor boli psihosomatice, încă de la începutul vieții. La vârsta de şase ani, puteam crea simptomele răcelii în câteva minute, dacă nu voiam să merg la şcoală. Bolile psihosomatice se împotrivesc oricărui instinct de supraviețuire, care a fost programat în corp de cele trei sute de milioane de ani de evoluție. Cât de puternică trebuie să fie mintea ca să învingă aceste mecanisme ale supraviețuirii şi autoconservării! Imaginați-vă că ați putea stăpâni aceste resurse, astfel încât să vă creați sănătatea psihosomatică!

în ultimele câteva decenii, domeniul psihoneuroimunologiei (PNI), care studiază felul în care stările, gândurile şi emoțiile noastre ne influențează sănătatea, a progresat. Cercetătorii PNI au descoperit că mintea nu este localizată în creier, ci în întregul corp. Dr. Candance Pert şi-a dat seama că neuropeptidele - moleculele ce trec permanent prin sângele nostru, umplând spațiile dintre celule - răspund aproape instantaneu la fiecare stare şi dispoziție, transformând întregul corp într-o „minte" vibrantă, pulsatorie. Corpul nostru experimentează fiecare emoție pe care o trăim. Discrepanța dintre minte şi corp a fost rezolvată odată cu descoperirea unei singure molecule.

Am aflat, de asemenea, cum funcționează bolile psihosomatice. Ştim că, atunci când suntem deprimați, fiecare moleculă a corpului nostru simte acea stare, la fel şi sistemul nostru de apărare. Riscul de a ne îmbolnăvi creşte. Ştim că râsul, chiar dacă nu este cel mai bun medicament, oricum, se află în vârful listei. Cercetătorii PNI au descoperit ceea ce şamanii ştiu de multă vreme, anume că mintea şi corpul sunt unul şi acelaşi lucru. Dar cercetătorii noştri au pierdut din vedere elementul crucial al tuturor vindecărilor şamanice: Spiritul.

CĂUTAREA SPIRITULUI

Pe când aveam douăzeci şi cinci de ani, eram cel mai tânăr profesor de la Universitatea de Stat din San Francisco. îmi conduceam propriul laborator, Laboratorul de Biologie Autoreglatoare, investigând felul în care medicina energetică şi vizualizarea pot schimba chimia creierului. Am reuşit să creştem cu 50% producția de endorfine, substanțele pe care le produce creierul pentru a reduce durerea şi a crea stări extatice, folosind tehnicile vindecării energetice. împreună cu studenții mei, am făcut descoperiri fascinante. Cu toate acestea, am devenit tot mai nemulțumit. Puteam influența substanțele produse de creier, dar nu aveam nici cea mai mică idee cum să ajutăm o persoană grav bolnavă să-şi recapete sănătatea. Eram ca nişte copii care au descoperit că, dacă amestecă apă şi pământ, obțin noroi. Voiam mai mult decât atât. Voiam să descopăr cum se pot construi case din chirpici sau măcar să fac nişte vase din lut.

într-o zi, în laboratorul de biologie, mi-am dat seama că investigațiile mele trebuiau să-şi lărgească aria de acoperire, în loc să o restrângă. Microscopul nu era instrumentul potrivit pentru a găsi răspuns la întrebările mele. Trebuia să găsesc un sistem mai vast decât rețelele neurale ale creierului. Mulți alții studiau deja echipamentul. Voiam să învăț să programez sistemul. Dacă existau experți care ştiau cum să folosească extraordinarele abilități ale minții umane pentru a vindeca trupul, voiam să îi găsesc. Trebuia să aflu ce ştiu ei. Poveştile antropologilor sugerau că există oameni care susțin că ştiu asemenea lucruri, inclusiv aborigenii din Australia şi incaşii din Peru.

Câteva săptămâni mai târziu, mi-am dat demisia de la universitate. Colegii mei au considerat că sunt nebun, că arunc la gunoi o carieră academică promițătoare. Mi-am dat laboratorul pe o pereche de bocanci si un bilet sprere Amazon. Am pornit să învăț de *LA cercetatorii* a căror viziune nu fusese obținută cu ajutorul microscopului, de la oameni ale

căror cunoştinţe depăşeau domeniul măsurabil, lumea materială despre care învăţasem că este singura realitate. Voiam să întâlnesc oamenii care simţeau spaţiile dintre lucruri şi percepeau firele luminoase care animau tot ceea ce înseamnă viaţă. Voiam să învăţ împreună cu cercetătorii care cunoşteau latura energetică a ecuaţiei lui
Einstein, $E = MC^2$.
în cele din urmă, cercetările mele m-au purtat din pădurile Amazonului în munţii Anzi, în Peru, unde l-am cunoscut pe Don Antonio, pe atunci în vârstă de aproape şaptezeci de ani. După standardele vesticilor, era un om sărac. Nu avea televizor şi nici electricitate. Dar susţinea că a experimentat nemărginirea.
„Suntem fiinţe luminoase pe drumul spre stele", mi-a spus Don Antonio, odată. „Dar trebuie să experimentezi nemărginirea, pentru a înţelege acest lucru." îmi aduc aminte că am zâmbit atunci când vraciul mi-a spus pentru prima oară că suntem nişte călători printre stele, care au existat de la începutul timpurilor.
Folclor ciudat, am gândit eu, meditaţii ale unui bătrân care ezită în faţa siguranţei propriei morţi. Credeam că ideile lui Don Antonio erau asemănătoare structurilor arhetipale ale psihicului descris de Carl Jung. însă Antonio interpreta miturile ad litteram, nu în mod simbolic, aşa cum făceam eu. Dar nu l-am provocat atunci. Mă gândeam cum ar fi să încerc să-i explic bunicii mele, catolică împătimită, că Fecioara Maria nu a fost tocmai virgină atunci când a născut şi că aceasta era doar o metaforă a naşterii întru Lumină a lui Hristos, Fiul lui Dumnezeu, în adevăratul sens al cuvântului. N-ar fi acceptat niciodată aşa ceva. Pentru ea, naşterea neprihănită era un lucru dovedit de istorie. Consideram că acelaşi lucru era valabil şi în cazul reflecţiilor lui Don Antonio despre nemărginire. în cazul amândurora, o frumoasă metaforă se transformase în dogmă.
Specialistul în mitologie Joseph Campbell obişnuia să spună că realitatea este creată din acele mituri a căror semnificaţie nu o înţelegem. Iată de ce este atât de uşor să studiezi, ca antropolog, o altă cultură - totul este transparent pentru cel venit din afară, asemenea noilor haine ale împăratului.
Câteodată, încercam să-i arăt toi Antonio că împăratul *era* dezbrăcat, că tinde să confunde mitologia cu faptele. Asta, până când am stat lângă el, atunci când a ajutat o misionară să moară.

Aşezat pe o latură a dealului, satul fusese ridicat în jurul şi printre nişte ruine incase. Secţiunile zidurilor de granit ale oraşului fuseseră tăiate si îmbinate cu atâta măiestrie, încât doar fricţiunea le menţinuse la locul lor atâtea secole.
Lângă marginea platoului, incaşii construiseră un cătun, un avanpost al satului, In curte se hrăneau puii, porcii şi o lama. O femeie indiană măcina mălaiul într-un mo/ar. Un bărbat bătrân ne-a condus la una dintre colibe. Umbrele creşteau şi ne-a trebuit un moment pentru ca ochii noştri să se acomodeze cu întunericul din cameră. O femeie, având capul acoperit cu un şal negru, stătea în picioare, ţinea a lumânare în mână şi murmura ceva la capul patului, o saltea de paie, susţinută de două cutii din lemn, era aşezată în centrul camerei.
Pe saltea se afla întinsă o femeie, cu a pătură indiană trasă până la bărbie. Era imposibil să îţi dai seama ce vârstă avea, atât era de slăbită. Pielea feţei era galbenă de icter şi foarte trasă. Avea părul scurt, gri-zonat. Ochii îndreptaţi înspre tavan priveau în gol. Nu se mişca, nu dădea niciun semn că este conştientă, că şi-a dat seama de prezenţa noastră.
Antonio s-a întors şi a privit spre mine, mi-a întins lumânarea, iar eu m-am apropiat şi am luat-o. Şi-a trecut mâna peste faţa femeii, iar ochii acesteia au rămas fixaţi în tavan. Avea la gât un rozariu, de capătul căruia atârna un crucifix, aşezat pe piept.
,0 misionară', a şoptit el. A fost adusă aici, în urmă cu două zile, de indienii de jos.'
A arătat înspre satul de pe deal şi dincolo de acesta, înspre junglă.
,1-a cedat ficatul', am spus. ,Cred că e în comă.'

L-am întrebat ce putem face.
‚Nimic Va muri în această noapte. Putem doar s-o ajutăm să-şi elibereze spin ful.'
Douăzeci sau treizeci de lumânări transformaseră coliba din chirpici într-un fel de capelă M-am aşezat pe un sac de pănuşi de porumb, lângă uşă, şi l-am privit pe tovarăşul meu, aşezat de cealaltă parte a camersi Camera se încălzise de 1P numeroasele lumânări, fiind izolată de răceala serii prin pereţii groşi, din chirpici.
El s-a apropiat de capul patului şi, cu blândeţe, i-a ridicat capul şi a scos rozariul din jurul gâtului ei. A pus mătăniile în palma mâinii ei stângi şi i-a închis degetele în jurul acestora. Antonio mi-a făcut semn să sting lumânările. Am mers lângă policioara prinsă de-a lungul pereţilor camerei, în timp ce bătrânul Indian murmura un cântec. Am privit peste umăr şi am văzut că avea ochii închişi. îşi pusese mâna pe fruntea femeii, iar buzele i se mişcau aproape imperceptibil. Trei lumânări erau încă aprinse, iar fumul acestora plutea în aer.
Don Antonia şi-a pus mâinile la câţiva centimetri deasupra inimii ei. Cu primele două degete întinse, a început să facă o mişcare circulară, în sensul invers acelor de ceasornic şi şi-a retras apoi mâna, încă descriind mişcarea circulară, ridicând-o în aer. Chakra inimii. A făcut asta de trei ori, apoi a început să acţioneze asupra chakrei a treia, începând din-tr-un punct aflat la câţiva centimetri de deasupra plexului solar, un cerc perfect, cu un diametru de 8 centimetri, încet, apoi mai repede, cu aceeaşi mişcare în cerc. Şi-a concentrat apoi atenţia asupra golului de la baza gâtului, asupra frunţii şi apoi în vârful capului. ‚Uite', a spus el.
Mi-am luat ochii de la fata lui şi am privit corpul femeii, mişcarea aproape insesizabilă a pieptului ei. Atunci Antonio m-a pocnit în cap.
S-a întâmplat cu rapiditatea fulgerului. Cotul lui mi-a lovit fruntea cu putere. Am ameţit pentru o clipă. Mâna mea s-a dus instinctiv la locul cu pricina.
‚Uite', a spus el din nou.
A fost o chestiune de o secundă, nimic mai mult. Ceva a strălucit la suprafaţa carpului ei, ceva lăptos şi translucid, la câţiva centimetri de conturul carpului. Apoi a dispărut. El m-a luat de braţ cu fermitate şi m-a dus la capul patului.
‚Uită-te acum. Dar nu-ţi fixa privirea.'
Şi am văzut. Dacă nu priveam fix, puteam vedea o lumină subtilă, la câţiva centimetri de pielea ei, ca şi cum un mulaj strălucitor i-ar fi ieşit din trup. A trebuit să mă concentrez, ca să nu privesc fix. Am simţit un fior involuntar pe şira spinării.
‚Este real ceea ce văd?', am şoptit.
‚0, da, prietene', a răspuns bătrânul indian.' O imagine pe care noi am uitat-o, care a fost ştearsă de timp şi raţiune.'
‚Ce este?'
‚Este ea. Este esenţa ei, trupul ei luminos. Ea i-ar spune suflet. Vrea să plece
Antonia a mai lucrat încă o oră. A repetat procedura la care asistasem mai devreme, cu aceeaşi intensitate răbdătoare, fără să ezite vreun pic, dedicat cu totul. Apoi sa aplecat asupra capului ei, cu buzele aproape de urechea ei şi i-a şoptit ceva. Brusc, pieptul ei a tresăltat şi femeia a gâfâit, când aerul i-a intrat în plămâni. A rămas acolo.
‚Expiră!'
A urmat un horcăit lung, ca un oftat. A fost ultima ei suflare. Deodată, cu coada ochiului, am văzut cum conturul acela de lumină lăptoasă s-a ridicat şi s-a transformat în ceva amorf, fără formă, ceva translucid şi lăptos, ca un opal, ce plutea deasupra pieptului ei. Am văzut forma aceea plutindu-i deasupra gâtului, apoi deasupra capului, după care a dispărut. Un sentiment uriaş de pace a cuprins încăperea.
‚Ce-a fost asta?', am şoptit.
‚A fost ceea ce incaşii numesc wiracocha.' *A închis pleoapele femeii, cu vârful degetelor.*
‚Mă bucur că ai văzut totul.'
din Villoldo şi Jendresen,
Dansul celor patru vânturi
Astăzi, după mai bine de douăzeci de ani, am ajuns să-1 înţeleg pe bătrânul indian, după cum am ajuns să înţeleg şi ce voia să spună prin experienţa nemărginirii. Am aflat că experienţa nemărginirii ne poate vindeca şi ne poate transforma. Ne poate elibera de lanţurile temporale care ne ţin blocaţi în boală şi bătrâneţe. în decursul celor două decenii petrecute împreună cu şamanii, în

junglă şi în înalţii munţi ai Anzilor, am descoperit că sunt mai mult decât un trup din carne, că sunt, făcut din Spirit şi Lumină. Această înţelegere a avut ecou în fiecare celulă a trupului meu. Sunt convins că a schimbat felul în care mă vindec, îmbătrânesc şi voi muri. Experienţa nemărginirii se află în centrul Procesului de Iluminare, practica esenţială de vindecare din această carte.

VINDECARE VERSUS ÎNSĂNĂTOŞIRE

în timpul studiilor mele alături de şamani, am descoperit că există o diferenţă între însănătoşire şi vindecare. însănătoşirea ţine de remedii şi implică rezolvarea problemelor externe, ca atunci când vulcanizezi un cauciuc, tratezi o muşcătură de şarpe sau foloseşti chi-mioterapia pentru a controla o tumoare. Ea nu te ajută să eviţi cuiele de pe şosea, şerpii din pădure şi nici boala care a cauzat tumoarea. Vindecarea este mult mai extinsă - este globală şi completă. Vindecarea transformă viaţa omului şi, adesea - chiar dacă nu întotdeauna - produce o tămăduire fizică. Am văzut multe cazuri de însănătoşire medicală, în care vindecarea nu a survenit. De asemenea, am văzut cazuri în care s-a produs vindecarea, dar pacientul a murit. Vindecarea rezultă din experimentarea nemărginirii. Vindecându-ne, măsurăm succesul printr-o stare sporită de bine, printr-un nou sentiment de pace, putere şi comuniune cu tot ceea ce înseamnă viaţă.

La câteva săptămâni după evenimentul cu misionara, pe când mergeam prin munţii de lângă Machu Picchu, m-am ales cu o pneumonie. Antibioticele nu m-au ajutat să controlez infecţia, iar accesele de tuse nu mai încetau. De câte ori tuşeam, muşchii abdominali mi se cutremurau de spasme. Am ajuns la Don Antonio, cu dureri groaznice. Bătrânul indian mi-a cerut să mă lungesc pe o blană pe care o ţinea la capul patului. El s-a aşezat pe o pernă la căpătâiul meu şi a început ritualul de vindecare. A adresat chemări spre cele patru puncte cardinale, apoi a invocat Cerul şi Pământul. După aceasta, şi-a ridicat braţele, ca şi cum ar fi împărţit aerul de deasupra capului, apoi le-a coborât încet pe lângă trup, de parcă ar fi extins marginile unui cerc invizibil. A repetat mişcarea - de această dată, extinzând marginile cercului invizibil, astfel încât să mă acopere ca o pătură. Am avut imediat sentimentul de siguranţă şi confort. Agitaţia din mintea mea a încetat şi am căzut într-o stare de amorţeală şl linişte, pe care n-am mai simţit-o decât prin meditaţie. Puteam auzi vocea lui Antonio, de undeva de departe. Mă instruia să respir în acelaşi ritm cu el şi mi-am simţit respiraţia accelerându-se. I-am simţit degetele rotindu-se în direcţia opusă acelor de ceasornic, la baza gâtului meu, scoţând o substanţă lipicioasă, precum vata de zahăr. Am observat aceste lucruri cu detaşare, de parcă i s-ar fi întâmplat altcuiva, sau le-aş fi văzut într-un vis, fără ca ceva sa mă scoată din starea aceea de calm. Apoi, mâna mea stângă a început să tresare involuntar. „Este energia toxică, ce îţi părăseşte organismul", a spus Don Antonio. „Nu te teme. Lasă lucrurile să curgă de la sine." Convulsia s-a răspândit apoi spre umărul stâng şi piciorul drept. Mişcarea era complet involuntară, asemenea smuciturilor bruşte pe care le experimentăm câteodată, înainte să adormim - doar că, în cazul despre care vă povestesc, intensitatea continua să crească. Apoi a încetat, la fel de brusc pe cât începuse şi am adormit.

A trecut aproape o oră, până când m-am trezit şi m-am uitat la ceas. Antonio stătea lângă mine, ţinându-mi capul în palme. M-a întrebat cum mă simt. Mi-am analizat trupul şi mi-am dat seama că nu puteam să mă mişc. în mod ciudat, acest lucru nu m-a deranjat. M-am simţit ca şi cum aş fi plutit într-o mare caldă şi tăcută. Antonio a început să-mi maseze scalpul şi, după câteva clipe, am putut să-mi întind mâinile şi picioare, ca apoi să mă ridic. Mă simţeam de parcă aş fi avut un somn straşnic, de noapte, iar durerea din pieptul meu dispăruse. L-am întrebat pe Antonio ce făcuse. „Se numeşte *Hampe,* sau vindecare energetică", mi-a explicat el. „Ţi-ai petrecut ultima oră în nemărginire", a adăugat el cu un zâmbet, „dar aceasta este doar o figură de stil, pentru că nu poţi petrece o anumită perioadă de timp, acolo unde timpul nu există."

A mai efectuat o singură şedinţă de vindecare şi am scăpat imediat de tuse. Sistemul meu imunitar şi-a revenit şi am simţit că încep să mă însănătoşesc. Dar şi mai importantă a fost o vindecare mai

profundă, care a depăşit rezultatele unei simple şedinţe de vindecare. După ce s-a încheiat, am avut un sentiment de calm şi seninătate, pe care îl pot descrie doar ca pe o stare de graţie şi iertare, care a rămas cu mine vreme de ani buni. Experimentasem eliberarea din lanţurile care mă ţinuseră legat de trecut, de povestea mea dureroasă, de vină, de regret, cât şi de speranţele şi teama de viitor. Trăisem sentimentul de pace. Fusesem crescut să cred că o asemenea stare de graţie se poate obţine doar prin intermediul rugăciunii şi al iubirii generoase a lui Dumnezeu.

„Eu nu acord graţie Divină ori ceva de genul ăsta, nimănui", mi-a explicat Don Antonio. „N-am făcut decât să-ţi ofer un spaţiu sacru, în care tu ai trăit experienţa infinitului. Tu însuţi ai făcut totul." Mă anunţa astfel că el crease spaţiul sacru în care avusese loc vindecarea. Energia din acel spaţiu şi asistenţa fiinţelor luminoase din lumea Spiritului mi-au dat puterea de a mă vindeca singur. Calea şamanului - am descoperit eu - este o cale a puterii, a angajării directe cu forţele Spiritului. Nu mai experimentasem niciodată calea puterii. în copilăria mea de creştin, învăţasem să mă rog şi să recit rugăciuni absolut în fiecare seară. Mai târziu, am studiat meditaţia. Atât rugăciunea, cât şi meditaţia au rămas practici importante în viaţa mea. Dar calea puterii este diferită. Ea necesită experienţa directă cu Spiritul, pe domeniul acestuia, în nemărginire. Atunci când comunicăm cu puternicele energii ale Dimensiunii Luminii, au loc vindecări extraordinare. în cursul acestui proces, renunţi la propria identitate şi la eu-1 tău limitat, experimentând o unime nelimitată cu Creatorul şi Creaţia.

Practicile de vindecare pe care le-am învăţat şi le-am şlefuit împreună cu mentorul meu indian sunt tehnici antice, menite să creeze spaţii sacre, în care miracolele pot avea loc. Acestea îi permit omului să păşească în nemărginire şi să experimenteze Iluminarea în afara timpului. Procesul de Iluminare este practica şamanică de vindecare ce stă la baza acestei cărţi,

Atunci când pătrundem în infinit, în nemărginire, trecutul şi viitorul nu mai există, iar ceea ce rămâne este doar *aici* şi *acum.* Nu mai suntem legaţi de poveştile dureroase din trecutul nostru, iar viitorul nu se mai clădeşte în funcţie de trecut. Nu se poate spune că trecutul este cu desăvârşire şters. Pierderile, durerea şi tristeţea pe care le-am trăit rămân doar ca o amintire, care nu ne mai defineşte fiinţa, cine suntem. Ne dăm seama că noi nu suntem poveştile noastre. Iar experienţa nemărginirii spulberă iluzia morţii, a bolii şi a bătrâneţii. Acesta nu este un proces strict psihologic ori spiritual; fiecare celulă din corpul nostru este informată şi reînnoită. Sistemul nostru imunitar este descătuşat, iar vindecarea fizică si emoţională au loc într-un ritm accelerat. Miracolele devin ceva obişnuit, iar remisiile spontane - acele metode misterioase şi uluitoare de vindecare, ce produc confuzii în medicină - devin experienţe la ordinea zilei şi are loc o eliberare spirituală, sau Iluminarea. Puşi în faţă cu nemărginirea, suntem capabili să experimentăm ceea ce am fost înainte să ne naştem şi cine vom fi după ce murim.

Şamanul alături de care am studiat nutrea credinţa că poate da de urma esenţei sale de lumină - ceea ce noi numim suflet - prin intermediul timpului, în acelaşi fel în care poate urmări o căprioară prin pădure. El susţinea că a urmărit firele luminoase ale fiinţei sale, până la Big Bang, la începutul timpurilor, dar şi în viitor, aflând ce avea să devină - şi încă mai departe, până la momentul în care universul nostru se va întoarce din nou la acea singularitate din care a fost creat.

Experienţa nemărginirii nu trebuie confundată cu eternitatea. Eternitatea semnifică un număr nesfârşit de zile. Eternitatea este legată de timp, de îmbătrânire şi de moarte. Nemărginirea este anterioară timpului însuşi, existând de dinainte de naşterea acestuia. Şi, de vreme ce nu s-a născut niciodată, nemărginirea nu poate muri.

Sinele nostru infinit este anterior vieţii şi morţii şi nu intră niciodată în curentul timpului însuşi. Nu s-a născut odată cu trupul nostru şi nici nu va muri, atunci când trupul nostru se va dezintegra, în nemărginire, ieşi din cursul timpului linear şi treci în sacru. Pentru că nu te mai identifici, în exclusivitate, nici cu timpul şi nici cu o formă fizică ce îmbătrâneşte şi piere, moartea nu te mai ameninţă.

Această stare de eliberare stă la baza multora dintre tradiţiile mistice ale lumii. Şamanii au descoperit metodele practice pentru a atinge acest scop. Mentorul meu a înţeles că esenţa sa de lumină este etern. Noi vrem şi chiar înclinăm să credem acest lucru, dar, cu toate

acestea, puţini dintre noi au certitudinea faptului în sine. A citi despre asta într-o carte, nu este relevant. Antonio mi-a explicat odată că, pentru şaman, există o diferenţă între a obţine informaţii şi a deţine cunoaşterea adevărată. Informaţia este când înţelegi că apa este compusă din doi atomi de hidrogen şi un atom de oxigen, H_20.
Cunoaşterea este înţelegerea în profunzime a naturii apei, astfel încât să poţi aduce ploaia.
De-a lungul anilor, Don Antonio şi cu mine am dezvoltat şi am rafinat Procesul de Iluminare, care se bazează pe o practică de vindecare ce a fost aproape distrusă de conchistadori şi de Biserică. Procesul de Iluminare ne permite să experimentăm nemărginirea şi să ne reînnoim de la sursa care animă şi furnizează informaţie către tot ceea ce înseamnă viaţă. Desigur, dacă te loveşti la picior, nu e nevoie să ai experienţa unei epifanii. Pur şi simplu, pui un bandaj peste rană. Dar, dacă sistemul tău imun nu răspunde sau dacă o persoană iubită suferă de o boală gravă, poate că este timpul să priveşti dincolo de ce e concret, dincolo de finit, către o practică de vindecare bazată pe experienţa nemărginirii.

Capitolul 2

Vindecătorii întru Lumină

în timpul prânzului, Profesorul Lancho ne-a spus povestea însemnelor uriaşe de pe platoul din deşert. Ca arheolog şef al regiunii Nazca, este cel mai puternic om din zonă. El aprobă fiecare săpătură arheologică şi are în subordine un echipaj de poliţie, care are grijă ca şantierele arheologice să nu fie prădate. îl cunosc de ani buni. Atunci când arestează hoţi, le confiscă şi prada, care ajunge într-un muzeu regional. Jefuitorii de morminte ajung la închisoare. Unele dintre piesele pe care le scoţia iveală din pământ au o vechime de mii de ani. Atunci când dă peste artefacte care crede că îmi vor plăcea, le păstrează pentru mine. Aşa merg lucrurile în America Latină. El nu reprezintă legea. El este *legea. Şi suntem prieteni. Astăzi, mi-a dat un cadou, într-o cutie de pantofi. „Nici măcar muzeele nu au aşa ceva", mi-a spus el. Când am deschis cutia, am găsit braţul unei mumii. încheietura mâinii era tatuată cu însemnele unei înalte preotese şamane. Lancho îmi mai dăduse artefacte interesante şi în trecut, dar acesta le-a întrecut pe toate. Antonio a fost nemulţumit de profanarea mormântului şamanic. în această seară, vom organiza o ceremonie lângă desenul uriaş al unei păsări colibri. Voi aduce braţul cu mine şi îl voi îngropa, întorcându-l în pământ, acolo unde trebuie să se afle, de fapt.*
Am încheiat ceremonia, la miezul nopţii. Merseserăm pe jos până la însemnele gigantice de pe platou, pentru a primi energia păsării colibri, care întruchipează calităţile pe care trebuie să le aibă şamanii, în călătoria lor epică. Am pus braţul mumificat în capătul altarului, pe o pânză ţesută simplu, unde se aflau şi pietrele medicinale ale lui Antonio. Când am privit mâna pe întuneric, degetele acesteia au părut să se mişte, chemându-ne. Antonio şi-a închis ochii şi a început să cânte, scuturându-şi zornăitoarea. S-a întors spre

mine. Ochii săi căprui, prietenoşi, erau transfiguraţi şi mi s-apărut că privesc în ochii unui uliu. „Ea suferă", a spus el, cu o voce fermă. „Se chinuie pentru oamenii ei, care au fost masacraţi de spanioli în acest loc, cu mulţi ani în urmă. Trebuie să o ajutăm." A pornit din nou ceremonia şi a început să fluiere şi să cânte, pentru a chema spiritele acestora.
Lui Antonio nu-i venea să-şi creadă ochilor. Un şir de entităţi a apărut în faţa noastră - vreo douăzeci de spirite aliniate în deşert, în faţa altarului. Antonio i-a îndrumat, spunându-i fiecăruia că este timpul să se odihnească, să se întoarcă în casa din Lumea Spiritului. A chemat un neam de vraci, bărbaţi şi femei - spirite de Lumină - care să îi asiste şi, unul câte unul, oamenii au fost eliberaţi din durerea lor. „ Ea nu-şi poate găsi pacea, până când nu ştie că oamenii ei au fost jeliţi şi vindecaţi", a spus el. Am putut simţi durerea fiecărui spirit care s-a apropiat: un copil care şi-a pierdut părinţii, o tânără femeie care şi-a pierdut iubitul, un bărbat care şi-a pierdut căminul.
Lucrurile au decurs astfel, întreaga noapte. în zori, după ce ultimul spirit a fost vindecat, Antonio mi-a spus să îngrop braţul. „Acum ea îşi poate găsi pacea", a spus el. „Lată de ce arheologul ţi-a dat ţie această mână. Ea a aranjat totul, din lumea de dincolo. Ştia că vom veni aici şi îi vom ajuta pe oameni să se vindece".
Ciudate sunt căile spiritului...
Am fost primul antropolog nord-american care a stabilit un contact îndelungat cu poporul Q'ero, ultimii incaşi, care trăiesc pe vârfurile izolate ale Anzilor. Aceştia încă vorbesc limba pură Q'echua şi, în ultimele cinci sute de ani, au avut puţine contacte cu Biserica ori cu Statul. Practicile lor şamanice au rămas intacte încă din vremea cuceririi, nediluate de predicile misionarilor. Băştinaşii Q'ero sunt păstrătorii legendari ai profeţiilor incaşe. Vracii lor, printre care şi mentorul meu, Don Antonio, cred că tradiţia lor spirituală îşi are originea cu o sută de mii de ani în urmă. Ei îşi amintesc istorisiri, transmise de la bu-
nică la fiică, despre vremurile de dinaintea apariţiei oamenilor. înţelepciunea spirituală a străbunilor includeau lecţii despre viaţă, călătoria de dincolo de moarte, în nemărginire, precum şi tehnicile pentru vindecare, prin intermediul Câmpului Energetic de Lumină.
Distrugerea lumii indienilor de către primii colonişti a reprezentat ştergerea tradiţiilor spirituale ale grupurilor de băştinaşi. Practicile de vindecare ce au supravieţuit genocidului asupra indienilor au fost păzite cu stricteţe. Este de înţeles că şamanii amerindieni au devenit reţinuţi în a le împărtăşi albilor cunoaşterea lor. Conchistadorii spanioli şi misionarii care i-au acompaniat au distrus şcolile de vindecare din Cusco. Templele au fost demolate şi în locurile respective au fost construite biserici, folosindu-se pietrele provenite de la temple. Tradiţiile incaşe de vindecare nu au mai fost menţinute de către un ordin de preoţi şamani, care au fost persecutaţi asiduu de Inchiziţie. Practicile incaşe spirituale şi de vindecare au fost transmise pe cale orală. Atunci când Biserica Catolică a interzis ritualurile şi ceremoniile păgâne, tehnicile spirituale au devenit asemenea unei tapiserii bătute de vânturile timpului. Tot ce a rămas după cinci sute de ani au fost fragmente păzite cu străşnicie de şamanii vindecători rămaşi.
Ne gândim la Inchiziţie, ca la ceva de domeniul trecutului. Considerăm că această organizaţie brutală a dispărut odată cu Iluminismul - iar acest lucru este, în mare parte, adevărat. Inchiziţia şi-a închis „birourile" cu multă vreme în urmă, cu excepţia unei singure ţări, Peru, tărâmul incaşilor. Până în ziua de astăzi, ultimul sediu rămas încă mai operează sub direcţia Dominicanilor, ordinul catolic ce a condamnat-o la moarte pe Ioana d'Arc. Este cunoscut sub numele de Oficiul pentru Stârpirea Idolatriei. El rezistă în Anzi, deoarece acesta este singurul tărâm al continentelor Americane, în care practicile şamanice încă mai există la scară largă. Astăzi, Peru este o ţară catolică, având douăzeci şi patru de milioane de locuitori. Peste douăzeci de milioane dintre ei sunt Indio, care au fost convertiţi la catolicism şi care, totuşi, continuă să caute vindecarea la şamani şi îl venerează pe Inti, zeul Soarelui - la fel cum o făceau în urmă cu cinci sute de ani.

Faptul că Inchiziția şi-a păstrat un sediu activ în Peru a fost destul ca să-mi stârnească atenția asupra descendenților celor care au construit Machu Picchu, Ideea că aceşti vraci încă mai discută cu râurile şi copacii şi poartă conversații cu Dumnezeu, i-a făcut şi mai atrăgători. Posibilitatea ca şamanii să dețină cheile practicilor antice pentru vindecarea minții şi a trupului i-a făcut de-a dreptul irezistibili. Astfel a început o călătorie nesfârşită, care m-a purtat prin grădinile primitive ale junglei Amazonului, până pe cele mai înalte culmi ale An-zilor. Acolo am descoperit o practică spirituală străveche, potrivit căreia fiecare dintre noi este capabil să experimenteze nemărginirea - iar această experiență ne întregeşte; Pământul nu ne aparține, ci noi aparținem Pământului; încă putem vorbi cu Dumnezeu şi putem auzi vocea Sa, în întreaga Creație.
Călăuzit de Don Antonio, m-am întors la rădăcinile civilizației incaşe, pentru a strânge vestigiile medicinii energetice, vechi de cinci mii de ani, care vindecă prin intermediul Spiritului şi al Luminii. Răspândiți printre rămăşițele imperiului, se mai aflau nişte înțelepți care cunoşteau vechile căi. Don Antonio şi cu mine am călătorit prin nenumărate sate şi cătune, întâlnindu-ne cu zeci de vraci, bărbați şi femei. Am studiat esența ritualurilor lor, Din lipsa informațiilor scrise, fiecare sat a adăugat propria savoare şi propriul stil practicilor care supravieţuiseră. Am călătorit în Amazon şi, vreme de mai bine de zece ani, m-am pregătit alături de vracii din junglă. Am călătorit pe coasta peruană, de la Nazga - situl arheologic unde se află giganticele simboluri, reprezentând animale şi forme geometrice - până în legendarele lagunele Shimbe din nord, căminul unora dintre cei mai renumiți vrăjitori ai țării. Lângă Lacul Titicaca - Marea din Vârful Lumii - am adunat poveştile şi practicile de vindecare ale oamenilor din care, spune legenda, s-au născut incaşii. Atunci când mentorul meu a devenit prea bătrân pentru a mai călători, am continuat cercetările de unul singur, Antonio şi cu mine am refăcut multiplele ițe ale tradițiilor incaşe de vindecare. El le-a comparat cu rețeserea unei tapiserii vechi, uzate de timp şi de cuceririle europenilor. Aceasta era tapiseria pe care conchistadorii îşi imaginaseră că o distruseseră şi o răspândiseră în cele patru colțuri ale destrămatului imperiu incaş. După mai bine de douăzeci şi cinci de ani de cercetare, nu a mai trebuit decât să înno-dăm aceste fire la ghergheful cunoaşterii şamanilor de astăzi şi să re
țesem părțile care fuseseră tocite de timp. Ceea ce a rezultat a fost un set de tehnici sacre, care transformă corpul, vindecă sufletul şi pot schimba felul în care trăim şi murim. Ei spun că suntem înconjurați de un Câmp Energetic de Lumină, a cărui sursă este localizată în nemărginire - o matrice care menține sănătatea şi vitalitatea corpului fizic. Printre înțelepții alături de care am lucrat au fost Dona Laura, o femeie vraci din vârful munților şi Don Manuel Quispe, cel mai vârstnic vraci Q'ero. Fiecare dintre aceşti înțelepți reprezenta una dintre rădăcinile incaşilor, ai căror strămoşi au venit de pe coastă, din junglă şi de pe creasta munților. De atunci încoace, mulți dintre aceşti maeştri au decedat, dar Don Manuel, la vârsta de nouăzeci de ani, a rămas profesorul meu şi astăzi. Ca antropolog, cred că este important ca sursele să fie verificabile şi clare. Aceasta a fost obiecția mea, în cazul autorilor ale căror lucrări nu sunt credibile, de vreme ce nimeni nu se aşteaptă ca ei să fi ajuns la sursă. în următoarele pagini, vreau să vi-i prezint pe vracii care mi-au ghidat pregătirea. Fiecare dintre aceşti oameni este un şaman împlinit prin forțele proprii. Munca lor a devenit legendară. Ei au fost profesorii mei.

DON ANTONIO MORALES

Antonio a făcut parte din corpul profesoral al Universității din Cusco. Căutam un translator care să mă ajute în cercetările mele, cineva care să vorbească fluent Q'echua, limba incaşilor şi care să înțeleagă şi să-mi traducă nuanțele subtile folosite de şamani. Profesorul Mo-rales s-a potrivit perfect nevoilor mele. Acest bărbat slab, firav, purta costume la mâna a doua, fabricate în anii '40 şi avea o husă din plastic pentru stilou, în buzunarul de la piept al cămăşii. Nu vorbea doar fluent în Q'echua, ci era capabil să descifreze poezia şi filozofia băştinaşilor. Numai că antipatiza profund antropologii, pe care îi considera conchistadori moderni, veniți să jefuiască darurile poporului său. La început nu am avut habar de ce a acceptat să lucreze cu mine. A refuzat să primească vreun ban pentru serviciile de

traducere, acceptând doar cazare şi masă, atunci când călătoream. După mai mulți ani, am înțeles. Eu urma să fiu translatorul său. M-a considerat un pod, prin intermediul căruia putea aduce învățăturile şamanilor în lumea vestică. De abia când s-a întâmplat incidentul cu misionara, am descoperit că Don Antonio ducea o viață dublă: profesor universitar pentru *civiliyados,* şaman-vindecător pentru indieni. Mânuia o zornăitoare şi o pană, cu aceeaşi dexteritate cu care folosea stiloul. Profesor respectat, şaman temut - şi, în acelaşi timp, iubit - a fost vindecătorul pe care l-am căutat, iar el a fost cel care m-a găsit. Antonio a rămas orfan la o vârstă foarte fragedă şi a fost crescut de călugărițe. în copilărie, făcea curat în bisericile din Cusco, pe timpul zilei, iar nopțile şi le petrecea învățând să citească şi să scrie. în timpul iernii, perioadă secetoasă în Anzi, el pleca în satul Paucartambo, unde îşi continua studiile asupra metodelor de vindecare.
Există numeroase căi prin care un şaman este chemat pe drumul său. Cea mai directă, dar şi cumplită, o reprezintă moartea. Antonio a fost lovit de fulger, la vârsta de doisprezece ani. Şi-a pierdut o parte din pavilionul urechii stângi şi a rămas cu o cicatrice care îi traversează pieptul, întinzându-se la de umărul stâng, până la coapsa dreaptă. Vreme de aproape doi ani nu a vorbit, iar călugărițele au fost convinse că a rămas debil mintal. Cu toate acestea, până la vârsta de cincisprezece ani a citit toți clasicii vestici şi a devenit un bun vorbitor de latină şi spaniolă. Fulgerul a schimbat felul în care se efectuau conexiunile în creier şi a trezit capacitățile latente, care i-au permis să se alăture amerindienilor şi indienilor cu studii universitare. Sunt convins că fulgerul i-a acordat creierul, 1-a făcut să semene cu un automobil performant, care funcționează doar pe bază de carburant cu cifră octanică mare. Aceasta înseamnă că nu putea tolera alcool şi se cher-chelea după doar o jumătate de bere. Limba i se dezlega şi începea să îmi povestească despre tinerețea lui. în asemenea momente, îmi răspundea la toate întrebările. Singura problemă era că, după ce îşi termina berea se oprea cu totul din vorbit şi adormea.
Antonio este cea mai neobişnuită persoană pe care am cunos-cut-o vreodată. Nu îl văzusem vreme de mai mulți ani, când m-am întors în Cusco împreună cu un grup de studenți de-ai mei. Auzise că mă aflu în oraş şi pornise din satul său, la ora trei dimineața, pentru a veni să mă vadă. Chiar şi la vârsta de şaptezeci de ani, refuza să ia autobuzul şi avea puterea şi agilitatea unei pisici. A ajuns la hanul rustic
în care locuiam, puțin după ora şase dimineața. A intrat în cameră fără să bata, încercând să mă surprindă. Am privit dinspre cabina de duş şi l-am văzut sărind prin aer, ca o pisică, şi aterizând peste colegul meu de cameră, Hans, prieten şi maestru în artele marțiale, care încă dormea. Am închis ochii, gândindu-mă cu groază ce se va întâmpla cu bătrânul meu maestru. Când i-am deschis, i-am văzut pe amândoi stând pe pat, dând mâna şi râzând ca nişte vechi prieteni.
Antonio avea nivelul al şaptelea, *kurak akuyek,* cel mai înalt grad pe care îl poate obține un şaman.*
Mă luase drept discipol şi, cu toate acestea, mă considera egalul său, în ceea ce priveşte cunoaşterea ce aparținea lumii occidentale. Era convins că şamanismul nu mai aparținea strict indienilor şi că vestul avea nevoie de aceste învățături sacre, pentru a născoci o nouă filozofie şi ecologie pentru secolul al XXI-lea. Spera că eu voi dovedi că are dreptate.
"Primul nivel al şamanismului andin este *ayni karpay,* în care discipolul stabileşte o relație potrivită cu natura şi nu este considerat încă şaman. Cel de-al doilea nivel *este pampamesayok. Pampa* se referă la zona de câmpie. *Mesa* este altarul şamanilor, iar *yok* înseamnă putere. La acest nivel, dis-cipolul devine un purtător al *mesa.* Şi-a adunat deja obiectele care îi servesc în procesul de vindecare, iar datoria sa este să servească Pământul. Cel de-al treilea nivel este *altomesayok,* sau marele purtător al *mesa.* Responsabilitatea *altomesayok* este față de *apus,* munții sacri, şi față de învățăturile despre vindecare. Există trei grade în cadrul acestui nivel şi, pe măsură ce puterea şi înțelepciunea cresc, cel de acest nivel intră sub protecția munților mai înalți. Cel de-al patrulea nivel este *kurak akuyek.* Cuvântul *kurak* înseamnă „mai înțelept", iar *akuyek* înseamnă „a mesteca" sau „a mastica". Asemenea unei mame care mestecă mâncarea, înainte de a o da bebeluşului său, la acest nivel, şamanul „mestecă" cunoştințele, astfel încât ceilalți să le poată „digera". Poate dura o viață întreagă să ajungi la acest nivel, unde trebuie să îți îndeplineşti datoria față de stele. Puțini şamani

ajung aici. Nivelele de deasupra acestuia sunt cunoscute drept *Inka Mailku* sau bătrânul zilelor; *Sapha lnka,* sau cel a cărui strălucire se revarsă în afară; şi *Taitanchis Ranti,* adică cel care străluceşte, având Lumina lui Dumnezeu în el. Fiecare dintre aceste nivele este mai rafinat decât cele de dedesubt şi este recunoscut după puterile pe care şamanul le dobândeşte. N. A.

DON MANUEL QUISPE

Don Manuel Quispe are nouăzeci de ani şi este cel mai bătrân vraci incaş. Am citit pentru prima oară despre Don Manuel, într-un număr special *al National Geographic* despre Peru, din 1962, în care era descris, la vârsta de cincizeci şi doi de ani, drept cel mai vârstnic dintre şamanii Q'ero şi singurul care îşi amintea cum se numără cu *quipu,* inelul cu sfori colorate înnodate, cu ajutorul căruia se calcula în imperiul incaş. Până să-1 cunosc eu, în 1989, nu putea folosi *quipu,* decât pentru a spune poveşti. Uitase sistemul de calcul matematic al incaşilor, în mintea lui nu mai rămăseseră decât legendele.

Don Manuel s-a născut în comunitatea Q'ero, ca fiu al unui fermier. La vârsta de cincisprezece ani, s-a îmbolnăvit foarte rău. Tatăl său 1-a dus la vracii din satul său şi niciunul nu a reuşit să-1 vindece -nici măcar doctorii de la dispensarul din Cusco. Pe când îşi aducea fiul slăbit, înapoi în Q'ero, s-a oprit la sanctuarul Huanca, un loc sfânt, în care puterile naturii se unesc. Sanctuarul de la Huanca era idolatrizat în asemenea măsură de către incaşi, încât preoții catolici au construit o biserică deasupra lui, pentru a-i converti pe indieni. A avut loc un miracol, iar Don Manuel a început să mănânce şi să-şi recapete puterile. Huanca este localizat la jumătatea versantului sudic al Muntelui Pachatusan, al cărui nume înseamnă „axa lumii". Spiritele muntelui l-au instruit pe Manuel să călătorească până la un alt *apu,* sau munte sacru, numit Ururu, chiar dincolo de vale. Tânărul Manuel şi-a petrecut primele luni într-o peşteră, asemenea unui pustnic, bând apa care se filtra prin pereți şi făcând plimbări lungi în munți, de unul singur. Aici a început pentru prima oară să-i vorbească lui *apu.* Muntele însuşi a devenit învățătorul său. Fusese foarte aproape de moarte, experimentase continuitatea vieții de dincolo şi venise înapoi. La întoarcerea în Q'ero, şi-a finalizat ucenicia, învățând ritualurile trecerii, sub îndrumarea unuia dintre şamanii legendari ai neamului.

Când l-am cunoscut, îşi pierduse deja toți dinții din față. îl cunoştea pe mentorul meu, Antonio, şi a acceptat să mă învețe. Tot ce voia de la mine era un rând nou de dinți. încercarea a fost mai complicată decât îmi imaginasem. Dentistul a fost nevoit să-i extragă dinții rămaşi, unul câte unul, iar durerea persista vreme de câteva zile după intervenție. De două ori a fost pe punctu' de a muri din pricina anestezicului. Manuel m-a considerat responsabil pentru fiecare extracție dureroasă. în cele din urmă, şi-a obținut noua dantură, s-a privit în oglindă şi a zâmbit. în săptămâna care a urmat, a început să mă învețe tot ce ştia. Am mers împreună pe Muntele Ausangate şi acolo mi-a dat *hatun karpay,* sau marea transmisie. Apoi mi-a spus să sar în Otoron-go Warmi Cocha, laguna jaguarului femelă. L-am privit neîncrezător.

„Ce să fac?"

„Să sari în lagună", mi-a răspuns el. Asta este pentru toată durerea pe care am îndurat-o, când mi s-au extras dinții.

Ne aflam la o altitudine de patru mii trei sute de metri, era în miezul iernii şi ningea. Termometrul din rucsacul meu arăta minus zece grade. Apa lagunei provenea dintr-un ghețar albastru, aflat în mijlocul iazului. Având în vedere temperatura şi altitudinea, eram convins că aveam să fac infarct.

„Nu-i vina mea că dentistul nu ți-a dat destul anestezic, am spus, încercând să-1 conving să găsească alt test pentru mine.

„Eu aproape am murit la poalele muntelui, înainte ca *apu* să-mi dea viața înapoi", a spus el, un zâmbet subțire dezvelindu-i strălucitorii dinți noi. „Eu îți dau *karpay.* Să vedem dacă *apu* îți dă viața."

După aceea, Don Manuel rai-a explicat inițierea şamanului andin. Există şapte nivele sau ritualuri majore ale inițierii. Vindecătorul are nevoie doar de primele două nivele. Maestrul şaman are nevoie de patru. Foarte puțini oameni reuşeau să depăşească toate nivelele. Don Manuel, Dona Laura ți Don Antonio erau singurii dintre şamanii rămaşi, care atinseseră toate cele şapte nivele ale inițierii.

Atunci când se află la primul nivel, vraciul primeşte cele şapte arhetipuri sau principii după care este organizat universul, care întruchipează spiritul şarpelui, al jaguarului, al păsării colibri şi al condorului, în cele patru chakre inferioare. în chakrele superioare, discipolul primeşte trei fiinţe luminoase, principiile organizatoare ale lumilor de jos, din mijloc şi de sus. Ei obţin, de asemenea, „benzile puterii", o protecţie pentru vindecător, astfel încât să nu ia nici un fel de energie toxică de la clienţii săi. Urmează un ritual, *hawak,* ce deschide ochii spre felul şamanic de a vedea. Am transformat acest ritual într-o tehnică pentru a trezi cea de-a Doua Atenţie (a se vedea Capitolul 5), care îi permite individului să perceapă latura luminoasă a vieţii.
Cel de-al doilea nivel andin este *pampamesayok.* în timpul acestui ritual, şamanul primeşte un neam de vraci, bărbaţi şi femei, dedicaţi servirii Pământului şi tuturor creaturilor sale simţitoare. După acest ritual al trecerii, vindecătorul nu lucrează niciodată singur. Este sprijinit de o comunitate a spiritelor de lumină, care îl asistă în vindecare. Aceste spirite de lumină transcend cultura şi timpul. Ritualul te conectează la descendenţa vindecătorilor întru Lumină, care te recunosc şi răspund chemării tale.
„Nu a fost, de fapt, nevoie să sari în lagună", mi-a spus Don Manuel, în timp ce eu stăteam tremurând, încercând să-mi pun hainele. „Testam doar cât eşti de hotărât." în noaptea aceea, în timp ce Don Emanuel dormea, am intrat în cortul său şi i-am ascuns placa dentară. A avut nevoie de două zile ca să o găsească.
Vreme de aproape şapte ani, până când a devenit prea bătrân pentru a călători, Don Manuel şi cu mine au predat căile *kurak aku-yek,* studenţilor mei din America de Nord. Punctul culminant al călătoriilor noastre a fost atunci când am efectuat o ceremonie pentru vindecarea Pământului, la altarul principal al Catedralei Sf. Ioan Divinul,
din New York, cea mai mare catedrală gotică din lume. Sute de oameni au participat. Don Manuel a zâmbii tot timpul. Nu şi-a imaginat niciodată că va oficia o ceremonie la un altar creştin.

DONA LAURA

Dona Laura a fost partenera lui Antonio într-ale medicinei. Au învăţat în munţi, de la aceiaşi profesori. El s-a mutat în oraş. Ea a înaintat mai mult în munţi şi a locuit deasupra zăpezilor de lângă Muntele Ausangate, muntele incaş sfânt. Era o cotoroanţă aprigă, unul dintre cei mai înspăimântători oameni pe care i-am cunoscut vreodată. Putea privi de-a dreptul prin tine, iar, la lumina lumânării, trăsăturile ei păreau să se schimbe, nasul îi devenea coroiat ca un cioc, iar ochii păreau de vultur. Nu a fost de acord ca Antonio să mă înveţe şi 1-a mustrat, spunându-i că acestea sunt căile de cunoaştere ale indienilor. De abia după ce mi-am încheiat ritualurile trecerii, după ce am devenit eu însumi un *kurak akuyek,* a încetat să mă mai numească „băiete" şi am devenit prieteni.
Nu i-am luat niciodată dispreţul ca pe o chestiune personală. Era fioroasă cu proprii studenţi, îi bătea cu băţul, atunci când comiteau greşeli prosteşti. A obţine un zâmbet de la ea, oricât de efemer ar fi el, însemna mai mult decât orice laudă primită de la ceilalţi profesori. Era şefa societăţilor de medicină, având acelaşi statut şi acelaşi rang cu Don Antonio. Şi îşi putea schimba forma. Dacă majoritatea şamanilor puteau călători sub forma spiritului unui vultur sau al unui jaguar, în vis, Laura putea să facă acest lucru în stare de trezie, ziua, în amiaza mare. îşi putea uni spiritul cu al unui condor şi putea determina pasărea să zboare acolo unde voia ea, să coboare în prăpăstii sau să se ridice la mulţi kilometri deasupra Pământului, contemplând peisajul. Odată, la poalele Muntelui Ausangate, a fost provocată de unul dintre studenţii ei, un indian scund şi îndesat, pe nume Mariano, care avea mult umor şi căruia îi plăcea să strângă plante medicinale, numai că orice altceva îi ieşea pe dos. „De unde ştii că eşti în trupul condorului şi că nu îţi imaginezi doar?", a întrebat el. Eu mă aflam la vreo trei metri distanţă, în tabăra noastră, împreună cu Don Antonio. Am simţit brusc încărcătura electrică din aer şi am văzut un zâmbet pe buzele lui

Apoi mi-a explicat că trebuia să ating cu buzele gheața de pe fundul iazului. Chiar dacă ghețarul albastru se afla la doar doi metri sub apă, mă îndoiam că îmi voi putea ține respirația îndeajuns ca să ajung la fund.
„Nu sta în apă mult timp", a spus el.
Sunt prea bătrân pentru aşa ceva, am gândit eu. Dar ceva din interiorul meu preluase controlul şi m-am trezit dezbrăcându-mă: geacă de munte, pantaloni de lână, lenjerie de corp groasă. Frigul îmi pătrundea până în oase. M-am urcat pe un bolovan deasupra apei înghețate, strângându-mi brațele la piept. Pielea mi se făcuse ca de găină. Nu mă ajuta deloc să mă gândesc la ce urma. Am sărit în iaz şi am simțit că mi se taie respirația din cauza apei înghețate. Am reuşit să înot până în centru, dar nu mi-am putut ține respirația destul de mult timp, încât să mă deplasez pe sub apă. Apoi m-am scufundat, ca într-un vis, şi am sărutat ghețarul.
Antonio. Noi ştiam că nu este cazul să o provocăm pe bătrână. Am aşteptat cu toții răspunsul ei.
„Există vreo diferență între realitate şi imaginație?", a răspuns ea, pe un ton blând. Ne-am uitat dezamăgiți unii la alții.
Se apropia amurgul şi vreo şase dintre noi plecasem să culegem vreascuri şi *masto,* balegă uscată de lamă, care e folosită drept combustibil aici, în munți. O jumătate de oră mai târziu, ne întorseserăm cu toții în tabără, mai puțin Mariano. Majoritatea studenților Laurei erau femei. Acestea le dăduseră celor doi ucenici bărbați nume femeieşti, pe care le foloseau atunci când ei nu se aflau prin preajmă. „Unde este Maria?", au întrebat ele, în joacă. „Poate că s-a rătăcit".
îmi dădeam seama că Antonio era îngrijorat. Era iarnă şi ne aflam pe cel de-al doilea munte ca înălțime din America de Sud. într-o jumătate de oră, temperatura avea să scadă sub zero grade. Ne-a îndemnat, pe mine şi pe un alt bărbat, să plecăm în căutarea lui. Pe când porneam, l-am observat pe Mariano venind, clătinându-se, înspre tabără. Avea fața plină de sânge şi de abia mai putea sta în picioare. Am adus o trusă de prim ajutor, pe care o țineam la fundul rucsacului, pentru situații ca aceasta. Mentorului meu nu îi plăcea să folosească medicamente occidentale, dar plantele nu creşteau la altitudinea aceea. Ne aflam atât de sus, încât nu se zărea nici un fel de vegetație. Eram înconjurați de un peisaj sterp şi înghețat, punctat ici-colo de stânci. L-am adus pe Mariano în cortul nostru şi am văzut că partea din spate a jachetei sale fusese tăiată. Căptuşeala albă se înroşise de la sânge. Avea trei răni adânci pe spinare, provocate parcă de ghearele unui animal. L-am întrebat pe Mariano ce s-a întâmplat, dar el nu a făcut decât să scuture din cap, spunându-ne că alunecase şi îşi tăiase fața în gheață. Mai târziu, în noaptea aceea, l-am auzit cerându-i iertare Donei Laura. Se părea că un condor uriaş coborâse din cer şi încercase să-l ducă departe. Se ştie că aceste păsări sunt în stare să răpească oi mature, zburând sute de metri cu ele în gheare, apoi lăsându-le să cadă pe stânci.
De-a lungul anilor, Dona Laura ți cu mine am devenit prieteni, într-o zi, mi-a spus că secretul schimbării formei este să îți dai seama că nu eşti cu nimic diferit față de tot ceea ce există în univers vindecătorilor întru Lumină - nici mai bun, nici mai rău. Atunci când înțelegi
până în adâncul celulelor tale că eşti exact la f?l ca restul, că nu eşti mai important decât o insectă şi nici mai puțin important decât Soarele, te poți transforma în orice doreşti, poți lua forma unui condor sau a unui copac. Poți chiar să devii invizibil pentru ceilalți. Mi-a explicat că şamanul trebuie să stăpânească arta de a deveni invizibil, pentru a nu atrage atenția asupra sa. Antonio stăpânea această artă. Era invizibil pentru Biserica Catolică. Nimeni nu ştia cine este, aşa că era liber să schimbe lumea. „Poți obține orice doreşti", mi-a spus ea odată, „atâta vreme cât eşti dispus să-i laşi pe ceilalți să-şi asume meritele pentru asta."

DON EDUARDO

Eduardo Calderon era pescar. Locuia în regiunea coastei de nord, lângă lagunele Shimbe, şi avea darul de a vedea esența de lumină a vieții. Eduardo se trăgea din indienii Moche, măreața civilizație, atât de prosperă în urmă cu un mileniu. Şi-a dezvoltat capacitățile, prin mulți ani de practică. Putea să te privească şi să descrie întreaga poveste a vieții tale - atât cea de la suprafață, pe care o afişai, cât şi cea intimă, plină de secrete, aşa cum avem cu toții. Reputația de clarvăzător şi vindecător a lui Don Eduardo s-a răspândit în întregul Peru. Chiar şi membrii Senatului veneau să-1 vadă.

în mai multe ocazii, Antonio menționase că trebuia să călătoresc pentru a lucra împreună cu Don Eduardo. Şamanii de pe coastă erau renumiți pentru capacitatea lor de a vedea lumea Spiritului. Aceasta era o artă care, în Anzi, se pierduse. Majoritatea se bazau, cu destul de puțină îndemânare, pe citirea frunzelor de coca. Eu nu am răspuns cu foarte mult entuziasm la sugestia lui Antonio. Eram foarte ocupat, întrucât mă pregăteam cu el şi deja petreceam mult timp în Amazon, învățând Ritualurile Morții şi călătoria dincolo de moarte. Apoi, Antonio a dispărut.

Mă întorsesem în Peru, pentru a petrece trei luni de călătorii prin munți, alături de el. îşi luase un concediu plătit de la universitate şi nimeni nu ştia unde plecase, ori când avea să se întoarcă. Era sezonul ploilor în Amazon, ceea ce făcea imposibilă o călătorie acolo. Mi-am împachetat bagajele în silă şi am mers să-1 vizitez pe Don Eduardo, cu care mai lucrasem cu ceva ani înainte. în ziua în care am ajuns, el avea în program oficierea unei ceremonii de vindecare. Erau în jur de douăzeci şi cinci-treizeci de oameni, bolnavii şi familiile acestora, adunați într-un cerc, noaptea, pe plajă. Eduardo avea doi asistenți care îi stăteau alături, de o parte şi de cealaltă. După aproximativ o oră, am simțit nevoia să fac puțină mişcare, aşa că am mers pe plajă. Când m-am întors la cerc, am observat că unul dintre asistenții lui Don Eduardo dispăruse. Bărbatul se îmbolnăvise şi stătea întins, înfăşurat într-o pătură. Eduardo mi-a făcut semn să vin lângă el, ca să-1 înlocuiesc pe asistent.

De îndată ce m-am aşezat lângă Don Eduardo, am simțit că am intrat într-o altă lume, mai lucidă şi mai clară. Era ca şi cum cineva ar fi aprins lumina şi acum puteam vedea. Formele luminoase pe care le văzusem în Anzi, împreună cu Don Antonio, păleau în comparație cu această experiență. Când m-am îndepărtat câțiva paşi, lumea s-a umplut din nou de negrul nopții. Câmpul Energetic de Lumină al lui Don Eduardo mă făcea să văd limpede. Apoi s-a întors spre mine şi mi-a spus că am un dar, însă că trebuie să mă antrenez, pentru a vedea cu precizie şi claritate.

în noaptea aceea, am văzut pentru prima dată o entitate intrusă. Acest spirit se cuibărise în Câmpul Energetic de Lumină al unei femei. Entitatea parazită îi sugea forța vieții. Femeia venise la Eduardo, plângându-se că era deprimată, disperată. Vindecătorul s-a ridicat, a luat o sabie şi un cristal de pe altarul său şi a început să extragă entitatea nedorită, care provocase îmbolnăvirea femeii.

„Va trebui să vindecăm entitatea", a spus el, întorcându-se spre mine. „Este fratele ei, care a fost ucis într-un accident de maşină, în urmă cu mai multe luni. Nu ştie că e mort şi a venit la sora lui, ca să caute ajutor." Apoi, a oficiat o ceremonie de vindecare pentru fratele decedat, ca să-1 ajute să se trezească din coşmar şi să-şi încheie călătoria către lumea Spiritului.

„Un preot ar fi făcut un exorcism şi i-ar fi aruncat sufletul înapoi în întuneric", a spus Don Eduardo.

în noaptea aceea am deschis ochii către o lume pe care, anterior, refuzasem să o accept. Crezusem, cu naivitate, că doar îngerii şi ființele de Lumină populează lumea Spiritului. Ultimul lucru pe care voisem să-1 descopăr era că stările fizice şi emoționale pot fi provocate de entități spirituale invazive. Nu voiam să am de-a face cu „elementele inferioare" ale lumii Spiritului, dar voiam să învăț să văd, iar Don Eduardo era maestru în această privință. Ceea ce am văzut m-a învățat că o persoană nu devine neapărat sfântă, doar pentru că a murit. Există la fel de mulți oameni tulburați în lumea cealaltă, ca şi în lumea fizică. Eduardo m-a învățat ritualurile trecerii, care trezesc abilitatea individului de a vedea în lumea invizibilă. Aceasta a fost piesa din puz-zle-ul pe care Antonio şi cu mine o căutasem atâta - *kawak* sau ritualurile „clarvăzătorului".

Capitolul 3 Câmpul Energetic de Lumină

Am descoperit că poţiunea San Pedro nu reuşeşte decât să-mi facă rău. Lichidul acesta dezgustător îmi aminteşte de mucus şi mă înec, atunci când încerc să-l înghit. Trebuie să fie o chestiune de obişnuinţă... Am studiat conţinutul şi nu există suficient ingredient activ în poţiune, pentru ca eu şi oricare alt participant la ceremonie să avem viziuni. Sunt convins că starea nouă în care mă aflu este creată de cântecele lui Don Eduardo. Şi apoi mai este energia care - susţine el - intră în spaţiul ceremonial, atunci când cheamă spiritul şarpelui, al jaguarului, al păsării colibri şi al condorului. Nu sunt convins că nu e vorba doar despre o formă subtilă de hipnoză, că nu ne vrăjeşte pe toţi, iar clienţii lui se fac bine pentru că îşi doresc acest lucru şi primesc permisiunea şamanului. Sugestie posthipnotică. Am văzut odată un bărbat care s-a dezbrăcat până la chiloţi în faţa publicului, în urma unei sugestii posthipnotice.

Ceea ce nu pot explica este faptul că văd energie. Se întâmplă doar atunci când stau lângă Don Eduardo. Dacă mă îndepărtez câţiva paşi de el, nu mai simt nimic. Este ca şi cum ar fi înconjurat de un spaţiu electric, în care aerul realmente zbârnâie. Atunci când mă aflu în acest spaţiu, văd tot ceea ce vede şi el.

Noaptea trecută, trata o tânără femeie. Aceasta stătea în faţa noastră, ţinându-şi copilul, iar Eduardo a început să cânte. Brusc, am văzut cinci sau şase tentacule, la fel cu cele ale unei caracatiţe, ieşind din burta femeii. Unul dintre aceste braţe s-a întins şi s-a conectat cu burta unei forme lăptoase pe care am văzut-o alături de

ea Eduardo a descris această entitate drept fostul ei soţ, care încerca sa preia custodia fiicei femeii.

„Acest bărbat îţi face rău" a spus Eduardo. „S-a unit cu tine, prin intermediul uterului tău."

Cu toate că era un bărbat vânjos, şamanul a sărit din spatele pietrelor sale medicinale, a luat una dintre săbiile din altar şi a aterizat lângă femeie. Când a atins cu vârful săbiei abdomenul femeii, întregul ei câmp de Lumină s-a aprins. A fost cea mai ciudată viziune, asemenea unei lămpi cu lavă care fusese brusc pornită, iar sferele se învârteau în curenţi luminoşi şi întunecaţi, curgând la câţiva centimetri de suprafaţa pielii ei. Apoi, cu o lovitură de sabie, el a tăiat cordonul întunecat, care s-a retras imediat în abdomenul entităţii. Chiar în măruntaiele sale.

Eduardo a început să extragă celelalte tentacule întunecate din burta femeii, absorbind cu zgomot firele toxice cu gura sa. A făcut acest lucru timp de aproape un minut, apoi s-a oprit în afara cercului. îl auzeam cum se forţează să vomite.

Când am privit-o din nou pe femeie, toate fibrele întunecate dispăruseră. Am putut vedea cum cea de-a doua chakră se rotea alene şi apoi aprins viteză, rearanjându-se într-o formă conică. Apoi, Don Eduardo s-a întors la altar şi s-a prăbuşit lângă mine, epuizat.

„Ai văzut, compadre?", *m-a întrebat el.*

Jurnale

Cu toţii posedăm un Câmp Energetic de Lumină care ne înconjoară corpul fizic şi ne informează corpul, în acelaşi fel în care câmpurile energetice ale unui magnet organizează pilitura de fier, pe o bucată de sticlă. Câmpul Energetic de Lumină a existat de dinainte de începutul timpurilor. A fost una cu Lumina nemanifestată a creaţiei şi va dura la infinit. El

sălăşluieşte în afara timpului, dar se manifestă în cadrul timpului, creând noi corpuri fizice, viaţă după viaţă.
Imaginaţi-vă că sunteţi învăluiţi într-o sferă multicoloră, translucidă, care vibrează în nuanţe de albastru, verde, roşu purpuriu şi galben, având raza de aproximativ un metru. Chiar deasupra pielii, şuvoaie de lumină aurie strălucesc şi curg de-a lungul meridianelor, prin punctele de acupunctura. între pielea voastră şi membrana Câmpului Energetic de Lumină se învârtesc curenţi splendizi, care se unesc într-o vâltoare de Lumină. Acest rezervor de forţă vitală este o mare de energie a vieţii, indispensabilă pentru sănătatea noastră, asemenea oxigenului şi nutrienţilor purtaţi de sânge. Sunt energiile Câmpului Energetic de Lumină, cel mai pur şi mai preţios combustibil al vieţii. Atunci când rezervele vitale ale Câmpului Energetic de Lumină sunt epuizate din cauza viruşilor, a factorilor de poluare a mediului sau a stresului, ne îmbolnăvim. Ne putem asigura sănătatea şi vitalitatea, după cum putem şi spori numărul anilor de viaţă activă şi sănătoasă, prin realimentarea cu acest combustibil esenţial.
Misticii indieni şi tibetani, care au atestat existenţa Câmpului Energetic de Lumină în urmă cu mii de ani, l-au descris ca pe o aură sau un halou în jurul corpului fizic. La început, a părut ciudată găsirea aceluiaşi concept de câmp energetic uman, atât în junglă, cât şi la şamanii din continentele americane. După ce am asimilat universalitatea câmpului energetic uman, am înţeles că fiecare cultură trebuie să îl fi descoperit. în Est, mandalele îl înfăţişează pe Buddha învăluit în benzi de foc albastre şi aurii. în Vest, Hristos şi apostolii sunt pictaţi cu halouri luminoase care îi înconjoară. în literatura mistică se spune că apostolul Toma emana aceeaşi strălucire ca şi Hristos. Legendele amerindienilor vorbesc despre persoane care strălucesc noaptea, ca şi cum ar fi luminate de un foc interior. Povestirile andine vorbesc despre conducătorul Pachacutek, considerat a fi Copilul Soarelui, care strălucea ca lumina răsăritului.
Fiecare creatură de pe Pământ este compusă din Lumină. Plantele absorb lumina direct de la soare şi o transformă în viaţă, iar animalele mănâncă plante verzi, care se hrănesc cu Lumină, astfel că Lumina reprezintă baza vieţii. Suntem legaţi prin Lumină, de materia vie. Fiecare element viu din jurul nostru este constituit din Lumină, aranjată în diferite forme şi vibraţii. Fizicienii care studiază particulele subatomice ştiu că, atunci când analizezi materia în amănunt, descoperi că întregul univers este constituit din vibraţie şi Lumină.
Greşim dacă ne imaginăm că relatările despre Lumina care îi înconjura pe Buddha sau pe Hristos sunt doar mituri şi legende. După cum nici nu putem pune această strălucire pe seama vreunei ciudate
bioluminescenţe produse de corp, ca un efect de licurici. Buddha ne-a arătat calea spre Iluminare. Ne-a învăţat să ne folosim propriu Lumină, pentru a atinge eliberarea din suferinţă. Se spune că o lumină orbitoare a apărut deasupra lui Hristos, atunci când a fost botezat în apa Iordanului. Atunci când credem că Hristos strălucea datorită Luminii propriei Sale iubiri, dar credem că noi nu suntem în stare de acest lucru, îi negăm învăţăturile. El a spus: „Veţi face lucruri mai măreţe decât am făcut eu". în general, considerăm că aceste referinţe despre Lumină sunt pure metafore. Căutăm Iluminarea ca pe o formă de înţelegere mai înaltă. Investigaţiile mele m-au convins că referinţele la Lumină, făcute de cei din antichitate, sunt fapte care pot fi verificate prin intermediul experienţei. Apoi, atunci când înţelegem propria natură luminoasă, putem evita capcanele lumii materiale şi putem trăi experienţa nemărginirii. însă, mai întâi, avem nevoie să înţelegem anatomia Câmpului Energetic de Lumină.

ANATOMIA SUFLETULUI

Câmpul Energetic de Lumină este o matrice invizibilă, care îi transmite corpului informaţii. Pe când mă aflam în gimnaziu, eram uluit de frumoasele forme ovale pe care pilitura de fier le lua pe o bucată de geam, cu ajutorul câmpului invizibil al unui magnet. Am observat că dacă mişcăm magnetul sub sticlă, pilitura de fier îl urma conştiincioasă, asemenea unei caravane de furnici metalice. Mutând pilitura cu degetul, am observat că, atunci când îmi

luam mâna, firişoarele de fier se grăbeau să se aşeze în poziţiile iniţiale. Era ca şi cum ar fi avut o minte a lor. Ce anume făcea ca pilitura de fier să se întoarcă la modelul iniţial? Mulţi ani mai târziu, am înţeles că medicina vestică, în efortul ei de a schimba corpul fizic, nu reuşea decât să mute pilitura de fier pe suprafaţa sticlei. Chirurgia şi medicaţia aduceau adesea schimbări violente şi traumatizante în corp. Această abordare mi s-a părut şocant de crudă şi de invazivă, asemenea piliturii de fier răvăşite de mâna mea - în locul mutării ei cu ajutorul magnetului, pe sub geam.

Acest experiment a devenit pentru mine o metaforă a felului în care materia şi conştiinţa sunt legate între ele printr-un câmp energetic invizibil. Am văzut cum, după ce un chirurg exciza o tumoare, cancerul revenea, după câteva luni sau doar câteva săptămâni. Dacă masa fizică, tumoarea, este eliminată, Câmpul Energetic de Lumină conţine încă planul bolii. Este doar o chestiune de timp până la reapariţia bolii, care se grăbeşte să-şi restabilească poziţia, potrivit modelului existent. Atunci când ne vindecăm prin intermediul Câmpului Energetic de Lumină, schimbăm particulele de fier din corp, prin modificarea câmpurilor energetice care le organizează. Dacă vindecăm Câmpul Energetic de Lumină, corpul fizic se va însănătoşi la rândul său.

Câmpul Energetic de Lumină are patru straturi, care pornesc **dinspre corp, în afară.** Acestea sunt:

1. Cauzal (Spiritul)
2. Psihic (sau eteric - Sufletul)
3. Mental-emoţional (mintea)
4. Fizic (trupul)

Fiecare strat păstrează un tip diferit de energie. Cel mai îndepărtat stochează energia care alimentează corpul fizic. Stratul de dedesubt inmagazinează energia care susţine vitalitatea noastră mentală şi emoţională. Sub acest strat se află energii psihice rafinate, iar foarte aproape de piele se află cea mai subtilă energie dintre toate, rezervele noastre de combustibil spiritual. Literatura mistică numeşte aceste straturi „corpuri subtile". în realitate, acestea nu sunt separate unul de altul, în acelaşi fel în care culorile curcubeului nu sunt despărţite, ci mai degrabă se dizolvă una într-alta.

Câmpul Energetic de Lumină conţine o arhivă completă a tuturor amintirilor noastre personale şi ancestrale, a traumelor din timpul vieţii prezente şi chiar elemente dureroase din vieţi anterioare. Aceste înregistrări sunt stocate cu toată culoarea şi intensitatea emoţiei. înregistrările sunt asemenea programelor de computer latente care, atunci când sunt activate, ne împing înspre comportamente, relaţii, accidente şi boli care imită situaţia negativă iniţială. Trecutul nostru se repetă cu adevărat. înregistrări ale traumei psihice sunt stocate în stratul extern al Câmpului Energetic de Lumină. înregistrările emoţionale sunt stocate în cel de-al patrulea şi cel mai profund strat. înregistrările din Câmpul Energetic de Lumină ne predispun să urmăm anumite drumuri în viaţă.

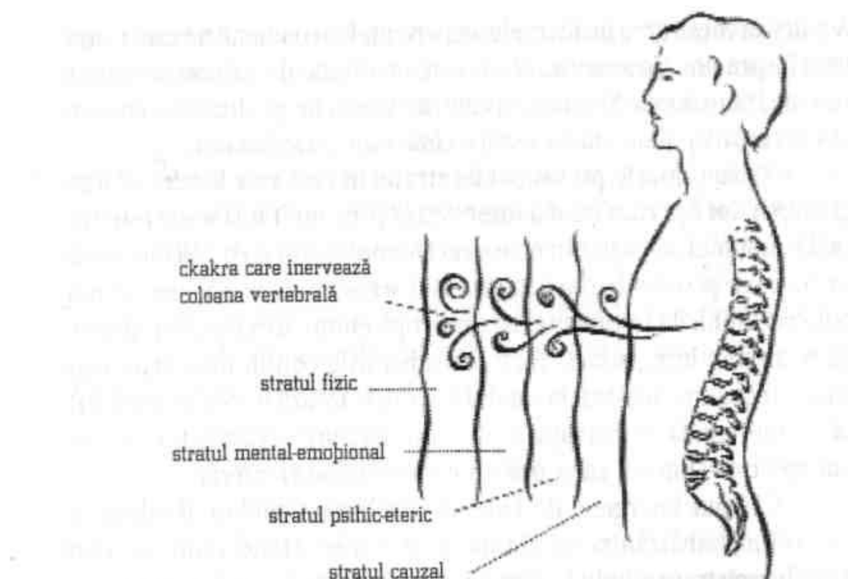
Acestea orchestrează incidentele, experienţele şi oamenii pe care îi atragem înspre noi. Ne stimulează să recreăm drame dureroase şi întâlniri care ne frâng inima. Şi totuşi, în cele din urmă, ne ghidează înspre situaţii în care ne putem vindeca străvechile răni ale sufletului.

Nu sunt foarte preocupat de stratul în care este localizată înregistrarea, tot aşa cum nu mă interesează prea mult nici unde este stocată o anumită scrisoare în memoria computerului meu. Mă interesează editarea şi schimbarea conţinutului scrisorii. în acelaşi fel, în timpul Procesului de Iluminare, mă preocupă eliminarea conţinutului negativ al unei înregistrări. Toate înregistrările conţin informaţii care ajung în chakre. Acestea, la rândul lor, organizează lumea noastră fizică şi emoţională. Informaţia dintr-o înregistrare organizează Câmpul Energetic de Lumină, care, mai apoi, organizează materia.

Câmpul Energetic de Lumină conţine un şablon al felului în care trăim, îmbătrânim, ne vindecăm şi murim. Atunci când nu există nici o înregistrare a bolii în Câmpul Energetic de Lumină, recuperarea în urma unei boli are loc extrem de rapid. în acelaşi fel, înregistrările bolilor pot afecta sistemul imunitar şi poate dura foarte mult până când ne recăpătăm sănătatea. Nimeni nu doreşte să petreacă luni bune în convalescenţă, când s-ar putea vindeca în doar câteva zile sau săptămâni. Atunci când ştergem înregistrările negative care au provocat suferinţa, sistemul imunitar poate învinge rapid boala.

STRATURILE CÂMPULUI ENERGETIC DE LUMINĂ

George, un bărbat atletic, având în jur de douăzeci de ani, suferea din pricina unui rinichi blocat. Odată ce a fost găsit un donator, George a mers la Centrul Medical al Universității California din San Francisco, pentru transplant. Cu o zi înainte de operație i s-au dat medicamente care să-i suprime sistemul imunitar, astfel încât organismul să nu respingă rinichiul străin. Ca măsură de precauție, înainte de orice transplant, doctorii au examinat organul cu mare atenție, pentru a se asigura că nu există nici o celula canceroasă prinsă de acesta. Totuşi, câteva celule canceroase s-au strecurat în corpul său şi, într-o săptămână, acestea s-au dezvoltat până au ajuns la dimensiunea unor grapefruit. George arăta îngrozitor şi suferea cumplit.
Doctorii au oprit administrarea de medicamente imunosupri-mante. Leucocitele şi-au făcut apariția în zona afectată şi, în câteva zile, tumorile au fost eradicate. Problema era că organismul respingea rinichiul. Imunosuprimantele au fost administrate din nou, rinichiul a fost acceptat, dar tumorile au reapărut. Totul a durat câteva săptămâni, timp în care tumorile s-au mărit de şapte ori. După două luni de reluări şi întreruperi ale tratamentului, organismul lui George a acceptat, în sfârşit, rinichiul şi s-a putut renunța la medicamente, iar cancerul a dispărut. Cred că George s-a recuperat atât de rapid, pentru că nu a avut planul cancerului în Câmpul Energetic de Lumină. Sistemul său imunitar a eliminat rapid tumorile, de îndată ce administrarea imu-nosuprimantelor a fost oprită. Cancerul nu a mai revenit niciodată.

RÂURILE DE LUMINĂ

Câmpul Energetic de Lumină are forma unei gogoşi (cunoscută în geometrie sub denumirea de toroid) cu o axă ori tunel în centru, de dimensiuni mai mici decât ale unei molecule. în limbajul incaş, este cunoscută *ca popo* sau balonul luminos. Persoanele care au trăit expe-riențe la limita dintre viață şi moarte descriu trecerea prin acest tunel, în călătoria lor înapoi înspre Lumină. Câmpul energiei umane este o oglindă a câmpului magnetic al Pământului, care porneşte de la Polul Nord, acoperă întreg Pământul şi reintră prin Polul Sud. în mod similar, liniile fluxului sau *ceke* ale Câmpului Energetic de Lumină călătoresc pornind din vârful capului şi parcurgând întregul nostru corp luminos, formând un oval cu raza de aproximativ un metru. Câmpurile noastre energetice penetrează Pământul la o adâncime de aproximativ treizeci cm şi reintră în corp prin picioare.
Cu toate că intensitatea câmpului magnetic al Pământului scade rapid, pe măsură ce ne îndepărtăm de planetă, el nu ajunge niciodată la zero. înainte de a-şi diminua puterea, el se

extinde la sute de kilometri în spaţiu şi călătoreşte cu viteza luminii, 299.792.458 m/s, până în capătul Universului. Câmpul energiei umane pare să se extindă la doar aproximativ un metru, pentru că, asemenea câmpului magnetic al Pământului, îşi diminuează foarte rapid puterea. Totuşi, şi el călătoreşte cu viteza luminii, conectându-ne la Matricea de Lumină a întregului Univers, cunoscută de incaşi sub denumirea de *texemuyo* sau reţeaua care pătrunde peste tot.

Suprafaţa planetei este străbătută de linii energetice, sau *ceke,* asemănătoare meridianelor din acupunctura, care conectează chakre-le majore ale Pământului. Meridianele Pământului traversează globul, transportând energie şi informaţie dintr-o parte a planetei în alta. Şamanii susţin că pot comunica unii cu alţii prin intermediul Matricei Luminoase formate de liniile energetice ale Pământului. Vraciul este capabil să simtă şi uneori să vadă Reţeaua Luminoasă a Universului, care trece dincolo de Pământ, până în galaxii.

Mulţi oameni din societatea noastră tehnicizată sunt deconectaţi de la Matricea Universului. Adesea, descopăr că oamenii care vin să mă vadă şi suferă de simptome ale unei oboseli cronice s-au deconectat complet de la natură. Ei nu merg să se plimbe prin pădure, nu cultivă roşii în grădină şi nici măcar nu se opresc să miroasă florile. Aceasta nu înseamnă că o plimbare prin pădure i-ar scăpa de sindromul oboselii, care este o boală complexă. Cu toate acestea, oamenii care suferă din această pricină au nevoie vitală de reconectare la Matricea naturii, ca parte a procesului de vindecare.

Tot aşa cum liniile energetice străbat suprafaţa Pământului, meridianele corpului uman parcurg epiderma, conectând între ele punctele de acupunctura (care sunt, în esenţă, nişte chakre foarte mici). Aceste meridiane energetice sunt asemănătoare sistemului circulator din organism. Sunt venele şi arterele Câmpului Energetic de Lumină. Vracii din America cunosc meridianele sub denumirea de *rios de luz,* adică râuri de lumină care curg în interiorul corpului de lumină. Legendele spun că, în urmă cu cinci mii de ani, primii practicanţi ai acu-puncturii erau capabili să vadă meridianele ca pe o reţea la suprafaţa corpului. Chiar şi astăzi, cei mai mulţi acupuncturişti renumiţi din Japonia sunt orbi. Ei pot stabili diagnostice cu mare precizie, pentru că nu îi distrage aspectul fizic. Capabili să urmărească fluxul *chi* cu degetele, ei îi simt ritmul şi pulsul, de-a lungul meridianelor energetice. Sesizând unde *chi-ul* este blocat şi unde curge cu putere, ei sunt în stare să pună un diagnostic.

Tradiţiile mistice abundă în relatări despre indivizi care pot percepe Câmpul Energetic de Lumină. Printre incaşi, ei sunt cunoscuţi drept *kawak,* clarvăzătorii. în câmpiile Nazca, din sudul deşertului peruan, se află un oraş abandonat, numit Kawachi (numele semnifică „locul văzătorilor"), un întreg oraş ce este dedicat pregătirii oamenilor pentru ca aceştia să poată percepe natura luminoasă a vieţii. De-a lungul anilor, mi-am dezvoltat capacitatea de a sesiza valurile de Lumină care curg prin corpul luminos şi de a citi înregistrările legate de sănătate şi boală. Cred că aceasta este o abilitate înnăscută, pe care o avem cu toţii, dar pe care fie nu o aprofundam, fie o pierdem în jurul vârstei de şapte-opt ani, pentru că suntem învăţaţi să credem că lumea materială este singura lume „reală". Şamanii din cele două Americi se bazează pe puterea lor de a percepe tărâmul energetic.

în urmă cu aproximativ douăzeci de ani, pe când vizitam capitala imperiului incaş, Cusco, am avut ocazia să observ un vindecător pe nume Maximo, în timp ce îndruma o femeie indiană. Bătrâna suferea de astm şi era cuprinsă de accese de tuse la cel mai mic efort, cum ar fi urcatul câteva scări. După ce a primit-o şi a făcut prezentările de rigoare, Maximo i-a cerut femeii să se aşeze şi să-şi descheie bluza. A descris cercuri cu mâna pe spatele ei, după care a început să urmărească o linie invizibilă cu degetul, de o parte a coloanei vertebrale. Se oprea, apăsa degetul adânc în carnea ei şi îi spunea să se relaxeze. Vindecătorul a continuat să urmărească liniile energetice de pe spatele femeii, presând în anumite locuri, în timp ce ea tresărea de durere.

Maximo stimulase exact punctele folosite în acupunctura, pentru tratamentul astmului. După terapie, mi-am exprimat uimirea, iar răspunsul vindecătorului m-a uluit şi mai mult. A susţinut că nu auzise în viaţa lui despre acupunctura, ori despre asemenea puncte. Mi-a explicat că a învăţat tehnicile de la bunica lui, care i-a arătat cum să vadă râurile de lumină

sau *ceke,* de-a lungul suprafeței pielii şi să maseze punctele în care existau blocaje, astfel încât Lumina să curgă din nou. în timp ce ultimul său pacient pentru ziua aceea pleca, l-am întrebat pe Maximo dacă îmi poate descrie râurile de Lumină, astfel încât să le pot înțelege mai bine. A zâmbit şi mi-a cerut să-mi dau pantalonii jos. Cu un ruj roşu, aparținând soției sale, Anita, a început să traseze râurile de Lumină pe corpul meu. Stăteam în picioare, pe masa din sufragerie, iar Maximo mă fotografia, când Anita şi cele două fiice au intrat în cameră. Au început să țipe şi au luat-o la goană. Aveam să aflu mai târziu că nu erau şocate de imaginea unui bărbat semidezbrăcat, care stătea pe masa din sufragerie, ci de faptul că folosisem unicul ruj al Anitei. La întoarcerea în California, am comparat fotografiile cu imagini ale meridianelor energetice folosite în acupunctura chineză şi am constatat că sunt identice. Pentru Maximo şi ceilalți şamani din America, râurile de Lumină ale corpului sunt şuvoaie care îşi extrag substanța din marile râuri luminoase de la suprafața Pământului.

CHAKRELE

Oamenii sunt adesea surprinşi să descopere că chakrele există în tradițiile amerindienilor. „Credeam că chakrele aparțin hinduşilor", mi se spune adesea. Chakrele fac parte din anatomia Câmpului Energetic de Lumină. Doar pentru că rinichii au fost numiți astfel de către europeni, nu înseamnă că rinichii sunt exclusiv europeni. în mod similar, chakrele nu sunt exclusiv hinduse.

Fiecare ființă vie are chakre. Greierii au, căprioarele au, la fel şi veverițele şi oamenii. Până şi copacii au chakre. Chakrele animalelor sunt dispuse de-a lungul coloanei, la fel ca în cazul oamenilor. Pe de altă parte, chakrele unui copac sunt mobile, pentru că acestuia îi lipseşte coloana vertebrală. Poți scana suprafața unui copac, folosindu-ți mâinile. Atunci când ai o senzație de gâdilitură, care indică prezența unei chakre, cuprinde locul acela cu ambele mâini (chakrele au dimensiunea unei mingi de baschet). Mişcându-i cu blândețe chakra, pentru a o alinia cu una dintre chakrele tale, te poți conecta energetic la acel copac.

în anumite părți ale Americii de Sud, chakrele sunt cunoscute drept *ojos de luz* sau ochii Luminii. Mentorul meu incaş le numea pu-*kios,* sau fântânile de Lumină. Prin chakrele noastre primim impresii despre lume şi percepem iubirea în inima noastră. Sexualitatea, frica şi pericolul sunt percepute mai jos de ombilic (cea de-a doua chakră) şi în chakra din dreptul frunții (cea de a şasea). într-o situație dezagreabilă, cea de-a doua chakră poate intra în spasme şi putem simți un gol în stomac. Din experiența de netăgăduit a sentimentelor resimțite prin centrul inimii, am ajuns să asociem iubirea cu inima, sau să spunem că avem inima frântă, atunci când suntem trişti.

în tradițiile estice, există presupunerea că chakrele sunt conținute în corpul uman. Pentru şaman, însă, chakrele se extind, din ele pornind fire luminoase sau *huaska,* ce depăşesc limitele corpului, co-nectându-ne la copaci, râuri şi păduri. Aceste fibre luminoase se extind până în locurile în care ne-am născut şi trăim, cuprinzând şi istoria noastră personală şi destinul. Dacă tradiția hindusă descrie şapte chakre, şamanii care m-au pregătit m-au învățat să percep alte două adiționale: cea de-a opta chakră, aflată deasupra corpului luminos, dar în cadrul Câmpului Energetic de Lumină, cunoscută sub denumirea de *wiracocha,* sau sursă a sacrului şi cea de-a noua chakră, în afara corpului, una cu toată Creația şi situată în nemărginire, în lumea Spiritului, cunoscută drept *causay,* punctul Creației nemanifestate - nemărginirea. Vom explora sistemul chakrelor în detaliu, în Capitolul 6.

Chakrele sunt organele Campului Energetic de Lumină. Sunt discuri rotitoare, cu guri mari, care se învârt la câțiva centimetri în afara corpului, prin care îşi extrag combustibilul radiant, stocat în corpul luminos, pentru a ne hrăni spiritual, emoțional şi creativ. Vârful în-gust, de forma unei pâlnii, este prins chiar de coloana vertebrală. Cha krele îi transmit sistemului nervos informațiile despre traume şi du reri trecute, păstrate în înregistrările Câmpului Energetic de Lumină. Chakrele informează sistemul nostru neurofiziologic, influențân-du-ne starea emoțională şi fizică. Ele se conectează, de asemenea, la glandele endocrine care reglează întregul comportament uman.

Atunci când Câmpul Energetic de Lumină devine toxic, în urma poluanţilor din mediu şi a celor emoţionali, chakrele se înfundă. Procesul este analog unui motor ale cărui pistoane sunt blocate în mocirlă. Chakrele se înfundă cu reziduuri şi încep să se învârtească alene, astfel încât nu mai avem energie şi devenim uşor iritabili sau deprimaţi, în cele din urmă, ele se închid, iar sistemul nostru imunitar cedează. Calitatea rezervelor de combustibil din Câmpul Energetic de Lumină ne influenţează longevitatea. Atunci când rezervele noastre de energie devin toxice, chakrele transportă aceste toxine înspre sistemul nervos central şi ne îmbolnăvim sau chiar să murim. Eficienţa cu care ne înnoim rezervele de energie determină cât de activi şi de sănătoşi rămânem. Calitatea rezervelor noastre de energie de Lumină influenţează până şi felul în care îmbătrânim.

Oamenii de ştiinţă care studiază îmbătrânirea au descoperit că ceasurile biologice din corp nu acţionează după timpul liniar. Celulele noastre nu au un număr limitat de ani. în schimb, au un număr limitat de vieţi, un număr limitat de daţi în care se pot multiplica şi îşi pot face copii fidele. Să spunem, de exemplu, că celulele ficatului îşi pot face o sută de copii, înainte de a începe să cedeze. Dacă ai îngheţa nişte celule hepatice după patruzeci şi nouă de replicări, ele ar continua să se dividă de încă cincizeci şi unu de ori. Chiar dacă fiecare celulă poate avea o sută de vieţi, obiceiurile tale alimentare şi stilul de viaţă vor avea mare influenţă asupra calităţii acestei vieţi. Dacă vei consuma cantităţi mari de alcool, vei reduce durata de viaţă a ficatului. Tot atât de importantă pentru longevitate, ca şi stilul de viaţă şi dieta, este calitatea rezervelor din Câmpul Energetic de Lumină. Chiar dacă nici o probă de laborator nu corelează rezervele câmpului luminos cu durata de viaţă a celulelor, şamanii consideră că puritatea şi calitatea acestor energii vitale este o determinantă a longevităţii. Atunci când ne aflăm într-o stare de stres emoţional sau fizic, ne irosim foarte repede rezervele de combustibil, care scad în mod periculos. Câmpul Energiei Luminoase, asemenea unei baterii, poate opera la capacitate maximă, doar până când devine incapabil să se regenereze. Cu toţii cunoaştem oameni care au îmbătrânit brusc, după o traumă suferită în viaţă - să spunem, după un divorţ ori pierderea unei persoane dragi. De cât de bine păstrăm şi ne regenerăm rezervele de Lumină, depind durata şi calitatea vieţii noastre.

O cale de a ne spori rezervele în Câmpul Energetic de Lumină este prin intermediul Procesului de Iluminare, descris în Capitolul 7. O altă cale o reprezintă curăţarea chakrelor, care se practică dimineaţa, la duş. Ţineţi-vă mâna stângă la baza coloanei vertebrale şi, cu mâna dreaptă, la 10-12 cm de piele, căutaţi să vă simţiţi prima chakră. (Vedeţi Capitolul 4, în care sunt descrise locaţiile chakrelor). învârtiţi în sensul invers al acelor de ceasornic (imaginaţi-vă că trupul este cadranul unui ceas) de trei sau patru ori, având grijă ca vârfurile degetelor să descrie un cerc. Clătiţi-vă degetele cu apă. în acest fel, eliminaţi reziduurile şi toxinele care aderă de pereţii chakrei. Repetaţi această tehnică pentru toate cele şapte chakre, asigurându-vă că vă clătiţi bine mâinile între operaţiuni. încercaţi să simţiţi energia densă - asemenea vatei de zahăr - de pe chakre. Acum reveniţi la prima chakră, răsucind în sensul acelor de ceasornic, de trei sau patru ori. Repetaţi mişcarea pentru toate cele şapte chakre. Acest exerciţiu creşte viteza chakrelor, permiţându-i fiecărui vortex de energie să se învârtă la frecvenţa optimă. O chakră curată este capabilă să atragă energie naturală, pentru a umple rezervele din Câmpul Energiei Luminase, păs-trându-ne sănătatea într-o stare excepţională.

Procesul de (luminare poate fi, de asemenea, folosit pentru a atinge superlongevitatea. Biologii compară câteodată procesul de îmbătrânire a celulelor, cu efectuarea unei fotocopii a unei fotocopii a unei fotocopii. La cea de-a 99-a fotocopie, imaginea începe să devină neclară. Când ne apropiem de vârsta de patruzeci de ani, pielea noastră începe să îşi piardă elasticitatea, ridurile superficiale din jurul ochilor devin tot mai pronunţate şi încep să apară ridurile adânci. Ce bine ar fi dacă am putea găsi imaginea originară, ca să-i facem o copie! Prin Procesul de Iluminare putem face o copie a primei imagini. Ne putem informa corpurile de la acea sursă originară, care informează tot ceea ce înseamnă viaţă. Aceeaşi

sursă care informează copacii şi Calea Lactee ne poate informa şi pe noi, atunci când practicăm vindecarea prin intermediul Câmpului Energetic de Lumină.

ÎNREGISTRĂRILE DESPRE SĂNĂTATE ŞI BOALĂ

Câmpul Energetic de Lumină conține informații care ne pot ucide sau ne pot vindeca, în acelaşi fel în care ADN-ul codifică, în spirala sa dublă, formula longevității, precum şi starea de sănătate moştenită. El conține planul corpului nostru, la fel cum schița unui arhitect conține planul unei case. Dar, spre deosebire de un plan fizic, separat - ce rămâne intact, pe măsură ce casa îmbătrâneşte - şablonul nostru luminos este continuu informat de incidentele pozitive şi negative pe care le trăim de-a lungul vieții. Traumele psihologice şi spirituale nerezolvate sunt gravate, asemenea unor scrijelituri, în câmpurile noastre Luminoase. Pacea şi liniştea pe care le descoperim prin intermediul practicilor noastre spirituale reprezintă combustibilul pentru cele mai profunde straturi ale Câmpului Energetic de Lumină, care dă energie sufletului şi spiritului.

Planul care ne-a format şi ne-a modelat, încă de când ne aflam în pântecul mamei, conține amintirile tuturor vieților noastre anterioare - felul în care am suferit, am iubit, ne-am îmbolnăvit şi am murit. In Est, aceste înregistrări poartă numele de karmă şi sunt forțe care trec prin viața noastră ca o maree uriaşă, de care nu putem scăpa. înregistrările conțin instrucțiuni ce ne predispun la repetarea anumitor evenimente din trecut. Dorim să învățăm unde sunt localizate aceste înregistrări energetice în Câmpul Energetic de Lumină - şi cum să le ştergem, astfel încât corpul, mintea şi spiritul să se poată întoarce la starea de sănătate.

în stratul exterior al Câmpului Energetic de Lumină se află membrana sau „pielea" corpului luminos. Această membrană serveşte drept cocon defensiv - în acelaşi fel în care pielea este membrana protectoare a corpului. înregistrările traumelor fizice şi ale bolilor sunt imprimate în această membrană, precum modelele gravate de pe pahare. Atunci când lucrez cu un client care suferă de o boală prelungită, aproape întotdeauna găsesc o înregistrare energetică ce afectează sistemul imunitar. Dacă înregistrarea nu este ştearsă, recuperarea poate dura luni sau ani, iar persoana nu numai că va fi predispusă la o recurență a bolii, dar va purta această înregistrare şi în viața următoare, înregistrările prinse în stratul emoțional-mental al Câmpului Energetic de Lumină ne determină să trăim într-un anumit fel şi să fim atraşi de anumiți oameni şi de anumite relații. Aceste înregistrări dictează cursul vieților noastre emoționale. Este foarte dificil să ne schimbăm stilul de viață, dacă nu ne eliberăm de înregistrările din acest strat. înregistrările stocate în stratul eteric, sau al sufletului, ne informează şi ne organizează realitatea fizică. înregistrările din stratul cauzal sau spiritual ne orchestrează călătoria prin viață, inclusiv nivelul de pace spirituală şi împlinire pe care îl vom atinge.

între o înregistrare stocată în câmpul luminos şi o scrisoare stocată în memoria unui computer există asemănări. Poți lua o şurubelniță şi poți ajunge până la hard-disk, dar, cu toate acestea, oricât de mult ai căuta, nu vei găsi propoziții, semne de punctuație sau paragrafe. Limbajul computerelor este binar (se folosesc cifrele 0 şi 1, încărcate magnetic). Câmpul Energetic de Lumină este codificat într-un mod similar. Abuzul asupra unui copil nu este înregistrat ca o imagine a unui copil abuzat. De asemenea, cancerul nu apare ca o umflătură în matricea energetică. Ambele apar ca nişte rezervoare cu energie întunecată, stagnantă, pentru cei care o pot vedea. Atunci când o înregistrare este activată, ea îşi pune în funcțiune programele, alimentân-du-le de la rezervele de energie din Câmpul Energetic de Lumină. Este
aproape imposibil de oprit. E *ca* şi cum ai intra cu pluta pe un râu. Oda-tă pornit pe cursul apei, nu mai există cale de întoarcere. Trebuie să vâsleşti prin apa tumultuoasă, până când găseşti un mal pe care să poți ieşi. înregistrările se formează atunci când emoțiile negative care însoțesc trauma nu sunt vindecate. O clientă a avut o înregistrare extrem de puternică, produsă atunci când tatăl şi mama ei s-au separat. Susan avea şapte ani la vremea respectivă şi credea că ea este vinovată de plecarea tatălui, fiind convinsă că făcuse ceva greşit. S-a luptat din greu să-şi reprime sentimentul de abandon. Totul a ieşit la suprafață

abia la doi ani după căsătorie, când înregistrarea a fost activată brusc. în ciuda faptului că îşi iubea soţul, iar acesta nu îi dăduse nici-un motiv de suspiciune, Susan era convinsă că nu se poate baza pe el (sau pe oricare alt bărbat) şi că acesta nu-i va fi alături la nevoie. Soţul ei nu putea face nimic pentru a o convinge de contrariu. Atunci când i-am scanat Câmpul Energetic de Lumină, am detectat o buclă de fire înnodate, asemenea unui ghem cu lână, deasupra umărului drept. Atunci când o înregistrare este activă, începe să pulseze în cadrul Câmpului Energetic de Lumină. Cea a lui Susan vibra deasupra umărului. Ani întregi de psihoterapie o ajutaseră să-şi înţeleagă problemele legate de abandon, dar terapia nu putea şterge înregistrarea. Problemele ieşeau la suprafaţă şi se proiectau asupra oricărui bărbat din viaţa ei. Crizele ori stresul emoţional declanşau scenariul conţinut în înregistrare, iar aceasta se derula din nou. După trei şedinţe, Susan a început să aibă încredere că soţul ei îi va sta alături la nevoie. Şi-a iertat tatăl şi a reluat relaţia cu acesta.

Totuşi, am văzut clienţi care au suferit un abuz fizic ori emoţional - cum ar fi violul sau tortura în timpul războiului - care nu şi-au creat înregistrări în Câmpul Energetic de Lumină. Aceştia au reuşit să îşi vindece durerea şi emoţiile negative care au acompaniat trauma. Cu toţii cunoaştem oameni care au suferit o pierdere îngrozitoare şi care au acceptat provocările şi lecţiile vieţii, învăţând din ele. Cunoaştem, de asemenea, persoane care au fost în permanenţă marcate de durere şi traumă. Acestea rămân profund rănite, pline de amărăciune şi resentimente. Cum a reuşit psihiatrul Jerome Frank să mai găsească înţeles şi scop în viaţă, pe când se afla într-un lagăr de concentrare, în cel de-al Doilea Război Mondial, după ce familia sa a fost ucisă de nazişti? Dacă reuşim să vindecăm componenta emoţională a unei situaţii dureroase, chiar atunci când aceasta e în plină desfăşurare, nu se creează o înregistrare în Câmpul Energetic de Lumină. Dacă descoperim compasiunea şi iertarea chiar în mijlocul durerii, nicio energie toxică reziduală nu este absorbită în Câmpul Energetic de Lumină.

înregistrările din Câmpul Energetic de Lumină pot aranja evenimente ciudate şi aparent fără nicio legătură, în lumea exterioară. Acestea pot orchestra întâlnirea cu parteneri de cuplu care posedă aceleaşi trăsături negative de personalitate. Ne pot atrage în cele mai ciudate locuri, pentru a întâlni persoane pe care am fost destinaţi să le cunoaştem. Ne pot programa să ne aflăm într-un automobil care va fi implicat într-un accident - sau, dimpotrivă, să ne aflăm în cel care tocmai a scăpat de accident. Povestea Magdei ilustrează felul în care înregistrările din stratul eteric, sau al sufletului din Câmpul Energetic de Lumină, pot organiza lumea fizică, la fel de prompt cum pot crea o boală în interiorul organismului.

Magda a venit să mă vadă, deoarece suferea de ceea ce ea numea „ghinion îngrozitor". Era o mamă singură, atunci când unicul ei fiu, în vârstă de şaptesprezece ani la vremea respectivă, a fost implicat într-un accident tragic de maşină. în fiecare an, în ziua în care comemora moartea acestuia, Magda se trezea în mijlocul unei situaţii periculoase, într-un an, maşina ei a fost lovită în spate, când a oprit la un semafor, şi a trebuit să fie operată de urgenţă. în anul următor, un caz de indigestie a obligat-o să meargă la camera de gardă a spitalului, unde i s-a administrat o soluţie orală cu bariu, pentru o examinare. Doctorii au descoperit că era alergică la bariu, abia când inima i s-a oprit. Lucrurile au continuat în acelaşi fel, vreme de cinci ani consecutivi. Magda nu putea înţelege de ce trăia aceste experienţe aproape letale, numai în zilele de 26 februarie. Atunci când Magda a păşit pentru prima dată în biroul meu, a exclamat:

„De ce n-am murit eu? De ce trebuie să trăiesc în continuare?" Se condamna pentru că îi permisese fiului să plece cu maşina împreună cu prietenii lui, în acea seară. Fără el, se simţea singură, fără scop în viaţă şi fără nici un motiv să continue să trăiască. în timpul Procesului de Iluminare, Magda a simţit spasme şi crampe musculare, dar a trăit şi sentimentul de eliberare. De şapte ori a plâns încetişor, în timp ce corpul ei tremura. Spre sfârşitul uneia dintre şedinţele noastre, a declarat că trăieşte un sentiment de pace şi că fiul ei este liniştit, îl simţea lângă ea, încercând să o aline. După o serie de mai multe şedinţe, am şters înregistrările care o predispuneau la aceste accidente, cunoscute în psihiatrie drept „efectul de aniversare". înţelesese că sufletele lor erau unite. Era convinsă că nu se va separa niciodată de fiul ei. Magda a putut atunci să plângă pierderea fiului şi nu i-a mai repus

accidentul în scenă, an de an. A petrecut următoarea zi de 26 februarie fără nici un incident. Atunci când şablonul energetic a fost distrus, lumea din jurul ei s-a schimbat.
Atunci când o înregistrare este activată, energia sa toxică se scurge într-o chakră, creând haos emoţional sau compromiţând reacţia sistemului nostru imunitar. în cazul Magdei, suferinţa ei a crescut asemenea unor nori întunecaţi de furtună, care s-au descărcat la comemorarea morţii fiului său. Când studiez o înregistrare în Câmpul Energetic de Lumină, observ întâi norii de furtună care orbitează în jurul acestuia. Aceste energii negative indică întotdeauna prezenţa unei înregistrări active. Atunci când aceasta începe să se activeze, gravităm în jurul unor oameni şi situaţii care ne permit să retrăim circumstanţele traumei iniţiale, în încercarea de a o vindeca.

ÎNREGISTRĂRI CE ATING GENERAŢII ÎNTREGI

în jungla amazoniană, vracii vorbesc despre blestemele care cad asupra familiilor şi care sunt transmise de la o generaţie la alta. în anii în care am studiat alături de şamani, am descoperit că aceşti vindecători se refereau la înregistrări care sunt transmise între generaţii. Cea mai comună formă de înregistrări ce acţionează pe parcursul generaţiilor o reprezintă caracteristicile fizice pe care le moştenim de la părinţii noştri. Ştim că bolile de inimă şi cancerul la sân se transmit din generaţie în generaţie. Dacă mama şi bunica voastră au murit din cauza unui infarct, aveţi factori genetici de risc ce vă predispun la afecţiuni ale inimii. Aceste condiţii ereditare sunt, de asemenea, arhivate în Câmpul Energetic de Lumină.
Iniţial, Ken a venit să mă vadă pentru o problemă legată de mariajul său. Lui şi soţiei le era greu să se obişnuiască cu noua viaţă împreună şi au căutat consiliere. în timpul interviului nostru, am observat un punct întunecat în câmpul energetic al lui Ken, la cincisprezece cm de pieptul său. Am analizat cu atenţie şi am simţit ceva asemănător unei rădăcini, care pornea din acel loc întunecat şi ducea spre inimă. L-am întrebat dacă în familia lui fusese cineva bolnav de inimă. Mi-a spus că toate rudele sale stau bine cu inima şi că nimeni nu a murit din pricina vreunei boli coronariene. A susţinut cu tărie că se simte puternic şi în formă. Am fost surprins, pentru că învăţasem să am încredere în ceea ce vedeam. L-am încurajat pe Ken să facă un control medical amănunţit al inimii, să elimine carnea roşie din dietă, să facă exerciţii şi să aibă grijă de inima lui. Am lucrat asupra chakrei inimii, mintea mea raţională spunându-mi că probabil suferea din pricina stresului emoţional, pe care eu îl interpretam drept o afecţiune a inimii.
Trei zile mai târziu, Ken m-a sunat să-mi spună că fratele său tocmai suferise patru bypass-uri coronariene. în timpul unei examinări de rutină, doctorii au descoperit că inima fratelui său era pe punctul de a ceda. Analizeze lui Ken a arătat că inima lui era în regulă. Cu toate acestea, ştiam că în Câmpul Energetic de Lumină apar stări ce se vor manifesta în corpul fizic, abia peste câteva luni sau ani. L-am încurajat pe Ken să continue să ia măsuri pentru a-şi întări inima. De asemenea, am avut grijă să primească o Iluminare, pentru a elimina starea chiar la sursă, înainte să se manifeste în plan fizic. Ken s-a vindecat înainte să fie nevoie să sufere o operaţie de bypass.

ŞAPTE GENERAŢII

înregistrările pot fi, de asemenea, asociate caracteristicilor psihologice pe care le moştenim de la părinţii noştri. în cartea lui Nancy Friday, *My Mother, Myself(Mama mea, eu însămi),* ea a descoperit că retrăieşte viaţa mamei sale, în ciuda încercărilor disperate de a face tocmai contrariul. Uneori, sfârşim ducând aceleaşi bătălii şi urmând aceleaşi drumuri ca şi părinţii noştri. Dacă bunica şi mama ta a avut de-a face cu bărbaţi violenţi, este posibil să fii predispusă la acelaşi gen de relaţie. Chiar şi Biblia spune că păcatele tatălui vor fi moştenite de şapte generaţii. Aceste păcate nu reprezintă judecăţi împotriva descendenţilor nevinovaţi, ci energii negative care sunt trecute de la o generaţie la alta. Psihologii cred că ideile şi comportamentele pe care le moştenim de la părinţii noştri sunt codificate în circuitele creierului nostru şi că singura cale de a reprograma aceste circuite o reprezintă psi-

hoterapia. Sunt convins că aceste şabloane şi obiceiuri negative sunt codificate şi în Câmpul Energiei Negative şi că Procesul de Iluminare poate rezolva, într-o şedinţă, ceea ce, adesea, se rezolvă în ani buni prin intermediul psihoterapiei.

Adesea, psihoterapia prin vorbire nu este suficientă pentru vindecare. Psihologia consideră că, atunci când devii conştient de „complexele" şi „impulsurile" inconştientului, te eliberezi de influenţa lor nefastă. Conform şamanilor însă, conştientizarea intelectuală de abia dacă zgârie suprafaţa şi nu este suficientă pentru a aduce vindecarea. Ştiind că a fost abuzată sexual în copilărie, o femeie îşi va înţelege neîncrederea în bărbaţi, dar această înţelegere îi va permite rareori să aibă o relaţie intimă. înţelegem cu toţii că trebuie să facem mai multe exerciţii fizice, să mâncăm mai puţine dulciuri şi să meditām mai des. Cu toate acestea, de multe ori trebuie să ne forţăm să facem lucrurile care ştim că ne sunt benefice. Mintea raţională are o foarte mică influenţă asupra emoţiilor, impulsurilor, fricilor şi dorinţelor noastre. Lucrurile se pot rezolva prin Procesul de Iluminare, deoarece acesta operează la nivelul cauzal al Câmpului Energetic de Lumină. Terapia prin vorbire lucrează doar la nivel mental şi este incapabilă să şteargă sau să reinformeze înregistrările vechi din Câmpul Energetic de Lumină.

Mai există o formă de înregistrare ce trece de la o generaţie la alta, de la tată la fiu şi de la mamă la fiică. Bunicul meu a pierdut totul în timpul marii crize economice, la vârsta de patruzeci şi cinci de ani. Pe când tatăl meu avea patruzeci şi cinci de ani şi era un avocat prosper în Havana, şi-a pierdut slujba şi toată averea, odată cu preluarea puterii de către comunişti. Tatăl meu îşi măsurase întotdeauna succesul prin posesiunile materiale - casa în care locuia, cât câştiga, la ce şcoli mergeau copiii săi. Când am fugit din Cuba, după revoluţie, era hotărât să reconstruiască şi să recâştige nivelul de confort material de care se bucurase cândva. în următorii douăzeci şi cinci de ani, a muncit zi şi noapte, văzându-şi familia foarte rar şi lipsindu-se de plăcerile vieţii. în cele din urmă, pe la vârsta de şaptezeci de ani, s-a pensionat, ducând o viaţă de confort relativ. La câteva luni după pensionare, m-a sunat şi mi-a spus că s-a trezit în acea dimineaţă şi şi-a dat seama că nu ştie unde i-a zburat viaţa. în acea zi a hotărât să înceapă să-şi trăiască viaţa şi curând a pornit într-o călătorie prin Europa, China şi alte locuri pe care dorise dintotdeauna să le vadă. Cu toate acestea, a pierdut un sfert de secol.

Când fratele meu a împlinit patruzeci şi opt de ani, doctorii i-au descoperit o tumoare malignă în creier. în ciuda radiaţiilor şi a chemo-terapiei, a murit la câteva luni după stabilirea diagnosticului, în floarea vârstei, lăsând în urmă o soţie şi doi copii minunaţi. La vârsta de patruzeci şi cinci de ani, am fost şi eu pus în faţa situaţiei de a pierde tot ceea ce iubeam. Cărţile mele anterioare făcuseră să fiu foarte solicitat ca profesor şi conferenţiar. Patru zile pe săptămână călătoream pentru a ţine prelegeri despre medicina energetică şi despre şamanism, îmi rămăsese foarte puţin timp pentru familie. în ciuda încercărilor de a-mi păstra căsnicia, totul s-a dus de râpă. Soţia mea şi cu mine ne-am separat şi, la scurt timp, fiica mea de şaisprezece ani a căzut de pe cal şi a trebuit să fie operată de urgenţă, pentru că îşi fisurase ficatul. Când s-a întâmplat acest lucru, conduceam o expediţie în Amazon, vizitând un vraci renumit, Don Ignacio. Şamanul era un mare clarvăzător şi când i-am explicat ce mi s-a întâmplat în ultimele şase luni din viaţă, a descris o masă întunecată ce îmi acoperea inima. „Este durerea pe care o simt", i-am spus. „Nu", a răspuns el, punându-şi mâna cu blândeţe deasupra inimii mele. „Este nenorocul bunicului tău."

Apoi a început să descrie cum bunicul meu distrusese cariera unui alt bărbat şi atrăsese mânia acestuia asupra sa. „Blestemul" s-a transmis tatălui meu, fratelui meu şi apoi a venit asupra mea.

„Te poţi vindeca, luptându-te cu adversarii din lume, tot restul vieţii tale", a explicat Don Ignacio, „sau îţi poţi vindeca inima, iar lumea exterioară te va urma."

în seara aceea, Don Ignacio m-a ajutat să-mi vindec inima. A şters norul întunecat de deasupra chakrei inimii şi înregistrarea dusă de-a lungul generaţiilor, care fusese imprimată în Câmpul Energetic de Lumină. în dimineaţa următoare, am zburat înapoi în Statele Unite. Câteva zile mai târziu fiica mea a fost scoasă din secţia de terapie intensivă, şi şi-a revenit complet. Era prea târziu să-mi mai salvez căsnicia, dar relaţia cu copiii mei se îmbunătăţise considerabil. Astăzi suntem foarte buni prieteni. M-au învăţat cum să devin un tată

extraordinar. De atunci încoace, mi-am dat seama cum o înregistrare poate fi trecută de la o generație la alta. Atunci când vindecăm aceste stări din interiorul nostru, le vindecăm atât pentru părinții, cât şi pentru copiii noştri. Cred că l-am scutit pe fiul meu de o criză majoră la vârsta de patruzeci şi şase de ani, prin care să rezolve o problemă ce se transmitea de-a lungul mai multor generații. Cum pot fi sigur de asta? Ştiu că am supraviețuit, iar familia mea a rămas intactă, chiar dacă mariajul a luat sfârşit. Spre deosebire de tatăl meu, nu am avut nevoie de douăzeci de ani pentru a-mi reveni.

REÎNREGISTRAREA

Pentru noi, fizicienii credincioşi, deosebirea dintre trecut, prezent şi viitor este doar o iluzie care persistă.

Albert Einstein

Şamanul este interesat de extragerea energiei emoționale din-tr-o înregistrare şi de ştergerea înregistrării. Primele stadii ale pregătirii ca şaman constau în curățarea profundă sau „răzuirea" Câmpului Energetic de Lumină. Şamanul nu se mai identifică cu istoria sa personală. Astfel, femeia Navajo vraci este capabilă să spună: „Muntele sunt eu, râurile sunt eu". Chiar dacă şamanii au suferit pierderi, foame, durere şi abuz, ei înțeleg că, mai presus de toate, sunt drumeți într-o călătorie extraordinară prin nemărginire.

Acesta este scopul vindecării prin Procesul de Iluminare. Eu nu sunt foarte interesat să lucrez cu pe poveştile clientului, aşa cum este psi-hoterapeutui. Mă interesează să îi ajut pe oameni să înțeleagă că ei nu sunt poveştile lor, nu sunt actori într-un scenariu scris de părinții lor, de cultură sau de vremurile în care se întâmplă să trăiască. Ei sunt doar cei care spun poveştile. Pentru a face acest lucru, trebuie să am acces la înregistrarea de bază din Câmpul Energetic de Lumină, care este foarte greu de accesat direct. Este ca şi cum ai încerca să vezi un film, trăgând banda din casetă. Putem să ajungem la film doar prin interfață - în acest caz, videoplayer-ul şi ecranul televizorului.

Interfața dintre lumea noastră materială şi Câmpul Energetic de Lumină o reprezintă chakrele. într-un fel, putem considera că aceste vortexuri de energie care se învârtesc stau deasupra semnului egal din ecuația lui Einstein, $E = MC^2$. Chakrele folosesc energie pentru a organiza materia fizică a corpului, pentru a crea boală ori sănătate şi pentru a da formă lumii din jurul nostru. Prin intermediul chakrelor, suntem capabili să trecem din lumea materiei, în sfera energiei.

Cartea a doua

LUMEA DE LUMINĂ

Şcolile misterelor din trecut au transmis peste timp secretele naturii noastre transcendente. Aceste şcoli au fost fondate de către vizionari din zonele fluviilor Tigru şi Eufrat şi de către şamanii din China şi Tibet. învăţăturile lor există şi astăzi. Mulţi oameni au studiat Kabala, I Ching, Tantra şi Budismul tibetan. în plus, există excelente practici de vindecare, predate de maeştrii Reiki şi alţi practicanţi ai medicinii energetice. Avem la dispoziţie o bogăţie de practici spirituale - inclusiv *yoga* şi meditaţia - care ne pot ajuta mult în drumul nostru.

Şcoli similare ale misterelor au existat şi în cele două Americi, printre maiaşi, indienii Hopi, incaşi şi alte grupuri de băştinaşi. Ei au descris cele nouă porţi sau intrări prin care trece o persoană, pe parcursul drumului spre înţelepciune. Fiecare dintre aceste porţi corespunde unei chakre. Şamanii incaşi, alături de care am studiat eu, identificau nouă chakre. Fiecare dintre aceşti centri reprezenta o poartă prin care înţeleptul trece în drumul său către cunoaşterea şi realizarea de sine. Şapte dintre aceşti centri se află în corp. Ceilalţi doi sunt plasaţi în Câmpul Energetic de Lumină. în aceste două chakre, şamanii intră într-o realitate transpersonalâ.

Capitolele următoare descriu anatomia Câmpului Energetic de Lumină, din perspectiva unui şaman. Ele includ exerciţii pentru trezirea capacităţii noastre de a percepe lumea invizibilă a energiei. Eu numesc aceste exerciţii pentru a obţine clarvedere, Cea de-a Doua Trezire, pentru a le diferenţia de trezirea obişnuită, de zi cu zi. Sunt metode practice puternice, prin care se învaţă perceperea spaţiilor dintre lucruri şi a realităţii luminoase din jurul nostru.

Capitolul 6 prezintă conceptul de spaţiu sacru. Mentorul meu obişnuia să-mi spună să deschid spaţiul sacru şi să mă dau deoparte din drum. El se referea la uriaşul ajutor spiritual la care avem acces prin vindecătorii din lumea invizibilă. După ce am învăţat aceste practici, am descoperit că nu trebuie să fac totul de unul singur.

Exploraţi tehnicile din Capitolul 6, pentru a crea spaţii în care Spiritul să poată atingă corpul şi să-1 infuzeze cu înţelepciune. însă, mai presus de toate, experimentaţi practicile din această parte a cărţii. Calea şamanului este un proces de descoperire. în cele din urmă, experienţele pe care le aveţi în aceste domenii sunt sursa de cunoaştere în care puteţi avea cea mai mare încredere.

Capitolul 4

CHAKRELE

Noaptea trecută am studiat ceke-le, *filamentele luminoase ale celei de-a doua chakre. Ne aflam într-o vale luxuriantă, plină cu eucalipţi şi pini. După cină, am plecat în ceea ce eu credeam că va fi o plimbare scurtă, dar Antonio a continuat să mă ducă departe, în pădure. Era aproape lună plină şi, când norii s-au risipit, am putut găsi foarte uşor drumul. Când luna intra în nori, eram aruncaţi într-o beznă cruntă. Am ajuns într-un luminiş, iar el mi-a cerut să mă aşez pe un bolovan şi să mă conectez la un pin înalt, aflat la vreo zece metri depărtare. Am închis ochii şi mi-am imaginat că întind mâna spre copac.*

„Nu-ţi folosi capul, nino", a spus el. Detest când mă numeşte „ copile", iar el ştie acest lucru. Sunt convins că acesta este motivul pentru care mi se adresează astfel, atunci când dezaprobă ce fac.

„ Cu stomacul", a spus el. „Extinde un lujer de lumină din cos-co *[cea de-a doua chakră , până la copac."*

Când am făcut asta, am simţit o legătură viscerală cu pinul, ca şi cum ne-amfi atins. Am putut simţi textura scoarţei şi chiar am putut să intru în interiorul copacului. Atunci când Antonio mi-a spus să deschid ochii, am văzut firul de lumină care ieşea din burta mea.

„Acum decuplează-te de la copac şi 0conectează-te la prima ta amintire. încearcă să te întorci la vremea când erai bebeluş, înainte să poţi merge, şi leagă acest fir luminos de copil", a spus el. Trebuie că am petrecut o întreagă oră încercând să fac ce mi-a spus. îmi dădeam seama că Antonio devenea nerăbdător.

„Gândeşti", a zis. „Nu te mai gândi. Pur şi simplu, fă-o."

Atunci am reuşit. Puteam simţi pielea acelui copil, la fel cum am reuşit să simt scoarţa copacului, mai devreme. Puteam simţi gusturile, aşa cum le simţea şi el - iar lumea era la fel de mare şi pentru mine. Toate simţurile mele deveniseră active şi eram aproape copleşit. Cel care atingea şi simţea nu mai eram eu - *acea persoană pe care o cunoşteam - ci* eu *mai în vârstă, tot atât de familiar mie, ca şi* eu *mai tânăr.*

Atunci, Antonio mira cerut să urmez firul de lumină, să merg de-a lungul lui, permiţându-le imaginilor şi sentimentelor să mă inunde. Mi-am imaginat că merg de-a lungul acestui fir, ca pe un drum, şi am zărit imagini din copilărie şi adolescenţă, la care nu mă mai gândisem de zeci de ani: costumul de Halloween, pe care părinţii mei mă puseseră să-lport la vârsta de cinci ani, iubirea pe care o nutrisem pentru profesoara mea din clasa a III-lea, momentul în care câinele nostru a murit. Foarte ciudat. Nu numai că vedeam imaginile, dar mă invadau şi emoţiile. Vedeam fiecare moment vesel şi trist al vieţii mele. Apoi, Antonio m-a bătut pe umăr.

„Data viitoare", a spus, „te vei conecta la cel care vei fi peste zece mii de ani."

Jurnale

Potrivit credinţelor indienilor Hopi, „omul este creat perfect în imaginea Creatorului său". în *The Book of the Hopi (Cartea indienilor Hopi),* Frank Waters emite credinţa că „trupul viu al omului şi cel al Pământului sunt construite în acelaşi fel. Prin fiecare trece o axă. Cea a omului este coloana vertebrală, care controlează echilibrul mişcărilor şi funcţiile sale. De-a lungul acestei axe se află mai mulţi centri vibratori, care sunt ecoul sunetului primordial al vieţii prin univers" Referinţe la chakre se pot găsi printre indienii Hopi, incaşi şi maiaşi, precum şi la multe alte culturi aborigene din întreaga lume.

Descrierile chakrelor care ne sunt cele mai familiare provin din yoga. Şcolile de yoga ne învaţă că chakrele sunt terenul de joacă al dorinţei omului. Fiecare centru energetic simbolizează plăcerile şi durerile care ne ţin legaţi de karmă. De exemplu, prima chakră

semnifică ataşamentul nostru faţă de lumea materială, în timp ce cea de-a doua reprezintă plăcerile sexuale. Yoga este o cale a virtuţii şi purităţii. în
yoga, omul trebuie să îşi depăşească încântarea simiturilor, pentru a descoperi ceea ce trece dincolo de ele. *Yoga* este un cuvânt sanscrit, care înseamnă „uniune", având conotaţia de „a uni ceea ce a fost despărţit". Corpul şi sufletul sunt reunite. Lumescul şi Divinul devin una.
Prin contrast, şamanii din continentele americane trăiesc într-o lume în care Creatorul nu este separat de Creaţie, Cerul nu este separat de Pământ, iar Spiritul şi materia se întrepătrund. Ei nu cred în diviziunea dintre trup şi suflet, sau dintre lumea vizibilă, a formei şi cea invizibilă, a energiei. Nu există nimic de transcens şi nimic de unit. Ei nu se desprind de propriile dorinţe, sau de iluminarea personală. în timp ce unele şcoli de yoga susţin că tu nu eşti corpul tău, şamanii spun că tu eşti, într-adevăr, corpul tău - şi mult mai mult decât atât. Ei ştiu că lumea vizibilă şi cea invizibilă se întrepătrund. Motivul pentru care cu toţii am acceptat atât de rapid versiunea estică a chakrelor este acela că se potriveşte mitului izgonirii din grădina Raiului. Am crescut cu gândul că suntem separaţi de natură. Sufletul poate fi găzduit de corp, dar este complet detaşat de acesta. Filozofii occidentali numesc asta ruptura dintre minte şi corp. (Multe şcoli hinduse, inclusiv Tantra şi Advita, recunosc faptul că nu există nicio ruptură minte/corp, după cum nu există nicio conexiune permanentă cu natura).
Aceste două mari orientări teologice au coexistat vreme de milenii - şi nu întotdeauna în pace. Primele stări ale materiei şi ale Spiritului au fost separate. Spiritul a creat materia, dar nu sălăşluieşte în ea. Această şcoală de gândire a creat religiile bazate pe un Dumnezeu din ceruri - credinţe în care există un Creator Divin, bărbat, separat şi distanţat de Creaţie (de exemplu, Zeus ori Iehova). Cea de-a doua orientare susţine că întreaga materie este o manifestare a Spiritului şi este insuflată de Spirit. Această şcoală de gândire avansează religiile unei zeiţe a Pământului - o Creatoare a Pământului, femeie, a cărei prezenţă străbate întreaga Sa Creaţie (de exemplu, Hera, Inana sau Pa-chamama). Şamanii provin din cea de-a doua şcoală de gândire. Cei mai avansaţi maeştri transcend limitările propriilor credinţe şi îşi dau seama că ambele orientări fac parte dintr-un întreg mai mare.
Chakrele reprezintă calităţile elementare ale omului. în loc să îşi suprime dorinţele instinctuale şi pasiunea, şamanii le transformă în instrumente bine acordate. Eu cred că frica este compasiunea sub formă de sămânţă. Vindecă-ţi frica - şi compasiunea iese la iveală. Eul instinctual nu trebuie să devină duşman. Furia, lăcomia şi dorinţa carnală sunt toate resurse ascunse, care pot fi transformate în iubire, limpezime a gândirii, înţelepciune şi curaj. Tot ceea ce se află în natură este sfânt şi fiecare chakră deţine seminţele Iluminării noastre şi a ceea ce vom deveni.

ANATOMIA CHAKRELOR

Indiferent unde s-a născut, fiecare om are un schelet cu exact acelaşi număr de oase. în mod similar, cu toţii avem o anatomie luminoasă, care include chakrele şi meridianele cunoscute în acupunctura. Cuvântul *chakra* înseamnă „roată" în sanscrită. Chakrele sunt discuri rotitoare de energie. Ele sunt conectate la coloana vertebrală şi sistemul nervos central şi se extind la zece-cincisprezece cm în afara corpului. Chakrele sunt o conductă directă către reţeaua neuronală umană. Ele se rotesc în sensul acelor de ceasornic, în aceeaşi direcţie în care se învârtesc şi braţele galaxiei. Fiecare chakră are o frecvenţă unică, pe care o percepem printr-o culoare a curcubeului. Chakrele unui nou-născut prezintă culorile lor pure - de la roşu în prima chakră la violet în cea de-a şaptea. Pe măsură ce îmbătrânim, culorile se atenuează. Traumele şi pierderile din viaţa noastră lasă în urmă reziduuri toxice, care se lipesc de o chakră şi nu îi permit să vibreze la frecvenţa sa pură, iar îmbătrânirea fizică se accelerează. Atunci când un şaman îşi încheie procesul de vindecare, chakrele sunt curăţate. Se învârt liber şi vibrează, din nou, cu puritatea lor de la început.
Şamanii din Amazon cred că, atunci când îţi cureţi toate chakrele, obţii un „corp curcubeu". Fiecare centru vibrează la frecvenţa sa naturală şi radiază în cele şapte culori ale curcubeului. Potrivit legendelor, atunci când obţii corpul curcubeu, poţi face călătoria dincolo de moarte, în lumea

Spiritului. Eşti capabil să-i ajuţi pe ceilalţi să se vindece şi poţi să mori conştient, de vreme ce cunoşti deja drumul înapoi spre casă. Şamanii din junglă cred că moartea este un mare prădător care ne urmăreşte pe toţi. Ei spun că multe boli sunt cauzate de moartea care supurează în noi. Aceşti vraci consideră că moartea (sau lipsa

de viaţă, cum prefer eu să-i spun) ne acaparează încetul cu încetul până când, într-o zi, ne dăm seama că suntem mai mult morţi decât vii. Am văzut acest lucru întâmplându-se multor persoane şi cred că o asemenea situaţie este de nestăvilit în America de astăzi. Atunci când chakrele sunt curate, nu mai eşti urmărit de moarte. Eşti acaparat de viaţă şi, prin urmare, moartea nu te mai poate pretinde. Steagul naţiunii incaşilor este curcubeul, care deţine un loc foarte special în mitologia lor. îl puteţi vedea fluturând deasupra acoperişurilor din Cusco, chiar şi în zilele noastre.

în timp ce practicanţii de yoga recunosc doar şapte chakre, Don Antonio m-a învăţat că avem nouă chakre. Şapte dintre ele sunt localizate în interiorul corpului, iar celelalte două, în afara trupului. El numea cea de-a opta chakră *wiracocha,* care este numele Creatorului sau al Marelui Spirit (cuvântul înseamnă „sursă sacră"). Cea de-a opta chakră se află în cadrul Câmpului Energetic de Lumină. Se învârteşte deasupra capului, asemenea unui soare rotitor. Ea reprezintă legătura noastră cu Marele Spirit, locul unde Dumnezeu sălăşluieşte în noi. *Ci-vilizados* (albii şi indienii care au adoptat credinţele occidentale) au un soare palid şi murdar, drept chakra a opta. „Este din cauză că *civili-zados* au fost alungaţi din Grădină", mi-a explicat una dintre femeile vraci. în mod curios, cuvântul spaniol *Indio* înseamnă „una cu Dumnezeu". Pentru indienii care nu au subscris mitologiei vestice, chakra a opta străluceşte precum un disc auriu.

Vedem această chakră ilustrată ca o lumină, în jurul lui Hristos, şi ca un foc deasupra apostolilor, în ziua de Rusalii, atunci când au primit darul Sfântului Duh.

Când murim, cea de-a opta chakră se măreşte, devenind un glob luminos care învăluie celelalte şapte chakre într-o sferă de Lumină. După o perioadă de ispăşire şi purificare, cea de-a opta chakră produce un alt corp, aşa cum a făcut de atâtea Ori, în atâtea vieţi. Ne conduce către părinţii noştri biologici şi spre cea mai bună viaţă (nu cea mai uşoară!), în care să trăim experienţele de care avem nevoie pentru a creşte spiritual. Amintirile puternice ale traumelor din încarnările trecute sunt transmise în corpul următor, ca înregistrări din Câmpul Energetic de Lumină.

Sursa celei de-a opta chakre este Spiritul, cea de-a noua chakră. Ea se află în afara Câmpului Energetic de Lumină şi se extinde în întregul cosmos. Este inima universului, una cu Marele Spirit. Mentorul meu credea că cea de-a opta chakră se află acolo unde Dumnezeu sălăşluieşte în noi, iar cea de-a noua este partea din noi care sălăşluieşte în Creator.

Chakra a opta corespunde conceptului creştin al sufletului, care este personal şi finit. Cea de-a noua corespunde Spiritului, care este impersonal şi infinit. Sufletul a fost întotdeauna în centrul preocupărilor religioase, care caută să-1 salveze. Pentru că sufletul este personal, pare să fie autonom. Presupunem că putem fi ori una cu spiritul, ori deconectaţi de la acesta. Cea de-a noua chakră este una cu întreaga Creaţie, infinită şi eternă, în contrast cu sufletul finit şi personal. Mă voi referi la acest centru ca la cea de-a opta chakră, dat fiind că denumirea de *suflet* are atâtea conotaţii diferite pentru noi - de la un gen de muzică, la folosirea lui in diverse expresii şi la mult-dezbătuta noţiune de sine. Chakra a opta se manifestă în timp. Egiptenii o numeau *Ka.* Chakra a noua este prezentă într-un *acum* atemporal - un punct fără timp, descătuşat de istorie. Este imanentă şi transcendentă, nu moare niciodată şi nu s-a născut niciodată. Egiptenii se referă la ea cu denumirea de *Khu.*

Chakrele metabolizează energiile vieţii din natură. Toate energiile noastre vin din cinci surse: (1) plantele şi animalele, (2) apa, (3) aerul, (4) lumina soarelui şi (5) energia biomagnetică *(chi* în Est şi *causay* la incaşi). Aceşti nutrienţi variază de la hrana materială, compusă din animale şi plante, la cea subtilă - Lumină pură şi energie. Ab-sorbim hrana compusă din animale, plante şi apă prin tractul digestiv, oxigenul prin plămâni, lumina soarelui prin piele şi *causay* prin cha-kre. Energiile luminoase circulă prin chakre, tot aşa cum apa şi mâncarea, energiile fizice, circulă prin corpul nostru. Atunci când tractul

digestiv este blocat, nu putem absorbi nutrienții din hrană. în mod similar, atunci când chakrele sunt blocate, nu putem asimila *causay* stocat în Câmpul Energetic de Lumină.
Chakrele extind fire luminoase care merg dincolo de corp, co-nectându-ne la copaci, râuri, păduri şi la ceilalți oameni. Ele sunt cu-
plate la corpul nostru doar pentru o scurtă perioadă de timp. Atunci când murim, ele se retrag din corpul fizic şi se alătură celei de-a opta chakre, iar călătoria noastră continuă în lumea invizibilă.

CHAKRELE PĂMÂNTULUI

Cele cinci chakre din partea de jos - de la chakra rădăcină până la gât - sunt hrănite de Pământ. Imaginați-vă un copac ale cărui rădăcini sunt adânc înfipte în pământ. Nutrienții pe care îi extrage din pământ sunt purtați prin trunchi, până la ramurile cele mai înalte. Lumina soarelui absorbită de frunze este transformată în energie - care, la rândul ei, este transferată până la rădăcini. Cele patru chakre din partea de sus sunt hrănite de energiile Soarelui, steaua noastră. Religiile care au în centru un Dumnezeu celest pun accentul pe dezvoltarea chakrelor superioare, neglijându-le pe cele inferioare. Civilizațiile în care s-a adoptat o astfel de religie au perfectat tehnologia, rațiunea şi logica. Religiile bazate pe o Zeiță a Pământului subliniază importanța chakrelor inferioare, în detrimentul celor superioare. Aceste civilizații au rămas culturi agrare, puțin interesate de progresul în stil occidental, dobândind însă progrese în astronomie, filosofie şi arhitectură (chinezii au descoperit praful de puşcă, dar l-au folosit doar pentru artificii; europenii au fost cei care l-au utilizat în război). în zilele noastre, cred că ar trebui să ne dezvoltăm atât darul chakrelor pământene, cât şi pe cel al chakrelor celeste.
Asemenea organelor din corp, fiecare chakră are o funcție unică. Prima şi cea de-a doua digeră energiile emoționale, pentru a extrage nutrienții. Pot metaboliza energiile din traumele fizice şi emoționale, transformându-le în surse ale puterii şi ale Luminii. Aşa cum sistemul digestiv extrage nutrienții din mâncare şi întoarce resturile nedigerate în pământ, chakrele inferioare îi returnează pământului energiile grosiere, care nu pot fi metabolizate şi transformate în combustibil. Atunci când prima chakră este deconectată de la pământ, centri inferiori sunt incapabili să elimine reziduurile emoționale. Nu există un canal de scurgere. Aceste reziduuri devin toxice şi aderă la pereții chakrei, încetinindu-i rotirea. Atunci când se formează depozite reziduale în cea de-a doua chakră (acolo unde se află reacția la stres), percepem lumea ca fiind ostilă şi agresivă. Plexul solar, inima şi chakra gâtului (a treia, a patra şi a cincea) sunt hrănite de energiile mai înalte ale iubirii, compasiunii şi empatiei. Ele nu sunt dotate să digere emoții de vreun fel. (Avem probleme, atunci când încercăm să digerăm emoții puternice şi sentimente cu chakra inimii - ne distrugem emoțional). Chakrele celeste sunt hrănite de cea mai subtilă energie spirituală.
în timpul pregătirii mele ca şaman, am fost inițiat într-un ritual, cunoscut drept „benzile puterii", în care mentorul meu a țesut benzi invizibile în jurul corpului meu. Am grijă ca studenții de la Şcoala Vindecării Trupului de Lumină să primească acelaşi ritual, pentru că furnizează o protecție spirituală foarte importantă pentru vindecător. în acest ritual sunt instalate cinci benzi, la diferite nivele are corpului. Prima bandă este neagră, reprezentând pământul bogat şi negru, şi este țesută deasupra primei chakre. Cea de-a doua bandă este roşie, reprezintă apa, sângele pământului, şi este țesută peste chakrele a doua şi a treia. Următoarea bandă este aurie, reprezintă focul, şi cuprinde inima. Banda a patra este argintie, reprezintă vântul, şi este țesută în jurul gâtului. Ultima bandă este creată din lumină albă pură, reprezentând *causay,* şi este țesută peste chakra celui de-al treilea ochi. Benzile sunt o legătură cu cele cinci elemente şi hrănesc direct chakrele cu pământ, aer, foc, apă şi *causay.*

PRIMA CHAKRA

Element: Pământ
Culoare: Roşu
Aspecte fizice: temelie fizică; eliminarea reziduurilor; rect, picioare, labele picioarelor; testosteron şi estrogen.
Instinct: Supravieţuire, procreare.
Aspecte psihologice: Hrană, adăpost, siguranţă, capacitatea de a se întreţine.
Glande: Ovare şi testicule.
Este sediul pentru: Kundalini, abundenţă.
Manifestare negativă: Comportament de prădător, violenţă instinctuală, oboseală cronică, traumă la naştere, probleme legate de abandon.

Prima chakră este localizată la baza coloanei vertebrale, între anus şi organele genitale. Este poarta către feminin, care extinde fire luminoase înspre picioarele noastre, până în biosferă. Asemenea unei rădăcini care ajunge în locurile jilave şi bogate ale Mamei Pământ, prima chakră ne furnizează nutrienţii esenţiali. Ne stabilizează şi este temelia pe care se sprijină sistemul energiei noastre luminoase. Atunci când ne deconectăm de la Pământ, începem să ne luăm hrana necesară de la suprafaţă. Ca rezultat, devenim asemenea unui copac, ale cărui rădăcini slabe şi răspândite nu îl pot susţine să nu se răstoarne în timpul unei furtuni. Ne pierdem stabilitatea, baza şi siguranţa.

Atunci când prima chakră este deconectată de Pământul feminin, ne simţim orfani. Principiul masculin predomină şi căutăm siguranţa în lucrurile materiale. Individualitatea predomină în faţa relaţiilor, iar impulsurile egoiste triumfă în detrimentul familiei, al societăţii şi al responsabilităţii globale. Cu cât ne separăm mai mult de Pământ, cu atât devenim mai ostili în faţa laturii feminine. Ne renegăm pasiunea, creativitatea şi sexualitatea. în cele din urmă, Pământul însuşi devine un loc plin de venin. îmi aduc aminte ce mi-a spus o femeie vraci din Amazon: „Ştii de ce distrug oamenii, jungla amazoniană? Pentru că este umedă, întunecată, încâlcită şi feminină".

Impulsurile de la prima chakră sunt primare şi instinctuale. Căutăm adăpost şi mâncare, ne luptăm să supravieţuim în cele mai vitrege condiţii. Procreăm. Aceste nevoi sunt instincte fundamentale. în acelaşi fel în care ne ţinem respiraţia - dar nu-i putem ordona corpului să se oprească din respirat - nu putem nici să ne învingem instinctul de supravieţuire.

Cele patru porniri instinctuale - frică, hrănire, luptă şi sex -sunt oglindite în programele primelor două chakre inferioare. Acestea sunt programele de bază necesare pentru supravieţuirea fizică şi emoţională. înclinaţia de a mânca prea mult, de a strânge bani sau jucării, sunt expresii negative ale instinctului hrănim. Simţim că nu avem niciodată destul. Dezechilibrul primei chakre se manifestă prin sentimentul de lipsă. Chiar şi cei care au foarte multe posesiuni, simt frica de a nu şi le pierde. în mod ironic, săracii sunt adesea mai generoşi decât bogaţii. Odată ce prima chakră este curăţată, ideea de lipsuri dispare. Ajungem să ne dăm seama că nu ne lipseşte nimic şi că ducem o viaţă îmbelşugată. Nu este suficient să înţelegem la nivel intelectual. Trebuie să ştim cu fiecare celulă a corpului nostru, că Universul are grijă de noi şi ne sprijină. Dacă prima chakră este afectată, simţim nevoia de a ne construi garduri care să ne protejeze posesiunile de vecini. Când cea de-a doua chakră nu este sănătoasă, ridicăm stive de pietroaie, pentru a ne apăra de ei.

Testosteronul şi estrogenul sunt hormonii asociaţi primei cha-kre. Studiile de laborator au demonstrat că testosteronul produce două reacţii primare la bărbaţi: sexul şi agresiunea. Atunci când femeile au fost injectate cu testosteron, s-au plâns că nu fac altceva decât să se gândească la sex. Un dezechilibru al primei chakre poate exacerba efectele testosteronului, făcând ca bărbatul să

amestece impulsurile instinctuale produse de acest hormon. Când se întâmplă acest lucru, el începe să o rănească pe femeia pe care o iubeşte şi, în cele din urmă, distruge intimitatea din relaţia sa de iubire. Se ajunge la abuzuri sexuale, care sunt atât de răspândite nu doar în America, ci în întreaga lume, în special în ţările care fac tranziţia de la o societate rurală la una urbană. în Africa de Sud, care se află într-o asemenea tranziţie, la fiecare douăzeci şi şase de secunde este violată o femeie. Atunci când lucrez cu femei care au fost abuzate sexual, în perioade în care erau foarte tinere, descopăr adesea un blocaj al primei chakre, de cele mai multe ori dintr-o frică subconştientă că ar putea să le facă rău altora, la fel cum tatăl ei sau un alt bărbat din familie i-au făcut ei rău.
Estrogenul, care e produs de ovare, este esenţial pentru menţinerea conţinutului mineral al oaselor. Producţia de estrogen se opreşte dramatic după menopauză, ceea ce predispune femeia la osteoporoză . în societăţile neindustrializate, incidenţa osteoporozei la femei nu este atât de ridicată, ca în cazul Americii. Unii cercetători explică acest lucru prin faptul că femeile din lumea a treia nu trăiesc la fel de mult şi, prin urmare, nu apucă să sufere pierderi semnificative ale mineralelor din oase. Eu sunt convins că mai există un motiv: de-a lungul întregii vieţi, femeile din aceste societăţi menţin o legătură activă cu Pământul feminin. Prima chakră le induce femeilor dorinţa puternică de a hrăni, de a avea relaţii şi de a procrea. Dezechilibrele acestei chakre pot avea *ca* rezultat preocuparea exagerată a femeii pentru siguranţa relaţiei, chiar cu preţul propriei autonomii.
Culturile tribale execută ritualuri legate de prima chakră, pentru a celebra intrarea în maturitate a unui tânăr sau a unei tinere. Ceremonia încurajează renunţarea la legăturile parentale. în timpul ceremoniei, tânărul afirmă că Pământul este mama care nu îl va părăsi niciodată, iar Cerul este tatăl statornic şi rezistent, pe care se poate baza. Astfel, există siguranţa că tânăra persoană va continua să fie ocrotită - dar, de acum înainte, de către puteri mai mari decât părinţii săi biologici. Tânărul poate acum să participe la ceremonii şi ofrande aduse Cerului şi Pământului şi să menţină astfel o legătură conştientă cu aceşti părinţi cosmici. Dat fiind că nu trec prin aceste ritualuri de trecere la pubertate, vesticii sunt orfani din punct de vedere spiritual. Ne luptăm să trecem prin viaţă, simţindu-ne lipsiţi de sprijinul mamei şi al tatălui, ca mai apoi să descoperim că nu ştim să fim părinţi demni de încredere.
Un individ care acţionează din prima chakră se află într-o stare de fuziune primară cu lumea. El este absorbit de simţuri şi se angajează exclusiv în lumea materială. Crede că lumea îi datorează ceva, iar cei din jurul său ar trebui să recunoască faptul că el este o persoană specială. Devine egocentric şi narcisist. Nu poate experimenta iubirea autentică, deoarece nu se poate pune în locul celuilalt. Este incapabil să „să se pună în pielea altei persoane". Acest centru corespunde primilor şapte ani de viaţă. Traumele trăite în aceşti ani - inclusiv cele de la naştere şi înainte de ea, sunt înregistrate în această chakră, formând complexe psihologice care întrerup dezvoltarea ulterioară.
Asemenea unui copil, o persoană motivată în primul rând de prima chakră va fi preocupată de supravieţuire şi distracţie. Atunci când este ameninţată, poate deveni violentă - fizic sau emoţional - în faţa primejdiei percepute. Persoana concentrată pe prima chakră va căuta, cu orice preţ, recompense senzuale temporare. Adesea, nu îşi dă seama unde se termină corpul său şi unde începe lumea, astfel încât ceilalţi încep să devină o extensie a sa şi încetează să mai conteze în ochii săi. Atunci când văd un client care a suferit un abuz în copilărie, sau a fost abandonat de unul dintre părinţi, sau de amândoi, încerc să aflu implicarea primei chakre. Traumele din vieţile anterioare sunt adesea localizate în prima sau în a doua chakră. De-a lungul istoriei, dictatorii care au căutat să domine au fost mânaţi de influenţele negative ale primei chakre.
Există şi atribute pozitive remarcabile ale primei chakre. Instinctul de supravieţuire asigură perpetuarea speciei. Ne împinge să procreăm şi să creştem copii. în acelaşi timp, le permite oamenilor să persevereze, chiar şi în cele mai vitrege condiţii. în sanscrită, prima chakră este cunoscută sub numele de *muladhara,* care înseamnă „fundament, bază, temelie". Casa noastră energetică trebuie construită pe o fundaţie puternică. în yoga, această chakră este considerată casa energiei Kundalini. Simbolul său este un şarpe încolăcit, adormit la baza unei coloane verticale. Kundalini este văzut ca puterea activă a marii zeiţe Shakti, forţa care animă întreaga creaţie. Pentru şaman, aceasta este şarpele primordial, care îşi înghite propria coadă, Ouro-boros, şi reprezintă imaginea unei stări inconştiente de absorbire în sine. Pentru oamenii din Amazon, această putere este reprezentată de *sachamama,* şarpele boa de apă. în America de Nord, este ilustrată de şarpele

cu clopoţei. Pe măsură ce ne ştergem înregistrările din prima chakră, energia Kundalini este trezită. Şarpele primar se descolăceşte, iar energia feminină trece prin chakre.
Şamanii din cele două Americi, din India şi din Tibet cred de foarte mult timp că toate creaturile se mişcă, trăiesc, procreează şi prosperă prin puterea femininului primar. Nu este nicio surpriză că şarpele a fost cel care ne-a adus fructul din copacul cunoaşterii, în Geneză. Energia sa, care sălăşluieşte în stare latentă în fiecare dintre noi, este energia Pământului şi bătaia inimii Mamei-Planetă.

CHAKRĂ A DOUA

Element: Apă Culoare: Portocaliu
Aspecte fizice: Digestie, intestine, rinichi, tractul urinar, potenţa sexuală, adrenalina, durerile lombare, durerile menstruale, pierderea apetitului Instinct: Sexualitatea
Aspecte psihologice: Putere, bani, sex, control, frică, luptă, pasiune, respect de sine, abuz sexual sau emoţional, probleme parentale moştenite, incest. Glande: Suprarenale
Este sediul pentru: Creativitate, compasiune, familie Manifestare negativă: Frică, luptă.
Cea de-a doua chakră este localizată la patru degete mai jos de buric şi face legătura cu rinichii şi cu elementul apă. Ea activează glandele suprarenale, care produc adrenalina. Cortexul suprarenalian, partea exterioară a glandei, produce peste o sută de steroizi diferiţi, inclusiv hormoni ai sexului. Medula sau secţiunea interioară, produce adrenalina, cea care îi dictează ficatului să crească nivelul de zahăr din sânge, pentru a ne menţine vigilenţi. Adrenalina este hormonul care mediază reacţia într-o situaţie de criză. Am menţionat, mai devreme, că prima chakră construieşte gardul de protecţie, iar cea de-a doua chakră stivuieşte pietrele pentru apărare. Problema este că mereu avem nevoie de pietre mai puternice. Adversarul pare întotdeauna să aibă o stivă mai înaltă decât noi şi percepem că ameninţarea este tot mai mare. Războiul Rece a fost un exemplu perfect al modului de gândire axat pe chakră a doua, numai că la nivel global. Atunci când Statele Unite au intrat în Războiul Rece, mulţi oameni erau convinşi că ruşii aveau vapoare şi avioane mai puternice decât noi. în realitate, flota rusă era compusă din nave ruginite, care se scufundau uşor, iar avioanele nu se puteau compara cu ale noastre. Teroriştii şi laşii acţionează din cea de-a doua chakră. Bravada şi aroganţa sunt inspirate de această chakră. Imaginaţi-vă, dacă vreţi, o gorilă care îşi dezveleşte dinţii şi se bate cu pumnii în piept.
Cea de-a doua chakră metabolizează nutrienţii energetici din Câmpul Energetic de Lumină. Toate formele de energie reprezintă hrană pentru ea - procesează energia Pământului preluată de prima chakră şi digeră energiile emoţionale din sistemul nervos. Atunci când această chakră funcţionează bine, ea poate distruge emoţiile negative, precum furia şi frica, eliminându-le ca deşeuri prin prima chakră. Dar când această chakră este dezechilibrată, emoţiile negative se extind în interiorul nostru, stau în intestinele noastre şi se descompun încet. Cu toţii cunoaştem oameni incapabili să renunţe la ura, care poartă resentimentele mult timp - uneori, chiar ani întregi. Aceste emoţii negative se localizează în cea de-a doua chakră şi devin toxice, în cele din urmă, toxinele emoţionale sunt asimilate în Câmpul Energetic de Lumină.
Cea de-a doua chakră este şi locaţia pasiunii. Ea se exprimă prin intermediul creativităţii şi intimităţii. în prima chakră, ne reproducem. în cea de-a doua, facem dragoste cu persoana iubită. Numele sanscrit pentru acest centru este *svadhisthana,* care înseamnă „locul în care sălăşluieşte eul". Cronologic, această chakră corespunde perioadei de vârstă dintre opt şi paisprezece ani. Dorinţa adolescentină de a avea aventuri romantice îşi are originea în creşterea activităţii celei de-a doua chakre. Această chakră este erotică, plină de dorinţe şi fantezii, stimulând aventuri romantice ce stimulează adrenalina. Dacă adolescentul nu îşi dezvoltă un simţ clar şi pozitiv al Eu-lui în timpul pubertăţii, dezvoltarea celei de-a doua chakre poate fi blocată. El nu îşi va crea graniţe emoţionale puternice şi va fi incapabil să înţeleagă că dorinţele celorlalţi pot diferi de ale lui şi e supărat din cauza relaţiilor sociale şi a oamenilor care nu îi satisfac niciodată dorinţele.

Expresiile negative ale celei de-a doua chakre sunt furia şi frica. Şamanii cred că frica este marele nostru duşman. Ea este un adversar viclean, cu care nu trebuie să te pui, deoarece, în momentul în care o faci, te va secătui de vlagă şi va ieşi învingător. Ideea este să ajungi să îţi cunoşti frica şi să te împrieteneşti cu ea. Foloseşte-o ca pe un mecanism de avertizare şi nu ca pe un declanşator al reacţiei de autoapărare. Mentorul meu obişnuia să-mi spună că frica înseamnă absenţa iubirii. Am fost derutat. I-am spus că şamanii din Amazon, ca parte a disciplinei lor, merg singuri în junglă, noaptea, pentru a-şi întâlni frica. Singura dată în care am încercat, am rămas îngrozit. Părul de la ceafă mi-a rămas ridicat întreaga noapte. Cred că am fost urmărit de un carnivor de mari dimensiuni şi de toate spiritele care bântuiau locul. Bătrânul mi-a zâmbit. A spus că aceasta reprezenta o practică destul de interesantă, dar provocarea adevărată pentru un şaman era să-şi îmbrăţişeze frica. „Atunci când înţelegi că jaguarul pe care l-ai auzit şi fantomele pe care le-ai simţit se aflau în mintea ta, te poţi dispen-
sa de ele", a spus el. „Iar când te-ai golit de frică, poţi întâlni un jaguar adevărat şi îţi dai seama că nu este diferit de tine prin nimic, că amândoi sunteţi expresia aceleiaşi forţe vitale."

Sunt vegetarian de foarte multă vreme, în principal pentru că nu doresc să mănânc nimic din ce nu sunt dispus să ucid. (Am descoperit, de asemenea, că abilităţile mele sunt încetinite, dacă includ carnea roşie în dietă). în timpul pregătirii cu şamanii din Amazon, mi s-a cerut să urmăresc, să omor, în cadrul unui ceremonial, şi să mănânc un animal, ale cărui puteri trebuia să mi le însuşesc. Animalul pe care profesorul meu 1-a ales pentru mine era un şarpe boa de apă *(Sa chamama),* o creatură magnifică, maro cu galben, care trăieşte în afluenţii Amazonului. Chiar dacă nu aveam o regulă strictă care să îmi interzică să consum carne (am mâncat atunci când şamanii pe care i-am vizitat mi-au pregătit-o cu o ocazie specială), vreme îndelungată am refuzat să fac acest exerciţiu. Ba chiar am părăsit jungla şi m-am întors în Statele Unite, gândindu-mă că, dacă pregătirea mea necesita uciderea unui animal, nu aveam de gând să merg mai departe. Cu toate acestea, ceva m-a atras înapoi în Amazon şi m-am hotărât să pun în practică, măcar partea cu urmărirea animalului. Aveam să văd mai târziu dacă îl puteam ucide şi mânca.

Şerpii boa pot avea dimensiuni uriaşe, cel mai mare ajungând până la şaizeci de metri în lungime şi cântărind peste 2,7 tone. Sunt destul de uşor de zărit în apă sau pe uscat, dar greu de urmărit, pentru că sunt foarte vicleni şi pot rămâne scufundaţi vreme îndelungată.

Am înţeles că *sachamama* reprezintă pasiunea şi sexualitatea, precum şi creativitatea şi capacitatea de a vedea dincolo de suprafaţa lucrurilor. Am urmărit şerpi boa, vreme de mai multe zile, nereuşind să mă apropii suficient pentru a face fotografii. Frustrat, m-am aşezat pe malul râului. Am scos o pungă cu un amestec de cereale, alune, stafide şi bomboane şi am contemplat apa care curgea tăcută. M-am întrebat de ce eram atât de şovăitor în faţa ideii de a ucide pentru mâncare. Eram pur şi simplu dezgustat de ideea de a ucide un animal atât de frumos, cum e un boa de apă. în reveria mea, am început să mă gândesc la iubirea cu care un jaguar sare la gâtul căprioarei pe care urmează să o mănânce. Nu exista niciun fel de răutate asociată acestui act. Brusc, mi-am dat seama că uciderea şarpelui boa era un act violent, doar pentru că mă consideram separat de uriaşul animal. Atâta vreme cât eram despărţiţi, mâncându-1, îi luam viaţa pentru a mă putea hrăni - şi, prin urmare, acesta era un act violent.

Mi-am dat seama că şarpele şi cu mine eram manifestări ale aceleiaşi forţe a vieţii. Nu eram diferiţi. Era viaţa care se hrănea din ea însăşi. Şarpele continua să trăiască în mine şi, în acel moment, amândoi aveam să devenim parte dintr-o forţă mult mai puternică. Am ieşit din reverie şi privirea mi s-a plimbat spre un tufiş din apropiere, în care se reflecta lumina. Am văzut un şarpe boa lung de peste doi metri, care tocmai se ospătase cu un rozător de dimensiuni apreciabile şi avea aceeaşi reverie cu privire la mine. Nu-mi venea să-mi cred ochilor. Şarpele stătea încolăcit, digerând mâncarea, cu o umflătură de vreo treizeci de centimetri în corp. Un şarpe de asemenea dimensiuni mănâncă doar o dată la câteva

săptămâni. După ce se hrăneşte, devine inert, în timp ce îşi digeră mâncarea, nu se poate mişca. Aveam răspunsul la ceea ce căutam.
Am luat şarpele, care mi s-a încolăcit leneş în jurul braţelor şi umerilor. M-am întors la coliba femeii şaman şi i-am prezentat, cu mândrie, animalul. Ea a început să râdă. A chicotit câteva minute bune. începeam să mă plictisesc. Am întrebat de ce aveam nevoie să mănânc şarpele, pentru a primi darul puterii acestuia. „Cunoştinţele nu se absorb uşor prin tractul digestiv", mi-a spus bătrâna. Apoi a rânjit şi m-a îndrumat să găsesc un loc protejat, lângă apă, în care şarpele să fie în siguranţă. Cu timpul, am descoperit că violenţa era ceva ce trebuia să înving în mine, nu în afara mea, prin crearea unor reguli despre ceea ce puteam şi nu puteam să mănânc. învăţasem lecţia pe care venisem să o învăţ.
Tulburările de personalitate legate de cea de-a doua chakră pot fi foarte profunde. Aceşti oameni trăiesc într-o lume în care plouă, pentru că cerul doreşte, personal, să-i ude. Câteodată, ei au impresia că întreaga lume conspiră împotriva lor. într-adevăr, uneori plouă pentru noi, dar plouă şi pentru copaci, plante, animale şi pietre, după cum plouă, pur şi simplu. 0 astfel de persoană adesea consideră că are dreptul la orice. Dacă îşi vindecă cea de-a doua chakră, descoperă că lumea nu îi
datorează nimic. Dimpotrivă, ea îi este datoare vieţii. Sub îndrumarea chakrei a doua, centrul iubirii erotice, ne explorăm pasiunea şi descoperim intimitatea. Disfuncţiile acestei chakre pot face ca persoana să confunde sexul, cu dragostea. Marea sarcină a celei de-a doua chakre este să transforme sexul în dragoste, situaţii romantice, în intimitate. Nu e o sarcină uşoară, pentru că impulsurile negative ale aceste chakre sunt reprezentate de nevoia de a-i controla pe ceilalţi, prin intermediul banilor, puterii şi sexului. Chakra a doua trece chiar prin abdomen, acolo unde ia naştere viaţa. Acest centru germinează seminţele pasiunii şi creativităţii, care se vor dezvolta în chakrele superioare.

CHAKRA A TREIA

Element: Foc. Culoare: Galben.
Aspecte fizice: Stomac, abdomen, ficat, pancreas, stocarea şi eliberarea energiei, splină.
Instinct: Putere.
Aspecte psihologice: Curaj, putere, exprimare în lume. Glande: Pancreas.
Este sediul pentru: Autonomie, individualism, altruism, îndeplinirea viselor, longevitate.
Manifestare negativă: Probleme gastrointestinale, anorexie, regrete, mândrie, exacerbare a ego-ului, simptome ale nevrozei, energie scăzută, mentalitate de victimă, accese de furie, ruşine
A treia chakră este situată în plexul solar şi este asociată cu pancreasul. Această glandă este banca de energie a corpului. Glucoza reprezintă moneda sa de schimb. (Pancreasul produce insulina, care aduce glucoza din sânge, în celule, unde poate fi folosită drept combustibil). Atunci când chakra a treia funcţionează bine, corpul are destulă energie pentru toate activităţile. De vreme ce creierul este cel mai mare consumator de energie din corp, echilibrul chakrei a treia este esenţial pentru a putea gândi limpede. Ea influenţează şi ficatul, care este depozitul de energie al trupului. Indivizii care prezintă disfuncţii ale acestei chakre au adesea un nivel scăzut al energiei. Hrana pe care o ingerează este eliminată înainte ca nutrienţii să ajungă în sânge. Problemele de întreţinere pot apărea şi la nivel psihologic şi spiritual. Când chakra a treia nu funcţionează cum trebuie, persoana dă greş în încercările sale. Chiar dacă are la îndemână toate resursele succesului, nu are destulă vitalitate pentru a ajunge la linia de sosire.
Chakra a treia este centrul puterii în sistemul Energiei Luminoase. Puterea sa poate fi folosită în mod constructiv, pentru a materializa aspiraţiile noastre în lume. Atunci când este folosită distructiv, ea poate ne reprima natura primară, sau libidoul, ceea ce se manifestă sub forma unor

simptome nevrotice, inclusiv ruşinea şi vina. Această chakra corespunde vârstei cuprinse între paisprezece şi douăzeci şi unu de ani - anii care preced maturitatea.

Puterea feminină a primei chakre şi energia sexuală primordială a chakrei a doua sunt transformate într-un combustibil fin, pe care chakra a treia îl utilizează pentru a ne duce visele la îndeplinire.

Această chakra reface rezervele din Câmpul Energetic de Lumină. Atunci când îi trezim puterea, experimentăm lipsa fricii şi o fermitate care nu poate fi descurajată de nicio nenorocire. Obstacolele din calea noastră dispar. Pericolul îl reprezintă exacerbarea ego-ului. începem să credem că suntem singurii autori ai destinului nostru şi că putem schimba lumea după placul nostru. Ne simţim în stare să creăm sau să distrugem lumea şi devenim dictatoriali şi manipulatori, căutând puterea şi faima cu orice preţ. Indivizii seduşi de puterea chakrei a treia caută adesea să-i controleze pe ceilalţi, prin intimidare.

Atunci când această chakra este curăţată, situaţia familială şi relaţiile interpersonale se stabilizează. Comunicăm cu eficienţă şi descoperim puterea cuvântului rostit şi scris. Acest centru ne ajută să fim sinceri faţă de noi înşine. Scopul vieţii noastre devine clar şi ne putem urma drumul.

Există poveşti despre luptători incaşi, a căror chakra a treia strălucea ca un disc galben. Legendele spun că nu puteau fi ucişi. Conchistadorii trăgeau cu muschetele în ei, dar gloanţele îşi ratau întotdeauna ţinta. Există legende similare şi printre indienii din America de Nord, despre oameni curajoşi pe care cavaleria nu îi putea niciodată ţinti. înţelepţii incaşi ne spun că, atunci când aceşti luptători de lumină isi ucideau adversarul, îl onorau pe *ceil*alţi, lăsând să curgă pe pământ, câteva picături din propriul sânge. Ei ştiau că, în alte circumstanţe, ar fi stat împreună în jurul focului şi ar fi spus poveşti. Aceşti bărbaţi şi aceste femei credeau că, dacă intri în bătălie furios ori înfricoşat, eşti deja mort.

Pe când scriam *Dance of the Four Winds (Dansul celor patru vânturi),* am mers la Rio de Janeiro împreună cu coautorul cărţii, pentru câteva săptămâni de muncă liniştită. Tocmai încheiasem o expediţie în Amazon şi un prieten îmi oferise apartamentul său de pe plajă, în ultima seară, după ce am sărbătorit cu o cină, ne plimbam pe plajă, îndreptându-ne spre apartament, când am fost atacaţi de patru bărbaţi. Pe când ne luptam, timpul a părut să încetinească şi, brusc, am înţeles învăţăturile Luptătorilor întru Lumină. M-am oprit din luptă şi am strigat: „Opriţi-vă!" Strigătul a străpuns noaptea şi toată lumea s-a oprit. M-am întors spre liderul lor şi i-am oferit ceasul, spunându-i că trebuie să schimbe bateriile, o dată la doi ani. Apoi i-am dat buletinul meu. M-am întors spre altul şi l-am întrebat cât poartă la pantofi. Mi-a răspuns că poartă mărimea 44. I-am spus că avem aceeaşi mărime şi i-am cerut să încerce pantofii mei. Se potriveau foarte bine şi bărbatul a zâmbit. Prietenului meu, Eric, nu-i venea să-şi creadă ochilor şi a început din nou să se lupte. Imediat, trei dintre bărbaţi l-au pus jos. Am mers la Eric şi i-am explicat că aceşti bărbaţi erau săraci şi aveau nevoie de ceasurile noastre, de portofele, pantofi şi curele. La sfârşit, liderul mi-a strâns mâna şi apoi fiecare dintre hoţi ne-a mulţumit. Le-am făcut cu mâna şi le-am urat numai de bine. La plecare, l-am întrebat pe lider dacă are maşină. Nu avea şi atunci i-am spus că probabil nu avea nevoie de permisul meu de conducere. A zâmbit şi mi 1-a înapoiat. Nu putea folosi nici cărţile de credit, aşa că mi le-a dat înapoi. A făcut la fel şi cu paşaportul şi actele de călătorie. Eric era uluit. Hoţii ne dădeau înapoi lucrurile. Chiar dacă eram furaţi, am evitat agresiunea. Am practicat nonviolenţa şi, astfel, am reuşit să schimbăm întregul ton al întâlnirii. Am evitat o reacţie negativă a chakrei a doua şi am răspuns din chakra a treia.

Funcţia celei de-a treia chakre este să transpună viziunea în realitate. In sanscrită, numele acestei chakre este *manipura,* care în seamană „palatul bijuteriilor" şi care face referire la abilitatea de a transforma visele în comori vii. Şamanul înţelege că poţi visa lumea, transformând-o în realitate. Acest centru este alambicul în care visele sunt transformate în aur, prin alchimie. Atunci când vrei să îmbunătăţeşti lumea din jurul tău, echilibrează-ţi chakra a treia. Instrumentul acestui centru este vizualizarea - fie în meditaţie, fie pe plajă, în timp ce eşti prădat. Elementul focului, care o guvernează, oferă combustibilul pentru materializarea viselor. Aveţi grijă să nu

folosiți această putere pentru câştigul personal, ci pentru binele tuturor. Expresia-cheie a acestei chakre este *a te pune în serviciul altora.*

CHAKRA A PATRA

Element: Aer Culoare:Verde
Aspecte fizice: Sistemul circulator, plămâni, sâni, inimă, astm, deficiențe imunitare. Instinct: Iubire.
Aspecte psihologice: Iubire, speranță, cedare în fața altuia, compasiune, intimitate. Glande: Timus
Este sediul pentru: Iubire lipsită de egoism, iertare. Manifestare negativă: Exacerbarea ego-ului, tristețe, singurătate, abandon, trădare.

Chakra inimii este localizată în plexul solar, în centrul pieptului şi nu în dreptul inimii. Este axa sistemului chakrelor. Aşa cum abdomenul reprezintă centrul gravitației pentru corpul fizic, inima se află în centrul corpului luminos. Glanda timus este reglată de chakra inimii. Timusul este responsabil de imunitatea celulară. El este unul dintre principalii jucători în cadrul sistemului imunitar, foarte important în dezvoltarea celulelor limfocitare B şi T, „celulele ucigaşe" ale corpului. Persoanele cu un sistem imunitar slăbit reacționează excelent, atunci când chakra inimii este curățată prin Procesul de Iluminare.

Denumirea sanscrită pentru chakra inimii este *anahata,* care înseamnă „nelimitat". Se referă la faptul că ne eliberăm de aspectele materiale ale succesului. Banii, maşinile, faima şi averea încetează să mai fie unități de măsura ale împlinirii. Libertatea, bucuria şi pace statornică devin însemnele unei persoane concentrate pe centrul inimii. Din punct de vedere cronologic, chakra inimii este asociată cu vârsta cuprinsă între douăzeci şi unu şi douăzeci şi opt de ani. Este centru din care ne formăm familiile şi descoperim iubirea, alături de sufletul-pereche şi de copii.

Prin centrul inimii împărtăşim şi experimentăm iubirea. Aceasta este cea mai greşit înțeleasă chakra din corp, deoarece calitatea iubirii chakrei inimii nu este nici a avea afecțiune față de ceilalți, nici a ne îndrăgosti. Chakra inimii se concentrează asupra iubirii de Creație - aceeaşi iubire pe care o nutresc florile pentru ploaie, sau jaguarul pentru antilopa din care se hrăneşte. Acest tip de iubire nu se concentrează asupra unui obiect, după cum nu este dependent nici de altă persoană, pentru a exista. Nu este o iubire sentimentală. Este impersonală. Teologii creştini o numesc *agape.* Incaşii îi spun *munay.* Tipul acest de iubire nu urmăreşte o finalitate. Nu duce la căsătorie sau la o relație. Este un scop în sine.

Pe când călătoream prin Anzi, în urmă cu mai mulți ani, tovarăşii mei şi cu mine am fost prinşi într-un viscol puternic. însoțeam o femeie indiană, care îşi ducea bebeluşul în vârstă de trei luni, la o clinică din vale. Ne-am refugiat într-o colibă abandonată, care ne-a protejat de zăpadă şi de grindină, chiar dacă vântul urla nemilos prin găurile pereților de piatră. Ne-am strâns unul lângă altul, iar Maria şi-a lipit copilul de piept. întreaga noapte, femeia a încercat să-şi hrănească bebeluşul, deschizându-şi bluza şi ducându-i buzele la sân. Spre dimineață, furtuna a cedat. Dealurile erau acoperite cu o pătură de nea. La răsăritul soarelui, am ieşit ca să ne mai încălzim puțin. Când Maria şi-a desfăşat copilul, am descoperit că fetița murise în timpul nopții. Ne-am întors în sat, unde o femeie vraci a binecuvântat copilul şi a oficiat ritualurile morții. Apoi, am acompaniat-o pe tânăra mamă pe un deal şi am încercat să o consolez, în timp ce săpam o groapă micuță în pământul înghețat. Amândoi aveam ochii înlăcrimați şi ne rugam către Pa-chamama, Mama Pământ, să-i primească pruncul. Când am terminat, am acoperit movila cu pietre şi ne-am întors în sat.

Două zile mai târziu, Mana lucra pe pământurile familiei. Afâna solul, pentru a-1 pregăti de însămânțare. Eu eram încă trist şi îmi petrecusem ziua anterioară jelind moartea copilului. Când Maria a văzut cât sunt de supărat, a venit la mine, m-a îmbrățişat şi a spus: „Să nu fii trist. Copilul meu s-a întors acum la mama sa". Comentariul ei mi-a eliminat tristețea. Am mers la râul din capătul satului, m-am dezbrăcat şi am intrat în apa înghețată. Şocul mi-a alungat sentimentalismul. Maria m-a dus apoi la femeia vraci care oficiase ritualurile de îngropăciune ale copilului. Bătrâna şi-a pus mâna peste inima mea şi, cu o privire blândă, mi-a spus că nu am niciun motiv să fiu trist. Nu îmi venea să cred. încerca să mă aline. Mai târziu, în acea seară, familia mi-a mulțumit pentru că am însoțit-o pe Maria în acea noapte înghețată. Deşi vizibil trişti, erau foarte calzi şi plini de compasiune. Nu mai cunoscusem niciodată o iubire atât de altruistă. Egocentrismul, chiar dacă ar dori să pară lipsită de egoism, poate crea dezechilibre cumplite în cea de-a patra chakră.

Pentru a experimenta iubirea altruistă, trebuie să moară ceea ce am fost noi în trecut. Astfel, şamanii au născocit practici complexe pentru eliminarea ego-ului şi a egocentrismului. Totuşi, ca să experimentăm iubirea chakrei inimii, nu e nevoie să efectuăm ritualurile complicate ale morţii, ca cele pe care le practică şamanii din junglă. Este suficient să ne predăm în faţa iubirii - să facem ca iubirea să devină dintr-un sentiment, practică şi meditaţie. Trebuie să încetăm să ne mai îndrăgostim, ci să devenim iubirea însăşi. Atunci când îţi simţi inima bătând, aminteşte-ţi că iubirea este cea care bate astfel.

Una dintre expresiile negative ale acestei chakre este îndrăgostirea de sine. Cu toţii cunoaştem oameni care pretind că „iubirea este totul" şi bălmăjesc tot felul de clişee despre iubire. Aceşti indivizi sunt mai interesaţi să-şi demonstreze „iluminarea", decât să pună în practică iubirea altruistă ori generozitatea. O altă exprimare negativă a instinctului iubirii este incapacitatea de a da dovadă de compasiune faţă de noi înşine. Atunci când iubirea de sine este absentă, rămânem la nivelul de autocritică şi ruşine. O chakră a inimii dezechilibrată ne face incapabili să ne dedicăm unei relaţii intime. Persoana care se află în această situaţie va fugi când se va simţi vulnerabilă - adesea folo-

sind munca, ori alte scuze, pentru a sta departe de persoana iubită. O chakră a inimii echilibrată ne permite să ne implicăm în relaţia intimă. Ea integrează principiile masculin şi feminin în interiorul nostru, astfel încât să nu ne mai căutăm în afară „jumătatea lipsă". Blândeţea şi duritatea, receptivitatea şi creativitatea încetează să mai fie aspecte opuse, pentru că aceste principii sunt îmbinate într-o armonie delicată. Centrul inimii ne permite să readucem o inocenţă care ne face să ne jucăm şi să avem inspiraţie. Ştim cine suntem şi ne acceptăm pe noi înşine - iar acest lucru ne aduce bucurie şi pace.

CHAKRA A CINCEA

Element: Lumină Culoare: Albastru

Aspecte fizice: Gâtlej, gură, gât, esofag. Instinct: Exprimare parapsihică Aspecte psihologice: Manifestări ale visului, creativitate, comunicare, încredere. Glande: Tiroidă, paratiroidă. Este sediul pentru: Putere personală, încredere, dorinţă. Manifestare negativă: Trădare, dependenţe, psihoze, probleme cu somnul, minciuni, frica de a vorbi, bârfă, toxicitate

Chakră a cincea este localizată în dreptul gâtului şi influenţează glanda tiroidă, reglatorul de temperatură al corpului. Reglarea ritmului metabolismului, adică a ritmului în care combustibilul este ars în organism, afectează greutatea corporală şi aprovizionarea cu vitamine. Denumirea sanscrită a acestei chakre este *vishuda,* care înseamnă „puritate". Cele mai vechi texte yoghine, scrise în urmă cu o mie cinci sute de ani de Patanjali, vorbesc despre *siddhis,* sau puterile magice pe care le are cel care şi-a trezit acest centru luminos. Aceste puteri includ bilocaţia, capacitatea de a deveni invizibil, de a privi în trecut şi de a desluşi lucrările destinului.

Chakra a cincea este centrul nostru parapsihic, responsabil de clarviziune, claraudiţie, psihometrie şi abilitatea de a comunica fără cuvinte. Atunci când această chakră nu funcţionează bine, pot avea loc experienţe psihice nedorite, chiar şi o tulburare de personalitate de tip borderline, care se poate transforma uşor în psihoză ori nevroză. Fanteziile unei astfel de persoane intră în viaţa de zi cu zi şi ea nu o mai poate deosebi de realitate. Tulburările de somn sunt frecvente, atunci când există un dezechilibru al acestei chakre.

Cronologic, a cincea chakră corespunde perioadei dintre douăzeci şi opt şi treizeci şi cinci de ani, când începem să însemnăm ceva în lume. Atunci când chakra a cincea este curată, începem să obţinem recunoaştere şi măiestrie în profesia aleasă. Experienţa şi cunoaşterea ne definesc statutul în lume. Cea de-a cincea chakră ne oferă posibilitatea de a vedea ce ne oferă viitorul şi de a acţiona conform viziunii noastre. Vă imaginaţi cine puteţi deveni şi simţiţi libertatea de a avea posibilităţi nelimitate. în acest centru, adevărata introspecţie devine posibilă, căci plenitudinea lumii noastre interioare ne este pusă la dispoziţie pentru prima oară. Chakra a cincea ne permite să privim în noi, să devenim conştienţi de procesele noastre interioare. Dezvoltăm un vocabular pentru viaţa noastră emoţională, psihologică şi spirituală. Acest vocabular spiritual va creşte în dimensiuni, în chakra a şasea, împreună cu

abilitatea de a căuta resursele interioare, oricând simţim nevoia de a schimba lumea exterioară. în chakra a cincea începem să dezvoltăm o perspectivă globală. Nu mai rămânem fixaţi într-un grup, un trib sau o cultură. Ne identificăm cu toţi oamenii - indiferent de rasă ori loc de naştere. în prima chakră, ne dobândim identitatea de la mamă; în a doua, aceasta provine de la familie; în a treia, ne revoltăm împotriva părinţilor şi ne identificăm cu un grup social; în a patra, ne identificăm cu naţia sau cultura (fie ea pop ori altfel). în cea de-a cincea chakră, devenim cetăţeni planetari.

Chakra a cincea dă glas trăirilor inimii. Ea exprimă iubirea, bunătatea şi iertarea noastră. în acest centru, cele patru elemente ale cha-krelor inferioare - pământ, apă, foc şi aer - sunt combinate într-o energie pură, care oferă matricea sau cadrul pentru visele noastre - ase-menea fagurelui, care îi dă formă stupului de albine. Chakra din regiunea gâtului lansează această matrice în jurul căreia ne creăm lumea.

Atunci când chakra a cincea este trezită, ne sincronizăm cu viaţa. Cu toţii am avut dimineţi în care ne-am gândit că ar fi mai bine să rămânem în pat, căci totul părea să meargă împotriva noastră. Intri în bucătărie şi descoperi că nu mai sunt cereale. Pleci cu masina şi prinzi toate semafoarele, până ajungi la serviciu. Atunci când universul pare un adversar, când lucrurile nu se sincronizează, putem reveni la o stare de sincronizare cu viaţa, curăţându-ne cea de-a cincea chakră, eliminând reziduurile şi energiile dense care o blochează. Chakra a cincea acţionează asemenea unui coş de locomotivă pentru toate celelalte centre, eliberând energiile volatile care nu sunt eliminate în pământ, de către prima chakră. 0 simplă cale de a curăţa chakra a cincea este să o lovim de trei ori cu vârfurile degetelor, uşor. Eu fac acest lucru de mai multe ori pe zi, mai ales după ce am lucrat cu un client foarte „toxic".

0 manifestare negativă a acestei chakre o reprezintă intoxicarea cu propria cunoaştere. Aceşti oameni nu îi ascultă pe ceilalţi, în timpul unei conversaţii. Pentru ei, avea dreptate este mai important decât a-1 înţelege pe celălalt. Pericolul îl reprezintă tendinţa de a trans-forma spiritualitatea în dogmă. Patologia chakrei a cincea a afectat naţiuni şi biserici, după cum au demonstrat acţiunile Inchiziţiei şi intoleranţa religioasă din lumea de astăzi.

Pentru oamenii obişnuiţi, chakra a cincea serveşte drept coş pentru eliminarea energiilor arse de chakrele inferioare. Pentru a comunica nevoile emoţionale ale celorlalte chakre, majoritatea oamenilor îşi folosesc aproape exclusiv vocea. Cu cât devenim mai conştienţi de resursele noastre psihologice şi spirituale, cu atât această chakră devine mai puternică. Ne descoperim vocea adevărată.

CHAKRELE CERULUI

în chakra a şasea, a şaptea, a opta şi a noua, dezvoltarea devine transpersonală. Explorăm domenii tot mai subtile. De aici încolo dăm de necazuri. Curentul spiritual New Age introduce noţiunea unui Dumnezeu care se află într-o altă lume şi nu dau atenţie spiritualităţii practice, a Pământului feminin. Chakrele cerului sunt sprijinite de către chakrele Pământului - la fel cum crengile unui copac sunt susţinute de rădăcini. Darurile chakrelor superioare sunt extraordinar de concrete şi se manifestă în *această* lume. Nu provin din altă lume. Acest adevăr a fost recunoscut de fiecare învăţător spiritual important. Atunci când Hristos ne-a învaţat că „împărăţia Cerurilor este aproape", se referea la faptul că Cerul si Pământul sunt una, indivizibile.

Suntem familiarizaţi cu idei despre chakrele legate de Pământ, din psihoterapie şi din propria dezvoltare personală. Cu toţii am avut probleme legate de părinţi, furie, ruşine, frică, sex, dorinţă şi nevoia de siguranţă. în chakrele cerului, intrăm pe un teritoriu mai puţin familiar. Aceste chakre deţin atribute care, uneori, sunt greu de înţeles, în unele cazuri, deosebirea dintre atributele a două chakre poate fi doar o chestiune de intensitate. Gândiţi-vă la iubirea pe care o simte un copil pentru mama sa, versus iubirea pe care o simte mai târziu, pentru perechea sa. Chiar dacă ambele

sentimente intră în categoria iubirii, sunt experienţe complet diferite (în ciuda a ceea ce psihologia vrea să ne facă să credem - şi anume, că oamenii sfârşesc prin a se căsători cu o copie a părintelui de sex opus). La fel se întâmplă şi cu lecţiile şi însuşirile spirituale ale chakrelor superioare.
Atunci când studiam împreună cu mentorul meu, domeniul chakrelor cerului, am identificat atributele care corespundeau acestor centri. Trecerea dincolo de moarte era atributul chakrei a şasea. Stăpânirea timpului era specifică celei de-a şaptea. Invizibilitatea corespundea chakrei a opta, iar de capacitatea de a păstra un secret răspundea chakra a noua.

CHAKRA A ŞASEA

Element: Lumină pură.
Culoare: Indigo.
Aspecte fizice: Creier, ochi, sistem nervos.
Instinct: Adevăr.
Aspecte psihologice: Raţiune şi logică, inteligenţă, empatie, depresie, probleme legate de stres, negare. Glande: Pituitară.
Este sediul pentru: Iluminare, auto-realizare. Manifestare negativă: Iluzie, nevroze, nepotrivire, atacuri de apoplexie. Chakra a şasea (sau cel de-al treilea ochi) este localizată în mijlocul frunţii. în tradiţiile hinduse este considerată cel de-al treilea ochi al lui Shiva, care oferă cunoaşterea adevărului perfect şi al non-dualităţii. Denumirea sanscrită a acestui centru este *ajna,* sau „puterea nelimitată". în această chakra ajungem să cunoaştem că suntem inseparabili de Dumnezeu. Exprimăm Divinul din noi şi vedem Divinul din ceilalţi. Atunci când ne aflăm în prezenţa unei persoane care a ajuns la un asemenea nivel, avem un profund sentiment de calm şi de pace. îţi dai seama că eşti o fiinţă eternă, care locuieşte un corp temporal. O persoană care şi-a trezit chakra a şasea îşi dă seama că Eu-1 autentic trebuie să nu-şi găsească identitatea exclusiv prin intermediul experienţelor fizice şi mentale. Trecem dincolo de trup şi minte, însă, cu toate acestea, le primim pe ambele în câmpul conştientei noastre. Pe măsură ce analizăm mintea, putem păşi în stări trans-personale. Urmăm mintea cu multă curiozitate, dar fără să fim absorbiţi de ea. îndoiala dispare, atunci când treci dincolo de minte, iar dorinţa şi dorul încetează să mai fie forte determinante. Intrăm pe tărâmurile cunoaşterii, care pot fi experimentate, dar nu şi povestite. Asta nu pentru că aceste tărâmuri se află dincolo de domeniul cuvintelor, ci mai degrabă pentru că nu există nimic altceva decât experienţe. Şamanii spun că acesta este un tărâm care nu poate fi găsit prin căutare, dar că numai cei care caută, l-ar putea găsi. Este ca în cazul a doi iubiţi pe care nu îi mai separă un singur sărut, ci mai degrabă îi uneşte. Atunci când nu există un experimentator, ce se poate spune despre experienţă? în momentul în care e povestită, ea dispare. Este ca şi cum te-ai trezi dintr-un vis. în clipa în care îţi dai seama că ai visat, visul nu mai poate fi amintit.
Atunci când chakra a şasea nu funcţionează cum trebuie, individul face o confuzie între informaţie şi cunoaştere. Simte că a atins marile adevăruri spirituale, când, de fapt, nu are decât o colecţie de informaţii. Şamanii ştiu cum să aducă ploaia, fără să explice că apa este compusă din atomi de hidrogen şi oxigen. Materialismul spiritual este o disfuncţie endemică a celei de-a treia chakre. Aceste persoane exercită adesea o mare putere şi influenţă în lume, fără să-şi asume res-ponsabilitatea de a avea grijă de ea. în lumea noastră condusă de media, cu al său cult pentru celebritate, energiile chakrei a şasea pot fi deformate, având ca rezultat aroganţa spirituală şi megalomania.
Ca antropolog, am învăţat ca fiecare contact pe care îl ai cu un grup indigen afectează cultura pe care o studiezi. Mâncarea pe care o aduci cu tine, aparatul foto şi celelalte instrumente, până chiar şi hainele occidentale pot reprezenta un factor disturbator. Incaşii alături de care am studiat, inclusiv Dona Laura si Don Manuel, încă ţes lână şi îşi fac singuri hainele. Ei nu au niciunul dintre accesoriile din Vest. Totuşi, după ce am fost martor la moartea copilului Mariei, am renunţat la ideea antropologilor, care spune să nu intervii. Am început să adun haine de la studenţii mei, ca să le duc muntenilor incaşi. Datorită donaţiilor generoase, am reuşit să dăm jachete şi haine pentru iarnă tuturor copiilor din şase sate de munte. în 1992, am început să trimitem echipe medicale, care să-i ajute pe săteni. Cu toate că avuseseră rareori contact cu Vestul, preluaseră bolile acestora. Am oferit asistenţă medicală unui număr de peste trei mii de adulţi şi copii, în fiecare an, într-un cort

care servea drept clinică ambulantă. într-un an, oamenii care citiseră despre munca noastră au călătorit până în aceste sate îndepărtate, într-o expediție fotografică, şi au lăsat în urmă câteva cutii cu mâncare pentru bebeluşi, pe care mai multe femei au început să o folosească în locul alăptării. Câteva luni mai târziu, o femeie a venit la clinica noastră ambulantă şi ne-a arătat copilul ei în vârstă de patru luni. Era numai piele şi oase. Cântărea sub 3,6 kilograme. Rămăsese fără mâncare pentru bebeluş în urmă cu trei săptămâni, iar laptele îi secase. I-am dat toate suplimentele de mâncare pe care le aveam şi am încurajat-o să-i permită uneia dintre vecine să-i alăpteze copilul, până când acesta începea să mănânce hrană solidă. Aceşti călători bine intenționați lăsaseră daruri periculoase în urma lor.

Mi-am dat seama că trebuie să descoperim şamanul din noi. I-am învățat pe studenții mei că, oricâte călătorii ar face împreună cu indienii, nu vor dobândi propria înțelepciune şi propria putere. Am descoperit că, adesea, se întâmplă exact opusul, care ne distrage de la o adevărată întâlnire cu Spiritul. Şamanul este o persoană auto-reali-zată. Descoperă calea Spiritului prin intermediul trezirii interioare. Antonio îmi tot amintea că Buddha nu era budist, iar Hristos nu era creştin. Unul a stat sub un copac, până când a atins iluminarea. Celălalt a mers în deşert vreme de patruzeci de zile. în cea de-a şasea cha-
kră experimentăm propria trezire. Aruncăm poncho-urile. tobele, zornăitoarele şi penele şi toate celelalte elemente ale exteriorului.

Un al treilea ochi deschis îi permite şamanului să ştie cine este. îi oferă cunoaşterea trecutului şi a prezentului, permițându-i să vizualizeze destine alternative. Unele legende spun că cei care îşi trezesc această chakră pot obține chiar nemurirea fizică. Nu mai îmbătrânesc şi nu se mai îmbolnăvesc, fiind capabili să-şi păstreze tinerețea, puterea şi vitalitatea. Toate dorințele unei persoane cu cel de-al treilea ochi deschis se transformă în realitate şi, dacă mai mulți vindecători au aceeaşi viziune, aceasta devine realitate pentru planetă. Religiile băştinaşilor pun de multă vreme în practică această tradiție. înțelepții din triburile indienilor Hopi şi vracii incaşi stau în meditație, vizualizând o lume pe care şi-ar dori să o moştenească strănepoții.

CHAKRA A ŞAPTEA

Element: Energie pură.
Culoare: Violet.
Aspecte fizice: Piele, creier, echilibru hormonal.
Instinct: Etică universală.
Aspecte psihologice: Altruism, integritate, înțelepciune.
Glande: Pineală.
Este sediul pentru: Transcendență, Iluminare.
Manifestare negativă: Psihoze, regresie, cinism.

Chakra coroană, situată în vârful capului, este portalul nostru către Ceruri, în acelaşi fel în care prima chakră este portalul către Pământ. Fire luminoase pornesc din acest centru şi ajung până la stele şi până la destinele noastre. Pământul ne protejează şi ne hrăneşte cu forța sa vitală, iar Cerul ne propulsează spre propria devenire. Semințele încolțesc doar atunci când se află în pământul bogat, întunecat şi umed, dar cresc la lumina Soarelui. După germinare, toate plantele se întorc după soare, pentru a lua viață de la el. în mod similar, viața noastră spirituală germinează în prima chakră, legată de pământ, iar Lumina Cerurilor intră prin coroană pentru a hrăni întregul sistem al chakrelor. în sanscrită, numele acestei chakre este *sahasrara,* care înseamnă „spațiu gol". Persoanele care au dobândit darurile pe care le oferă acest centru, nu mai au nevoie de formă fizică. Fiind capabile să călătorească prin spațiu şi timp, ele sunt una cu Cerul şi Pământul.

Lecția chakrei a şaptea este stăpânirea timpului. Atunci când ne eliberăm de timpul linear, cauzal, nu mai suntem prinşi în strânsoarea tiranică a trecutului. Ziua de astăzi nu mai este rezultatul unui incident anterior şi experimentăm eliberarea de cauză şi efect. Trăim cu un picior în lumea obişnuită şi cu celălalt în lumea spirituală şi ne dăm seama că acestea împart domenii comune. Dacă prin chakra a şasea vindecătorul obține cunoaşterea evenimentelor din trecut şi viitor, atunci când trezeşte chakra a şaptea, este capabil să influențeze acele evenimente. Poate vindeca evenimente din

trecut şi îşi poate ajuta clientul să selecteze un viitor alternativ - poate unul în care să fie eliberat de durere şi să ducă o viaţă mai împlinită.
în chakra a şaptea, şamanul este eliberat de dorinţă, speranţă sau regret. Pe râul Madre de Dios, lângă graniţa dintre Peru şi Brazilia, locuieşte un vraci bătrân, un maestru lucrului cu *ayahuasca* - o poţi-une din junglă, care îţi permite, dacă eşti bine ghidat, să trăieşti o experienţă în lumile de dincolo de moarte. Acest bătrân rareori mai vorbeşte - nu are nevoie de cuvinte. în timpul ceremoniei, el fluieră şi intonează cântece râului şi plantelor medicinale, iar tu devii una cu jungla din jurul tău. Tu şi râul nu mai sunteţi separaţi. Tu şi greierii sunteţi note cântate de acelaşi flaut. în cea de-a şaptea chakra, înţelegem că viaţa este o reţea complicată de fire luminoase, că fiecare dintre noi este unul dintre aceste fire - dar şi că suntem, în acelaşi timp, întreaga reţea. îmi aduc aminte când am lucrat pentru întâia oară cu un şaman. Trecuseră peste cinci ani de când luasem pentru ultima oară *ayahuasca.* Ştiam la ce să mă aştept de la acest amestec de plate, pentru că îl încercasem de multe ori. Sau aşa credeam. După aproximativ o oră de la ingerarea plantei, am avut o viziune. M-am văzut mort. Mi-am văzut corpul în faţa mea, lipsit de viaţă, şi îl analizam de la distanţă. Ştiam că identitatea mea este intactă. Eu eram observatorul, nu cadavrul. Atunci mi s-a făcut rău. Am fugit în junglă şi am vomitat. Tot ce se afla în jurul meu pulsa de viaţă: lianele uriaşe, copacii colosali care ofereau acoperământul pentru tot ceea ce însemna vegetaţie. Totul era viu - cu excepţia mea. Devenisem un cadavru viu, nu mai eram un
observator. Am simţit durerea vieţii Fele şi pierderea celor dragi. Eram înpietrit de amărăciune. Apoi am redevenit observator şi m-am simţit liber. Pe parcursul următoarei halci de eternitate, am tot pendulat între aceste două variante: durere şi pace, sclavie şi libertate, viaţă şi moarte, până când am înţeles că toate erau unul şi acelaşi lucru. în cea de-a şaptea chakra, nu mai există subiect şi obiect. Totul participă. Aparentele contradicţii se contopesc într-un singur lucru: viaţa în moarte, pacea în durere, libertatea în sclavie.
Expresia negativă a chakrei a şaptea înseamnă regresia spirituală, care se preface a fi Iluminare. Deşi este adevărat că, pentru a trăi experienţa transcenderii, trebuie să îţi depăşeşti ego-ul, adesea credem că fiecare stare ce nu implică ego-ul este transcendentă. Credinţa că, dacă scapi de ego, capeţi Spirit este departe de adevăr. La diferite nivele există multe stări non-ego. De exemplu, sentimentul pe care îl are un copil mic faţă de sine şi faţă de mediul înconjurător este acelaşi. în psihoterapie, lipsa graniţelor ego-ului este considerată nesănătoasă. Ego-ul oamenilor cu boli mentale grave, precum schizofrenia, sunt atât de fragmentate, încât nu mai poate funcţiona. în culturile tradiţionale, procesul de iniţiere este conceput cu grijă, pentru a se asigura ca studentul şi-a clădit un solid simţ despre propria-i fiinţă, înainte de a încerca să distrugă ego-ul şi să atingă acest nivel.
în această cultură în care vrem să primim recompense imediate, căutătorii spirituali vor adesea să sară peste exerciţiile pentru cha-krele inferioare. Unii sunt atraşi de promisiunea unor experienţe exotice. Alţii sunt pur şi simplu nerăbdători, sau nu sunt conştienţi pe deplin că trebuie să îşi curețe chakrele inferioare, în cadrul pregătirii pentru acest proces. Câteodată, nici măcar profesorii lor nu l-au dus până la capăt şi nu sunt conştienţi de necesitatea lui. Ei cred că, oricare ar fi nivelul de dezvoltare pe care îl ating, acesta înseamnă Iluminare şi resping deschis sugestia că mai este drum de parcurs. Această concepţie spirituală greşită este predominantă astăzi.
Cei care stăpânesc cea de-a şaptea chakra obţin puteri neobişnuite, printre care amintiri străvechi din conştiinţa colectivă a omenirii. Dona Laura obisnuia să-mi spună că testul final al şamanului care încearcă să ajungă la acest nivel este să îşi amintească prima poveste spusă vreodată.
„Pe când timpul era încă tânăr, înainte de apariţia patrupedelor sau a plantelor, prima poveste spusă vreodată a aparţinut Oamenilor Pietrei", a spus ea. „Iată de ce punem un cerc din pietre în jurul focului."
Am implorat-o să spună mai multe.
„întreabă pietrele", mi-a spus ea. Până când, într-o zi, mi-am
amintit.
Un alt dar al celei de-a şaptea chakre este capacitatea de a-ţi schimba forma. Aceşti şamani înţeleg că nu sunt prin nimic diferiţi de pietre, plante sau pământ. Laura a apărut odată, la una dintre întâlnirile noastre, sub forma unei indience tinere şi frumoase. M-am simţit foarte atras de ea şi m-am îndrăgostit de ochii şi de zâmbetul ei. La un moment dat, în timpul serii, a mers în spatele unui

bolovan, iar persoana care s-a întors o secundă mai târziu a fost Dona Laura, întruchiparea femeii casnice.
„Nu mă mai consideri frumoasă?", a întrebat ea, zâmbind.
Persoanele care stăpânesc darurile acestei chakre înţeleg că râul vieţii curge dincolo de formă şi de lipsa formei, dincolo de existenţă şi nonexistenţă. Ei cunosc nemărginirea, independent de timp sau formă.

CHAKRA A OPTA

Element: Suflet.
Culoare: Auriu.
Aspecte fizice: Arhitectul corpului.
Instinct: Transcendenţa.
Aspecte psihologice: Niciunul.
Glande: Niciuna.
Este sediul pentru: Non-timp.
Manifestare negativă: Matricele bolilor, groaza cosmică.
Don Antonio numea chakra a opta *wiracocha* sau „sursa sacrului". Acesta era un modul unic de a descrie acest centru, pentru că eu nu am mai auzit alţi vraci să-1 numească aşa. Această chakră se află la câtiva centimetri deasupra capului şi, atunci când este trezită, străluceşte precum un soare, în interiorul Câmpului Energetic de Lumină.
Atunci când o persoană îşi mută conştienta în cea de-a opta chakră, poate accesa amintirile ancestrale. îşi aminteşte lucruri pe care nu le-a trăit niciodată direct. De exemplu, îşi poate aminti, în mod spontan, cum stătea în preerie, în jurul focului, cu un bivol în spatele său, sau rugându-se în templele de piatră din munţii înzăpeziţi. învăţăturile tuturor şamanilor care au trăit înainte îi stau la dispoziţie. Vocile lor devin vocea lui, iar aceşti profesori străvechi trăiesc în interiorul său. Acest centru este legat de domeniul arhetipal, de imaginile originare şi de amintirile care aparţin colectivităţii umane.
Câmpurile informaţionale din chakra a opta acţionează ca un şablon, pentru a crea corpul fizic. Această chakră este ca un tâmplar care construieşte un scaun (corpul fizic), iar mai târziu îl arde în sobă. Tâmplarul nu simte nicio pierdere, întrucât ştie că poate construi un alt scaun, dintr-o bucată nouă de lemn. Chakra a opta nu este afectată de moartea corpului. Dacă în această chakră există înregistrarea unei boli, este ca şi cum un defect de proiectare ar fi reprodus în fiecare scaun nou.
în chakra a opta experimentăm o uniune profundă nu doar cu tot ceea ce înseamnă Creaţie - lucru care se întâmplă în chakra a şaptea - ci cu însuşi Creatorul. Creatorul este inefabil şi nu poate fi cuprins într-o imagine pe care simţurile noastre să o perceapă. Aceste întâlniri sunt adesea percepute prin prisma culturii. Un creştin poate avea experienţa uniunii cu Creatorul sub forma fuziunii cu un înger, un sfânt sau cu Christos. Un budist o poate experimenta ca pe o comuniune cu Buddha, iar un şaman incaş, ca pe o contopire cu steaua noastră, Soarele. Devenim una cu Creatorul şi percepem chipurile arhetipale ale Divinului, care există în acest tărâm. Acestea sunt imagini ale lui Dumnezeu, care au fost scrijelite, sculptate şi pictate de înaintaşii noştri, vreme de sute de mii de ani.
Manifestarea negativă a acestei chakre este groaza cosmică, aşa cum este trăită de cei prinşi între lumea spiritului şi cea a materiei. Ne-fiind nici morţi, nici vii, ei sunt prinşi într-un tărâm de coşmar, de care nu pot scăpa. La nivel spiritual, acesta este purgatoriul, ceea ce budiş tii numesc planurile *bardo.* Entităţile destrupate, care se agaţă de oameni sau de locuri de pe Pământ, sunt prinse în acest plan. De asemenea, persoanele care suferă o trezire spontană, dar dezechilibrată a .acestui centru, pot rămâne prinse în acest spaţiu. Mulţi se află în spitalele de boli psihice. Unii suferă singuri, în casele lor, iar alţii ajung să facă parte din culte pseudomistice bizare.
Atributul chakrei a opta este invizibilitatea. în acest centru, devenim conştienţi de Observator (cunoscut în budism drept Martorul) -un Sine care a fost prezent încă de la începutul călătoriei noastre spirituale. Desprins de minte, el este capabil să-i prezinte minţii toate dramele, fără să se implice în ele. Observatorul este martorul desfăşurării vieţii noastre şi înţelege că toate poveştile pe care le folosim pentru a ne descrie pe noi înşine sunt doar atât: poveşti. Tot ceea ce credem că ştim

despre noi înşine, nu are legătura cu Eu-1 real. Observatorul ştie că orice poate fi văzut sau apucat nu este real. Pentru Observator contează misterul şi nu manifestarea. Observatorul percepe totul, dar nu poate fi perceput, pentru că nu este transformat într-un obiect al percepției. Observatorul este invizibil, pentru că nu poate fi observat.
Odată, pe când mă plimbam pe malul unui râu, împreună cu o femeie vraci şi cu soțul acesteia, am ajuns într-o zonă defrişată. El mi-au spus:
„Alberto, mergi înainte şi vezi ce se întâmplă."
Am făcut primul pas spre junglă şi am observat că este plină de cântec. Papagalii cârâiau, celelalte păsări cântau, iar maimuțele murmurau între ele. La cel de-al treilea pas pe care l-am făcut, sunetele junglei au încetat. Femeia, care mă urmase la câțiva paşi în urmă, a venit lângă mine şi a spus:
„Au tăcut, din cauză că toate creaturile ştiu că ai fost alungat din Grădină. De aceea au tăcut. Ştiu că ai fost alungat din Paradis. Nu mai vorbeşti cu Dumnezeu."
Am fost convins că aiurează. Am parcurs câteva sute de metri înapoi şi am trecut pe lângă doi indieni Shipebo, care frigeau un şarpe boa. M-am întors şi i-am întrebat dacă îmi pot da din grăsimea de boa pe care o colectau într-o cutie de tinichea. Eram convins că animalele îmi mirosiseră deodorantul sau pasta de dinți pe care le folosisem în acea dimineață. Mi-am dat pantalonii jos şi mi-am uns corpul cu grăsime de boa, hotărât să miros ca un şarpe care se strecoară prin jun-
, glă. M-am întors şi, la primul pas, nuzica Amazonului mi-a umplut urechile. La cel de-al treilea pas, tăcerea a cuprins din nou totul.
Mulți ani mai târziu, după ce am învățat practica invizibilității, am reuşit să intru în junglă şi să fiu recunoscut ca aparținând Grădinii, ca ființă care încă vorbeşte cu natura. Am obținut invizibilitatea, eliminând proiectele care mă cuprindeau pe „mine" şi practicând tăcerea, în cele din urmă, Observatorul va începe să îşi reveleze propria sursă, care este Spirit sau chakra a noua.

CHAKRA A NOUA

Element: Spirit
Culoare: Lumină albă, translucidă
Aspecte fizice: Niciunul
Instinct: Eliberare
Aspecte psihologice: Niciunul
Glande: Niciuna
Este sediul pentru: Nemărginire
Manifestare negativă: Niciuna
Chakra a noua se află în inima Universului. Este în afara timpului şi a spațiului. Se extinde prin vastitatea spațiului şi se conectează de chakra a opta, printr-un cordon luminos. Şamanul poate călători prin acest cordon, pentru a experimenta vasta întindere a Creației. Folosim termenul de chakra pentru acest centru, deoarece nu avem o denumire mai bună. în realitate, acesta este lăcaşul Spiritului. El există dincolo de sufletul personal care ne ține legați de continuum-ul spa-țiu-timp şi salvare, şi care este asociat chakrei a opta. Este spiritul fiecărui lucru din Univers. Observatorul se dovedeşte a fi tot ceea ce este observat.
Chakra a noua este Sinele care nu a fost niciodată născut şi nu va muri niciodată. Acest Sine este anterior timpului şi nu va intra niciodată în râul prin care curge timpul. Este anterior spațiului şi a existat înainte de materializarea Universului. Este Sinele care nu a părăsit niciodată Grădina Edenului.
Chakra a noua ne dă abilitatea de a păstra un secret, chiar şi față de tine însuți. Secretul este că, în urmă cu foarte mult timp, acea
Forța Imensă, pe care o cunoaştem drept Dumnezeu, a hotărât din locul Său, aflat în vidul nemanifestat, să se experimenteze pe Sine. Astfel, s-a manifestat în urmă cu douăsprezece miliarde de ani, ca o singularitate din care a fost formată întreaga materie din Univers. Imensa Forță a continuat să se exploreze pe Sine prin toate formele de viață, ca lăcustă, balenă, planete şi asteroizi. Cu toate acestea, de vreme ce Imensa Forță era omniprezentă şi omniscientă, fiecare dintre

manifestările Sale poseda aceste calităţi. Prin urmare, a trebuit să păstreze secretul naturii Sale, chiar faţă de Sine, pentru a se cunoaşte pe Sine, prin cele zece mii de forme.
Atunci când acest centru este trezit, un râset puternic, huruitor, străbate cu ecou munţii, tunând pe tot Cerul.

Capitolul 5

Felul de a vedea al şamanilor

Nazca este locul unde se află giganticele desene din deşert. Aici sunt înfăţişate, la dimensiuni colosale, păsări colibri, păianjeni şi linii geometrice care se întind înspre orizont. Erich von Da-niken le-a numit locurile de aterizare ale zeilor din spaţiul extrate-restru. Nimic nu poate fi mai departe de adevăr.
Şamanii au schiţat mandate enorme, pentru a aduce un echilibru între Ceruri şi Pământ. Dreptunghiurile, triunghiurile şi liniile fac parte dintr-o geometrie sacră, acum uitată. Dar puterea acestor figuri rămâne. De fiecare dată când intru într-un desen, noaptea, pot să văd energia. Luna trebuie să fie într-o anumită po-
iziţie. Este ceva foarte ciudat. La început am perceput ceva asemănător unor amprente ce pluteau peste nisip, care s-au transformat în figuri. Bizar este că am văzut cu toţii acelaşi lucru. Să fi fost o halucinaţie de grup? Noaptea trecută, luna era propice. Eram vreo doisprezece oameni şi lucram la marginea unei spirale gigantice din deşert, asemănătoare unui şarpe. Eduardo ne-a explicat că, pe măsură ce înaintam către spirală, renunţam la trecutul care ne bântuia.
Atunci când am ieşit din spirală, am cerut să apară ceea ce tocmai deveneam. Când şamanul a păşit în faţă, am văzut o formă opacă în spatele lui. Am bătut-o pe Isabelpe umăr. Este cea mai vârstnică studentă a Donei Laura şi cel mai bun clarvăzător al grupului. „ Ce-i asta?", am întrebat-o eu. Eduardo păşea de-a lungul curbei spiralei, apropiindu-se. Atunci am văzut şi noi. Era cea mai hidoasă bestie pe care şi-o poate imagina cineva, o combinaţie de reptilă, gorilă şi om. Era o crea tură demnă de picturile lui Hieronymous Bosch. Se apropia de Eduardo, prinzându-l în gheare. Apoi a fost înghiţită de Pământ. Eduardo a ajuns în mijlocul spiralei şi şi-a întins braţele către Cer. Când a ieşit, ne-a descris ce am văzut noi.
„Era Le Chiconga", a spus el. „Este un animal cu puteri elementare, pe care l-a creat unul dintre maeştrii mei, cu mult timp în urmă. Când maestrul a murit, La Chiconga n-a mai avut stăpân şi a venit la mine. Nu l-am mai văzut de mulţi ani. Mă bucur că aplecat. "Ştiam că Eduardo se pregătise cu vrăjitori în tinereţe, înainte de a alege calea vindecării

şamanice. îl mai auzisem vorbind despre La Chiconga, dar credeam că este doar o poveste.
Aceste energii pot sta ataşate de om, vreme îndelungată.

Jurnale

Exercițiile din acest capitol vă dezvoltă capacitatea de a vedea energia. Veți învăța să simțiți Câmpul Energetic de Lumină, să perce-peți râurile de Lumină şi să citiți discurile rotitoare ale chakrelor. Atunci când învățați felul de a vedea al şamanilor, puteți ajunge la originea rănii care a provocat o înregistrare în Câmpul Energetic de Lumină. Vă permite, de asemenea, să dați de urma energiilor invadatoare din corp, să detectați şi să identificați prezența spiritelor inva-zive, care vă pot face rău - atât emoțional, cât şi fizic.
în lucrul meu cu clienții, percep un eveniment traumatic din trecut, ca şi cum s-ar repeta în fața ochilor mei. Adesea, faptele nu sunt concrete, dar teama şi impactul emoțional asupra clientului meu sunt corecte. în cazul Dianei, am perceput o tânără implicată într-un accident auto. Şi-a acoperit capul cu mâinile şi a strâns din ochi. A devenit rigidă, iar apoi şi-a părăsit corpul fizic. Spiritul a părut să plutească deasupra fetei şi mi-a spus că nu a dorit să se întoarcă. Aici nu era un loc sigur pentru ea. Când i-am povestit aceste lucruri, Diane nu şi-a putut aminti niciun accident. A trebuit să o întrebe pe mama ei, care i-a confirmat mai târziu că, într-adevăr, avusese loc un accident, pe când Diane era mică şi că nimeni nu fusese rănit. Totuşi, de atunci, Diane trăise pe jumătate în corpul ei şi pe jumătate în afară, nesimțindu-se niciodată confortabil sau în siguranță. Câmpul Energiei sale Luminoase păstrase intactă această informație.
Maiaşii, hinduşii, budiştii, aborigenii, incaşii si primii creştini au descris cu toții Câmpul Energiei Luminoase, folosind aceleaşi imagini. Un artist care a decorat mormântul regelui Tutankamon, în Egipt, în urmă cu cinci mii de ani, l-a pictat pe zeul Toth cu un glob luminos deasupra capului, o hieroglifă semnificând luna, care desemna energia acestuia şi abilitatea de a interveni în natura ciclică a timpului. Acest halou este identic chakrei a opta, descrisă de şamanii Amazonului. Oamenii din junglă cred că darurile acestei chakre sunt exact cele reprezentate de către miticul zeu egiptean - abilitatea de a ieşi în afara timpului. în mod similar, haloul de lumină desenat în jurul capului lui Hristos este, în esență, acelaşi cu cel care îl înconjoară pe Bu-ddha, sau pe un şaman Maori din Noua Zeelandă. Aceste imagini, reprezentate în piatră, în lemn sau pe pânză, confirmă existența văzătorilor, capabili să perceapă o realitate supranaturală. Aici nu vorbim despre artişti care au folosit haloul doar pe post de simbol - ei erau clarvăzători. Asemănarea dintre percepțiile lor atestă abilitatea înnăscută pe care o avem cu toții, de a simți câmpul energiei umane.
Chiar dacă referințele la Câmpul Energetic de Lumină sunt răspândite pe întregul glob şi au apărut în toate timpurie, majoritatea gânditorilor occidentali acceptă cu greu această dovadă. Credem că, atunci când scribii egipteni, sculptorii dogoni sau artizanii budişti au desenat un halou de lumină în jurul celor pe care i-au prezentat, au făcut o referire alegorică la un alt fel de Iluminare. Ne imaginăm această Iluminare ca pe o stare interioară pe care o ating şi înțelepții. Dat fiind că, în general, nu o putem percepe cu ochii, suntem convinşi că nu este ceva real. Mai mult, ştiința nu a demonstrat existența Câmpului Energetic de Lumină, aşa că nu putem crede în realitatea acestuia. Dacă însă ne gândim bine, ne dăm seama că ştiința nu a putut măsura gravitația, până când Newton a demonstrat că este 6 lege fundamentală a naturii. Cu toate acestea, vreme de mii şi mii de ani, merele au căzut din copaci, iar apa a curs la vale. în mod cert, gravitația este mai uşor de observat decât Câmpul Energetic de Lumină - dar, pentru şamanii din lumea întreagă, lumea invizibilă a energiei şi a Spiritului este la fel de tangibilă ca şi apa care curge.

Atunci când occidentalii îmbrățișează aceste practici şamanice, apar anumite obstacole. Trăim într-o cultură în care oamenii care susțin că văd energiile sunt considerați nebuni sau dezechilibrați, care au mare nevoie de asistență de specialitate. îmi amintesc un asemenea incident, care a avut loc pe când eram psiholog şi făceam practică într-un spital din nordul Californiei. în ziua în care am început să lucrez, un pacient pe nume Pietro a venit a mine şi mi-a spus: „Ştiu cine eşti. Nu te poți ascunde de mine". Apoi a început să descrie incidente din copilăria mea, pe care nimeni din afara familiei nu le putea cunoştea. Capacitățile parapsihice ale lui Pietro se dezvoltaseră în urma unei experiențe neplăcute datorată consumului de LSD. Se afla în spitalul de psihiatrie, pentru că nu ştia cum să pună capăt acestui fel de a vedea şi speria oamenii cu observațiile sale. Doctorii şi terapeuții noştri nu prea ştiu cum să ajute pe cineva care au asemenea daruri - fie ele înspăimântătoare şi apărute brusc, la fel ca în cazul lui Pietro, fie blânde şi spontane, aşa cum apar uneori în copilărie sau adolescență. Lui Pietro i se administrau multe medicamente şi nu exista speranța unei vindecări. într-o cultură tribală, ar fi deținut poziția de asistent al unui şaman, pentru diagnosticarea bolilor.
Felul de a vedea al şamanilor este un talent care trebuie dezvoltat. în acelaşi fel în care cei cu talent muzical trebuie să exerseze şi să fie încurajați să cânte la un instrument, şi cei care doresc să vadă Lumea de Lumină trebuie să-şi dezvolte şi să-şi rafineze această abilitate. De milenii, şamanii din întreaga lume au desăvârşit tehnici pentru amplificarea acestor capacități. Aceste tehnici au fost dezvoltate în societăți care au ridicat la rang de onoare oamenii care erau în stare să zărească lumea invizibilă. Eu am adaptat cele mai valoroase dintre aceste practici, pe care le predau studenților de la Şcoala Vindecării Trupului de Lumină.

CUM VEDEM NOI

Văzul este un proces miraculos, căruia i-au trebuit milioane de ani de evoluție pentru a se perfecționa. Pentru multe forme de viață complexe - de la lăcuste la balene - este mijlocul principal de percepție. Văzul uman se bazează pe trei componente: ochii, nervul optic
şi cortexul vizual din creier. Ochii convertesc lumina în semnale electrice. Aceste semnale sunt purtate de către nervul optic în cortexul vizual, „camera de vizualizare" a creierului. Nervul optic transportă un şir de electroni din ochi până la creier, în acelaşi fel în care un cablu de televiziune poartă semnalul către un televizor. Cortexul vizual, localizat în spatele urechilor, în ceafă, generează apoi o imagine. De fapt, tot procesul văzului are loc în cap, chiar dacă ni se pare că vedem lumea din afară.
Ochii nu ne sunt de mare folos în perceperea lumii invizibile a energiei şi a Spiritului. Retinele noastre înregistrează doar o bandă îngustă din spectrul electromagnetic. Ele nu percep razele infraroşii **ori** ultraviolete, de exemplu, la care pielea răspunde. Nervul optic nu este nici el de ajutor, pentru că e un cablu cu o singură ieşire, care conectează ochii la camera de vizualizare. Camera de vizualizare, însă, este o structură extraordinară. Cortexul vizual este capabil să traducă energia (impulsurile electrice de la nervul optic), în imagini vii. Mecanismul pentru a vedea energia este deja instalat. Pentru a percepe Câmpul Energetic de Lumină şi poveştile codificate în acesta, trebuie doar să schimbăm sursa semnalului şi să-i permitem cortexului vizual să facă ceea ce a fost desemnat de către natură să facă - să creeze imagini.
Atunci când medicul vă analizează inima, vă face o electrocardiogramă. Senzorii ataşați pieptului trimit un semnal, printr-un fir, către o diagramă care descrie impulsurile inimii. Dacă medicul doreşte să verifice temperatura din crama lui de acasă, poate, pur şi simplu, să atârne termometrul de un perete, dar foloseşte acelaşi sistem de înregistrare. Cu senzorul şi cablul potrivite, aparatul EKG poate măsura orice tip de activitate - de la bătăile inimii, la cutremure. în cazul vederii obişnuite, ochii sunt senzorii, nervul optic este cablul, iar cortexul vizual este aparatul de înregistrare. Pentru a vedea în lumea energiei, trebuie să dezactivăm senzorii (ochii) şi cablul (nervul optic), dar tot trebuie să folosim aparatul de înregistrare, cortexul vizual. Singura funcție a aparatului de înregistrare este aceea a traducem semnalului într-o imagine. Iată de ce am numit-o camera de vizualizare.
Suntem dotați cu senzorii de care avem nevoie pentru a dobândi felul de a vedea al şamanilor - aceştia sunt chakra a şasea (cel de „al treilea ochi" mitic, din centrul frunții) şi chakra a patra, inima. Conectând chakra inimii şi cel de-al treilea ochi la cortexul vizual, putem vedea cu ochii

minții şi ai inimii. Scopul este obținerea unui „cablu" din aceste chakre, până la camera de vizualizare din ceafă.
Ca student, am învățat la cursurile de anatomie, despre rețeaua creierului. După ce legăturile neuronale din creier sunt stabilite, este foarte greu să le mai schimbi. Este imposibil să creezi noi căi neurologice către cortexul vizual. Dacă nervul optic este tăiat, omul orbeşte şi nu îşi mai recuperează văzul. Cu toate acestea, continuă să viseze în culori şi imagini.
Creierul nu poate reface semnalele către cortexul vizual. Prin urmare, pentru a vedea cu ochii inimii, trebuie să creăm o rețea extracerebrală, din afara creierului. Ritualurile şamanilor pot stabili legături extracerebrale, care conectează inima şi cel de-al treilea ochi la camera de vizualizare a cortexului vizual, pentru a obține imagini multisenzoriale din Lumea de Lumină.
în primul an din viață, bebeluşii au de zece ori mai multe conexiuni sinaptice în creier, decât au adulții. Sinapsele sunt asemenea ramurilor care pornesc din celulele nervoase şi merg în direcții multiple, până când găsesc o altă ramură de care să se lege. Conexiunile sinaptice sunt căile prin care procesăm informația. Pe când eram bebeluşi, puteam descoperi şase căi diferite de a apuca paharul cu apă. Pe măsură ce învățăm calea cea mai ergonomică - inclusiv ce înseamnă stânga şi dreapta - celelalte căi se atenuează şi dispar. Sinapsele conectează celulele creierului între ele şi pot fi comparate cu nişte cărări din pădure. Unele cărări sunt directe, prin pajişte, şi conduc la râu, de exemplu. Altele sunt mai ocolite, printre pâlcuri de plopi şi ulmi, dar, în cele din urmă, conduc la acelaşi râu. După ce ne creăm harta realității, 90 % din conexiunile noastre sinaptice mor. Devenim familiarizați cu o singură cale de a ajunge la râu. Rutele celelalte sunt şterse. Dacă învățăm drumul prin pajişte, uităm că plopii şi ulmii există. Privim neîncrezători la un călător care ne povesteşte despre copacii minunați pe care i-a văzut în drumul spre râu.
în cultura noastră, crearea unei hărți a lumii invizibile nu este o prioritate. Acest tărâm spiritual nu este nici măcar recunoscut ca
fiind real. Nu exista nici un râu, aşa că de ce să creeze cărari până la el? Occidentalii nu şi-au dezvoltat căi neurale, pentru a simți energia. Aşadar, trebuie să lăsăm aceste căi în afara creierului. Vă puteți gândi la ele ca la nişte meridiane de lumină aurie, care circulă în afara capului, conectând cel de-al treilea ochi şi inima, la camera de vizualizare din spatele craniului. Aceste cărări fac schimb de informații senzoriale, în multe moduri - imagini, texturi, sunete, gusturi, percepții tactile şi arome.

CUM SĂ-ȚI PIERZI CAPUL ŞI SĂ-ȚI REVII ÎN SIMȚIRI

Lumea invizibilă nu poate fi văzută cu ochii logici ai rațiunii. Trebuie să reînviem starea de inocență a copilăriei şi să redescoperim percepția primară, directă. Un copil cercetează texturile, distinge culorile, priveşte sub pietre şi întreabă „de ce", la tot pasul. Totul este percepție imediată, primară. Atunci când Hristos a spus: „De nu veți fi precum pruncii, nu veți intra în împărăția Cerurilor", a sugerat că trebuie să percepem din nou lumea cu inocență, neîmpovărați de ideii pre-concepute. Limbajul şi rațiunea ne despart de experiența directă. Denumirile şi logica sunt practice, dar ne țin departe de misterul vieții.
Este de dorit să implicăm simțurile, înainte de a practica exercițiile care urmează. Altminteri, practica devine o activitate intelectuală şi limitată la ceea ce pot vedea ochii. Atunci când implicăm simțurile, obținem o percepție holistică a lumii, astfel încât simțul tactil, gustul, auzul şi văzul nu ne mai separă de experiență, ci ne fac una cu ceea ce percepem. Simțim un parfum şi devenim parfumul, una cu el. Aceasta nu este o gen de comuniune poetică. Este o înțelegere profundă a interconectării. De exemplu, atunci când o femeie vraci îşi cufundă cana în apele Amazonului, nu gândeşte: *Aha, acum apa asta e a mea.* în schimb, afirmă: *Acum, Amazonul curge prin mine.*

EXERCIȚIU DE PERCEPȚIE

Luați-vă pulsul, dar nu priviți la ceas. Nu vă numărați bătăile inimii. Pur şi simplu, trăiți experiența curenților şi valurilor de sânge care curg prin voi. Simțiți-vă ritmul pulsului. Acesta este tempoul vostru. Nimeni altcineva nu are exact acelaşi ritm cu voi. Locuitorii insulelor din Indonezia cred ca

tot ceea ce este viu are puls. în urmă cu mii de ani, ei creau tobe din bronz, de dimensiunea unui elefant, şi băteau la ele ritmul Creaţiei, pentru a-şi acorda spiritul la tempoul Universului însuşi.
Folosiţi-vă imaginaţia. Ce culoare are sângele vostru? Sunteţi sigur că este roşu? De ce în venele voastre pare albastru? Când îşi schimbă culoarea? De ce? Nu vă gândiţi la cursurile de biologie făcute la şcoală. Corpul vostru cunoaşte răspunsul. întrebaţi-1. Urmaţi-vă sângele până în inimă şi găsiţi singuri răspunsul. Inima este primul organ care primeşte sângele roşu, plin de oxigen, din plămâni şi se hrăneşte cu el, înainte de a-1 împinge pentru a hrăni şi restul corpului. Acum, fixaţi-vă conştienta asupra respiraţiei. Acoperiţi-vă întâi o nară, apoi pe cealaltă. Prin care nară respiraţi? Respirăm predominant printr-una dintre nări, vreme de câteva ore, după care cealaltă preia funcţia. Analizaţi-vă respiraţia, aerul care intră în plămâni. Ce simţiţi? Respiraţi cu dificultate sau uşor? Cât de profundă este respiraţia şi cât durează?
Apoi analizaţi-vă simţul olfactiv. Care este mirosul vostru? Fiecare om are un miros personal. Mirosiţi-vă mâinile, după ce aţi tocat usturoi sau busuioc. Inhalaţi multe mirosuri diferite: parfumul delicat al florilor, mirosul înţepător al oţetului, izul laptelui acrit, mireasma dulce a lavandei. Majoritatea mamiferelor se bazează întâi şi întâi pe simţul mirosului. Un urs polar este în stare să miroasă o focă de la aproape cincizeci de kilometri. Maimuţele se miros, atunci când se întâlnesc pentru prima dată. Un leu care stă la pândă vă va mirosi frica. Apoi, observaţi-vă simţul tactil. Pielea este cel mai mare organ senzitiv al corpului. Este compusă din acelaşi ţesut ca şi creierul şi sistemul nervos. Pielea este vie. Erupe atunci când este furioasă, străluceşte atunci când este răsfăţată. Acordaţi-vă un moment în care să vă mângâiaţi faţa. Simţiţi-vă buzele, treceţi-vă vârfurile degetelor peste întreaga lor circumferinţă. Mângâiaţi chipul persoanei iubite. Apoi, deveniţi conştienţi de picioarele voastre. Mişcaţi-vă degetele picioarelor în pantofi. Creierul uman lucrează prin inhibiţie. Atunci când vă puneţi pantofii dimineaţa, sunteţi conştienţi de temperatură şi simţiţi materialul din interiorul pantofilor. Dar apoi creierul inhibă această sen-
zaţie, pentru că, la urma urmelor, nu veţi să vă simţiţi pantofii întreaga zi. Doar dacă vă loviţi de un scaun sau călcaţi pe un cui, deveniţi din nou conştienţi de picioarele voastre. Data viitoare când vă aşezaţi la masă, schimbaţi mâna de care vă folosiţi, în mod obişnuit, pentru a mânca. Observaţi cât de ciudat vi se pare şi folosiţi această senzaţie pentru a deveni conştienţi de fiecare îmbucătură şi de aroma mâncării.
Analizaţi-vă simţul gustului. Ce gust are pielea voastră? Lin-geţi-vă braţul. Este sărat sau dulce? Ce gust are sângele vostru? Data viitoare când vă tăiaţi din greşeală, deveniţi conştienţi de gustul sân-gelui. Apa ce gust are? Se spune adesea că apa de la robinet nu are gust. Nu e adevărat. Apa are propriul ei gust şi apele din oraşe sau râuri diferite au gusturi distincte. Beţi încet şi gustaţi apa. Simţiţi răceala apei şi deveniţi acea răceală. Simţiţi-o cum vă inundă gura şi cum, de acolo, radiază în întregul corp. Permiteţi-i acestei senzaţii de răceală să vă cuprindă.
în fine, închideţi ochii, inspiraţi adânc şi ascultaţi. Care sunt sunetele din jurul vostru? încercaţi să identificaţi cât mai multe sunete naturale. Auziţi vreo pasăre cântând? Auziţi albine bâzâind? Sunetele din jurul vostru sunt produse, în întregime, de oameni? Auziţi vreun huruit? Bubuie ceva? Se aude vreun scheunat ori vreun ţipăt? Atunci când urmăriţi jaguari în Amazon, ascultaţi păsările. Ţipetele lor de avertizare vă anunţă prezenţa animalelor, cu mult înainte ca urmele lor să devină vizibile.
Pentru a exersa percepţia primară, şamanii şi-au dezvoltat un fel de „simţ comun", care uneşte toate simţurile. Ei sunt capabili să guste focul, să atingă aroma unei flori şi să miroasă o imagine. Pot per-cepe imediat, înainte ca experienţa să se dividă în simţuri - abilitate cunoscută sub denumirea de sinestezie. Acest amestec de modalităţi ale percepţiei pare ciudat doar celor care s-au distanţat de o experienţă directă şi primordială cu lumea naturală. Muzicienii declară adesea că, atunci când observă zborul unei păsări, aud cum aerul fâşâie printre aripi. Acest „simţ obişnuit", marca percepţiei primare, este o capacitate pe care majoritatea am pierdut-o, odată cu apariţia civilizaţiei.
Aşa cum scria filozoful Maurice Merleau-Ponty, în cartea *Phe-nomenology ofPerception (Fenomenologia percepţiei):* „Percepţia sinestezică este regula şi nu ne *dam* seama de acest lucru, doar pentru că ştiinţa a mutat centrul de gravitaţie al experienţei, aşa că ne-am dezvăţat să vedem, să auzim şi să simţim, vorbind în general, pentru ca să deducem, din modul în care este organizat propriul nostru corp, lumea aşa cum o concepe un fizician - şi anume, ceea ce trebuie să vedem, să auzim şi să simţim". Sinestezia se dezvoltă de îndată ce ne conştientizăm simţul tactil, gustativ şi auditiv.

Unul dintre exercițiile mele preferate de sinestezie implică „gustarea" emoțiilor. Deveniți conştienți de gustul din gura voastră. Este dulce? Acru? Metalic? Acum, amintiți-vă un incident care v-a făcut să vă simțiți trişti. Observați dacă gustul din gura voastră se schimbă. Amintiți-vă o situație plăcută şi observați din nou cum vi se schimbă gustul. Acum, amintiți-vă o ocazie în care ați simțit frică. Puteți detecta gustul fricii? Al iubirii? Al bucuriei?

EXERCIȚIU PENTRU CEA DE-A DOUA ATENȚIE

Exercițiul pentru dezvoltarea celei de-a doua atenții implică mişcarea ochilor şi pare să ne recalibreze rețeaua neurală. El ne rese-tează la zero coordonatele senzoriale - ca să zicem aşa - în mai puțin de treizeci de secunde. Altminteri, percepția noastră senzorială rămâne blocată în prima atenție pe care o acordăm realității obişnuite. în acest exercițiu inițial, vom folosi practica celei de-a Doua Atenții, pentru a ne elibera simțul kinestezic şi a percepe meridianele de acupunctura. De îndată ce simțiți energie, puteți traduce această senzație într-o imagine, prin intermediul sinesteziei.
Imaginați-vă că ochii voştri sunt cadranul unui ceas. Ochii acționează precum un dispozitiv care indică ora şi trimite semnalul către regiunea din creierul nostru pe care o angajăm pentru diferite activități mentale. De exemplu, mulți oameni dreptaci privesc înspre ora zece, atunci când fac nişte calcule matematice şi înspre ora două, atunci când îşi aduc aminte cântecul lor preferat. Verificați acest lucru împreună cu un coleg. Cereți-i să adune 27 cu 19, apoi observați în ce direcție îşi întoarce ochii. Fiecare om reacționează diferit şi, cu toate acestea, ochii lui se îndreaptă întotdeauna în aceeaşi direcție. Acum cereți-i să-şi amintească mirosul de pâine proaspăt coaptă, sau un cân-
tec. Observați în *ce* direcție privesc ochii. Acestea sunt coordonatele perceptuale ale primei atenții, acordate realității obişnuite.
Practica celei de-a Doua Atenții implică rotirea ochilor cu pleoapele închise, pentru a şterge ecranul perceptual. închideți ochii şi mişcați-i (fără să dați din cap) de la stânga la dreapta, de sus în jos, de la stânga sus la dreapta jos şi viceversa. Acum rotiți ochii într-un cerc mare, mişcați-i de la stânga la dreapta de trei ori şi apoi de la dreapta la stânga de trei ori. Repetați încă o dată, rotindu-vă ochii în cercuri mici, cu pleoapele închise.
Uniți-vă mâinile ca pentru rugăciune. (Cele zece meridiane principale de acupunctura curg prin întregul corp, trecând prin mâini şi vârful degetelor, iar atunci când ne împreunăm mâinile, în postura de rugăciune, ne echilibrăm energiile care curg prin aceste meridiane. Poate că acesta este motivul pentru care această postură e asociată cu rugăciunea, întrucât dorim să ne păstrăm echilibrul, atunci când ne rugăm). Aveți grijă să existe un mic spațiu între degetele fiecărei mâini şi doar buricele degetelor perechi să se atingă. Mâinile voastre trebuie să se sprijine uşor de piept. Inspirați adânc de câteva ori, în timp ce vă țineți mâinile împreunate.
Acum, separați-vă mâinile şi scuturați-le viguros dintr-o parte în alta, vreme de treizeci de secunde, relaxându-vă şi permițându-le să devină inerte. Aduceți din nou mâinile în poziția de rugăciune. Gradat, separați-vă palmele, ținând vârfurile degetelor unite. Fiți conştienți de ceea ce simțiți în mâini. Le simțiți reci? Calde? Simțiți un val de electricitate între palme? Separați-vă mâinile încet, continuând să vă concentrați asupra vârfurilor degetelor. Simțiți o gâdilitură în vârful degetelor? Observați cât de mult vă puteți depărta degetele, continuând să simțiți această senzație de gâdilitură sau electricitate. Imaginați-vă că puteți simți firele luminoase care vă conectează vârfurile degetelor, unele de celelalte. Acestea sunt extensii ale meridianelor de acupunctura. Exersați astfel de câteva ori, până când puteți simți meridianele chiar şi când între mâini este o distanță de treizeci de centimetri. Observați care mână este mai sensibilă. Puteți simți energia mai bine cu degetele de la mâna stângă, ori cu cele de la mâna dreaptă?

SIMȚIREA CÂMPULUI ENERGETIC DE LUMINĂ

în continuare, veți învăța cum să scanați membrana Câmpului Energetic de Lumină. Stând în picioare, închideți ochii şi efectuați exercițiul celei de-a Doua Atenții. Deveniți conştienți de respirația voastră. Meditatorii Zen apelează la respirație pentru a-şi menține implicată mintea rațională, în timp ce explorează alte domenii folosindu-şi conştienta.

Scuturați-vă mâinile viguros, vreme de câteva secunde şi aduce-ţi-le împreună, în poziţia de rugăciune. încet, întoarceți-vă mâinile, astfel încât palmele să fie orientate în afară, nu înspre corp. Treptat, împingeți mâinile, până când se află la aproximativ treizeci de centimetri de stomac. Mişcaţi-vă mâinile în sus şi în jos, încet, ca şi cum aţi şterge un geam şi încercaţi să simţiţi membrana interioară sau „pielea" Câmpului Energetic de Lumină. E netedă, sau are o textură anume? Este elastică, cedează uşor sau e fermă? E caldă sau rece? 0 puteţi întinde sau extinde? (în oraşe, Câmpul Energetic de Lumină este strâns în jurul nostru, asemenea unui cocon de mătase; după câteva zile petrecute în natură, se extinde până la aproximativ un metru). Există margini sau buzunare? Acestea indică, de obicei, locurile în care membrana noastră luminoasă este slăbită, unde ne lipseşte energia sau unde poate fi penetrată de către energiile şi emoţiile care aparţin celorlalţi. Imaginați-vă culoarea Câmpului vostru Energetic de Lumină.

După ce terminaţi, întoarceți-vă mâinile în poziţia de rugăciune şi respiraţi adânc de câteva ori, pentru a vă echilibra energia. Exersaţi astfel, până cânt sunteţi în stare să simţiţi clar textura şi membrana Câmpului Energetic de Lumină.

CITIREA CHAKRELOR

Vom folosi un exercițiu similar, pentru a citi chakrele. în acest exercițiu, vom lucra asupra fiecăreia dintre chakrele Pământului. Repetaţi exerciţiul celei de-a Doua Atenţii. Scuturaţi-vă puternic mâinile, timp de câteva secunde şi aduceţi-le în poziţia de rugăciune. Rămâneţi atenţi la respiraţie.

Acum, aduceţi palmele la aproximativ zece centimetri sub buric, foarte aproape de piele. Concentraţi-vă asupra respiraţiei. Imaginaţi-vă chakrele ca pe nişte pâlnii de energie, care se rotesc în afara pielii, asemenea unui vârtej de lumină. Marginea exterioară a pâlniei se află la zece-doisprezece centimetri în afara corpului, în timp ce o mare parte din lungimea chakrei este în interiorul corpului. Găsiţi marginea exterioară a pâlniei celei de-a doua chakre. Simţiţi-i circumferința şi energia care se învârte în ea. Atunci când pun un deget într-o chakră, simt energia asemenea apei reci, care trece învolburată pe lângă degetul meu.

încet, aduceţi degetul arătător în chakră, împingând înspre corp-Ce simţiţi? Rece, cald sau neutru? Concentrați-vă atenția asupra tuturor vârfurilor degetelor şi conştientizaţi ceea ce simţiţi. Gâdilă, vi se pare delicat sau aspru? Chakră din dreptul stomacului este asociată reacţiei automate la stres. Atunci când simţim frică sau pericol, le înregistrăm imediat în această chakră. Atunci când atingeţi chakră a doua cu vârful degetului, amintiţi-vă cum a fost ultima oară când v-a fost frică. Observaţi vreo diferenţă tactilă ori de textură?

Fiecare om simte energia, în mod diferit. Ceea voi ce percepe ca foarte rece, altcineva poate să simtă drept cald. Chakră a doua este uşor de citit, întrucât este şi locul pasiunilor şi al emoţiilor noastre, având o încărcătură foarte puternică. Repetaţi exerciţiul cu prima chakră. Observați textura şi densitatea schimbărilor chakrei, atunci când vă amintiţi o situaţie în care v-aţi simţit în siguranţă şi protejaţi -poate ceva din copilărie. Acum, amintiţi-vă un moment în care nu v-aţi simţit în siguranţă, ori când v-aţi trezit dintr-un coşmar. Prin ce este diferită această energie?

Acum încercaţi să simţiţi cea de-a treia chakră. Amintiţi-va o vreme în care aţi fost recunoscut şi apreciat pentru o reuşită. Textura energiei pare să se fi schimbat? Amintiţi-vă un moment în care aţi sim ţit ruşine. Acum mutaţi-vă la chakră a patra. Readuceţi-vă în minte vremea în care eraţi îndrăgostiţi, când l-aţi întâlnit pentru prima oara pe partenerul de viaţă.

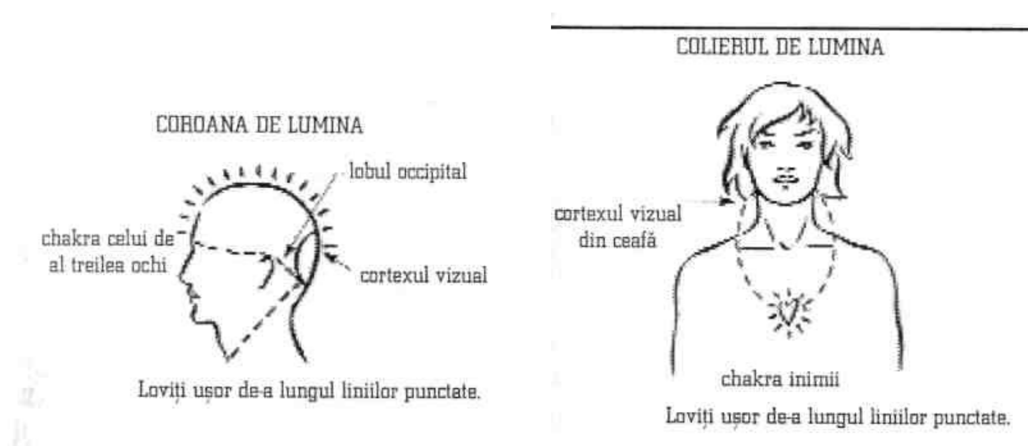
Acum, amintiţi-vă un moment în care v-aţi simţit abandonat, ori cu inima frântă. Observaţi schimbările în calitatea energiei. în continuare, încercaţi să simţiţi chakra a cincea. Amintiţi-vă un moment în care aţi experimentat o pace interioară extraordinară - poate în timpul meditaţiei. Acum gândiţi-vă la un moment în care aţi simţit că nu sunteţi auzit de persoana iubită. Prin ce diferă energia?

Până acum am lucrat cu măsuri legate de cantitate. Exerciţiile pe care le-aţi făcut până aici vă permit să simţiţi textura şi intensitatea energiei chakrelor. Majoritatea vindecătorilor nu trec de acest stadiu. Ei simt puterea şi slăbiciunea energiei - şi nimic mai mult. Noi vrem să trecem la stadiul următor, al măsurătorilor referitoare la calitate. Ce informaţie conţine energia? Care sunt poveştile, bucuria şi durerea? Obţinem acest lucru, prin intermediul celei de-a Doua Conştiente.

Practica celei de-a Doua Atenții vă eliberează sistemele senzoriale. Cea de-a Doua Conştientă vă permite să citiți poveştile conținute în energie.

EXERCIȚIUL CELEI DE-A DOUA CONŞTIENTE

Cea de-a Doua Conştientă vă permite să percepeți poveştile conținute de energie. Instalați fibre de lumină de-a lungul scalpului, care să ducă informația de la cel de-al treilea ochi, la cortexul vizual, unde pot fi decodificate şi prezentate în culori vii. Adăugăm la aceasta informațiile ce vin dinspre inimă pe fibrele de lumină similare. Aceste cărări extracerebrale induc profunzime emoțională şi spirituală. Cel de-al treilea ochi înregistrează fapte, în timp ce inima înregistrează sentimente. în acest fel, modul vostru de a vedea este temperat de compasiune. De sine stătător, cel de-al treilea ochi este rece, lipsit de pasiune. De una singură, inima este expansivă şi sentimentală. Lucrând împreună, cele două devin cele mai puternice surse de cunoaştere ale vindecătorului. Nouăzeci de procente dintre studenții mei sunt capabili să-şi dezvolte această abilitate. Nu e un dar pe care să îl aibă numai câțiva dintre noi. Cortexul vizual este capabil să vizualizeze orice. Mai mult decât atât, el decodifică informația, descifrând imagini încărcate de simboluri şi semnificații.
Aşezați-vă în postura de rugăciune şi practicați exercițiul celei de-a Doua Atenții, inspirând profund de câteva ori. Apoi, cu buricele degetelor de la ambele mâini, loviți uşor centrul pieptului, la nivelul inimii. Loviți ca şi când ați urmări conturul unui colier de lumină imaginar, care porneşte de la chakra inimii şi ajunge în ceafă, la cortexul vizual. Repetați această mişcare încet şi conştient, de trei sau patru ori.
în continuare, loviți uşor cea de-a şasea chakra, din centrul frunții, şi o bandă imaginară care merge până la baza craniului, la ceafă. Urmăriți o linie care trece chiar deasupra fiecărei urechi. Repetați de mai multe ori.
Acum loviți din nou, uşor, chakra a şasea şi urmăriți o bandă imaginară care trece de-a lungul vârfului capului (lovind cu degetele de la ambele mâini, de-a lungul medianei), până la baza craniului. Imaginați-vă că vă puneți o coroană de Lumină pe cap.
Pe măsură ce vizualizați coroana şi colierul de Lumină, ceea ce faceți este să instalați căile extracerebrale în cortexul vizual al creierului. Vizualizați energia care curge prin aceste căi, pentru a le activa. Eu le vizualizez ca pe nişte fibre strălucitoare şi îmi imaginez o Lumină aurie care curge prin ele - la început încet, apoi crescând în viteză şi intensitate, până când întreaga rețea pulsează de Lumină. Am descoperit că unii studenți îşi dezvoltă foarte repede abilitatea ~ de a vedea. Căile lor luminoase sunt instalate imediat şi încep să transmită informații rapid.

Loviți uşor de-a lungul liniilor punctate.
Loviți uşor de-a lungul liniilor punctate.

Pentru alții, e nevoie de luni sau chiar de ani întregi.
Conştienta a Doua nu poate fi obținută prin încercări, întrucât este un act de voință şi aparține lumii conştientei primare, cea comună. Energizați căile extracerebrale si lăsați cortexul vizual al creierului să facă ceea ce a fost menit să facă.

într-o bună zi, vă veți da seama că deja vedeți de un timp încoace. Mie mi-a luat mai multe luni de practică, în care am energizat căile luminoase ce pornesc din frunte şi din inimă şi ajung până în ceafă, până am ajuns la rezultate pe care m-am putut baza. într-o zi, am descoperit că deja vedeam Câmpul Energetic de Lumină de câteva luni, doar că nu fusesem capabil să-1 percep. A fost o senzație ciudat de familiară. La început, am putut vedea Câmpul Energetic de Lumină şi chakrele, doar cu ochii închişi. îmi aduceam mâinile în poziția de rugăciune, respiram adânc şi observam râurile de energie, în timp ce îmi răsfiram degetele. Apoi am reuşit să-mi concentrez atenția asupra unei cliente şi să-i percep corpul luminos. La început, vederea obişnuită mă deranja şi îmi distrăgea atenția. Cu timpul, am învățat să văd şi cu ochii deschişi. Folosesc cea de-a Doua Conştientă, numai după ce obțin permisiunea clientului (sau înainte de a mă urca într-un avion, pentru a mă asigura că toată lumea din jurul meu are un Câmp Energetic de Lumină sănătos - o indicație perfectă că vom ajunge la destinație în siguranță).
Exersați vederea câmpului energetic din jurul plantelor şi animalelor. Observați filamentele care se extind de la un animal de companie la stăpânul său, ori de la plantele de casă, la natură şi la Câmpul vostru. A recunoaşte că putem vedea lumea energiei şi a Spiritului este cea mai mare validare nu numai a abilităților voastre, dar şi a realității lumii invizibile.
Susan avea în jur de cincizeci de ani, când s-a înscris la Şcoala Vindecării Trupului de Lumină. Ca profesor universitar, călătorise împreună cu mine în Peru, cu aproximativ zece ani înainte. Nu ne mai văzusem de multă vreme. în timpul conversației, mi-a spus că aproape zilnic avea migrene cumplite. Atunci când le avea, nu mai putea preda, nu mai putea nici măcar să vorbească, timp de aproximativ o oră. Doctorii ei nu găsiseră nimic în neregulă din punct de vedere fizic şi, cu toate acestea, migrenele persistau. M-a întrebat dacă vreau să-i scanez Câmpul Energetic de Lumină, ca să simt care ar putea să fie cauza.
Susan s-a sprijinit de un peret" alb din fața mea. Am micşorat luminile din încăpere. Centrându-mi privirea, mi-am adus mâinile în poziție de rugăciune şi am intrat într-o stare de calm, pe care învățasem să o asociez cu cea de-a Doua Conştientă. Imediat, am simțit că cea de-a şaptea chakră era blocată. Nici o energie nu pornea din această zonă şi nici nu intra aici. în mod obişnuit, chakra a şaptea este ca o fântână de energie, care țâşneşte din vârful capului şi trece prin Câmpul Energetic de Lumină. Câmpuri energetice grosiere şi întunecate i se învârteau deasupra frunții. Dincolo de acest punct, am observat o pată în formă de ou. întregul sistem pulsa, inclusiv acest punct şi energia întunecată din jurul lui. Cu toate că doctorii lui Susan nu găsiseră nici un motiv medical pentru a-i explica problemele de sănătate, eu am simțit că era vorba despre o stare fizică, ce crea un val de presiune în interiorul creierului. Am efectuat o Iluminare, pentru a elimina înregistrările acestei maladii şi pentru a extrage energia întunecată ce se învârtea în jurul capului Susanei.
Atunci când am scanat-o din nou, am observat că ceea ce simțisem mai devreme era încă prezent. Am insistat să se întoarcă la medicul ei şi să facă o scanare prin rezonanță magnetică, pentru a avea o imagine mai detaliată a interiorului craniului. Doctorii au şovăit. Au spus că nu exista nici un motiv care să justifice o astfel de scanare. Era o procedură scumpă şi, dacă Susan insista, trebuia să o plătească din buzunarul propriu. Ea nu a cedat şi, cu un zâmbet, le-a spus medicilor că şamanul ei îi ordonase acest lucru. Atunci când filmele s-au întors, au arătat o excrescență de mărimea unui ou, lângă glanda pituitară, în centrul capului, într-o cavitate care, inițial, avusese doar dimensiunea unui bob de mazăre. Chistul crea o presiune periculoasă pentru creier. Două zile mai târziu, chirurgii l-au excizat cu succes şi au descoperit că nu era malign. După operație, i-au explicat lui Susan că, dată fiind dimensiunea chistului, ar mai fi avut doar puțin timp de trăit. Intervenția chirurgicală avusese loc chiar la momentul potrivit.

PE URMELE ENERGIEI

Şamanii sunt maeştri în urmărirea energiei. îmi aduc aminte că mă aflam în pădurea amazoniană, împreună cu doi şamani cu care că lătorisem vreme de mai multe zile. în acea dimineață, ne-am hotărât să vizităm un râu din apropiere, lângă care creştea ananas. Maimuțele cunoşteau acest loc şi, atunci când fructele erau coapte, coborau din copaci pentru a se ospăta. Jaguarii cunoşteau şi ei locul şi, la căderea serii, se apropiau pentru a urmări maimuțele, hrana lor preferată. Ne interesa să observăm jaguarii şi ştiam că dacă îi pierdem, măcar putem să ne delectăm cu ospățul maimuțelor.

Mergeam pe o cărare acoperită cu frunze ruginii, când unul dintre şamani s-a oprit brusc. A arătat spre pământ şi a şoptit: „Urme de jaguar". M-am aplecat, dar nu am putut vedea decât covorul de frunze moi şi pământul stacojiu. Celălalt şaman a încuviinţat tăcut, apoi a arătat spre un copac aflat la aproximativ şase metri de noi şi a exclamat: „Păr de jaguar!" Ne-am apropiat de copac şi am găsit două fire de păr, prinse într-o crăpătură din scoarța copacului, unde felina îşi ascuțise ghearele. Eu nu văzusem nimic, până când femeia şaman a luat firele de păr de pe acel copac, ce arăta la fel ca oricare dintre sutele de copaci ai pădurii.
Nu am văzut niciun jaguar în acea zi, iar maimuțele îşi făcuseră deja plinul de fructe. Dar am obținut două lecţii grozave în materie de urmărire. Am învăţat că este nevoie de atenţia necondiționată a urmăritorului. Atunci când cauţi jaguari, nu-ţi concentrezi atenţia pe nici un alt lucru. în acest fel, firele de păr ale jaguarului ies în evidenţă, asemenea unei bucăţi de sticlă ce reflectă lumina soarelui în deşert. Cea de-a doua lecție m-a învăţat că urmărirea are loc în spaţiu şi timp. Noi am urmărit evenimentele care avuseseră loc înainte. Am căutat semnele lăsate de felină prin pădure, găsind câteva fire de păr, câteva urme în iarba umedă şi, ocazional, un loc în care se odihnise. în prima zi, am acoperit drumul pe care felina îl parcursese în trei zile, plimbân-du-se agale prin pădure. Fiecare urmă pe care am observat-o era mai recentă şi mai bine definită decât cea anterioară. în cea de-a doua zi, am dat de minunata creatură cu blana pătată. Stătea lungită pe marginea unui râu şi îşi făcea toaleta, complet absorbită de treaba ei. Când ne-a simţit mirosul, a făcut un salt şi a dispărut în junglă, ca un abur. în acelaşi fel, un văzător învaţă să descopere cauza bolii şi a problemelor emoţionale survenite de-a lungul timpului. Văzătorul poate găsi incidentul care stă la baza bolii sau neplăcerilor unui client.
Următoarea tehnică vă permite să dați de urma rănii initiale a celui investigat, evenimentul-sursă responsabil pentru o anumită maladie. Această rană poate fi reprezentată de un eveniment recent, de o traumă din copilărie sau chiar de o experienţă dintr-o viaţă precedentă. Văzătorul trebuie să caute - înapoi în timp - incidentul originar care a produs rana respectivă. Atunci când se referea la acest aspect, mentorul meu, îl numea găsirea „feței" rănite a pacientului. Am învăţat practica, prin urmărirea propriilor mele „fețe" rănite.
Când am început să practic acest exercițiu, eram convins că fețele pe care le văd sunt subpersonalități de-ale mele, multele Eu care locuiesc în mine. Nu eram convins că aceste fețe sunt unele dintre încarnările mele trecute, de acum o sută sau o mie de ani. După ani de practică, am ajuns la concluzia că diferenţa era mai mult o chestiune de semantică, decât de realitate. Nu există nici o dovadă concludentă că am trăit alte vieţi, iar acest exercițiu nu constituie dovada încarnărilor anterioare. Fie că vin din această viaţă, fie din altele, acestea sunt poveşti care trăiesc în mine. Pentru mine, nu sunt nici mai mult nici mai puţin reale decât povestea copilăriei mele. Oricare ar fi originea acestora, ele conţin puterea de a vindeca. Un asemenea proces de urmărire necesită un nivel ridicat al abilităţilor şi practicii. Cu toate acestea, 90% dintre studenţii noştri ajung la acest nivel, până la încheierea pregătirii lor.

PE URMELE FOSTELOR NOASTRE SINE

Don Antonio m-a învăţat cum să-mi folosesc intenţia de a urmări. Atunci când vă aflaţi în adâncul pădurii şi căutaţi urme de jaguar, excludeţi orice altceva din orizontul perceptual. Vedeţi frunzele minunate de macau, purpurii şi galbene, dar nu le daţi nicio atenţie. Sunteţi concentraţi asupra jaguarilor şi orice altceva se estompează în fundal. Nu contează că papagalii cântă şi maimuţele ţipă. Vă interesează doar sunetele scoase de feline. Atunci când faceţi o urmărire pentru a afla rănile iniţiale ale unui client sau ale voastre înşivă, aceasta este singura faţă care vă atrage atenţia. La începutul sesiunii de urmărire, stabiliţi-vă în mod clar intenţia şi lăsaţi Spiritul să aibă grijă de detalii. Faţa care apare, nemişcată şi neschimbată după toate transformările anterioare, este faţa pe care o urmăriţi. Odată apărută, vă va dezvălui povestea ei.
într-o cameră întunecată, staţi la un metru în faţa unei oglinzi şi puneţi o lumânare pe o masă de alături. Lumânarea trebuie plasată în lateral şi nu în faţa voastră. Aşezaţi-vă în poziţie de rugăciune, executaţi exerciţiul Celei de-a Doua Atenţii şi urmăriţi respiraţia. Atunci când sunteţi complet relaxaţi, priviţi în oglindă în ochiul vostru stâng. Privirea nu trebuie să fie intensă. Număraţi fiecare

inspirație, până când ajungeți la zece şi apoi începeți din nou. Observați jocul de lumini şi umbre de pe chipul vostru şi rămâneți concentrați asupra ochiului stâng.
Procesul de urmărire are patru etape.
în primul etapă, observați cum chipul vostru este aşa cum l-ați văzut întotdeauna. *Totul este aşa cum pare să fie.* Acesta este chipul pe care l-ați privit în oglindă, de mii de ori.
Cea de-a doua etapă începe câteva minute mai târziu. Chipul vostru poate lua diferite forme. Puteți percepe chipuri de animale care se suprapun peste el sau fața vă poate dispărea în întregime, cu excepția ochilor. *în acest stadiu, nimic nu este ceea ce pare a fi.* Acceptați schimbările, concentrându-vă asupra respirației. Nu intrați în panică, din cauza a ceea ce percepeți. Pur şi simplu, înregistrați variatele chipuri care apar, fără să veniți cu judecăți sau interpretări. Unele dintre ele pot avea mii de ani. Unele pot fi vieți trecute, altele sunt animale de putere, ghizii noştri din natură. Alte fețe sunt ghizii noştri spirituali.
în cea de-a treia etapă, apare un singur chip, care devine dominant. *Aici, totul este aşa cum trebuie.* Aceasta este fața pe care o urmăriți. Ați observat toate fețele care s-au schimbat, până când recunoaşteți chipul ce rămâne nemişcat. Atunci când apare imaginea, per-miteți-i să vă spună ceea ce are de spus. Mențineți-o nemişcată, concentrându-vă asupra respirației, privind în ochiul stâng. Lăsați-o să vă spună povestea ei. Cine este? De unde vine? Ce doreşte de la voi? Câmpul Energetic de Lumină menține amintirile tuturor Eu-rilor, sinelor noastre trecute, inclusiv chipurile pe care le-am avut atunci când am fost răniți. Adesea, acestea apar ca vieți anterioare, în care e posibil să fi trecut prin mari dureri şi suferințe, ori ați avut o moarte violentă. De cele mai multe ori, acestea sunt chipurile celor care am fost, sau care am fi putut deveni, în această viață.
în cea de-a patra etapă, imaginile dispar - şi chiar şi propriul vostru chip. în acest stadiu al exercițiului, vedeți natura luminoasă a realității. (Eu o numesc etapa „hocus-pocus", pentru că totul dispare). Există doar Spirit şi Lumină.
Pentru a încheia exercițiul de urmărire, aduceți-vă mâinile în poziție de rugăciune şi respirați adânc de câteva ori, cu ochii închişi.
Pe când învățam acest exercițiu împreună cu Don Antonio, el mi-a cerut să lucrez cu un student - un coleg pe care îl displăceam profund. Eram un grup de doisprezece oameni, pe care el îi selectase pentru a-i pregăti, dintre cei mulți care solicitaseră să învețe cu el. Carlos era un om în care aveam încredere deplină - călătorisem prin munți şi prin junglă împreună - dar am refuzat să iau cina cu el. Mi se părea excesiv de pios şi cu idei spirituale învechite. Când lucrurile nu mergeau aşa cum voia el, se îmbufna şi se comporta asemenea unui copil. Mi-am dat seama că îl judecam în fel şi chip, dar nu mă puteam abține. Sentimentul era reciproc. Ne evitam. Acum, Antonio ne pusese pe amândoi să facem exercițiul urmăririi, privindu-ne ochi în ochi. în primul stadiul al procesului, i-am văzut ochii negri şi trăsăturile indiene. Eram vag conştient de soarele care apunea şi de silueta munților din spate. El avea în jur de treizeci şi cinci de ani, iar părul lung, negru, îi cădea pe umeri.
în etapa a doua, chipul său a început să se metamorfozeze. Am văzut cum nasul i se transformă în cioc, iar ochii se retrag în orbite. Chiar în fața mea s-a transformat într-un vultur minunat. Brusc, am intrat în etapa a treia, iar chipul său a devenit ca al unui copil de şase ani. Lacrimile îi curgeau pe obraji. Plângea pentru mama sa care era bolnavă. Băiețelul arăta distrus şi era convins că mama lui nu se va mai întoarce niciodată acasă. Părea de neconsolat şi am simțit dorința de a a-1 mângâia şi alina.
în etapa a patra, i-am permis imaginii să se dizolve în energie pură. Partenerul meu a dispărut şi tot ce am văzut au fost ultimele raze ale soarelui care apunea în spatele său. Antonio ne-a explicat că acest ultim stadiu - cel mai dificil - este necesar pentru a nu introduce imaginea persistentă, în realitatea fizică. Acest lucru e deosebit de important, atunci când lucrăm cu un client, pentru a găsi urma unor posibilități viitoare. Nu ai voie să blochezi imaginea destinului cuiva. Atunci când dizolvi imaginea, o predai dorinței Marelui Spirit.
A fost dificil să dizolv imaginea băiețelului deznădăjduit. Nu mi-o puteam scoate din minte. A trebuit să mă concentrez asupra respirației şi să renunț la sentimentele intense pe care această imagine mi le provoca. La sfârşitul exercițiului, Carlos şi cu mine ne-am ridicat şi ne-am îmbrățişat călduros. Nu mai făcusem asta niciodată. I-am explicat imaginile pe care le văzusem şi sentimentul delicat pe care îl simțisem față de el. L-am întrebat ce s-a întâmplat cu mama lui, atunci când el avea şase ani. Carlos era un bărbat care nu se destăinuia uşor şi, de vreme ce ne evitaserăm unul pe altul în toți aceşti ani, nu ştiam nimic despre viața personală a celuilalt. Mi-a explicat că mama lui

murise când el avea doar un an, la naşterea surorii sale. Nu putea face nici o legătură cu ceea ce văzusem eu. La sfârşitul şedinţei, Don Antonio a explicat că ceea ce văzusem fiecare pe chipul celuilalt era propria noastră poveste. Spre surpriza mea, când m-am întors acasă şi i-am pus nişte întrebări mamei, am descoperit că fusese spitalizată aproape un an, pe când eu aveam vârsta de şase ani.

înainte de a încerca acest exerciţiu cu un client, asiguraţi-vă că aţi primit pregătirea corespunzătoare în practicile de vindecare cu Lumină. Mai presus de toate, faceţi exerciţiile din acest capitol, pentru a învăţa să vedeţi cu ochii inimii.

Pentru moment, folosiţi practicile de urmărire pentru a descoperi faţetele propriei voastre fiinţe. Familiarizaţi-vă cu chipurile pe care le purtaţi în voi. Dacă vedeţi un astfel de chip la un client, asiguraţi-vă că îl recunoaşteţi ca pe o proiecţie proprie. Adesea, ceilalţi oameni sunt o oglindă a noastră, pentru a ne ajuta să ne cunoaştem acele părţi ale sufletului pe care le ascundem de noi înşine.

Carl Jung se referea la aceste părţi renegate, ca la o umbră. Este la fel ca atunci când apele unui lac sunt complet liniştite, iar lacul reflectă perfect copacii, cerul şi tot ce se află în jur. La cea mai uşoară adiere, odată cu cea mai superficială undă a apei, lacul nu se mai reflectă decât pe el însuşi. Pentru a vedea pe altcineva cu obiectivitate şi claritate, mai întâi trebuie să stăpânim calmul perfect. Cea mai uşoară deviere de la raţiune sau interpretare a minţii raţionale va crea o
undă, care poate distruge Cea de-a Doua Conştientă şi ne întoarce la percepţia obişnuita.

PE URMELE VIITOARELOR SINE

Această tehnică poate fi folosită şi pentru a privi în viitor, pentru a accesa destinul în care sunteţi vindecaţi şi aveţi o viaţă creativă, împlinită. Pur şi simplu, concentraţi-vă asupra viitorului realizabil, în loc să vă concentraţi asupra trecutului. Ne stau la dispoziţie numeroase destine posibile. Gândiţi-vă la linia vieţii, ca la un şnur puternic de Lumină, care merge din prezent până în trecut şi se extinde în viitor, sub forma unor fire luminoase, asemenea celor de fibră optică. Fiecare fir reprezintă un viitor posibil. într-un viitor posibil, veţi trăi o viaţă lungă şi sănătoasă, dar numai dacă duceţi la bun sfârşit planul de a vă muta într-un anumit oraş, de a accepta o anumită slujbă ori poziţie, sau de a face o anumită schimbare în stilul de viaţă. Un alt fir vă va conduce spre un destin mai puţin fericit.

Fizicianul Werner Heisenberg a dezvoltat un principiu-cheie al mecanicii cuantice: acela că se poate stabili cu acurateţe fie viteza, fie poziţia unui electron, dar nu ambele. Principiul incertitudinii al lui Heisenberg susţine că actul de a observa un eveniment influenţează finalul sau destinul acestuia. Descoperirea lui Heisenberg pare să indice faptul că abilitatea de a schimba lumea fizică, prin intermediul exerciţiului viziunii, este foarte limitată, odată ce energia s-a materializat în formă. Timpul cel mai potrivit pentru a schimba lumea este înainte ca forma să îşi facă apariţia, înainte ca energia să se manifeste ca materie. Astfel, multe dintre practicile de vindecare create de şamani tratează condiţiile, înainte ca acestea să se manifeste în corp, înainte ca vechile înregistrări din Câmpul Energetic de Lumină să organizeze materia sub forma bolilor sau a nefericirii.

Unii clarvăzători sunt capabili să-şi ajute clienţii să selecteze un destin care sfidează şansele lor de recuperare. Atunci când lucrez cu un client al cărui pronostic de însănătoşire este sumbru, caut un viitor alternativ, care să cuprindă o stare de vindecare ce, chiar dacă nu e probabilă, este permisibilă în cadrul legilor biologice şi fizice. Atunci când văd starea de vindecare, pot ajuta ca şansele de recuperare să crească. Odată identificată starea, călătoria spre însănătoşire poate începe. Povestea lui Steve ajută la lămurirea acestui lucru.

Atunci când a venit să mă vadă, Steve era fizician şi lucra la Acceleratorul Liniar de la Universitatea din Stanford. El şi colegii săi analizaseră multe informaţii, ca să determine dacă există destulă materie în univers pentru ca acesta să-şi continue dezvoltarea la infinit, sau dacă atracţia gravitaţională a stelelor este destul de puternică, astfel încât universul să se prăbuşească în el însuşi. A făcut o pauză în cercetare, pentru a mă însoţi într-o expediţie în Sud-Vest. Ne-am stabilit tabăra în Canionul Chelly din Arizona, astăzi teritoriul tribului Navajo. Primii locuitori ai canionului au trăit în locuinţe ridicate în vârful munţilor, deasupra deşertului, până în anul 1200 e.n. Atunci când am ajuns la canionul cu o singură intrare, unde urma să înnoptăm, am avertizat grupul să arate respectul cuvenit cimitirului dispus de-a lungul unui perete, lângă stâncă. Pe parcursul secolelor,

ploaia şi vântul scoseseră la iveală mormintele. în anumite locuri, cioburi de vase şi fragmente de oase stăteau răspândite pe suprafaţa aridă. Nici măcar actualii ocupanţi ai canionului, indienii Navajo, nu se aventurau în acel loc. Ei erau de părere că ghinionul îl urmăreşte pe oricine deranjează vechile situri mortuare.

Pe când îmi puneam cortul, l-am auzit pe Steve glumind cu alţi câţiva membri ai grupului, recitând scena „Vai, bietul Yorick!", din Hamlet. Ţinea un craniu uman în mâini. Am alergat la el şi i-am cerut să-1 pună la loc, pe mormântul unde îl găsise. Ghizii noştri Navajo au fost îngroziţi de gluma grotescă a lui Steve şi i-au sugerat să spună o rugăciune, atunci când aşează craniul la loc. L-au sfătuit să părăsească zona cât mai curând. Două luni mai târziu, am primit un telefon de la Steve.

„Cum merg lucrurile în domeniul cercetării?", l-am întrebat. Veştile erau bune. Universul părea să se afle în echilibru şi să existe veşnic. „Dar tu ce mai faci?"

în privinţa lui Steve, veştile nu erau încurajatoare. Fusese diagnosticat, cu doar câteva zile înainte, de limfom în stare foarte avansată. Doctorii de la Centrul Medical al Universităţii Stanford îl anunţaseră că mai are cel mult patru luni de trăit.

Steve era convins că incidentul legat de craniul Anasazi era responsabil pentru boala sa. Chiar dacă - şi mai mult ca sigur - cancerul îşi începuse evoluţia înainte de expediţie, amândoi am luat în considerare sincronicitatea acestor evenimente. Conexiunea reală dintre cele două evenimente nu este importantă. Semnificativ este faptul că Steve *credea* că există o conexiune între cele două. înţelegerea acestei conexiuni avea să devină parte integrantă a călătoriei sale întru vindecare. Am început să lucrăm împreună, imediat după diagnosticare şi de-a lungul perioadei de chimioterapie. La sfârşitul celei de-a patru luni, cancerul lui Steve era sub control. Contrar pronosticului, era încă în viaţă. Pentru noi, acest lucru însemna că exista posibilitatea să mai trăiască multă vreme. Sigur, nu era foarte probabil, dar era totuşi posibil.

Am început prin a urmări chipul Eu-lui său vindecat. Am recurs la tehnica de urmărire, dar i-am adăugat un element interesant. în loc să fac eu urmărirea pentru Steve, am stat, pur şi simplu nemişcat, în faţa lui. L-am pus să mă folosească drept oglindă a lui însuşi. Ştiam că el este cel care trebuie să-şi găsească Sinele vindecat. Nimeni nu te poate vindeca. Tu însuţi te vindeci. Tot ce i-am putut oferi lui Steve erau indiciile pe care le învăţasem, dar ştiam că o hartă nu însemna teritoriul. Trebuia ca el însuşi să parcurgă terenul. De fiecare dată când ne întâlneam, porneam în procesul de urmărire. La sfârşitul fiecărei şedinţe, am executat o Iluminare, pentru a elimina înregistrările asociate cu oricare dintre feţele „rănite" pe care le descoperise. Propria mea nemişcare a servit ca instrument de acordare, astfel încât să nu se lase atras de imaginile frumoase ori îngrozitoare pe care le percepea. Majoritatea erau feţe din propriul său trecut - chipuri ale durerii, traumei, bucuriei şi pierderii. Avea două fetiţe şi tocmai întâlnise femeia pe care o-considera sufletul său pereche, în vara următoare îşi planificaseră să se căsătorească.

în cele din urmă, Steve şi-a descoperit propria nemişcare. Apele sale au devenit calme şi au început să reflecte Eu-1 său vindecat. în cele din urmă, într-o dimineaţă, m-am văzut reflectat în ochii lui şi am ştiut că Steve găsise ceea ce căuta. La sfârşitul exerciţiului ne-am îmbrăţişat, iar lacrimile ne curgeau pe obraji. L-am întrebat pe Steve ce văzuse, iar el mi-a explicat că fusese martor la Tot. Am insistat să-mi explice, iar el a repetat: „Totul, cu T mare şi eu însumi".

Atunci când Steve şi-a găsit Sinele vindecat, şi-a descoperit chipul originar, natura sa esenţială. în acea vară, eu am fost cel care a oficiat ceremonia de căsătorie a cuplului. Steve a mai trăit opt ani. Au fost cei mai importanţi ani din viaţa sa. Cu un an înainte să moară, mi-a trimis un colier pe care era gravată o orcă, similară motivelor desenate de eschimoşi. Biletul sosit împreună cu bijuteria spunea că a ales o orcă pentru că, deşi sunt cunoscute drept balene ucigaşe, de fapt, orcile sunt unele dintre cele mai blânde animale marine. Acestea se scufundă în adâncurile oceanului, la fel cum a trebuit să se scufunde şi el în adâncurile propriului său suflet. Ele sperie de moarte pe oricine se apropie. La fel făcuse şi cancerul său - dar, în realitate, îi adusese darul vieţii.

Puţini şamani ajung la înţelepciunea şi arta de a ajunge la destinul altcuiva. Doar atunci când vă cunoaşteţi propria natură esenţială, când aţi ajuns la propriul chip originar, puteţi să ajutaţi pe altcineva, dând dovadă de al cum necesită acest fel de urmărire. Totul în viaţă îşi lasă urma îi

Capitolul 6 **Spațiul Sacru**

INVOCARE

Către vânturile Sudului.
Mare şarpe,
răsuceşte-ți spiralele de Lumină în jurul nostru,
învață-ne să ne lepădăm de trecut,
aşa cum tu te lepezi de propria-ți piele,
şi să păşim uşor pe Pământ. învață-ne Calea Frumuseții.
Către vânturile Vestului.
Mamă jaguar,
protejează-ne spațiul vindecător.
învață-ne calea păcii, calea de a trăi impecabil
şi arată-ne drumul dincolo de moarte.
Către vânturile Nordului.
Colibri, Bunice şi Bunici,
străbunilor,
veniți şi încălziți-vă mâinile la focurile noastre,
şoptiți-ne prin adierea vântului.
Vă respectăm pe voi, înaintaşii noştri
şi pe voi, cei care veți veni după noi, copiii copiilor noştri.
Către vânturile Estului.
Mare vultur, condor,
vino la noi, din locul Soarelui care răsare,
ține-ne sub aripa ta,
arată-ne munții la care îndrăznim doar să visăm,
învață-ne să zburăm alături de Marele Spirit.
Mamă Pământ.
Ne-am adunat pentru vindecarea tuturor copiilor tăi,
Oamenii Pietre, Oamenii Plante.
Cei cu patru picioare, cei cu două picioare, cei care se târăsc,
cei cu înotătoare, cei cu blană şi cei cu aripi,
toți cei înrudiți cu noi.
Tată Soare, Bunică Lună, către Națiunile Stelare.
Mare Spirit, tu care eşti cunoscut sub o mie de nume
şi tu, care eşti Cel nenumit,
îți mulțumesc pentru că ne-ai adus la un loc
şi ne-ai permis să cântăm Cântecul Vieții.

Rugăciune pentru crearea Spațiului Sacru

Şamanii îşi încep întotdeauna ceremoniile de rugăciune, prin deschiderea Spaţiului Sacru. în acest spaţiu, noi lăsăm în urmă problemele vieţii cotidiene, lumea forfotitoare cu întâlnirile şi programele ei, şi ne pregătim să întâlnim Divinul. Spaţiul Sacru ne permite să intrăm în lumea noastră interioară tăcută, unde are loc vindecarea. Aici, viaţa cotidiană nu ne poate distrage atenţia şi fiecare act este sfinţit şi deliberat; cu toate acestea, Spaţiul Sacru nu este nici sobru, nici plicticos. Şamanii îşi iau munca foarte în serios, dar nu se iau deloc în serios pe ei înşişi şi, adesea, în timpul ceremoniilor râd şi se joacă. în cadrul Spaţiului Sacru, experimentăm lumina propriei noastre fiinţe. Atât râsul, cât şi lacrimile îşi fac apariţia foarte uşor.
Alan Watts obişnuia să spună că motivul pentru care îngerii pot zbura este acela că se privesc pe ei înşişi cu multă detaşare. în Spaţiul Sacru, poverile noastre devin mai uşoare şi putem fi atinşi de mâna Spiritului. După ce ne încheiem munca de vindecare, Spaţiul Sacru trebuie închis din nou, cu recunoaşterea celor patru direcţii, a Cerurilor şi a Pământului. Atunci când şamanii fac acest lucru, eliberează energiile arhetipale invocate, care se reintegrează în natură.
Spaţiul Sacru este o sferă de vindecare, pură, sfântă şi sigură. Mi-o imaginez ca pe o cupolă strălucitoare, deasupra zonei în care efectuez vindecările. Toţi cei care se găsesc în acest spaţiu sunt protejaţi, iar clientul meu poate să se elibereze de tristeţe şi durere şi să tră-
iască experienţa bucuriei care însoţeşte adesea procesul de vindecare. Majoritatea fricilor şi durerilor noastre derivă din sentimentul că lumea nu e un loc sigur pentru noi. Atunci când lumea este periculoasă şi prădătoare, intrăm în defensivă. Armura noastră psihologică devine activă. Spaţiul Sacru creează un mediu în care putem renunţa la sistemele noastre de apărare şi în care ne putem explora zonele sensibile, vulnerabile. Spaţiul Sacru ne permite, de asemenea, să avem acces la vindecătorii întru Lumină - vracii (bărbaţi şi femei), care ne asistă din lumea Spiritului.
Suntem învăţaţi de mici că sacrul poate fi găsit în temple, catedrale sau poate într-un loc frumos din natură. Oare, cei patru pereţi ai bisericii sunt cei care creează Spaţiul Sacru? Sau rugăciunile care au fost rostite acolo, de-a lungul anilor? De câte rugăciuni este nevoie, pentru a crea un Spaţiu Sacru? Poate că o singură rugăciune rostită din inimă este de ajuns.
Puteţi crea voi înşivă un Spaţiu Sacru, după cum puteţi invoca puterile vindecătoare ale naturii, oriunde pe Pământ. Eu folosesc invocarea de la începutul acestui capitol. Nu am învăţat-o de la nimeni, deşi cuprinde elemente - ca cele patru puncte cardinale şi animalele arhetipale care le corespund - care sunt împărtăşite de mulţi amerindieni. Este o combinaţie dintre nou şi vechi. O puteţi folosi, până când vi se dezvăluie propria voastră rugăciune. Chiar dacă sunt necesare anumite componente pentru a crea Spaţiul Sacru, cu timpul puteţi aduce propria voastră contribuţie. De exemplu, observaţi că rugăciunea este ancorată în direcţiile spaţiale. Ea adresează o chemare către cele patru puncte cardinale, către ceea ce este deasupra şi dedesubt.
Cele şase direcţii plus şamanul din centru reprezintă cele şapte principii de organizare a Universului. Şarpele reprezintă principiul de legătură; jaguarul este forţa reînnoirii; pasărea colibri reprezintă călătoria eroică a evoluţiei şi creşterii; vulturul sau condorul semnifică principiul depăşirii propriilor limite). Cerul este forţa creativă; Pământul este forţa receptivă. Atunci când le invocaţi, vă aliniaţi la forţele care însufleţeşte întreaga viaţă.
Comuniunea şamanului cu Spiritul constă în faptul că, atunci când şamanul cheamă, Spiritul răspunde. Vracii puternici din lumea Spiritului apar sub forma unor fiinţe de Lumină, care ne ajută în munca noastră de vindecare. Practic, folosim cele patru puncte cardinale, pentru a ne orienta în lumea materială. Călătorim spre nord pentru a vedea urşii polari; mergem în sud, dacă suntem în căutarea iernii; ori pornim spre est sau vest. Pentru şaman, aceste direcţii personifică calităţile şi energiile. Dacă ne putem imagina mişcarea acestor energii, asemeni modului în care rubrica meteo de la televizor ne arată cum norii de ploaie se mută dintr-o regiune într-alta, atunci putem înţelege cum se mişcă energia prin spaţiu.
Calităţile fiecăreia dintre cele patru direcţii sunt reprezentate de animalele arhetipale. Aceste creaturi sunt mai mult decât simboluri. Sunt energii sau spirite primordiale. Fiecare arhetip are viaţă şi puteri proprii. Animalele arhetipale ale punctelor cardinale variază în funcţie de cultura nativilor din cele două Americi. Pentru mine, pasărea colibri reprezintă direcţia Nord, în timp ce pentru anumiţi indigeni din America de Nord, aceasta este reprezentată de bivol. Chiar dacă descrierile variază de la o cultură la alta, proprietăţile

acestor energii rămân aceleaşi, pentru că reprezintă aceleaşi principii organizatoare ale naturii. Importante nu sunt denumirile pe care le dăm acestor energii, sau arhetipul pe care îl folosim, ci faptul că ajungem să le cunoaştem atât de bine încât, atunci când le chemăm, ele ne răspund. Chemarea vine din inimă, vocea este iubirea noastră, iar Spiritul răspunde. Atunci când invocăm în cadrul Spațiului Sacru, Universul lucrează spre binele nostru.
L-am cunoscut pe Părintele Alexander, un preot din Chicago, atunci când m-am înscris pentru programul de pregătire. La doi ani după aceea, a fost chemat de episcopul său să preia o parohie al cărei preot se îmbolnăvise. Biserica trecuse printr-un proiect major de restaurare. Din păcate, preotul rămăsese fără fonduri. Din acoperiş curgea apa, iar ferestrele din sticlă pictată aveau nevoie de reparații. Chestiunea s-a complicat încă şi mai mult, deoarece congregația se micşorase. Lipsa spațiului de parcare îngreuna accesul enoriaşilor vârstnici, pentru care era dificil să meargă pe jos până la biserică, atunci când drumul era acoperit de zăpadă ori gheață.
La câteva zile după sosirea la acest post, când nimeni nu se afla în biserică, Părintele Alexander a deschis un Spațiu Sacru deasupra altarului principal, adresând invocarea în cele patru direcții, înspre Ceruri şi înspre Mama Pământ. Simțind că se afla într-o situație foarte dificilă, asemenea unui căpitan la bordul unui vas care se scufundă, a fost dispus să încerce orice. S-a hotărât să lase spațiul deschis vreme de o lună întreagă, pentru a vedea dacă apare vreo schimbare. în săptămâna următoare, pe când el şi un alt preot mergeau prin camerele complexului, au ajuns la o uşă care nu se mişca din loc. Au chemat un tâmplar, care a scos uşa din țâțâni. Au descoperit că era un pasaj care ducea la clopotniță, o cameră cât jumătate dintr-un teren de baschet, care i-a descurajat, deoarece zăcea îngropată sub un covor alcătuit din excremente de liliac. Pe lângă pericolul pentru sănătate, greutatea excrementelor amenința să dărâme clopotnița. Lucrurile păreau să meargă din ce în ce mai rău.
Părintele Alexander s-a îndreptat spre altarul principal, a redeschis Spațiul Sacru şi a chemat un expert care să rezolve problema excrementelor de liliac, adunate de-a lungul a zeci de ani. După examinarea muntelui de materii, bărbatul 1-a informat pe Părintele Alexander că patruzeci de mii de dolari era cel mai bun preț pe care îl putea oferi. Preotul a scuturat din cap, neîncrezător. Expertul a rămas nedumerit, apoi a explicat că era dispus să plătească patruzeci de mii de dolari pentru excremente.
Se pare că acestea reprezentau cel mai bun îngrăşământ, însă era greu de obținut, chiar şi în cantități mici. Părintele Alexander a fost încântat. Au reuşit să repare acoperişul, înainte de sosirea iernii. Câteva zile mai târziu, a convins primăria să permită folosirea parcării departamentului de poliție de vizavi, în zilele de duminică. Drept rezultat, Părintele Alexander a devenit foarte căutat în Arhidioceza din Chicago. Periodic este chemat să ajute alte biserici cu probleme. Ori de câte ori merge într-o biserică nouă, deschide un Spațiu Sacru la altarul principal. Este convins că, procedând astfel, Spiritul îi acceptă invitația şi îi oferă mâna de ajutor mult dorită. în cadrul Spațiului Sacru, avem parte de un ajutor spiritual extraordinar.

ANIMALELE DE PUTERE

ŞARPELE

Fiecare dintre animalele arhetipale emană un tip diferit de energie. Şarpele din Sud, simbolizează cunoaştere, sexualitate şi vindecare. Poate cel mai răspândit arhetip, şarpele a reprezentat întotdeauna puterea vindecătoare a naturii. Simbolul medicinii, caduceul, este format din doi şerpi încolăciți în jurul unui toiag. Moise purta un toiag ce s-a transformat în şarpe şi cu ajutorul căruia i-a condus pe izraeliți prin deşert. în mitologia occidentală, un şarpe ne-a adus fructul cunoaşterii. în est, avem şarpele încolăcit al energiei Kundalini.

Şarpele reprezintă o conexiune primară cu femininul şi, prin urmare, este un simbol al fertilităţii şi al sexualităţii. Dar şarpele nu reprezintă sexul propriu-zis. Aceasta este doar o prejudecată larg răspândită. Mai degrabă, simbolizează forţa esenţială a vieţii, aflată în căutarea unimii şi a creaţiei. Ştim că fiecare celulă din corpul nostru caută să se dividă şi să procreeze. în natură, fecunditatea este principiul creativ al cosmosului. Putem chema principiul creativ din Sud, invocând arhetipul şarpelui. Atunci când lucrez cu o clientă care şi-a pierdut pofta de viaţă, care şi-a epuizat energia şi entuziasmul, o conectez cu energiile Sudului şi o trimit acasă însoţită de spiritul şarpelui. Ştiu că acesta îi va reaprinde dorinţa de viaţă.

JAGUARUL

Animalul Vestului este jaguarul. El reînnoieşte şi transformă viaţa pădurii. Dacă şarpele reprezintă puterea vindecătoare, care este graduală şi crescătoare, jaguarul semnifică transformarea bruscă -viaţa şi moartea. Poate părea ciudat pentru noi faptul că forţa transformării din Univers este şi ea asociată cu moartea. Cu toate acestea, pentru băştinaşii Americii, cele două energii au aceeaşi origine. Ceea ce rezistă se află tot timpul în schimbare şi se reînnoieşte. Ceea ce rămâne neschimbat, piere. Ei ştiau faptul că stările stabile sunt doar temporare, deoarece în Univers totul curge. în America de Nord, şamanii dădeau foc arbuştilor nedezvoltaţi, eliberând sub formă controlată forţele reprezentate de jaguar. Acest lucru împiedica aprinderea focurilor din cauza fulgerelor, ceea ce ar fi provocat distrugerea întregii păduri. Ei au recunoscut faptul că haosul şi ordinea, expansiunea şi contractarea reprezintă cicluri naturale ale vieţii.
Atunci când ne îmbolnăvim, avem ocazia nu doar de a ne recăpăta sănătatea, ci şi de a face saltul la un nivel mai înalt, din punctul de vedere al stării de bine. Vindecarea face posibilă nu numai eliminarea simptomelor, dar şi obţinerea unui nivel sporit al stării de sănătate. Am lucrat cu clienţi care aveau peste şaizeci sau şaptezeci de ani şi care mi-au spus că nu s-au simţit atât de bine, în întreaga lor viaţă. Aceasta este energia jaguarului. Un sistem stabil nu se schimbă uşor. în general, oamenii nu fac schimbări, atunci când lucrurile merg bine, ci atunci când merg rău. Prin urmare, o criză devine o oportunitate. Ne putem transforma corpul, astfel încât să se vindece mai rapid şi să îmbătrânească mai frumos, prin întruparea forţele reprezentate de jaguar. Am ajuns să cred în metafora conform căreia avem nouă vieţi, asemenea pisicilor. Atunci când ajungem la capătul uneia dintre vieţi (ceea ce alţii ar numi etape sau faze ale vieţii), este important să-i oferim fostului corp o înmormântare decentă, iar apoi să sărim asemenea unui jaguar, întrupându-ne într-o fiinţă nouă. Altminteri, putem petrece ani întregi peticind şi reparând un fost Eu, pe care l-am depăşit.
Pisica junglei este supraveghetorul pădurii şi paznicul porţii către moarte. Jaguarul ajută la dezmembrarea a ceea ce trebuie să moară, pentru ca noul să se poată naşte. Un uragan întrupează puterea haotică a jaguarului. Un stup sau o colonie de furnici, cu întreaga sa complexitate şi frumuseţe, reprezintă puterea de organizator a jaguarului. Energia jaguarului poate funcţiona la nivelul unui sat, al unei organizaţii sau al unui individ. Uneori, un mariaj trebuie desfăcut pentru ca părţile să supravieţuiască şi să fie sănătoase. Alteori, un sat trebuie abandonat, pentru ca membrii săi să poată prospera într-o locaţie diferită. Pe întreg cuprinsul Americilor, găsim mărturii arheologice ale unor sate care au fost părăsite, aparent fără nici un motiv. S-a întâmplat astfel, ca răspuns la natura ciclică a ordinii şi a haosului. Anasazii din Sud-Vestul Americii, maiaşii şi incaşii îşi abandonau periodic locuinţele, pentru a construi sate noi, altundeva.
în urmă cu vreo câţiva ani, când un foc a ieşit de sub control în jungla din jurul Machu Picchu, pompierii s-au luptat zile întregi cu flăcările. Flăcările n-au putut fi controlate şi s-au extins de la o margine la alta, distrugând zeci de mii de hectare. Se întâmpla în timpul sezonului uscat, când nu plouă niciodată în această parte a Anzilor. Atunci când focul a ajuns la câteva sute de metri de Machu Picchu, o femeie vraci a sosit şi a oficiat o ceremonie la ruine. Toată lumea a luat parte la ritual, până şi arheologii. Atunci când focul a pătruns în Oraşul incaş al Luminii, cerul s-a întunecat brusc şi a început o ploaie care a stins focul. Femeia şaman a susţinut că însuşi spiritul pădurii, sub forma unui jaguar, a răspuns chemării sale şi a adus ploaia. Eu cred că ceremonia a adus echilibru în acea zonă şi ploaia şi-a făcut apariţia.
Există o legendă din Bali, despre un sat în care nu plouase de şase ani. Niciunul dintre şamani nu reuşise să readucă ploaia - erau prea prinşi în şabloanele locului şi, prin urmare, nu îl puteau

influența. Câmpurile erau arse, iar sătenii se saturaseră să trăiască din generozitatea vecinilor. O femeie şaman dintr-un sat aflat la doi munți depărtare a fost chemată în ajutor. Când a sosit, a observat tristețea din jurul ei. Le-a cerut sătenilor o colibă în care să țină post şi să mediteze, în cea de-a treia zi, când a ieşit din colibă, cerul s-a întunecat şi tunetele au început să răsune în întreaga vale. Câteva minute mai târziu, a început să plouă. întregul sat a ieşit pentru a sărbători. Toată lumea a dansat în ploaie. Atunci când vârstnicii au întrebat-o cum a procedat, femeia a răspuns: „Când am sosit, satul era atât de dezechilibrat, încât eu însămi mi-am pierdut echilibru. Iată de ce a trebuit să țin post şi să mă rog. Atunci când eu mi-am regăsit echilibrul, întregul sat şi-a recăpătat echilibrul şi a venit ploaia".

Când lucrez cu un client în criză, care simte că nimic nu-i mai poate îmbunătăți viața, îl trimit acasă cu un jaguar. Adesea, clientul crede că este doar o metaforă. Eu ştiu că principiul vieții şi al morții, reprezentat de jaguar, îl va ajuta să permită încheierea acelor părți ale vieții care trebuie să dispară, după cum îl va ajuta să-şi recapete speranța şi să dobândească un nou echilibru din haos. Energia jaguarului poate fi invocată pentru a opri răspândirea haotică a celulelor canceroase, ori a flăcărilor dintr-o pădure. Poate fi invocată să ajute un muribund să-şi găsească pacea, în haosul care acompaniază procesul morții şi să-1 ghideze în călătoria înapoi în lumea Spiritului.

Oamenii din junglă respectă jaguarul şi pentru că el poate transforma energiile joase din cadrul Câmpului Energetic de Lumină. Legendele spun că, atunci când jaguarul intră într-o ceremonie, el devorează emoțiile negative reprezentate de furie, frică şi tristețe. Jaguarul se ocupă de curățenia spirituală, transformând energiile grosiere, în Lumină. Ca protector a tot ceea ce înseamnă viață, jaguarul păzeşte spațiul ceremonial de energiile negative, care pot penetra cercul vindecării. Atunci când un client are nevoie de protecție spirituală ori psihologică, eu îl conectez la energia jaguarului. Adesea, clientul afirmă că vede în vis o pisică mare, vindecătoare. Pentru a folosi această energie în vindecare ori în echilibrarea vieții, trebuie să facem personal cunoştință cu spiritul jaguarului.

PASĂREA COLIBRI

în direcția Nordului, pasărea colibri reprezintă curajul necesar pentru îmbarcarea într-o călătorie eroică. Păsările colibri migrează deasupra Atlanticului, călătorind în fiecare an din Brazilia, până în Canada. La prima privire, păsările colibri nu par a avea constituția potrivită unui zbor transatlantic. Nu au aripile maiestuoase ale vulturilor, iar corpul lor nu poate stoca multă mâncare. Cu toate acestea, păsările colibri răspund unei chemări ancestrale de a porni în această călătorie. Şi fac asta în fiecare an, la fel cum somonul se întoarce în aval, la locul în care a fost creat. Atunci când lucrez cu o clientă care s-a îmbarcat într-o călătorie eroică, o ajut să se conecteze la energia păsării colibri. Nu este doar o metaforă pentru călătorie, ci o conexiune energetică la acest principiu al naturii. Odată atinşi de energiile acestui arhetip, suntem propulsați în propria noastră călătorie, ajungând, în cele din urmă, înapoi la sursă, acolo unde a luat naştere Spiritul nostru. în acel câmp ancestral cu flori, putem bea din nectarul propriei noastre vieți. Energia Nordului ne ajută să ne îmbarcăm în călătorii extraordinare, în ciuda sortii potrivnice. Atunci când nu dispunem de timp suficient, de bani sau de cunoaştere pentru a ne atinge un scop, pasărea colibri ne poate furniza curajul şi îndrumarea necesare pentru a avea succes.

Arheologii ştiu că primii americani au trecut dincolo de strâmtoarea Bering, în urmă cu mii de ani. Au traversat Alaska, apoi au coborât în ceea ce cunoaştem astăzi drept Canada şi Statele Unite ale Americii. Ce anume i-a determinat pe aceştia să traverseze un strat de gheață, pentru a veni în Lumea Nouă? De ce, după această traversare grandioasă, nu au rămas în America de Nord, unde au găsit păduri luxuriante şi vânat din abundență, ci au pornit într-o călătorie dificilă prin deserturile din nordul Mexicului, pentru a popula restul continentului american? Ființele vii caută să exploreze şi să descopere. Acest instinct funcționează în fiecare dintre noi. Atunci când negăm chemarea păsării colibri, începem să murim. Atunci când preferăm confortul în locul descoperirii, sau compromitem dorința sufletului de a evolua, începem să ne veştejim. Atunci când retrezim în noi măreţul instinct de a învăța şi de a explora, viețile noastre devin mai puțin triviale şi lumeşti, devin eroice.

VULTURUL

Direcţia Estului este reprezentată de vultur şi de condor, care aduc viziune, claritate şi previziune. Vulturul percepe întreaga panoramă a vieţii, fără să rămână blocat în detalii. Energiile vulturului ne ajută să găsim viziunea călăuzitoare în viaţă, Ochii condorului văd în trecut şi în viitor, ajutându-ne să aflăm de unde am venit şi încotro mergem. Atunci când lucrez cu o clientă blocată în traumele trecutului, o ajut să se conecteze la spiritul vulturului sau al condorului. Pe măsură ce această energie infuzează spaţiul de vindecare, clienta mea este adesea capabilă să obţină o nouă claritate şi viziune. Această viziune nu este de ordin intelectual, ci mai degrabă o chemare - firavă la început, rareori auzită conştient. Posibilităţile o îmbie şi o scot din amărăciune, propulsând-o înspre destinul său.

Cred că dacă toată lumea are un viitor, numai anumiţi oameni au un destin. A avea un destin înseamnă să îţi trăieşti viaţa la întregul potenţial uman.. Nu ai nevoie să devii politician sau poet faimos, ci destinul tău trebuie să aibă sens şi scop. Poţi fi măturător - şi să-ţi trăieşti destinul. Poţi fi preşedintele unei mari corporaţii şi să duci o viaţă lipsită de sens. Putem să ne deschidem propriului nostru destin, dar aceasta necesită mult curaj. Altminteri, destinul trece pe lângă noi, lăsându-ne lipsiţi de o împlinire cunoscută de aceia care aleg un

drum mai puţin bătătorit Vulturul ne permite să ne ridicăm deasupra luptelor lumeşti, care ne ocupă viaţa şi ne consumă energia şi atenţia. Vulturul ne dă aripi, pentru a ne ridica deasupra conflictelor obişnuite, de zi cu zi, ridicându-ne pe culmi din apropierea Cerurilor. Vulturul şi condorul reprezintă principiul autodepăşirii în natură.

Biologii au identificat principiul autodepăşirii, ca pe unul dintre elementele primordiale ale evoluţiei. Moleculele caută să-şi depăşească starea, pentru a deveni celule, apoi organisme simple, care mai târziu formează ţesuturi şi organe, evoluează, în cele din urmă, în fiinţe complexe cum sunt oamenii şi balenele. Fiecare salt de autodepăşire include toate nivelurile de dinainte. Celulele includ moleculele şi, cu toate acestea, le transcend. Organismele includ celulele, deşi merg mult mai departe. Balenele includ organele şi, cu toate acestea, nu pot fi definite prin acestea, la fel cum întregul transcende suma părţilor sale.

Principiul transcenderii, reprezentat de vultur, susţine că problemele de la un anumit nivel sunt cel mai bine rezolvate când mai depăşeşti o etapă. Problemele celulelor sunt cel mai bine rezolvate de către organe, în timp ce nevoile organelor sunt cel mai bine rezolvate de un organism precum cel al unui fluture ori al unui om. Acelaşi principiu operează în vieţile noastre. Gândiţi-vă la păpuşile ruseşti. Nevoile materiale sunt reprezentate de păpuşica din centru. Problemele emoţionale, simbolizate de următoarea păpuşă, sunt, la rândul lor, conţinute în stratul spiritual - adică păpuşa de deasupra. în acest fel, nu ne putem satisface nevoile emoţionale cu lucruri materiale, dar le putem satisface la nivel spiritual. Atunci când urcăm o treaptă, nevoile noastre emoţionale sunt cuprinse în soluţie. Ne ridicăm deasupra dilemelor din viaţa noastră, pe aripile unui vultur - şi ne vedem vieţile în perspectivă.

CERUL ŞI PĂMÂNTUL

Ultimele direcţii finale - cea de deasupra şi cea de dedesubt -reprezintă masculinul şi femininul. Soarele este forţa creativă a vieţii. Anticii au observat că, dacă cerul pare să se modifice în timpul nopţii şi al anotimpurilor, constelaţiile rămân întotdeauna în aceeaşi relaţie unele cu celelalte. Soarele răsare de la est, în acelaşi loc, la fiecare sols-tiţiu de vară. în tradiţiile incaşilor, toate rugăciunile sunt adresate mai întâi în direcţia sudului, deoarece Steaua Sudului este un punct din cer care rămâne neschimbat, în timp ce toate celelalte stele se rotesc noaptea. (Steaua Nordului nu este vizibilă din Emisfera Sudică, aşa că totul este orientat înspre sud). Puterea Cerului este neschimbarea. Şamanul o invocă pentru a păstra şi a perpetua, înţelegând că viaţa este un echilibru delicat între schimbare şi neschimbare. Incaşii sunt de părere că sufletul are trei părţi. Atunci când omul moare, o parte a sufletului (cea schimbătoare) se întoarce în pământ, pentru a fi reabsor-bită de natură şi a deveni una cu tot ceea ce înseamnă viaţă. O altă parte (puterea şi înţelepciunea) se întoarce în munţii sacri, iar cea de-a treia parte (cea neschimbătoare) se întoarce la Soare. Multe dintre ritualurile avansate de

trecere ale şamanilor sunt menite să ne ajute să recunoaştem acea parte din noi care se întoarce la Soare şi care este perpetuă şi neschimbătoare.
Pământul este principiul receptiv şi hrănitor. Funcția sa este cea de a proteja şi de a reînnoi. Frunzele verii se întorc înapoi în solul bogat. Corpurile străbunilor sunt absorbite înapoi în ecosferă şi devin una cu pomii, păşunile şi munții. Semințele germinează în pământurile întunecate şi fertile ale Mamei Pământ. întreaga viață ia naştere în pântecul său umed şi este hrănită din abundența sa. Succesiunea anotimpurilor reprezintă calitatea Pământului de a se schimba. în capitolul Geneză, la început, Pământul şi Cerurile erau un singur tot. Ast-fel, schimbarea conține în ea şi lipsa schimbării. Pântecul întunecat al spațiului conține soarele. Chiar dacă frunzele primăverii se întorc în pământ toamna, se întâmplă doar pentru a aduce viață nouă, după trecerea iernii. Invocând energiile Cerului şi ale Pământului, ne reco-nectăm la ciclurile naturale ale vieții noastre. Dar, cel mai important este faptul că acest lucru ne permite să-i îmbrățişăm pe Mama care ne va hrăni întotdeauna şi pe Tatăl care nu ne va părăsi niciodată. întoarcerea acasă, la părinții primordiali, reprezintă o vindecare extraordinară pentru rănile copilăriei noastre. Mulți dintre clienții mei, care au probleme legate de abandon, trec printr-o schimbare uriaşă, doar pentru că îi îmbrățişează pe Mama Pământ şi pe Tatăl Cer, ca părinți naturali. întotdeauna îmi ajut clienții să se conecteze la energiile Cerului şi Pământului, indiferent de condiția lor, sau de problema pentru care au venit să mă vadă. Atunci când salutăm Pământul, recunoaştem relația noastră cu toate celelalte forme de viață - de la copaci la peşti, păsări şi pietre. Atunci când salutăm Cerul, ne recunoaştem frații şi surorile stele şi îi dedicăm efortul de vindecare Marelui Spirit, Creatorul a tot şi toate.

DESCHIDEREA SPAȚIULUI SACRU

Folosiți invocarea de la începutul acestui capitol. Dacă doriți, vă puteți ajuta de un mănunchi de salvie sau apă parfumată. în timp ce fac rugăciuni, şamanii de pe continentele americane agită mănunchiuri de salvie, aprind tămâie, sau mişcă o pană în direcția potrivită, împreună cu câțiva stropi de apă parfumată, ori țin mâinile ridicate către cer şi salută fiecare punct cardinal. Este necesar să ştiți unde sunt punctele cardinale. în cazul în care nu le cunoaşteți deja, puteți să folosiți o busolă.
începeți cu fața spre Sud. îndreptați mănunchiul, sau aruncați apa parfumată spre sud, apoi ridicați-vă mâinile, cu palmele în sus. Recitați primul verset, chemând şarpele. Procedați la fel cu toate direcțiile, pe rând. Atingeți Pământul sau ridicați-vă privirea spre Cer, atunci când vă îndreptați rugăciunea într-acolo. închideți Spațiul Sacru, mulțumindu-le şarpelui, jaguarului, păsării colibri şi vulturului. Eliberați energiile acestora şi permiteți-le să se reîntoarcă în cele patru colțuri ale Pământului. Pentru a vă conecta la energia uneia dintre aceste direcții, nu o închideți. în schimb, chemați acel arhetip să intre în voi şi să vă însoțească în drumul vostru. (Eu fac asta, întorcându-mă spre Est, de exemplu şi, în loc să închid acea direcție, suflu spiritul acelui arhetip în chakra coroană a clientului. îmi imaginez cum spiritul vulturului intră în el şi îi aduce informații). Apoi mulțumiți-i Mamei Pământ şi Tatălui Cer.

EXTINDEREA CÂMPULUI DE ENERGIE LUMINOASĂ

în afară de invocarea către cele patru direcții, mai există o cale puternică prin care puteți crea Spațiul Sacru. Noi facem acest lucru, folosind Lumina celei de-a opta chakre, cea de deasupra capului. Puterea Spațiului Sacru este amplificată de multe ori, atunci când extindem această sferă luminoasă şi ne odihnim în interiorul său. Chakra a opta se află în Câmpul Energetic de Lumină, în afara corpului fizic. Ea este acea parte din noi care e Una cu Dumnezeu. Atunci când

o extindem ca pe o cupolă de cristal, putem realmente să stăm în interiorul său, protejându-ne de electricitatea statică a lumii.
Imaginați-vă chakra a opta ca pe un mic soare strălucitor, aflat deasupra capului. Unii oameni au o senzație de fierbinte sau de rece, atunci când îi simt membrana. Observați pulsul şi frecvența. Pare să vibreze? Are un ritm? Folosiți-vă imaginația pentru a vizualiza o sferă în culoarea soarelui care răsare. Imaginați-vă cum strălucirea licăreşte răs-pândindu-se pe întreaga suprafață ca nişte valuri, scăldându-vă în lumină portocalie şi galbenă. Aduceți-vă mâinile la piept, în poziție de rugăciune, încet, ridicați-le, tot în poziție de rugăciune, până când le aduceți deasupra capului. Simțiți cum degetele intră în globul celei de-a opta chakre. Simțiți cum acest soare rotitor se deschide spre voi. Foarte încet, asemenea unui păun care îşi deschide penele, extindeți circumferința acestei sfere strălucitoare, astfel încât să vă învăluie, răsucindu-vă palmele în afară şi depărtându-vă brațele. Coborâți brațele, până când mâinile ating scaunul şi îmbăiați-vă în Lumina chakrei a opta.
Trăiți experiența de a fi în interiorul acestei sfere luminoase. Simțiți cum liniştea şi nemişcarea pătrund în acest spațiu. Fiți atenți la respirație. Urmăriți-vă inspirația, apoi expirați încet. Explorați interiorul acestei sfere strălucitoare, cu ajutorul conştientei. Cum simțiți că este membrana interioară? Eu mi-o imaginez ca pe un balon uriaş, cu valuri de culoare ce trec prin el, cu o strălucire proprie distinctă, asemenea unui soare. Acesta este vasul care vă găzduieşte sufletul, între reîncarnări. Atunci când ați explorat acest spațiu şi sunteți mulțumiți, cu mâinile întinse lateral, aduceți-vă palmele în sus, încet, ca un păun care îşi strânge penele, până când ați strâns această chakra luminoasă din nou deasupra capului. Simțiți-i strălucirea. Coborâți din nou mâinile la piept, în poziția de rugăciune, pentru a încheia exercițiul.
După ce v-ați încheiat lucrul, întotdeauna este important să închideți Spațiul Sacru. Strângeți sfera luminoasă a celei de-a opta chakre în locul său, deasupra capului. Eliberați spiritele şarpelui, jaguarului, păsării colibri şi vulturului. Mulțumiți-le Cerului şi Pământului. Atunci când nu închideu Spațiul Sacru, îl contaminăm - ca şi când am polua apa proaspătă a unui izvor. Animalele arhetipale nu mai vin, iar forțele naturii încetează să răspundă chemării voastre.
Invocați Spațiul Sacru, cu adânc respect. Menținerea Spațiului Sacru seamănă cu menținerea tonului unei singure note. Cântecul vostru trebuie să fie sincer şi cristalin, astfel încât calitatea acestuia să fie pură. Atunci când vă aflați în prezența unui maestru şaman, sau a unui mare profesor spiritual, puteți simți diferența de calitate a spațiului. Energia este curată. Există magnetism în cameră. Este nevoie de toată iubirea şi dorința noastră, dar şi de mult exercițiu, pentru a menține Spațiul Sacru mai mult decât câteva clipe. Totuşi, prin practică nu veți mai face efort. Spațiul se susține pe el însuşi.

Partea a treia

LUCRĂRILE ŞAMANILOR

înainte de a încerca următoarele tehnici împreună cu un client, asiguraţi-vă că aţi primit pregătirea necesară în practica vindecării cu Lumină. Procesele de Iluminare şi de Extracţie necesită un grad înalt de măiestrie, pe care îl puteţi dobândi numai cu ajutorul unei practici supravegheate. Procesul de Iluminare metabolizează energiile grosiere care blochează o chakră. Arde reziduurile toxice şi curăţă înregistrările bolilor din Câmpul Energetic de Lumină. Insist ca studenţii mei să deţină arta menţinerii Spaţiului Sacru, înainte de a practica o Iluminare.

Acest lucru este echivalentul existenţei unui câmp steril, atunci când are loc o operaţie. Niciun fel de tehnici chirurgicale nu vă vor fi de folos, dacă aveţi un câmp contaminat. Infecţia îşi va face apariţia, iar pacientul se va îmbolnăvi şi mai rău. în mod similar, Spaţiul Sacru creează un mediu sigur, în care energiile negative nu pot penetra. Le spun studenţilor mei că, atunci când Spaţiul lor Sacru se distruge, atât ei, cât şi clienţii lor pot fi în pericol. Menţineţi Spaţiul Sacru, prin concentrarea asupra intenţiei, Iată de ce meditaţia şi yoga sunt atât de utile. Cei care meditează au învăţat să-şi liniştească mintea şi să-şi concentreze conştienta. într-un studiu efectuat în urmă cu mai mulţi ani, cei care practicau meditaţia Zen erau capabili să-şi menţină neîntrerupt starea alfa (în care undele creierului se menţin cam la opt cicluri pe secundă). Când un zgomot puternic distrugea liniştea, starea lor meditativă înceta, însă erau capabili să reintre în starea alfa, în câteva secunde. Pe de altă parte, cei care nu practică meditaţia în mod obişnuit şi sunt distraşi de un zgomot puternic, nu reuşesc să-şi recapete calmul decât după mai multe minute, sau deloc.

Procesul de Extracţie vă permite să eliminaţi energiile care s-au cristalizat şi s-au încastrat în corpul clientului vostru. Această tehnică necesită un simţ kinestezic foarte dezvoltat. De asemenea, este de ajutor dacă vindecătorul şi-a dezvoltat cea de-a Doua Conştientă - calea şamanului de a vedea.

Prin acest proces, sunt extrase energiile sau entitățile invadatoare care pot afecta clientul. Am observat că mulți oameni simt o aversiune la gândul energiilor şi entităților invadatoare. Preferăm să ne gândim la lumea invizibilă ca fiind populată de ființe luminoase, benefice. îmi încurajez studenții să nu le permită prejudecăților să interfereze cu experiențele pe care le au. Poate fi şocant să realizezi că există energii şi entități negative care ne pot face rău, dar este o mare uşurare să ştim că există căi prin care cei suferinzi din aceste pricini să poată fi vindecați. Am descoperit că Procesul de Extracție poate realiza, într-o singură şedință, ceea ce adesea nu se poate obține în ani întregi de psihoterapie.
Nu trebuie să fiți şamani, pentru a oficia Ritualurile Morții. Dar doresc din toată inima să nu aveți niciodată nevoie să le oficiați. Totuşi, mulți dintre noi trebuie să asistăm câte o persoană iubită în drumul său către lumea Spiritului. Studiați aceste ritualuri, astfel încât să vă dezvoltați un simț special pentru ele. Asistarea unui părinte în trecerea finală este cel mai mare dar pe care îl puteți face persoanei care v-a adus pe lume.

Capitolul 7

Procesul de Iluminare

Țin post de trei zile. Am găsit peştera aproape din întâmplare, după ce căutasem prin tufişuri, ore întregi. începuse să plouă, când am văzut o săpătură în piatră care îmi putea servi drept adăpost. Antonio mă trimisese să găsesc Templul Lunii, în spatele lui Machu Picchu. „Ai grijă la vipere", mi-a spus el, făcându-mi semn cu mâna şi zâmbindu-mi. Câteodată, nu-i înțeleg simțul umorului. Chiar dacă nu am văzut niciun şarpe, sunt plin de tăieturi şi de vâ-nătăi, din pricina tufişurilor prin care am mers. Aici nu există cărări. Doar nişte rămăşițe ale unor dale de granit într-un loc, ori o placă uriaşă căzută, în alt loc.
Peştera este de dimensiunea unui autobuz şcolar, având uimitoare gravuri incaşe. Zeci de nişe sunt săpate în perete. în spate, acolo unde doi dintre pereți se întâlnesc, pietrarii au tăiat pietre triunghiulare din ce în ce mai mici, care se potrivesc perfect fără mortar. Cea mai mică, din vârf, este de dimensiunea unei cutii de chibrituri. întregul loc este acoperit de muşchi uscat.
Antonio spusese că eu să mă ocup de buruieni, iar el de grădină. M-apus întotdeauna să lucrez la repararea propriilor mele greşeli, plivindu-mi rănile ca pe nişte buruieni. Mi-a spus că nimic frumos nu creştea în grădina sufletului meu. Nu ştiam cum să ud semințele spiritului meu, ale celui care puteam deveni. Aşa că m-a trimis în această peşteră, în căutarea viziunii, urmând să țin post, vreme de cinci zile. Ultimele două zile le-am petrecut curățind peştera. Se pare că mă pricep bine la asta. Pământul este acum curat, bogat şi negru şi se compactează foarte uşor.

Azi dimineaţa am aruncat batonul de ciocolată din fundul sacului. L-am desfăcut la un moment dat, am pus ambalajul în buzunar şi am aruncat ciocolata în junglă. în ultimele două zile nu m-am gândit decât la ea.
Antonio avea dreptate, sunt un plivitor de buruieni şi întreaga mea viaţă este o junglă plină de liane încurcate, mult prea mari. Cresc tot soiul de lucruri în ea. Câteodată, plante exotice - dar, în majoritatea timpului, plante căţărătoare, în care mă încurc. îmi consum întreaga energie curăţând pământul de sub mine. Cum să fac să plantez pomii fructiferi şi florile printre care îmi doresc să îmbătrânesc?

Jurnale

Mitologia vestică ne spune că trăim într-un univers în care suntem vânaţi constant de microbi şi jaguari flămânzi. Vracii, pe de altă parte, consideră că trăim într-un univers blând. Lumea devine un asemeni unui animal de pradă, doar atunci când noi ne pierdem echilibrul. Lumea de astăzi şi-a pierdut echilibrul. Oamenii şi recoltele sunt asaltate de microbi şi virusuri. Arsenalele noastre de antibiotice se dovedesc rapid ineficiente. Procesul de Iluminare ne readuce în starea de echilibru, în ceea ce şamanii incaşi numesc *ayni,* sau relaţia adecvată cu jaguarii, microbii şi tot ceea ce înseamnă viaţă, astfel încât Universul să poată funcţiona din nou spre binele nostru.
Procesul de Iluminare produce vindecarea, în trei feluri. Mai întâi, distruge reziduurile şi depozitele care aderă la pereţii unei cha-kre. Acest lucru promovează longevitatea şi întăreşte imunitatea. în al doilea rând, arde energia toxică din jurul înregistrărilor fizice şi emoţionale dăunătoare. Acesta este combustibilul pe care o înregistrare îl foloseşte pentru a se exprima. în cel de-al treilea rând, curăţă înregistrările din Câmpul Energetic de Lumină. Procesul de Iluminare aduce vindecarea chiar la sursă, la nivelul de început al fiinţei noastre. Atunci când aceste înregistrări sunt şterse, emoţiile şi comportamentele negative pot fi rapid schimbate. Puterea sistemului imunitar este descătuşată, astfel încât vindecarea fizică se accelerează.
Fiecare înregistrare din Câmpul Energetic de Lumină este legată de o chakră, prin intermediul căreia îşi eliberează informaţiile toxice înspre sistemul nervos central. înregistrarea este sursa, chakra este conductorul, iar sistemul nervos este reţeaua de distribuţie. Fiecare chakră conţine o hartă a tărâmului fizic şi emoţional al vietii voastre. Aşa cum un lanţ muntos poate fi prezentat în mai multe feluri - printr-o o hartă aeriană, o hartă care prezintă diferitele straturi ale pământului, sau o hartă demografică - tot astfel, chakrele conţin hărţi ale experienţei vieţii noastre, interpretate în mod diferit. în prima chakră se află hărţile pentru supravieţuire. în cea de-a doua sunt hărţile emoţionale - şi aşa mai departe. Ca să înţeleg mai bine problema unui client, eu fac o evaluare a chakrelor, pentru a determina care centru energetic este cel compromis. Astfel, aflu prin care chakră o înregistrare din Câmpul Energetic de Lumină mă informează despre starea sa emoţională şi fizică.

ARDEREA ENERGIILOR

Buckminster Fuller obişnuia să spună că, aşa cum Pământul înconjoară Soarele, benzi de lumină solară înconjoară ramurile şi trunchiurile copacilor. El a explicat că, atunci când aprindem un buştean în şemineu, eliberăm din nou acea lumină solară. Tot ceea ce este viu reprezintă lumină captată materie. Balenele mănâncă plancton, care se hrăneşte cu lumină. Noi mâncăm plantele a căror hrană o constituie lumina. Totul este făcut din lumină, chiar şi energiile întunecate care blochează chakrele şi alimentează înregistrările. Asemenea unui buştean care trebuie pus în foc pentru a-şi elibera lumina, aceste energii trebuie aprinse (ori

extrase, aşa cum vom învăța în următorul capitol). Şamanii din Anzi se referă la acest proces, folosind termenul *mi-huy,* care înseamnă „a digera" sau „a arde".
în tradițiile şamanice incaşe, nu există energii „rele". Există doar energii care sunt „lumină" - şi, prin urmare, ajută viața - şi energii „grele", care nu pot fi digerate. Câmpul Energetic de Lumină vă va arde energiile în mod natural şi automat, atunci când înconjurați un client cu el. Reziduurile care nu pot fi arse vor reveni în pământ, asemenea cenuşii rezultate în Sacru. Legendele spun că spiritul jaguarului ajută la transformarea acestor energii în lumină. Lumina eliberată prin ardere, din *mihuy,* este reabsorbită de către client şi umple din nou rezervele de combustibil ale Câmpului Energetic de Lumină.
Procesul de Iluminare transformă energiile grele în lumină. Aceasta este o metaforă pentru transformarea rănilor emoționale în surse de putere şi de cunoaştere. în mitologie, aceasta este calea vindecătorului rănit. Printr-un proces alchimic *(mihuy),* vă puteți transforma rănile într-o sursă de curaj şi forță. Fiecare rană emoțională conține lecții valoroase. Odată ce aceste lecții sunt învățate, clientul nu mai are nevoie să retrăiască experiența dureroasă. Rănile încetează să mai dicteze realitatea şi devin daruri ale iubirii şi puterii. Ceea ce a fost cândva o poveste cumplită se poate transforma în pace şi compasiune. Vindecătorul poate empatiza cu durerea altcuiva, pentru că ştie cum este să suferi. întrucât trecutul nu mai reprezintă o infirmitate, vindecătorul este inspirat de el, oricât de greu ori dureros ar fi fost. Atunci când sunt integrate, aceste experiențe tempereazã duritatea sufletului.
Am cunoscut-o pe Gail, un psiholog din Houston, adept al concepțiilor lui jung, atunci când s-a înscris la programul nostru de pregătire în vindecare. Am fost imediat impresionat de generozitatea şi compasiunea ei. întotdeauna îşi făcea timp pentru cei nevoiaşi şi mereu avea un zâmbet şi o vorbă bună pentru toată lumea. Habar nu aveam că, în urmă cu doar câțiva ani, îşi pierduse fiica de douăzeci şi patru de ani, din pricina unei boli survenite brusc. După această pierdere tragică, Gail nu şi-a mai părăsit casa. A pierdut dorința de a mai trăi şi se hrănea frugal, singură în camera ei. Soțul ei nu putea face nimic pentru a-i alunga disperarea. Gail îşi petrecea ore întregi pierdută în gânduri. La un an după moartea fiicei, Gail a ieşit din depresie. Acel an de singurătate o făcuse să realizeze că destinul ei era de a ajuta cât mai mulți oameni aflați în nevoie. De atunci, a devenit purtătorul de cuvânt al lui Dalai Lama în America. A contribuit personal la stabilirea în Statele Unite a unui număr mare de tibetani.
în timpul acelui an de suferință, Gail a descoperit curajul de a aduce o schimbare în lume. A schimbat viața a numeroşi oameni de peste tot. Dar, mai presus de toate, reprezintă modelul unei femei care a suferit pierderea si durerea şi a devenit mai puternică. Nu numai că şi-a însuşit lecțiile pe care viața i le-a adus, dar a reuşit să transforme o legendă personală, într-o sursă de putere şi compasiune.
Lecțiile sunt integrate la un nivel energetic. Atunci când energiile toxice dintr-o chakră sunt arse, semințele naturale ale acelei chakre pot creşte. Atunci când frica nu mai sălăşluieşte în noi, înfloreşte compasiunea. Atunci când sentimentul de lipsă nu-şi mai are lăcaşul în prima chakră, trăim experiența iubirii abundente a Universului. Atunci când durerea nu ne mai ocupă cea de-a treia chakră, putem schimba lumea. Arhitectura noastră luminoasă se schimbă. După câteva săptămâni, urmează înțelegerea intelectuală. în munca noastră, înțelegerea urmează întotdeauna vindecării. Schimbarea apare întâi la nivelul energetic, apoi intervine intelectul. Dimpotrivă, în Vest insistăm ca înțelegerea să preceadă vindecării. înainte să facem o schimbare, despicăm firul în patru şi analizăm absenta emoțională a mamei sau a tată-lui. In vindecarea cu Lumină, mintea poate înțelege acest lucru, de abia după ce câmpul energetic şi corpul se schimbă, dar adevărata transformare nu poate fi niciodată precedată de intelect.
Procesul de Iluminare transformă emoțiile grele asociate cu traume şi boli, în energia hrănitoare a vieții. Produsele rezultate din arderea lemnului, de exemplu, sunt căldura şi

lumina. Energiile grosiere sunt compactate în grămezi dense, ceea ce le face inutilizabile ca forţă vitală şi combustibil. La fel cum un buştean nu ne poate încălzi, decât după ce îi dăm foc, nu putem curăţa aceste energii dense, până când Procesul de Iluminare nu descătuşează Lumina din interiorul lor.

Primul pas este să arzi reziduurile energetice încastrate în chakră. Aceste energii trebuie curăţate, în acelaşi fel în care curăţaţi o rană. Atunci când ne tăiem, spălăm zona cu grijă, chakra devine o oglindă în Câmpul Energetic de Lumină şi o putem citi în detaliu. Atunci când apelez la Cea de-a Doua Conştientă, pot distinge evenimentul care a cauzat rana originară.

Vindecarea psihologică ajută la eliberarea energiei emoţionale prinsă într-o înregistrare, permiţându-ne să înţelegem incidentul dureros care a cauzat-o. Dar înţelegerea intelectuală nu curăţă înregistrarea însăşi. Este ca şi cum o rană ar fi curăţată, dar nu şi bandajată. în câteva săptămâni sau luni, energia emoţională se strânge din nou în jurul înregistrării şi o reactivează. Problemele psihologice pe care credeam că le-am rezolvat revin la suprafaţă, iar comportamentele distructive reapar. (Aceasta este o posibilă explicaţie pentru faptul că unii oameni simt nevoia să continue terapia prin vorbire, ani în şir; ei simt nevoia de a continua să cureţe rana. Şi de aceea, în ultima vreme, procesul şamanic de vindecare a stârnit interesul psihologilor). După ce Procesul de Iluminare arde energiile din jurul înregistrării, înregistrările de bază sunt şterse. Nu mai există niciun şablon după care să se reorganizeze vechea realitate.

Transformarea energiilor emoţionale toxice în Lumină este un beneficiu esenţial al Procesului de Iluminare - dar nu este întregul remediu. După ce reziduurile din chakră şi din jurul înregistrării au fost arse, folosim Lumină pură pentru a rescrie informaţia conţinută în înregistrare. Iată de ce numesc această tehnică Procesul de Iluminare -pentru că, atunci când Iluminăm chakra, rescriem înregistrarea cu Lumină pură. Scriem peste înregistrare, cu energie de la soarele radiant al chakrei a opta. Pulverizaţi chakra deschisă a clientului, cu un val de Lumină aurie. în timpul acestei faze, clientul va vorbi adesea despre sentimentul de pace şi profundă comuniune cu Spiritul. Acesta este gustul nemărginirii.

Procesul de Iluminare poate scoate la iveală amintiri dureroase. Ţineţi minte că acesta nu este un proces psihologic, în care clientul îşi aminteşte traumele din trecut şi vorbeşte despre ele cu un terapeut. Iluminarea este un proces energetic. în loc să-şi reamintească incidente, clientul îşi simte durerea sau tristeţea ca pe un val de energie care trece prin el. La sfârşitul sesiunii de vindecare, persoana rămâne cu sentimentul de pace şi, adesea, de fericire supremă. îi cer clientului

să-şi amintească intensitatea emoţională a traumei pe care urmează să o vindece. El simte intensitatea energiei, dar nu retrăieşte durerea experienţei şi nici măcar nu îmi dă întotdeauna toate detaliile, decât după ce se termină şedinţa de vindecare. Dacă lucrez cu un client care s-a simţit neglijat în copilărie, îi cer să-şi amintească sentimentul de abandon sau durerea pe care a simţit-o în timpul incidentului. Aceasta îmi permite să merg pe urmele luminoase lăsate de acest eveniment, să găsesc chakra afectată şi să localizez sursa înregistrării în Câmpul Energetic de Lumină.

îi informez pe clienţi că ei deţin întotdeauna controlul asupra procesului. Câteodată, pot simţi emoţii intense, au crampe în mâini sau picioare, ori corpul le tremură ori se mişcă involuntar. Dacă la un moment dat acest lucru îi deranjează, ei pot încetini procesul, încruci-şându-şi braţele pe piept, dreptul peste stângul. (Aceasta este o tehnică prezentă în toate culturile, pentru a întrerupe fluxul energetic. Faraonii din Egipt erau îngropaţi în această poziţie, pentru a fi protejaţi în călătoria lor de după viaţă şi chiar şi maeştrii artelor marţiale o folosesc pentru a bloca o lovitură). Acest lucru le permite clienţilor mei să ştie că îşi pot regla intensitatea experienţei şi le oferă posibilitatea de a merge oricât de profund doresc, de a încetini procesul sau de a-1 opri cu totul.

PROCESUL DE ILUMINARE. PAS CAI PAS

întregul proces durează aproximativ o oră. în cadrul unei şedinţe de Iluminare, se lucrează asupra unei singure vindecări şi asupra unei singure chakre. Iată paşii:

1. Evaluarea clientului.
2. Căutarea înregistrărilor.
3. Deschiderea Spaţiului Sacru, invocarea către toate direcţiile.
4. învăluiţi clientul în Câmpul vostru Energetic de Lumină.

5. Aplicați puncte de aprofundare, timp de zece minute.
6. Deschideți chakra compromisă.
7. Aplicați puncte de eliberare timp de cinci minute.
8. Extrageți energiile dense din chakră, scuturându-le spre pământ. pentru că, dacă lăsăm mizeria să se acumuleze, ne infectăm, iar rana nu se mai vindecă. Acelaşi proces are loc şi în Câmpul Energetic de Lumină. Singura diferență este aceea că rana se curăță cu apă şi 9. Chemați jaguarul să vă ajute să transformați energiile grosiere.
10. Iluminați pentru a curăța înregistrarea.
11. Echilibrați chakra şi închideți Câmpul Energetic de Lumină.
12. Lucrați împreună cu clientul.
13. închideți direcțiile.

EVALUAREA CLIENTULUI

La începutul fiecărei şedințe, întreb clientul de ce a venit să mă vadă. Dacă îi aud întâi povestea, mi-e mai uşor să-i identific problemele energetice. îl ascult cu atenție şi îi acord tot timpul necesar, astfel încât să simtă că a fost ascultat. Adesea, dedic prima oră acestui pas, dar nu permit să se transforme totul într-o şedință de psihoterapie. Mă interesează povestea lui, dar nu pentru a o analiza. îi studiez cu grijă limbajul trupului, observând mişcările mâinilor atunci când îşi descrie durerea sau problema, căutând indicii în subconştient, precum locația înregistrării şi chakra asociată acesteia.

CĂUTAREA ÎNREGISTRĂRILOR

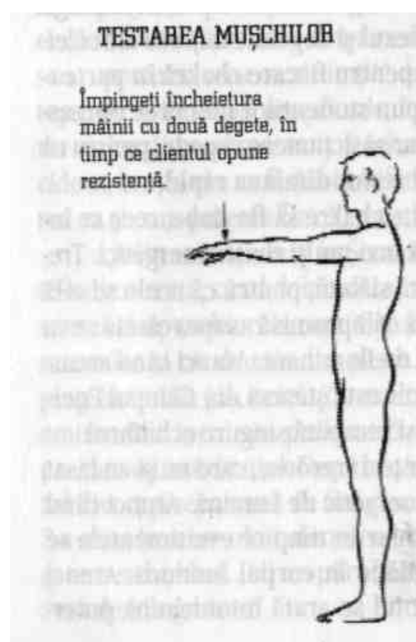
La Şcoala Vindecării Trupului de Lumină, ne antrenăm studenții să găsească înregistrările din Câmpul Energetic de Lumină folosind kinesiologia, cunoscută şi sub denumirea de testarea muşchilor. Această tehnică a fost elaborată de către dr. John Diamond, chiar dacă variante ale testării muşchilor erau folosite şi de şamani. Această procedură este adesea utilizată de către chiropractori şi alți fizioterapeuți, pentru a testa alinierea scheletului şi a muşchilor. Eu am adaptat-o, pentru a descoperi înregistrările din Câmpul Energetic de Lumină. Până când vă descoperiți abilitatea de a vedea câmpurile de culoare închisă, asociate cu înregistrările bolii, această tehnică mi se pare cea mai practică şi mai demnă de încredere. Atunci când este folosită cu precizie, se poate citi cu exactitate condiția sistemelor energetice ale unui client. De vreme ce corpul clientului este cel care răspunde - şi nu mintea rațională - puteți obține, în general, informații corecte. Atât vindecătorul, cât şi clientul trebuie să îndepărteze obiectele metalice - bijuterii, ceasuri etc. Cereți-i apoi pacientului să închidă ochii şi să întindă orizontal un braț în fața sa, astfel încât să fie paralel cu pământui. Apăsați două degete pe încheietura lui, cerându-i să opună rezistență. Majoritatea oamenilor sunt în stare să opună rezistență şi să-şi mențină brațul întins şi paralel cu pământul. Apoi, cereți-i să-şi amintească de o persoană iubită şi testați-i din nou forța. Brațul trebuie să opună mai multă rezistență, pentru că oamenii care iubesc obțin o reacție energică, puternică din câmpurile noastre energetice. Cereți-i apoi clientului să-şi amintească o persoană care îi produce neplăcere sau teamă. Brațul trebuie să fie mai slăbit - astfel încât, atunci când exercitați presiune cu două degete, brațul va coborî, deoarece frica şi judecata au tendința să ne epuizeze. Pentru a verifica acuratețea răspunsului muşchilor, puneți persoana să-1 vizualizeze pe Dalai Lama, pe Buddha, pe Hristos, pe Dumnezeu sau pe oricine altcineva simbolizează pentru ea, iubirea şi compasiunea. Din nou, muşchii trebuie să redevină puternici. Vizualizarea unei svastici, pe care am învățat să o asociem cu lagărele naziste, are ca rezultat slăbirea muşchilor, în cele din urmă, cereți-i clientului să repete cuvântul *da.* Brațul trebuie să fie puternic, în timp ce cuvântul *nu* îl slăbeşte. Ultimul pas este foarte important pentru stabilirea raportului cu sistemele de reprezentare ale pacientului şi cu procesele sale subconştiente.
Uneori veți da peste câte un client care prezintă semnale inversate, caz în care brațul este puternic atunci când ar trebui să fie slab şi viceversa. Am descoperit această inversare la unu din zece pacienți. Sistemele lor neuroelectrice erau încrucişate. De fapt, cu toții experimentăm această inversare la un moment dat şi citim greşit o mulțime de semnale pe care le primim din lumea

exterioară. Această stare este uşor de schimbat. Ne putem recupera reacţia normală, bătând uşor cu vârfurile degetelor pe glanda timus (localizată în partea de sus a sternului), cât numărăm până la trei, vizualizând în acest timp imaginea unei persoane iubite. După aceea, reacţia noastră va fi bună. Activarea glandei timus resetează sistemul energetic, aducându-1 din nou la polaritatea corectă.
Pentru a găsi urma unei înregistrări, ea trebuie mai întâi ener-gizată, readucând în memorie evenimentul dureros asociat ei. O înregistrare inactivă poate fi dificil de localizat. Este ca un program inactiv din computerul vostru. Atunci când o înregistrare este energizată, vindecătorul poate găsi uşor locaţia în Câmpul Energetic de Lumină, după cum poate găsi şi chakra asociată. Energizarea unei înregistrări este ca lansarea unui program de calculator. Codul este activat şi apare pe ecran, împreună cu toate operaţiunile şi instrucţiunile. Pentru a activa o înregistrare, clientul trebuie să-şi amintească ce sentimente a avut în momentul în care a fost rănit: durere, părere de rău, tristeţe ori ruşine. Amintirea strict la nivelul intelectului nu este suficientă. Persoana trebuie să pătrundă în intensitatea sentimentelor şi să le experimenteze din nou, vreme de câteva secunde.
Acest test îi permite vindecătorului să determine prezenţa înregistrării toxice. Mai întâi, testaţi puterea clientului, cerându-i să-şi ridice braţul orizontal în faţă şi apoi să se gândească la un loc preferat din natură. Atunci când îi apăsaţi încheietura mâinii cu două degete, braţul trebuie să fie puternic. Cereţi-i apoi să-şi amintească un incident sau eveniment dureros, pe care să-1 evaluaţi. Eu le cer clienţilor mei să închidă ochii şi să fie foarte exacţi. De exemplu, întreb: „Unde ai simţit ruşinea (sau durerea) în corp? Unde te-a durut şi cum te-a durut, atunci când a avut loc acest eveniment?" Sau: „Arată-mi, printr-o mişcare sau o postură, ceea ce ai simţit". în cazul în care persoana nu-şi aminteşte un eveniment propriu-zis, îi cer să se concentreze asupra sentimentelor din acel moment. Dacă o înregistrare este asociată acestui incident, braţul său va fi slăbit. Diferenţa va fi dramatică, deoarece va părea ca şi cum puterea fizică i s-a scurs din corp.
John este student la Şcoala Vindecării Trupului de Lumină. într-o dimineaţă, când demonstram această tehnică, l-am invitat să servească drept subiect la curs. Când s-a apropiat, am observat cât era de musculos şi cât de mândru păşea. Nu avea de gând să mă lase să-i împing braţul în jos, oricât de mult aş fi încercat. Când i-am cerut să-şi amintească locul său preferat din natură, braţul i-a devenit puternic precum o bară de oţel. După ce şi-a amintit durerea resimţită la recentul divorţ şi separarea de fiul său, braţul i s-a transformat în plastilină. S-a uitat la mine uluit, deoarece, pentru el, gradul de rezistenţă rămăsese neschimbat. „Mi s-a părut că cele două degete ale tale cântăresc o sută de kilograme."
Corpul nu minte. Atunci rând un client răspunde pozitiv în privinţa unei înregistrări, încerc să aflu care chakră iese în evidenţă, atunci când înregistrarea este activă. Există întotdeauna o chakră aso-ciată unei înregistrări active şi este singura cale prin care înregistrarea îşi transferă informaţia la sistemul nostru nervos. De exemplu, să spunem că înregistrarea unui client a fost cauzată de faptul că a fost neglijat în copilărie. Dacă descopăr că cea de-a doua chakră este compromisă, ştiu că această înregistrare poate crea probleme de respect de sine. în cazul în care chakra compromisă este cea din frunte (chakra a şasea), atunci ştiu că incidentul a afectat abilitatea clientului de a discerne direcţia în viaţă, sau încearcă să vindece o problemă emoţională, prin intermediul intelectului.
Vindecătorul trebuie să testeze pe loc pentru chakra ce are legătură cu o înregistrare, cât timp Câmpul Energetic de Lumină al clientului este încă afectat de şocurile survenite în urma tristeţii sau durerii pe care şi le-a amintit. îi învăţ pe studenţii mei să pună o mână deasupra primei chakre, la cinci centimetri depărtare de piele, în timp ce clientul îşi menţine braţele întinse orizontal, ca înainte. Apoi, să împingă în jos încheietura mâinii, folosind indexul şi degetele mijlocii ale celei-lalte mâini. Procedura este repetată pentru fiecare chakră în parte -de la rădăcină, până la coroană. Le spun studenţilor mei să se oprească pentru o respiraţie între chakre, dar să acţioneze repede, pentru că undele cauzate de amintirile traumei se vor diminua rapid.
Există posibilitatea ca mai multe chakre să fie slabe, ceea ce înseamnă că acea înregistrare afectează mai mulţi centri energetici. Trebuie identificată cea mai de jos chakră slăbită, pentru că acolo se află rădăcina problemei. Aceea este chakra compromisă asupra căreia se va lucra mai târziu, în timpul Procesului de Iluminare. Atunci când această chakră este curăţată, iar înregistrarea este ştearsă din Câmpul Energetic de Lumină, chakrele mai înalte îşi recapătă singure echilibrul.
Cu toţii am trecut prin experienţe dureroase, care nu şi-au lăsat amprenta asupra Câmpului nostru Energetic de Lumină. Atunci când procesăm sentimentele şi emoţiile, chiar în timp ce evenimentele se desfăşoară, nicio înregistrare nu rămâne în corpul luminos. Atunci când testăm astfel de

incidente, clientul se arată întotdeauna puter nic. îmi aduc aminte că am văzut un muncitor din construcții, care îşi pierduse ambii părinți într-un accident de maşină cu un an înainte. Atunci când am testat prezența unei înregistrări, deja petrecuse luni întregi suferind şi încă le deplângea moartea. Spre surpriza amândurora, s-a dovedit a fi puternic, indicând că nu avea în câmpul luminos nicio înregistrare care să fie asociată acestei pierderi. Totuşi, câteva săptămâni mai târziu, a văzut cum un coleg de muncă şi-a retezat degetul arătător, cu un fierăstrău electric. Apoi a privit cum bărbatul a căzut în genunchi, pentru aşi căuta în praf degetul retezat, urlând de durere. Incidentul 1-a afectat atât de puternic încât, din acel moment, nu a fost în stare să mai lucreze cu scule electrice. Atunci când l-am rugat să-şi amintească ce a simțit când şi-a văzut prietenul căutându-şi degetul, am simțit că îşi pierde puterea.

Cumva, acest incident s-a imprimat în psihicul său. După două şedințe de Iluminare, a fost capabil să lucreze din nou cu scule electrice, fără să devină neliniştit.

înregistrările din Câmpul Energetic de Lumină pot fi şterse numai prin intermediul chakrei compromise. Ea este cea care conține durerea, tristețea ori ruşinea pe care cineva le-a purtat în el, poate ani întregi. Atunci când accesez o înregistrare, prin intermediul chakrei corespunzătoare, câmpul emoțional începe să apară şi pot simți rana originară care a cauzat înregistrarea inițială.

DESCHIDEREA SPAȚIULUI SACRU

Deschiderea Spațiului Sacru este vitală înainte de începerea următoarei lucrări energetice. Vindecătorul poate deschide spațiul la începutul zilei şi îl poate închide la plecarea ultimului client - sau poate deschide spațiul pentru fiecare client în parte. în oricare dintre cele două cazuri, clientul şi vindecătorul se află în siguranță, învăluiți în spațiul protejat. Folosiți rugăciunea din Capitolul 6, până când vă descoperiți propria rugăciune.

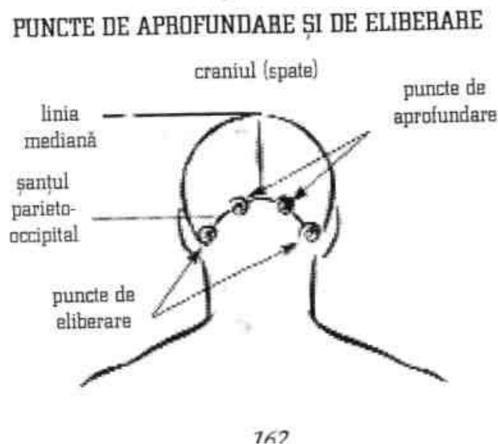
Spațiul fizic în care vă desfăşurați lucrul este la fel de important ca şi spațiul energetic pe care îl creați. în biroul meu, am lucruri care induc starea de calm, precum tămâia, decorațiuni pe pereți şi carpete în tonuri de culoarea pământului. Două scaune şi o canapea reprezintă zona în care stau clienții mei, iar la un capăt al camerei este o masă de masaj, pe care fac Iluminările. Pe o masă joasă am altarul - o colecție de pietre şi obiecte de ceremonial, pe care mi le-au dat profesorii mei. L-am poziționat mai discret, în mod special, deoarece mulți dintre clienții mei sunt oameni de afaceri, care s-ar simți stingheriți într-un mediu prea „mistic". Cu toate acestea, spațiul în care lucrez este peştera mea de şaman, iar decorul are scopul de a-i face pe clienți să se simtă confortabil, în siguranță şi să aibă sentimentul că au intrat într-un mediu care îi alină, aflat în afara lumii lor obişnuite.

ÎNVĂLUIȚI-VĂ CLIENTULUI ÎN CÂMPUL VOSTRU ENERGETIC DE LUMINĂ

După ce creați un spațiu care invită puterile naturale ale punctelor cardinale şi animalele arhetipale ale acestora, creați un Spațiu Sacru interior, extinzându-vă propriul Câmp Energetic de Lumină asupra clientului. Atunci când faceți invocare în cele patru direcții, creați un Spațiu Sacru natural, în care aveți acces la organizarea principiilor naturii. Atunci când vă învăluiți clientul în Câmpul Energiei voastre Luminoase, creați o sferă sacră naturală, prin care puteți accesa principiile organizatorice ale naturii. Când vă învăluiți clientul în câmpul vostru, creați o sferă umană distinctă, prin care puteți accesa sursele de îndrumare şi cunoaştere. Primul spațiu ne învăluie în energiile care informează ecosfera - forțele naturale care vindecă trupul. Cea de-a opta chakră ne învăluie în energiile care ne informează noosfera - ființele de Lumină şi maeştrii luminați cu care lucrăm.
Atunci când practic Procesul de Iluminare, deschid întotdeauna şi spațiul sacru natural, cât şi pe cel uman. Vrem să fim informați şi de către forțele care dau formă galaxiilor şi ierbii, dar şi de către înțelepciunea spirituală care ne ghidează experiența umană. Atunci când facem acest lucru, ne aflăm într-un spațiu de două ori sacru. Astfel, clientul se simte ca şi cum s-ar afla într-o sferă asemănătoare unui pântec. Pentru început, folosiți Invocația din Capitolul 6, apoi extinde-ți-vă chakra a opta deasupra voastră şi a clientului, învăluindu-l într-o pătură de Lumină, pe întreaga durată a sesiunii. Clientul trebuie să stea întins, cu fața în sus, fie pe podea, fie pe o masă de masaj. Vindecătorul stă la capul clientului. Masa de masaj pe care o folosesc se află la cincizeci de centimetri de podea, permițându-mi să şed confortabil pe un scaun. Pacientul trebuie să inspire pe nas şi să expire pe gură, lăsând respirația să-şi găsească propriul ritm. La un moment dat, aceasta va deveni mai rapidă, sau va încetini de la sine. Respirația reglează viteza combustiei energiilor din chakre. Este asemenea modului în care vă ocupați de un foc. încetinind sau accelerând respirația, clientul poate regala intensitatea propriului proces. Uneori, îi puteți cere clientului să vă urmărească respirația, pentru a-şi putea găsi propriul ritm. în timpul ce respirați, trebuie să vă întoarceți uşor fața în lateral, pentru a nu trimite aerul direct deasupra clientului.

FOLOSIȚI PUNCTELE DE APROFUNDARE

Țineți capul clientului în ambele mâini, apăsând în partea din spate a craniului. Presiunea asupra acestor puncte, cunoscute în acupunctura drept poarta Cerului, ajută clientul să atingă o stare de transă luminoasă.

Ele sunt localizate la baza craniului, sub şanţul parieto-occipi-tal. Când ţineţi în mâini capul unui client, degetele voastre se îndreaptă în mod natural spre acest loc. Introduceţi cu blândeţe mâinile sub craniul clientului. Atunci când aplicaţi presiune asupra acestor două puncte, clientul intră într-o stare de relaxare profundă, în doar câteva minute. Cu cele două degete mijlocii, dispuse la aproximativ doi cm şi jumătate de linia mediană a craniului, apăsaţi cu blândeţe, dar ferm. Capul clientului trebuie să rămână relaxat şi să se odihnească pe o pernă tare. Menţineţi apăsarea asupra punctelor de aprofundare, cel puţin zece minute. în acest timp, eu îmi întreb clientul - pe o voce şoptită, abia perceptibilă - ce simte. Trebuie să comunicaţi tot timpul cu clientul, astfel încât să vă poată oferi reacţii cu privire la procesul prin care trece. Pupilele persoanei pot începe să se mişte sub pleoapele închise. Această mişcare rapidă a ochilor, cunoscută ca REM (Rapid Eye Movement), denotă, de obicei, o stare de vis. în cadrul Procesului de Iluminare însă, denotă o transă uşoară, în decursul căreia, mintea care cenzurează şi critică a eliberat conştiinţa din strân-soare. Unele persoane spun că se simt ca într-un somn adânc, dar în care pot vorbi liber cu vindecătorul. Ele devin astfel martorii procesului energetic - şi îl pot observa fără să fie copleşiţi.

DESCHIDEŢI CHAKRA

Sincronizaţi-vă respiraţia cu cea a clientului. După ce menţineţi presiunea asupra punctelor de aprofundare, vreme de mai multe minute, încercaţi să deschideţi chakra compromisă, ţinând o mână la vreo zece cm deasupra, iar după ce simţiţi spirala de energie a discului, rotiţi-o în sensul invers acelor de ceasornic, de trei sau patru ori. (Câteodată, eu folosesc o pană de vultur pentru acest proces, pentru că îmi permite să ajung la chakrele inferioare, fără să-mi părăsesc locul de lângă capul clientului). Dacă aveţi mâinile lungi, vă puteţi folosi degetele pentru a deschide o chakră inferioară; altminteri, mergeţi pe o latură a persoanei, dând drumul capului în timpul acestei etape şi, apoi, întoarceţi-vă imediat la poziţia din capătul mesei. Orice metodă folosiţi, concentraţi-vă atenţia cu grijă.
De îndată ce chakra este deschisă, ea începe să „spele" - să elimine depozitele şi energiile toxice. Aceste energii ies în marea sferă luminoasă, creată de către chakra a opta a vindecătorului, unde sunt arse. Adesea, eu percep curenţi întunecaţi, ca nişte panglici groase, care ies ca un vârtej din chakra. în următoarele minute, re-rotiţi chakra pacientului de multe ori, în sensul invers acelor de ceasornic, pentru că se poate astupa în timpul curăţăm. Verificaţi cum se simte persoana. Uneori, clienţii îmi semnalează o schimbare a temperaturii corpului, spasme musculare involuntare ori tresăriri şi descărcări asemănătoare celor electrice, în întregul corp. Acesta este un semn că energiile din jurul înregistrăm sunt arse şi eliminate. Mişcările spontane ale corpului apar atunci când sunt eliberate amintirile musculare şi celulare. Când energia unei înregistrări a fost exprimată somatic - adică asimilată în ţesuturile corpului - poate fi curăţată doar prin această mişcare spontană, uneori necontrolată. Acest lucru se întâmplă atunci când a existat o traumă fizică în rana originară - un abuz fizic, de exemplu - pentru că ţesuturile corpului păstrează amintirile acestor evenimente. în anumite cazuri, clientul poate începe să se zbată asemenea unui peşte pe uscat, făcându-şi rău. Este important să mergeţi înainte cu procesul, grăbind sau încetinind respiraţia, astfel încât eliberarea să se producă blând. Le amintesc pacienţilor că îşi pot încetini sau opri procesul oricând, doar încrucişând braţele asupra pieptului.

FOLOSIŢI PUNCTELE DE ELIBERARE

Acest proces trebuie făcut timp de cinci minute şi este foarte important să nu-1 treceţi cu vederea. Aplicarea punctelor de eliberare suplimentează descărcarea energiilor grele din înregistrare precum şi a reziduurilor care blochează chakra. Curăţarea energiei din chakra

blocată este asemenea curăţării ţevilor de apă. A curăţa energia din jurul unei înregistrări este ca şi când ai curăţa izvorul prin care vine apa de băut. Le obţineţi pe amândouă, atunci când folosiţi aceste puncte de eliberare. Ele sunt localizate în spatele craniului, la jumătatea distanţei dintre urechi şi linia mediană a capului. Le găsiţi ducându-vă
degetele 1" aproximativ 7,5 cm în spatele urechilor. Sunt ca nişte noduri pe şanţul occipital. Atunci când sunt atinse cu blândeţe, se produce o curăţare profundă, astfel încât energiile prinse în înregistrare sunt deblocate şi pot fi arse.

EXTRAGEŢI ENERGIILE DENSE

Uneori, o înregistrare eliberează reziduuri prea dense pentru a fi arse cu uşurinţă. Eu percep aceste energii ca pe nişte bule de ulei în interiorul chakrei. Le puteţi aduna cu mâna, învârtind chakra în sensul invers acelor de ceasornic. Scuturaţi-le apoi înspre pământ, cu o mişcare rapidă din încheietură. Pământul transformă aceste energii în viaţă, în acelaşi fel în care transformă frunzele în humus.

CHEMAŢI JAGUARUL

Eu chem spiritul jaguarului să mă asiste în transformarea energiilor grosiere. Atunci când îl chem, pot simţi o felină uriaşă din junglă, neagră ca noaptea, care intră în spaţiu şi consumă energiile toxice eliberate. Jaguarul transformă moartea înapoi în viaţă. în acest stadiu, clientul trăieşte experienţa celor mai intense senzaţii fizice, pentru că energia se mişcă rapid prin corp. Unele persoane semnalează senzaţii asemănătoare cu nişte fulgere care le străbat coloana vertebrală. Treptat, respiraţia clientului devine foarte liniştită, însemnând că stadiul de eliberare este complet.

ILUMINAŢI PENTRU A CURĂŢA ÎNREGISTRAREA

Acum, vindecătorul efectuează Iluminarea. Eu îmi dau seama că procesul a ajuns în acest stadiu, pentru că pacientul meu ajunge într-o stare de eliberare naturală. Puteţi observa o schimbare palpabilă a energiei. Intensitatea se diminuează şi un sentiment de pace îl inundă pe client. Puneţi-vă mâna asupra chakrei deschise, pentru a verifica dacă rotirea se face uşor şi egal. Apoi, duceţi mâna dreaptă deasupra capului vostru şi aduceţi energia chakrei a opta până la chakra deschisă a clientului. Eu vizualizez un soare strălucitor deasupra capului şi îmi văd mâna adunând Lumină şi inundând chakra cu ea. Repet acest pas de trei ori. Iluminarea rescrie înregistrarea, cu Lumină pură.

ECHILIBRAŢI CHAKRA ŞI ÎNCHIDEŢI CÂMPUL ENERGETIC DE LUMINĂ

După Iluminare, aduceţi-vă din nou mâinile la baza şanţului occipital al clientului şi apăsaţi asupra punctelor de aprofundare, vreme de câteva minute. Acest lucru îl va ajuta să se relaxeze, în timp ce câmpul luminos stabileşte o nouă structură, vindecată. Clientul poate tresări ori poate experimenta mici descărcări energetice în timpul acestei faze. Acum, echilibraţi chakra rotind-o de trei sau patru ori, în direcţia acelor ceasornicului. Apoi închideţi-vă propriul Câmp Energetic de Lumină, adunându-1 până când devine un glob luminos deasupra capului vostru.
Câmpul Energetic extins de Lumină este camera de combustie în care ard energiile grele. Atunci când vă închideţi câmpul, diminuaţi acest foc şi îl închideţi în cea de-a opta chakră, unde se transformă în Lumină pură. Am văzut vindecători care neglijează închiderea propriului câmp, după ce o Iluminare absoarbe energiile toxice din clientul lor şi astfel se îmbolnăvesc ei înşişi.

PROCESAŢI ÎMPREUNĂ CU CLIENTUL

Invitați clientul să se ridice, atunci când este pregătit, şi cereți-i să-şi împărtăşească experiența. Toți cei care trec prin experiența Procesului de Iluminare o fac în felul lor. Unii clienți semnalează aproape exclusiv senzații - de la tremur sau valuri de energie care le străbat picioarele, până la furnicături ale extremităților. Alții sunt mai deschişi la imaginile care apar, în mod spontan, în timpul procesului. Dar mai sunt unii care declară că au doar un profund sentiment de relaxare, sau se simt ca şi cum ar fi dormit.
Procesul de Iluminare vindecă nu doar starea fizică, ci şi pe cea psihică. Atunci când energiile toxice din jurul unei înregistrări sunt curățate, reacția sistemului imunitar al corpului este dezinhibat, iar vindecarea fizică este accelerată. Stările psihice sunt golite de energie,
atunci când înregistrările 'or nu mai sunt active. De multe ori, vindecarea survine aproape spontan.

ÎNCHIDEȚI DIRECȚIILE

Atunci când deschidem un Spațiu Sacru, creăm un microcosmos care se deschide deasupra lumii vizibile şi a celei invizibile. în acest microcosmos sunt prezente şi forțele care susțin narcisele, dar şi brațele spiralate ale galaxiilor. Atunci când închidem Spațiul Sacru, eliberăm aceste forțe naturale şi animalele de putere, arhetipale, pentru a se întoarce în starea lor inițială. închideți Spațiul Sacru, îndrep-tându-vă din nou spre cele patru direcții, începând cu Sudul şi mergând în sensul acelor de ceasornic, mulțumindu-i fiecăruia dintre animalele arhetipale, că a fost alături de voi.
Procedați în acelaşi fel cu Cerul şi Pământul. în acest timp, puteți folosi apă aromată, salvie sau tămâie. Dacă un şaman simte nevoia de a trimite unul dintre animalele arhetipale acasă împreună cu pacientul, va lăsa direcția deschisă, cerându-i arhetipului să aibă grijă de client şi să îl vindece.

Capitolul 8

PROCESUL DE EXTRACȚIE

El pur şi simplu s-a încovoiat şi a căzut peste obiectele sale vindecătoare. Eu îi asistam pe alții din grupul nostru. îşi începeau căutările vizionare la Amaru Machay, o peşteră a inițierii, care era decorată cu sculpturi ce reprezentau şerpi şi jaguari. Era ora 11 noaptea, când l-am auzit pe Eduardo chemându-mă în şoaptă. Când am ajuns la el, avea spumă la gură. Am crezut că are o criză.

„ M-au prins, compadre", a şoptit el, printre horcăituri. Transpira abundent, cu toate că noaptea era foarte rece. Mi-a spus că fusese lovit de magia neagră, în mijlocul ceremoniei. Am simțit cum mi se ridică părul în cap. Eduardo este un şaman renumit de pe Coasta de Nord a Peru. II cunosc de ani buni şi îi ştiu puterea. Cum a reuşit cineva să-l atace pe acest bărbat? Ştiu că sunt mulți oameni invidioşi pe atenția pe care mass-media din Peru i-o acordă. Chiar şi preşedintele țării l-a consultat.
„Am fost înjunghiat", a spus.
Mi-a arătat că un pumnal fusese înfipt în umăr, aproape să-i atingă inima. Eu nu puteam vedea nimic în acel loc. Am întins mâna spre o sticlă cu esențe din flori din altarul său, am luat o înghițitură şi apoi mi-am lipit buzele de umărul lui. Am simțit gustul metalic în gură. Am început să sug, pentru a scoate acest obiect. Simțeam cum mă copleşeşte greața. Brusc, obiectul, asemănător unui cuțit, a ieşit şi mi-a intrat în gură. Am simțit cum îmi străbate traheea şi îmi ajunge în stomac. Am început - să vomit incontrola-bil. Nu m-am putut opri, până când nu mi-am golit stomacul.
Eduardo s-a ridicat, recăpătându-şi sângele rece.
„ îți mulțumesc mult, compadre", a spus el. „Mi-ai salvat viața."
Au trecut două zile de la acest incident şi încă simt durerea în stomac. Este ultima oară când mai fac o asemenea extracție.
S-ar fi putut întâmpla doar în Brazilia. Ce amestec eclectic de indieni, europeni şi africani - toate nuanțele de culori umane posibilei La hotelul situat lângă cel în care eram cazați, avea loc o conferință internațională a oamenilor de afaceri. Pe plajă, în acea dimineață, mi-a trecut prin minte că evoluția s-a bifurcat, la un moment dat. la un capăt erau brazilienii, ale căror trupuri armonioase şi grațioase păreau să plutească deasupra plajei Ipanema. La celălalt capăt al firului erau participanții la conferință, palizi, supraponderali, stând întinşi pe plajă asemenea morselor, ținând în mâini pahare exotice cu umbreluțe.
în Brazilia poți fi orice doreşti - chiar şi un medic inițiat în tradițiile afro-braziliene. Noaptea trecută, mi-am dus grupul să-l viziteze pe doctor. Are un colectiv de mediumi foarte bine pregătiți, experți în găsirea urmelor, care accesează viețile anterioare ale clientului pentru a le vindeca. La câteva minute după ce Esther -una dintre femeile din grupul meu - s-a aşezat, un medium a început să plângă şi să suspine, rostind cu o voce de fetiță:
„Nu mă atinge. Te rog, nu mă mai atinge."
Sora lui Esther se afla împreună cu noi în această călătorie şi m-aprivit uluită. Habar nu avea ce se întâmplă. Apoi, un alt medium a intrat în transă şi a susținut că este fratele decedat al lui Esther. S-a întors spre ea şi i-a spus că nu-şi poate găsi pacea, până când aceasta nu îl iartă. A început să-şi ceară iertare pentru că i-a făcut rău, pentru că a abuzat de ea, atunci când era mică. M-am întors spre sora lui Esther şi am întrebat-o ce se întâmplă. Zăpăcită, ea mi-a explicat că fratele lor, care murise cu un an înainte, o mo-lestase în mod repetat pe Esther, în copilărie.
Esther s-a ridicat şi a început să mângâie mediumul care suspina ca un copil, în timp ce vorbea cu fratele său decedat. El i-a spus că suferă şi că-ipare rau că a rănit-o. Au continuat să vorbească aproape douăzeci de minute. La sfârşit, Esther i-a spus fratelui său-.
„Te iert. Mergi în pace. Te iubesc."
în acel moment, într-o sincronizare perfectă, cei doi mediu-mi şi-au revenit şi s-au ridicat, de parcă nimic nu s-ar fi întâmplat. Unul dintre mediumi primise spiritul lui Esther-copil, în timp ce celălalt primise spiritul fratelui plecat, care o bântuia pe Esther de când a murit, căutând să fie iertat. Şi a fost iertat... în Brazilia.
Maxima conform căreia niciun om nu este o insulă* e adevărată. Ca parte a unui corp mai mare al lumii, suntem cu toții interconectați. Ştim că partea electromagnetică din Câmpul Energetic de Lumină se extinde dinspre corp cu viteza luminii. Câmpul energetic al unei persoane se suprapune

câmpurilor energetice ale tuturor celorlalţi oameni. Imaginaţi-vă că aruncaţi o pietricică într-un bazin şi vedeţi undele care se propagă dinspre centru. Acum imaginaţi-vă că aruncaţi o altă pietricică în bazin. Undele produse de aceste două pietricele se suprapun şi curând se vor intersecta, creând în apă aceleaşi structuri de interferenţă pe care câmpurile noastre energetice le creează în spaţiu. Noi interacţionăm energetic unii cu alţii, tot timpul.

EXTRAGEREA ENERGIILOR CRISTALIZATE

în timp ce Procesul de Iluminare arde majoritatea energiilor din Câmpul Energetic de Lumină, unele energii toxice se pot cristaliza, devenind aproape obiecte, care sunt imposibil de metabolizat prin Procesul de Iluminare. Ele sunt precum lemnul pietrificat, care nu mai

* aluzie la Meditaţia nr XVII, scrisă de John Donne, poet englez 15721631.
No man is an island, entire of itself. Each is a piece of the continent, A
part of the main......Each man's death diminishes me, for I am involved in
mankind. Therefore, send not to know for whom the bell tolls, it tolls for thee. *Nici un om nu este o insulă, prin el însuşi. Fiecare este o parte dintr-un continent, o parte din întreg. Moartea fiecărui om mă împuţinează, pentru că sunt una cu omenirea. De aceea, să nu trimiţi ca să întrebi pentru cine bate clopotul. El bate pentru tine.* N. ed.

arde. Aceste energii cristalizate se încrustează în corpul fizic, luând forme precum pumnale, săgeţi, suliţe şi săbii. Şamanii din Amazon cred că energiile cristalizate sunt rezultatul magiei negre sau al vrăjitoriei. Eu am descoperit că aceste energii pot fi cauzate de furia, invidia sau ura îndreptate spre noi, de o altă persoană. De asemenea, acestea pot fi uneori rămăşiţe energetice - amintiri ale felului în care am murit, am fost răniţi sau ucişi într-o existenţă anterioară.

Evident că familia, prietenii şi asociaţii noştri - oamenii cei mai apropiaţi nouă - au cel mai mare potenţial de a ne aduce bucurie, dar şi suferinţă. Accesul lor direct la intimitatea noastră ne face vulnerabili la trădarea, furia ori invidia pe care le manifestă. Un gând negativ din partea unei foste soţii ne poate penetra corpul de lumină ca un pumnal. Atunci când intră în noi, aceste energii circulă prin Câmpul Energetic de Lumină. Sistemul nostru le recunoaşte ca fiind străine şi, în general, le distruge - la fel cum sistemul imunitar distruge bacteriile străine. Totuşi, atunci când ne aflăm sub un bombardament continuu de negativism, sistemele de apărare ale Corpului de Lumină pot fi copleşite. Energia negativă direcţionată asupra noastră se poate cristaliza şi poate rămâne încastrată în corpul fizic. Acest lucru se întâmplă într-o perioadă de câteva săptămâni sau luni. Aceste energii nu ne aparţin. întrucât energia a devenit aproape materială, trebuie extrasă manual. Extracţia trebuie să aibă loc doar după ce s-a curăţat Câmpul Energetic de Lumină al clientului, prin Iluminare.

Am observat o versiune a Procesului de Extracţie la izvoarele Amazonului, unde studiasem cu o femeie-şaman din junglă. Clientul ei din acea seară era un proprietar de magazin, un bărbat influent, dintr-un oraş apropiat. Acesta călătorise trei zile prin pădure ca să o vadă pe această femeie. S-a plâns că, în ultimele luni, s-a simţit slăbit, a avut continuu probleme digestive şi şi-a pierdut pofta de viaţă. Mai mult, relaţia cu familia s-a deteriorat, iar soţia a ameninţat că îl părăseşte.

Femeia-şaman i-a cerut clientului să se întindă. A invocat cele patru direcţii şi şi-a umplut pipa medicinală cu tutun *huaman sayre* -un tutun pentru viziuni, cultivat în zona de sus a Amazonului. A aprins pipa cu un chibrit, a inhalat adânc şi a oferit o rugăciune Mamei Pământ, urmată de o altă rugăciune pentru Tatăl Cer. A aruncat fum spre silueta bărbatului, scanându-i corpul luminos prin acest nor albăstrui. Din când în când, îi trecea mâna pe deasupra corpului. Când a terminat, i-a cerut să se ridice. Femeia 1-a diagnosticat ca fiind un caz de *dano,* sau magie neagră produsă de invidie.

Apoi, femeia a luat în mâini capul clientului, cântându-i încet şi curăţându-i Câmpul Energetic de Lumină, cu ajutorul unui evantai din pene de papagal. Tot timpul, proprietarul magazinului s-a plâns de o durere în zona abdomenului. Şamanul a afirmat că avea o lance înfiptă în el. Un bărbat pe care îl ajutase îl trăda, a mai spus femeia. Individul profitase de bunătatea proprietarului şi se culca cu soţia lui, în timp ce era plecat. Apoi, şamanul a întins mâna spre stomac, şi-a aşezat mâna în jurul unei lănci invizibile şi a început să tragă de ea.

Apăsa cu o mână burta bărbatului şi trăgea de lancea invizibilă cu cealaltă mână, răsucind-o uşor, deblocând-o cu blândeţe. Bărbatul gemea, simţind ca şi cum un piron i-ar fi smuls din abdomen. La sfârşitul tratamentului, proprietarul magazinului a rămas epuizat pe covorul de iarbă. Şamanul a continuat să-1 consilieze. Era important să fie generos, i-a spus ea, dar era la fel de important să nu fie prost. Suliţa din abdomen fusese provocată de invidia pe care celălalt bărbat o resimţea din cauza succesului său.
Atunci când am întrebat-o pe femeia-şaman de ce a efectuat o curăţire energetică înainte de extracţie, mi-a explicat că energiile grosiere din jurul suliţei trebuiau arse, înainte de o extrage. Chiar dacă aceste energii nu erau solide ca şi suliţa, îşi menţineau cu fermitate poziţia, asemenea mizeriei care se strânge în jurul unei ţepuşe înfipte în pământ. Femeia ar fi putut efectua extracţia sugând suliţa - practică răspândită în Amazon. Este însă o operaţiune periculoasă, pentru că poate înghiţi în mod accidental şi energia şi se poate îmbolnăvi. Procesul în doi paşi - Iluminare şi Extracţie - este mult mai sigur.
La început, am crezut că şamanii din Amazon percep pumnalele, suliţele şi săgeţile înfipte în clienţii lor, pentru că asemenea obiecte fac parte din viaţa lor zilnică. Când m-am întors acasă, m-am aşteptat să găsesc în Câmpul Energetic de Lumină al clienţilor mei obiecte care se potrivesc, mai mult sau mai puţin, cu armele moderne - pistoale şi gloanţe. Spre surpriza mea, am găsit exact aceleaşi sim-
boluri pe care le-au descris vindecătorii din junglă. Nu am înţeles de ce e aşa, până când m-am gândit că sistemul limbic al creierului a evoluat în urmă cu mii de ani, în vremurile în care strămoşii noştri vânau animale şi se ucideau între ei, folosindu-se de cuţite şi suliţe. Repertoriul de imagini al acestei structuri antice a creierului a rămas neschimbat.
Creierul limbic percepe aceste simboluri, ad litteram. Atunci când am fost trădaţi, spunem că am fost loviţi pe la spate, pentru că, simbolic vorbind, acesta este adevărul. Asemenea acte de trădare şi emoţiile intense care le acompaniază creează un rezervor de energie stagnantă în Câmpul Energetic de Lumină. Cu cât durează mai mult recuperarea în urma trădării, cu atât această energie dispune de mai mult timp pentru a se cristaliza. în cele din urmă, începe să ia forma unui pumnal înfipt în spinare, pentru că acesta este felul în care sistemul limbic percepe lucrurile. Atunci când suferim de infarct, aceste energii pot lua forma unei benzi de metal care strânge inima, sau a unei capcane din oţel, care ţine sentimentele noastre prinse în strân-soare. în acelaşi fel, abuzul sexual din primii ani ai copilăriei apare adesea ca o săgeată care străpunge abdomenul, înţepând chakra în care sălăşluiesc sexualitatea şi stima de sine. Odată, am găsit un nod energetic în jurul gâtului unei cliente, care se sufoca într-un mariaj plin de abuzuri.
Este important să rămâi deschis la minte, în această privinţă. Atunci când simt un obiect dens, cilindric, în corpul clientului meu, nu decid imediat că este o suliţă. în schimb, observ senzaţiile: *Cald, cilindric, lung, rigid...* şi aşa mai departe. Pot concluziona că obiectul trebuie să fie un cuţit, doar după ce l-am extras şi am văzut că, într-adevăr, este o lamă ascuţită, cu un mâner. îmi încurajez studenţii să evite să catalogheze propriile senzaţii, pentru că acesta este un act raţional care ne separă de experienţă. îi avertizez să nu extragă energii cristalizate, până când nu stăpânesc Procesul de Iluminare. Studenţii de la Şcoala Vindecării Trupului de Lumină învaţă să-şi dezvolte un fin simţ kinestezic, pentru a simţi cu acurateţe energiile cristalizate. La început, este uşor să confunzi energiile dense care se adună în jurul unei înregistrări pentru energie încastrată.

ENERGII CRISTALIZATE DIN VIEŢI ANTERIOARE

în timpul lucrului cu vracii, am învăţat că energiile cristalizate care s-au solidificat în trup îşi au adesea originea în vieţi anterioare. Se află în noi de atât de mult timp, încât s-au încastrat în ţesuturile corpului. în timpul unei astfel de extracţii, clienţii descriu, în mod spontan, imagini dintr-

o epocă diferită - câmpul unei bătălii unde sunt abandonați morții, ori casele lor arse şi rudele măcelărite.
Atunci când a venit să mă vadă, Patricia era un avocat de succes în Chicago. Până la cincizeci de ani, nu avusese niciodată o relație amoroasă care să dureze mai mult decât câteva luni. Era dependentă de sex şi făcea tratament psihologic de ceva vreme.
„Folosesc bărbații ca pe şervețelele Kleenex", mi-a spus Patricia, când ne-am întâlnit prima oară. Mi-a povestit că îşi pierde interesul față de bărbați, după ce face dragoste cu ei. Nu reuşea să petreacă o noapte întreagă cu un iubit şi îl trimitea acasă după ce făceau sex. în ultimul an avusese relații cu cel puțin doisprezece bărbați, dar le găsise cusururi tuturor şi îi abandonase curând. Terapeutul Patriciei o trimisese la mine, fiindcă simțea că nu face niciun progres cu ea.
în timpul Procesului de Iluminare, m-am gândit că ar putea fi vorba de o energie cristalizată. Când i-am scanat Câmpul Energetic de Lumină, am simțit mai multe obiecte înguste, asemănătoare unor săgeți, care îi ieşeau din inimă. Semănau cu țepii unui arici şi, când le-am analizat îndeaproape, am simțit că inima ei era asemenea unei pernițe cu ace. M-am întors la punctele de eliberare de la baza craniului şi le-am apăsat uşor. Atunci când punctele de eliberare sunt declanşate, scot la iveală întregul relief al unei chakre, cu toate poveştile sale şi cu toți actorii implicați în ele.
După ce mi-am dus mâinile înapoi la pieptul ei, am simțit o mulțime de țepi reci, metalici, care îi ieşeau din inimă. Când aceste energii cristalizate sunt atinse, amintirile lor se activează. Am apucat unul dintre țepi, iar Patricia mi-a vorbit despre imaginea unui bărbat tânăr, în jur de douăzeci de ani, aflat în pădure. Făcea parte intr-un grup de amerindieni paşnici, care pescuiau şi adunau fructe. Femeia a văzut un grup de bărbați adunați într-un luminiş, unde familia lui îşi aşezase cortul. Toate colibele fuseseră incendiate şi ea simțea mirosul de
carne arsă. Patricia a început apoi să vadă lucrurile din perspectiva tânărului. Când s-a apropiat şi mai mult, el a văzut că bărbații îi molestau sora mai mică. Tânărul a pus o săgeată în arc şi a tras. Săgeata 1-a străpuns pe violator în gât. Imediat, ceilalți bărbați au sărit asupra lui şi l-au prins. Patricia a descris scena în detaliu, ca pe un film care se derula în fața ochilor ei. A văzut că tânărul a fost violat de criminalii care îi uciseseră familia. Apoi a fost legat de un copac şi lăsat să moară de foame. Patricia simțea furia şi dezgustul tânărului. Aceeaşi furie o simțea ea împotriva bărbaților pe care îi folosea pentru sex. Țepii de porc spinos pe care i-am perceput erau sistemul ei de apărare împotriva intimității cu orice persoană.
Pe măsură ce extrăgeam obiectele asemănătoare țepilor, Patricia plângea şi lovea cu pumnul în podea, furioasă. Apoi am efectuat o Iluminare, pentru a schimba ceea ce a atras aceste energii. Când am discutat despre imaginile pe care le-a văzut în timpul vindecării, Patricia a simțit că ea fusese acest tânăr, a cărui experiență o dezgustase de bărbați, în general. Este greu să spunem cu siguranță dacă imaginile unui băiat violat în grup au aparținut, într-adevăr, unei vieți anterioare a Patriciei. Dacă a fost o încarnare anterioară sau o metaforă a vieții ei de astăzi, chiar nu contează. Este o poveste care a rămas în ea şi a trimis informații. Există zeci de interpretări psihologice pentru imaginile percepute de Patricia. Totuşi, aceste explicații nu micşorează beneficiile reale pe care ea le-a primit în urma vindecării. La scurt timp după aceea, a început să aibă o relație stabilă cu un bărbat. Promiscuitatea ei a luat sfârşit. Terapeutul m-a sunat, câteva luni mai târziu, şi mi-a spus că Patricia făcea progrese în înțelegerea complexității energetice privind intimitatea.
Unul dintre exemplele mele preferate privind puterea Procesului de Extracție este din viața mea. Mă jucam pe plajă, împreună cu fiul meu de nouă ani şi tocmai îl ridicasem pe umeri, când un val ne-a dărâmat pe amândoi, iar el a aterizat peste brațul meu răsucit. Mi-am (fracturat umărul drept. Drept urmare, nu mai puteam să-mi ridic brațul drept deasupra capului. Şase luni de fizioterapie nu au avut niciun efect, iar doctorul mi-a sugerat să mă gândesc la o operație. Pe când predam Procesul de Extracție în cadrul programului Vindecării Trupului de Lumină, mi-a trecut prin minte că acest proces mi-ar putea ajuta umărul. L-am rugat pe unul dintre profesorii seniori ai facultății noastre, dr. Richard Jones, să-mi scaneze umărul şi să vadă dacă găseşte energie cristalizată. Richard mi-a examinat Câmpul Energetic de Lumină şi mi-a spus că a simțit un obiect care îmi ieşea din subsuoară. A descris o piesă metalică, intrată sub piele aproximativ zece cm. După ce m-a învăluit în Câmpul său Energetic de Lumină, a efectuat o Iluminare. în mijlocul Iluminării, mi-a cerut să mă ridic şi a început să-mi extragă piesa metalică. Pe când răsucea obiectul, am simțit o durere puternică ce îmi străbătea corpul până în vârfurile degetelor şi se răspândea până în zona gâtului. Era ca o lamă de cuțit răsucită în omoplatul meu. Am urmărit durerea care îmi străbătea umărul. I-a

luat aproximativ cinci minute lui Richard să extragă obiectul încastrat, care avea forma unui pumnal cu mâner triunghiular.
Articulația umărului mi s-a vindecat în decursul unei luni şi m-am recuperat în totalitate. în timpul procesului, nu am perceput nicio imagine şi niciun indiciu cu privire la originea acestei energii. Richard a considerat că este vorba despre o rană veche, asociată cu o pierdere pe care o suferisem, dar nu mi-a putut oferi detalii. Eu eram convins că a fost vorba despre un reziduu energetic, provenit de la o extracție pe care i-am făcut-o lui Don Eduardo, cu vreo câțiva ani înainte. Richard m-a încurajat să rămân deschis interpretărilor ulterioare. Am recunoscut tema pierderii prezentă în viața mea dar nu am putut stabili vreo legătură cu o traumă din prezent ori trecut. Adesea, clientul nu percepe sau nu-şi aminteşte imagini în timpul Procesului de Extracție. Dar imaginile pot apărea câteva zile sau săptămâni mai târziu, în stare de vis ori reverie. Am continuat să cuget la ideea pierderii. Cu toate că Richard este psiholog într-un spital, nu m-a presat să-mi explic experiența prea repede şi nici nu a legat vreo poveste a unei traume dintr-o viață trecută, de vindecarea mea. După o vreme, povestea mi s-a dezvăluit singură, într-un vis. Călăream printr-o pădure întunecată. Cu cât mergeam mai adânc, cu atât pădurea devenea mai neagră. Simțeam cum cărarea se îngustează tot mai mult, până când ramurile copacilor m-au împiedicat să înaintez. Nu aveam loc nici pentru a întoarce calul, iar să merg mai departe prin pădure nu aveam cum. Atunci şi-a făcut apariția o femeie înaltă, într-o robă albastră. A apucat frâiele calului şi mi-a spus că trebuie să-mi continuu drumul pe jos. Când am încercat să cobor de pe cal, am observat că îmi pierdusem controlul brațului drept, care îmi atârna inert. Femeia a trebuit să mă ajute şi m-a condus afară din pădure, iar eu m-am sprijinit de ea. Când m-am trezit, am înțeles că visul îmi spunea că trebuie să integrez un element feminin care îmi lipsea din viață. Nu mă puteam baza pe brațul drept, latura masculină, ca să mă ducă acasă în siguranță. Când i-am povestit acest vis lui Richard, mi-a spus că interpretarea mea i se pare corectă. Nu mi-a impus propria-i analiză. în activitatea noastră, clientul descoperă poveştile ce au ca rezultat propria vindecare.

EXTRAGEREA ENERGIILOR ÎNTĂRITE

Tehnica următoare este folosită pentru extragerea energiilor care s-au cristalizat în corpul fizic. Procesul de Extracție constă în mai mulți paşi, care includ scanarea Câmpului Energetic de Lumină al clientului, precum şi identificarea şi extragerea energiei cristalizate. întotdeauna efectuați un Procesul de Extracție în cadrul unei Ilumi-nări. Dacă energia cristalizată nu se află la baza stratului exterior al Câmpului Energetic de Lumină, poate fi dificil de perceput. în tipul unei Iluminări, relieful energetic al unei chakre ni se dezvăluie, iar energiile cristalizate de la toate nivelurile Câmpului Energetic de Lumină pot fi uşor detectate. Mai mult, Procesul de Iluminare arde energiile care se adună în jurul cristalizării şi rămân blocate în corp. Iluminarea este echivalentul curățării murdăriei dintr-o rană, înainte de eliminarea aşchiilor de sticlă înfipte în piele.
Energiile negative sunt inițial atrase de noi, pentru că în noi există această afinitate. Noi avem receptorii pentru captarea energiilor, la fel cum creierul are receptori pentru anumite substanțe chimice. Atragem aceste energii, în acelaşi fel în care atragem anumite tipuri de oameni. Fiecare formă de energie are o frecvență şi o vibrație. Furia poate penetra Câmpul nostru Energetic de Lumină, doar atunci când vibrația pentru furie există în noi - iar ura ne poate afecta, doar atunci când există ura de sine. 0 situație în care energie negativă este direcționată spre voi - precum un divorț, o vrajbă sau o mare dezamăgire - poate crea o afinitate. în consecință, nu e suficient să extrageți energiile cristalizate care vă afectează clientul. Aceste afinități trebuie schimbate - vindecarea urii față de sine sau a furiei - astfel încât clientul să nu mai atragă o energie similară. Procesul de Iluminare vindecă afinitățile unui client pentru aceste energii, prin curățarea şi ridicarea frecvenței la care se învârte chakra. Pe măsură ce nivelul de vibrație al chakrei creşte, începem să atragem energii pure, benefice.
După efectuarea unei Iluminări - dar înainte de închiderea chakrei - vindecătorul execută Procesul de Extracție. Există cinci paşi, iar întregul proces durează aproximativ douăzeci de minute.
1. Scanați Câmpul Energetic de Lumină.
2. Atrageți energiile grosiere.
3. Aplicați punctele de eliberare.

4. Extrageţi obiectul.
5. Iluminaţi chakra.

SCANAŢI CÂMPUL ENERGETIC DE LUMINĂ

Efectuaţi pase cu mâna, la câţiva centimetri deasupra corpului clientului, ca şi cum aţi mângâia câmpul său energetic, mişcându-vă încet şi percepând senzaţiile de cald sau rece. Variaţiile de temperatură indică adesea prezenţa unei energii cristalizate. Atunci când simţiţi o formă, faceţi palma căuş în jurul acesteia şi încercaţi să obţineţi o primă impresie. Pare a fi metal, lemn sau piatră? Evitaţi să daţi nume; mai degrabă, rămâneţi concentraţi asupra senzaţiilor.

EXTRAGEŢI ENERGIILE GROSIERE

Acum extrageţi energiile grosiere de la baza obiectului, adu-nându-le cu vârfurile degetelor şi aruncându-le către pământ. Astfel, obiectul încastrat începe să se elibereze.

APLICAŢI PUNCTELE DE ELIBERARE

Apoi, menţineţi degetele asupra punctelor de eliberare din spatele craniului, pentru a produce eliberarea energiilor toxice rămase în chakra. Se poate să nu fie o relaţie directă între locul unde se află energia cristalizată şi chakra compromisă. Este posibil să găsiţi o energie încastrată în labele picioarelor şi care să implice chakra inimii.

EXTRAGEŢI OBIECTUL

Trageţi afară obiectul, mişcând cu blândeţe dintr-o parte în alta şi răsucind pentru a-1 slăbi din strânsoare. Invitaţi clientul să se concentreze asupra acelui loc şi să vă perceapă acţiunile, întrebându-1: „Mă mişc prea repede? Prea încet? Doare?" De asemenea, puteţi să-i cereţi să vă descrie imaginile pe care le percepe.

ILUMINAŢI CHAKRA

Iluminaţi chakra, scăldând-o în Lumină pură, pentru a-i creşte vibraţia şi a-i schimba afinitatea. în cele din urmă, închideţi chakra şi lucraţi împreună cu clientul.
Este important să simţiţi cu mâinile, pe tot parcursul Procesului de Extracţie. Chiar dacă mă bazez în primul rând pe viziune şi văd aceste energii cristalizate, scanez cu grijă Câmpul Energetic de Lumină al clientului, folosindu-mi mâinile. Imaginaţi-vă că simţul vostru tactil se accentuează atât de mult, încât puteţi percepe valurile de energie care curg prin Câmpul Luminos. Amintiţi-vă că pielea este cel mai mare organ de percepţie pe care îl avem. Pe măsură ce studenţii mei îşi dezvoltă abilităţile, simţul lor tactil se ascute. îi învăţ pe studenţi să creadă în simţul lor neobişnuit. Mulţi semnalează imposibilitatea de a vedea energiile, dar îşi dezvoltă foarte mult simţul tactil. Atingerea este necenzurată. Ceea ce simţim este personal, intim, lăuntric. Simţirea ne permite să urmărim cu precizie energiile cristalizate.

ENERGIILE ŞI ENTITĂŢILE INTRUSE

0 energie cristalizată se încrustează în corp. O entitate intrusă se încrustează în sistemul nervos central. Energiile şi entităţile intruse nu pot fi extrase folosind tehnica pentru energii cristalizate descrisă mai sus, deoarece acestea sunt fluide şi se pot mişca în corp. Este ca şi cum ai încerca să apuci apa. Pur şi simplu, nu ai cum să o ţii în mână. Multe probleme psihologice şi fizice sunt cauzate ori exacerbate de către entităţile intruse. Acest lucru produce adesea anxietate, depresie, dependenţe, toane şi o mulţime de alte simptome. Un semn caracteristic care indică prezenţa unei entităţi intruse este atunci când clientul prezintă o serie de simptome

psihologice variabile, care sfidează categoriile de diagnostic. Odată ce entitatea intrusă este eliberată, clientul poate să-şi schimbe mai repede comportamentul şi, adesea, se vindecă spontan.
Entitățile intruse sunt spirite desîntrupate, prinse între această lume şi următoarea. Uneori, o entitate intrusă poate fi una dintre fostele noastre vieți, care a fost trezită din subconştientul nostru şi vrea să trăiască din nou, luptându-se cu Eul nostru prezent, pentru accesul la sistemul nervos central. Entitățile intruse se ataşează de o chakră şi, prin intermediul ei, se conectează la sistemul nervos central, unde intră într-o relație parazită cu gazda. Sunt „forme de viață inferioare" din lumea Spiritului, care se hrănesc cu energia noastră.
Energiile intruse sunt şi ele fluide. Acestea curg prin Câmpul Energetic de Lumină, precum un val întunecat. Ele curg dintr-o chakră în alta, trecând prin sistemul nostru nervos. Entitățile intruse sunt fixate de o anumită chakră, prin care se hrănesc. Adesea, o energie intrusă este atât de puternică, încât pare a avea o personalitate proprie şi, prin urmare, credem că este o entitate. Alteori, o entitate pare atât de slabă, încât suntem convinşi că avem de-a face doar cu o energie intrusă. Când persoanele deschise spiritual devin dezechilibrate emoțional, se transformă în ținte uşoare pentru entitățile parazite intruse. Aceste ființe fără trup sunt atrase de persoanele imprudente din punct de vedere spiritual, ca molia de flacără. Terapia prin vorbire - oricât de multă ar fi - nu poate fi eficientă în tratarea acestei situații. Atunci când aceste energii sunt extrase, vindecarea poate surveni foarte rapid.
întreaga energie are conştiință, chiar şi cea primară, astfel că o energie intrusă poate părea să aibă o personalitate asemănătoare omului. Atunci când un vindecător se acordează la ea, poate simți furia, ura sau invidia persoanei care şi-a direcționat gândurile împotriva clientului. Sunt cazuri în care îmi dau seama de diferență, numai când eliberez această energie şi o arunc înspre foc - aşa curățăm cristalele de extracție. O energie intrusă se dizolvă înapoi în natură, de vreme
ce nu mai are un Câmp Energetic de Lumină, în care să poată sălăşlui. Este asimilată în copaci, pietre sau în Pământ, unde se transformă în humus. O entitate intrusă este purtată spre lumea Spiritului de catre vindecătorii întru Lumină. Aceste ființe de lumină ajută sufletul confuz să-şi recapete conştiința şi să se întoarcă la Lumină.
Entitățile intruse apar mai des decât ne-ar plăcea să credem. O entitate intrusă poate apărea sub două feluri: un fost Eu al nostru (o fostă viață, care s-a trezit din mintea subconştientă) sau o ființă fără corp, care ne-a penetrat Câmpul Energetic de Lumină. Entitatea intrusă poate fi o rudă ori un prieten care a decedat şi care vine la noi pentru a ne cere ajutorul. Atunci când un om moare brusc într-un accident, sau la spital sub medicație, se poate rătăci între această lume şi cealaltă. Este prins într-un coşmar din care nu se poate trezi. Nu este conştient că a murit şi vine la noi pentru a-1 alina. Noi îl aducem în siguranța corpului nostru luminos, în acelaşi fel în care l-am aduce acasă, dacă ar fi rănit ori suferind. Energia lui se amestecă astfel cu energia noastră şi începe să aducă dezastre în Câmpul nostru Energetic de Lumină. Este posibil ca persoana care a murit să nu aibă intenții rele, dar ataşamentul său față de o persoană vie poate produce neajunsuri. Uneori, începem să prezentăm acelaşi simptome fizice ori emoționale pe care le-a simțit persoana respectivă, înainte de a muri. Atunci când extrag o entitate intrusă din Câmpul Energetic de Lumină, simptomele fizice şi psihologice ale clientului meu dispar adesea.
în cazul oamenilor care vin să mă vadă, cam un sfert au fost afectați de energii sau entități intruse. Câteodată, pot fi spirite care chiar doresc să le facă rău, ele fiind ființe nedreptățite în alt timp şi spațiu. Entitățile intruse se hrănesc din energia chakrelor şi a sistemului nervos central. Nu există o altă formă de energie, mai hrănitoare. Ele se ataşează de măduva spinării printr-o chakră şi sunt capabile să perceapă gândurile şi sentimentele

persoanei respective. Pentru Câmpul Energetic de Lumină este greu să elimine aceste energii străine. Spre deosebire de corpul fizic, care poate elimina elementele toxice prin urină, materii fecale, transpiraţie şi respiraţie, acesta nu are nicio deschidere. Atunci când aceste energii au intrat în sistemul nervos central, trebuie să le extragem folosind un cristal.

CRISTAIELE DE EXTRACŢIE

Cristalele sunt cele mai stabile structuri din natură. Sunt trans-ductoare, ceea ce înseamnă că pot converti un tip de energie în altul, cu multă uşurinţă. Iată de ce sunt folosite în cipurile electronice ale computerelor. Cuarţul translucid este cel mai bun pentru extragerea energiilor şi entităţilor intruse. Cuarţul este un element atât de stabil, încât energia este atrasă de el, în mod natural. 0 piesă de cuarţ cu două capete, perfect finisată, având o lungime de 10-12,5 cm, este unul dintre cele mai bune instrumente din trusa unui vindecător. Aceste piese sunt tăiate manual, dintr-un cristal de cuarţ aproape perfect şi transparent. Sunt foarte scumpe. îmi sfătuiesc studenţii să investească în cele mai bune cristale pe care şi le pot permite. Cristalul de extracţie trebuie să fie clar şi să nu aibă fisuri. Atunci când un cristal este fisurat, energia se poate scurge şi îl poate contamina pe vindecător. Iar dacă cristalul are ceva în interiorul lui, pete sau planuri intersectate, entitatea intrusă poate simţi multă durere, atunci când se va afla în interiorul acestuia. Ţineţi minte că entitatea pe care o extrageţi poate fi o rudă decedată sau o fostă încarnare a clientului vostru. Eu nu vreau să sufere nici entitatea/energia intrusă şi nici clientul să aibă dureri. Ca vindecător, trebuie să vindecaţi, indiferent de care parte a lumii Spiritului se află clientul. Casa lor temporară - cristalul - trebuie să fie un adăpost confortabil, altminteri se vor opune extracţiei.

După extragerea entităţii intruse, îmi ajut clientul să-şi schimbe afinităţile, astfel încât să nu mai atragă această entitate (ori altele similare) - şi la fel procedăm în cazul energiilor cristalizate. Repetăm operaţiunea în cadrul Procesului de Iluminare. în acest caz, vindecătorul nu trebuie doar să extragă entitatea deranjantă, ci să şi vindece. Sufletul pierdut poate fi ajutat să se trezească din coşmarul în care este prins şi să se întoarcă la Lumina şi Iubirea din lumea Spiritului.

Medicii din Asociaţia Medicală Spiritistă a Braziliei (Brazil's Spiritist Medical Association) au descoperit că aproape jumătate dintre maladiile pacienţilor sunt cauzate de energii ori entităţi intruse. La şase luni după moartea bunicii din partea tatălui, am primit o bursă . de cercetare, ceea ce îmi permitea să-i studiez pe aceşti medici care se strângeau în Sao Paulo, în fiecare seară de vineri, pentru şedinţe de vindecare spirituală. Se aşezau în cerc în jurul unui medium - o femeie atrăgătoare, în vârstă de aproximativ treizeci de ani, cu pielea întunecată - care a încorporat spiritele pacienţilor proaspăt decedaţi, astfel încât aceştia să-şi poată recăpăta conştiinţa, destul cât să primească vindecare din partea celor vii. Bunica şi cu mine am fost foarte apropiaţi. în copilărie, mi-am petrecut mai mult timp împreună cu ea, decât cu propria-mi mamă. De la moartea ei, survenită cu vreo câteva luni înainte, fusesem foarte deprimat şi mă gândeam că ar fi fost minunat ca şi ea să poată primi acest fel de tratament. După două ore lungi de comunicare cu spiritele celor plecaţi, a fost rostită Rugăciunea Domnului, pentru a se închide cercul de vindecare. Brusc, mediu-mul s-a cutremurat şi a intrat din nou în transă. A început să vorbească în spaniolă, în loc de portugheza ei nativă. Vindecătorul a reluat şedinţa. Nimeni nu voia să lase acest spirit să sufere în continuare.

„Unde mă aflu? Dumnezeu să mă ajute", a spus ea, pe o voce slabă, tremurată. în medium se întrupase spiritul unei femei bătrâne, dezorientată şi îndurerată, care spunea că are buzele uscate şi crăpate, din pricină că respira printr-un tub. Voia să i se permită să moară. Unul dintre medicii din cerc i-a explicat spiritului că murise deja. I-a spus că, temporar, ocupa corpul unui medium şi a încurajat-o să simtă acest corp. Pe măsură ce mâinile se mişcau pe rochie, în jos, vindecătorul a întrebat: „Acestea sunt mâinile tale? Aceştia sunt sânii tăi?" „Nu, este un corp tânăr..." Spiritul nu-şi dădea seama că murise. Se afla încă în camera de spital, prinsă de tuburile pentru respiraţie şi hrană. Fusese adusă aici pentru a fi eliberată dintr-un loc unde nu putea simţi nici bucuria vieţii, nici pacea morţii. Ascultând, mi-am dat seama că suferea. La un moment dat, mediumul a ridicat privirea spre mine şi a gemut:

„Alber, tu eşti, micuţul meu? Ajută-mă, ajută-mă, te rog."

Am auzit aceste lucruri ca prin vis. Doar bunica mea îmi spunea astfel. Vindecătorul i-a cerut apoi femeii să observe celelalte spirite care se aflau acolo ca să o ajute. A început să-i cheme pe mama

ei, tatăl ei, soțul - bunicul meu. Am rămas mut de uimire. Unul dintre medici i-a explicat că acum părăsea ținutul de coşmar dintre lumi şi se trezea în lumea Spiritului, în Lumină, unde era întâmpinată de cei dragi. În lumea Spiritului, poți avea orice vârstă doreşti, pentru că sufletul nu are vârstă. Spiritul a spus că durerea şi disconfortul o părăsesc şi că se simte mai tânără şi mai puternică. înainte de a pleca, a spus:
„Mulțumesc pentru că m-ați adus aici." Apoi s-a întors spre mine: „Voi fi totdeauna cu tine, Alber."
Nimeni nu ştia despre bunica mea, Maria Luisa, ori despre moartea ei. îmi place să cred că a fost cu mine, într-adevăr, şi că a fost asistată în procesul de tranziție din această lume, în următoarea. în decurs de o săptămână, am scăpat de depresie. Mai târziu, unul dintre vindecători mi-a explicat că spiritul bunicii, în confuzia lui, se ataşase de mine, căutând refugiu la persoana de care se simțea cel mai legată. Faptul că eu eram deschis spiritual a făcut să-şi poată găsi mult mai uşor alinare la mine. Eu i-am simțit suferința, tradusă în depresie şi pierderea interesului pentru viață.
Entitățile intruse sunt rareori spirite întunecate ori malefice. în general, sunt suflete care îşi caută vindecarea, aşa cum pot. Dar există şi excepții. Câteodată dați peste spirite pe care eu le numesc „obraznice". Vom discuta mai târziu despre felul în care trebuie abordate. Ca şi în cazul bunicii mele, acestea pot fi rude venite să ne ceară ajutorul. Cu cât e mai mare numărul oamenilor din această lume, care vin la voi pentru asistență, cu atât va fi mai mare numărul spiritelor din cealaltă lume, care vă vor cere ajutorul. Multe dintre aceste spirite nu ne penetrează niciodată Câmpul Energiei Spirituale, pentru că nu avem nicio afinitate sau legătură spirituală cu ele. Atunci când chiar ne penetrează sistemele de apărare luminoase, devenim neajutorați. Ne lipsesc tehnicile spirituale pe care le putem găsi în culturile tradiționale din Brazilia, Amazon ori Tibet.
Un şaman mi-a spus, odată, că el nu crede că occidentalii îşi îngroapă morții. L-am întrebat ce anume îl face să creadă un lucru atât de absurd şi mi-a răspuns că în spatele fiecăruia dintre noi sunt zeci de „nemorți", cum îi numea el. Aceştia erau străbunii noştri, care nu fuseseră jeliți cum se cuvine, după moartea lor. Acest lucru nu se întâmplă pentru că nu ne pasă de ei, ci fiindcă nu avem cunoştințele cu privire la ceea ce se întâmplă cu sufletul după moarte. Vom discuta detaliat despre acest proces, în capitolul următor. Ironia este că atunci când
nu ne onorăm şi jelim străbunii, aceştia continuă să trăiască prin noi. Ei mor având o mulțime de probleme nerezolvate în această lume.

EXTRAGEREA ENTITĂȚILOR ŞI A ENERGIILOR INTRUSE

Pentru Procesul de Iluminare şi majoritatea tehnicilor cu energie, este suficient un singur vindecător care să lucreze cu clientul. Dar pentru extragerea energiilor/entităților intruse, este bine să existe doi urmăritori care să îl asiste pe vindecător. Majoritatea dintre noi nu-şi pot permite luxul de a avea doi asistenți şi trebuie să învățăm să efectuăm toate tehnicile, simultan. Dacă are suficientă practică, vindecătorul poate stăpâni această artă. Aveți grijă: clientul trebuie să fi primit înainte o Iluminare. Acest proces are şapte etape şi durează aproximativ treizeci de minute.

1. Testați pentru a descoperi energia/entitatea intrusă.
2. Trimiteți energie în corpul clientului, pentru a debloca energia/entitatea.
3. Găsiți urma energiei/entității din corpul clientului.
4. Extrageți energia/entitatea.
5. Lucrați împreună cu clientul.
6. Efectuați o Iluminare pentru a schimba afinitățile şi încheiați procesul de vindecare.
7. Curățați cristalul pentru a elibera energia/entitatea.

TESTAȚI PENTRU A DESCOPERI ENERGIA/ENTITATEA INTRUSĂ

Noi folosim procedura de testare a muşchilor, descrisă în Capitolul 7, pentru stabili dacă este prezentă vreo entitate sau energie. Clientul trebuie să stea în picioare, să-şi lipească palmele şi să-şi țină brațele în față, paralele cu pământul. Apoi, îi cer să opună rezistență, în timp ce încerc să-i împing brațele în jos, exercitând presiune asupra încheieturii, cu mâna mea dreaptă. Nivelul de forță pe care îl constat în timpul testării muşchilor va indica punctul de referință al nivelului stării Câmpului Energetic de Lumină al clientului.

TRIMITEȚI ENERGIE ÎN CORPUL CLIENTULUI

Stați în spatele clientului, cu mâna dominantă la baza coloanei vertebrale a acestuia, peste coccis. Cealaltă mână stă la baza gâtului. De vreme ce eu sunt dreptaci, îmi pun mâna dreaptă la baza coloanei şi pe cea stângă la baza gâtului. Oamenii stângaci vor proceda invers. Trimiteți energie între mâinile voastre, de jos în sus. Eu vizualizez o energie roşie, fierbinte, care curge prin coloana vertebrală a clientului meu. Trimiteți această energie timp de mai multe minute, până când o simțiți curgând prin coloană şi prin mâna voastră, aflată pe gâtul clientului. Această energie fierbinte ca focul dislocă temporar orice energie/entitate intrusă ataşată de măduva spinării.
Atunci când simțiți că energia curge cu putere, retestați-vă clientul. Dacă puterea acestuia este la fel de mare sau mai mare decât etalonul, nicio energie/entitate nu este prezentă şi nu va fi necesară nicio Extracție. Dacă puterea este substanțial mai scăzută decât etalonul, atunci este necesară o Extracție. Atunci când o energie/entitate este dislocată din sistemul nervos central, puterea Câmpului Energetic de Lumină e distrusă temporar. Şi puterea fizică dispare, pentru o clipă. Atunci când nu există nicio energie/entitate intrusă, Câmpul Energetic de Lumină este întărit de energia pe care vindecătorul o trimite prin sistemul nervos central al clientului.

GĂSIȚI URMA ENERGIEI/ENTITĂȚII

Dacă vindecătorul are doi asistenți, atunci el va efectua Extracția, în timp ce unul dintre asistenți va face urmărirea, iar celălalt va trimite energie. Persoana care emite va trimite energie de-a lungul coloanei vertebrale a clientului, atât în timpul procesului de testare, cât şi în Extracția propriu-zisă. Urmăritorul localizează şi monitorizează poziția energiei/entității de-a lungul procesului. Deoarece această energie/entitate este fluidă, poate migra în diferite chakre, în susul şi în josul coloanei. Cel care extrage va avea nevoie de cristalul de extracție, care trebuie să aibă două capete, să fie cât se poate de clar şi să fie, in mod ideal, lung de 10-12,5 cm.
Urmăritorul stă alături de client, cu o mână pe umărul lui şi cealaltă pe talia acestuia. Emițătorul de energie începe să trimită valuri de energie de-a lungul coloanei vertebrale a clientului. Fiind cel care extrage vindecătorul stă în fața clientului, cu fata spre el. Mâinile clientului atârnă liber, în lateral. Ținând cristalul într-o palmă vindecătorul ia mâinile clientului într-ale sale. Apoi începe să legene mâinile clientului, mişcându-le în sus şi în jos, acordându-se simultan la energie/entitate. Vindecătorul nu se grăbeşte în timpul acestui proces, tolosindu-şi respirația pentru a rămâne calm şi centrat. îi cere clientului sa semnaleze orice sentimente ori imagini percepute.

EXTRAGEȚI ENERGIA/ENTITATEA

Extracția propriu-zisă trebuie să fie efectuată în decurs de cinci minute după energizarea coloanei vertebrale, înainte ca energia/entitatea sa adere din nou la aceasta. Vindecătorul continuă să scuture mâinile clientului şi începe să tragă energia/entitatea în propriile mâini. Aşteaptă ca emițătorul să anunțe că energia curge cu putere de-a lungul coloanei vertebrale. Atunci, urmăritorul îi spune unde percepe intruziunea. Monitorizează energia/entitatea, pe măsură ce aceasta se disloca din coloană şi se mişcă spre o altă chakră, sau încearcă să se ascundă in corpul clientului. Adesea, energia/entitatea îşi dă seama că este extrasa şi face tot posibilul să se agate de gazda sa. Urmăritorul monitorizează progresul şi îi dă vindecătorului feedback cu privire la locație şi intensitate.
Sarcina mea, ca vindecător ce efectuează Procesul de Extracție este sa „conving" energia/entitatea să iasă. Ştiu că este speriată şi confuza. Ii vorbesc uneori încet, alteori tare, spunându-i că va fi în siguranța, ca cineva va avea grijă de ea, că nu va mai suferi şi că totul va fi bine. Ii spun că mă aflu aici pentru a o ajuta să se vindece şi o asigur ca nu va suferi în niciun fel. Adesea îi vorbesc energiei/entității aşa cum ma adresez copiilor mici. înțeleg că suferă şi vreau să o ajut să scape de durere. Pe măsură ce o conving să iasă, simt cum energia îmi intra in brațe. Nu-i permit să treacă dincolo de coate. (Chiar dacă vin decătorul nu are afinități pentru energie, aceasta tot îi poate afecta Câmpul Energetic de Lumină). De îndată ce simt că iese din client, o atrag în cristal.

Sunt momente în care energia/entitatea refuză să părăsească clientul. Alteori, acesta nu prea vrea să lase entitatea intrusă să plece. El o poate recunoaşte în mod inconştient ca pe o rudă, sau ca pe o fostă viaţă proprie, nedorind să o elibereze. în aceste cazuri, folosesc o tehnică ce îl face să tresară. îi cer clientului să numere descrescător, începând cu 20 sau să recite alfabetul invers - orice îi va distrage mintea raţională. Atunci când simt că energia/entitatea începe să se mişte în braţul meu, strig: „Ha!" şi îmi unesc mâinile, capturând energia/entitatea în cristal. Apoi îi cer lămuriri urmăritorului. A fost extracţia completă? Mai e nevoie de vreo altă pasă? E mai mult decât o energie/entitate? Vindecătorul poate să facă din nou testarea muşchilor, pentru a confirma că extracţia a avut succes.
Claire este o asistentă din Canada, care s-a înscris la şcoala noastră. într-o zi, mi-a cerut să-i demonstrez Procesul de Extracţie, folosind-o ca material didactic. Am şovăit, pentru că nu simţeam că are vreo problemă. Claire era o persoană echilibrată, avea un mariaj fericit şi doi copii. Fiecare aspect al vieţii ei funcţiona fără cusur, spre pro-priai satisfacţie. Voiam să fac demonstraţia cu cineva pe care-1 suspectam că suferă de o energie intrusă. Totuşi, ea a insistat, iar eu am acceptat. Spre surpriza mea, testul a ieşit pozitiv. Când am iniţiat extrac-ţia, Clare a început să tremure, iar genunchii i sau înmuiat. Persoana care îi transmitea energie şi care stătea în spatele ei a trebuit să o ţină dreaptă, căci ea devenise moale ca o păpuşă de cârpă. Pe când extrăgeam energia, corpul lui Claire a zvâcnit în sus. A strigat: „Nu! Ştiu că asta e o păcăleală!" Apoi s-a îndoit de mijloc şi a început să plângă fără control. Am simţit cum o energie întunecată, respingătoare îmi intră în mâini şi am aruncat-o în cristal, strigând cu putere. Claire s-a prăbuşit la pământ.
Apoi, întregul ei aspect s-a schimbat. Le-a explicat colegilor de clasă că tatăl ei murise cu patru ani înainte şi că, de atunci, simţea că îl poartă peste tot cu ea. După extracţie, s-a simţit epuizată şi a trebuit să rămână întinsă până seara, când am eliberat energia/entitatea intrusă în foc l-am cerut lui Claire să-şi ia adio de la tatăl ei, sau să-i transmită mesajul dorit. Eu nu aveam cum să fiu sigur că energia pe care o extrăsesem era, într-adevăr, tatăl ei. M-am bazat pe intuiţia lui Claire şi, dacă avea dreptate, am ştiut că va fi important pentru ea să pună capăt acestei situaţii care îl privea pe tatăl ei plecat. Clare i-a vorbit entităţii cu blândeţe, în timp ce ţinea cristalul şi îl învârtea în mâini. I-a spus tatălui ei cât de mult îi ducea dorul, că regreta fiindcă nu reuşise să-1 cunoască cu adevărat şi cât îi era de recunoscătoare pentru toate amintirile din copilărie. Apoi am eliberat energia/entitatea intrusă. Am observat că spaţiul din jurul focului a început să strălucească şi o briză caldă a trecut prin aerul rece al nopţii. Ambele semne mi-au indicat că se deschidea un spaţiu dintre lumi. Am putut simţi prezenţa fiinţelor luminoase, oamenii vraci din lumea Spiritelor, care au venit să ajute un suflet suferind. Entitatea intrusă a fost primită cu multă iubire şi dusă acasă.
Lui Claire i-a trebuit aproape o săptămână să-şi revină. în acest timp, a spus că simţea cum bucuria se întorcea la ea: nu o mai simţise de la moartea tatălui.
Dacă vindecătorul va efectua un Proces de Extracţie fără asistenţi, va trebui să îndeplinească singur toate sarcinile. Odată ce energia începe să curgă de-a lungul coloanei vertebrale, vindecătorul se mută în faţa corpului clientului şi începe Extracţia. Aici trebuie foarte mare grijă, pentru că în acelaşi timp se face şi urmărirea şi extragerea. Eu îmi folosesc simţul kinestezic (tactil) astfel încât să pot simţi energia care îmi coboară în braţe şi merge în cristal. Dialoghez cu clientul şi cu energia/entitatea şi urmăresc energia, pe măsură ce se mişcă prin corpul clientului. Un vindecător poate învăţa să efectueze aceste tehnici simultan, dar e nevoie de practică şi poate fi foarte obositor. îi învăţ pe studenţi să stăpânească fiecare dintre aceste tehnici separat, lucrând în cadrul unei echipe de trei oameni. Astfel, cei trei pot combina aceste abilităţi, atunci când trebuie să efectueze singuri o Extracţie. Totuşi, dacă descopăr că energia/entitatea intrusă este una „obraznică" şi nu

iese decât cu greutate, chem întotdeauna doi vindecători să mă asiste - unul care să trimită energie şi altul care să urmărească.

LUCRAȚI ÎMPREUNĂ CU CLIENTUL

întotdeauna îi descriu clientului meu ce am perceput atunci când urmăream energia/entitatea şi orice informație pe care aceasta mi-a oferit-o. întrebările pe care le pun, în general, energiei/entității sunt acestea: de unde a venit, de cât timp se află cu clientul meu, ce anume a atras energia/entitatea la clientul meu, ce vrea de la el. Studenții mă întreabă uneori cum poate vorbi cineva cu energia. Are aceasta voce? Pentru şaman, tot ce există în natură are voce - râurile, copacii şi energia. De asemenea, vreau să ştiu ce a simțit clientul meu. Cum se simte acum? Ce afinități are pentru această intruziune? De ce a fost atrasă energia/entitatea de el, până la urmă? Ce trebuie făcut pentru a preveni o problemă similară în viitor?

EFECTUAȚI O ILUMINARE PENTRU A ÎNCHEIA VINDECAREA

A doua Iluminare trebuie să urmeze întotdeauna după o Extracție. Aceasta schimbă orice afinitate pentru energie/entitate şi încheie procesul de vindecare. Dacă afinitatea nu este schimbată, o altă energie/entitate va căuta clientul. într-un fel, o Extracție este ca un divorț. Poți să scapi de o relație păgubitoare, dar, dacă nu îți schimbi afinitățile, vei sfârşi căsătorindu-te cu o persoană asemănătoare. Nu e posibilă nicio negociere cu o energie/entitate intrusă, după cum nu există o cale de a învăța să trăim împreună. Există doar un loc în care aceasta poate merge - în natură sau în lumea Spiritului. Atunci când o entitate intrusă este o persoană iubită aflată în dificultate, îmi întreb clientul ce probleme nerezolvate mai are cu această rudă. Vreau să-1 ajut să descopere care este rolul său în acest joc şi, în primul rând, de ce participă la el. Este vremea să spunem „Te iubesc" şi „Te iert". Atunci când afinitatea este schimbată, clientul nu va mai fi deranjat în viitor.

CURĂȚAȚI CRISTALUL ŞL ELIBERAȚI ENERGIA/ENTITATEA

Clientul trebuie să însoțească vindecătorul, atunci când curăță cristalul în foc. Mai întâi, îmi întreb clientul dacă este gata să renunțe la această energie/entitate. Apoi îl invit să-şi ia la revedere aşa cum consideră de cuviință, să-i multumească pentru lecții, indiferent cât au fost de dureroase. Aprind un foc în biroul meu, într-un vas de alamă, cu săruri Epsom şi alcool pentru frecții. Vasul metalic trebuie să nu aibă îmbinări, deoarece căldura va sparge un vas făcut din mai multe bucăți. Am descoperit că un vas din aluminiu, făcut dintr-o singură bucată, este la fel de bun. Umplu vasul cu un strat (de un deget) de săruri Epsom. Apoi, torn două linguri de alcool pentru frecții în vas şi îl aprind cu grijă. Se va produce un foc foarte fierbinte, care va arde timp de trei minute. Nu mai adăugați alcool în focul aprins şi aşteptați să se stingă singur, iar vasul să se răcească, înainte de a-1 reaprinde. Flăcările produse de alcool sunt foarte fierbinți şi greu de văzut la lumina zilei. Scad lumina din camera de vindecare, pentru a le vedea mai bine, atunci când trec cristalul prin foc. Aveți mare grijă când ajungeți la această etapă, deoarece vă puteți arde uşor. Vindecătorii tradiționali folosesc un foc mare, în aer liber, care se aprinde noaptea. Ei deschid Spațiul Sacru, apoi chem spiritele care au nevoie de vindecare să vină să se încălzească la foc şi să primească ceea ce au nevoie. Clientul este instruit să pregătească o săgeată a morții, un bețişor pe care a încrustat sau desenat, în mod simbolic, părțile care trebuie să moară - trăsăturile de caracter, simptomele şi comportamentele care nu mai sunt necesare - asupra cărora se roagă şi apoi le aruncă în foc. De asemenea, pentru a curăța un cristal, puteți să aprindeți un foc în curte sau într-un şemineu. Este important ca cristalul să treacă efectiv prin flăcări. Eu trec cristalul de trei ori prin foc, apoi mă întorc spre Sud, cu clientul alături. Suflu în cristal către direcția sudului, apoi spre vest, spre nord şi spre est. După aceea, curăț cristalul cu apă rece. Atunci când veți trece cristalul de cuarț prin flăcări energia/entitatea va simți căldura puternică. Focul o va alunga din cristal. în acest moment îmi dau seama dacă este vorba despre o energie sau o entitate. O entitate va fi percepută de către vindecătorii întru Lumină din lumea Spiritului, care intră în siguranța Spațiului vostru Sacru. O energie intrusă va fi arsă de foc, lumina şi căldura acesteia fiind eliberate în natură.

Odată, am fost martorul extracției unei entități dintr-un client, operațiune efectuată de un vrăjitor din junglă. Vrăjitorul a ținut apoi cristalul foarte aproape de flăcări, pentru ca entitatea să sufere din pricina căldurii intense. El credea că entitatea fusese trimisă de un vrăjitor rival pentru a-i răni clientul şi avea de gând să-1 învețe o lecție usturătoare. Noi nu procedăm aşa. Flăcările eliberează o entitate să se întoarcă în lumea Spiritului, unde poate, în sfârşit, să obțină pacea.
Uneori, veți descoperi că o entitate intrusă se ascunde în spatele unei energii intruse. După ce închei extracția şi testul muşchilor, clientul trebuie să se dovedească puternic. Dacă este tot slab, revin şi repet urmărirea. 0 asemenea experiență am avut-o în cazul Theresei.
Therese era membra unei biserici catolice din Cincinnati, atunci când s-a înscris în programul Vindecării Trupului de Lumină. Am decis să ținem sesiunea finală de pregătire la Parcul Național Canyon de Chelly, din rezervația națională Navajo. Vreme de mulți ani, Therese se simțise neglijată de Biserică. Toată lumea recunoştea că ea era forța unificatoare din cadrul congregației sale. Dar, pentru că era o femeie, în cadrul religiei catolice nu avea drepturile şi privilegiile unui preot care oficiază ceremoniile spirituale, în ciuda studiilor sale aprofundate de teologie. Potrivit dogmei catolice, i se permitea să se adreseze congregației doar la deschiderea slujbei preotului. Simțea că ea, în special - şi femeile, în general - erau cetățeni de mâna a doua, în cadrul Bisericii.
Eram înconjurați de stânci roşii, foarte înalte. în mijlocul unei stânci se aflau ruinele anticei aşezări Anasazi. L-am pus pe unul dintre studenți să trimită energie de-a lungul coloanei vertebrale a Theresei, în timp ce doi urmăritori monitorizau locația şi mişcările energiei intruse. După câteva momente de energizare, urmăritorii au semnalat o masă întunecată care a ricoşat în interiorul Câmpului său Energetic de Lumină. Părea ca o cometă întunecată, ce se avânta în interiorul trupul ei. încet, am început să extrag energia prin vârfurile degetelor sale, în cristalul de extracție. Nu s-a opus foarte mult. Masa întunecată a curs în cristal, unde a fost închisă în siguranță. Urmăritorii au confirmat că masa întunecată a dispărut. Apoi, am retestat-o pe Therese. în timpul Extracției, declarase că nu simte nimic neobişnuit. Acum simțea greață. Spre surprinderea mea, era slăbită. De abia îşi putea menține brațul suspendat în aer. I-am cerut asistentului meu să-i trimi-
tă din nou energie. Când i-am scanat din nou Câmpul Energetic de Lumină, ani perceput un bărbat îmbrăcat în veşminte negre, ca cele purtate de preoții catolici. Am simțit o comunicare în mintea mea, ca şi cum el ar fi râs şi ar fi spus: „Ea e a mea, aşa că, dacă îți închipui că poți să o iei, trebuie să te lupți." A fost ca şi cum ea ar fi auzit aceste cuvinte din interiorul minții mele şi i-ar fi simțit ura şi dispretul din ton.
0 entitate intrusă stătea ascunsă în spatele energiei pe care o extrăsesem. I-am descris Theresei ce văzusem. A simțit că acest bărbat îi făcuse viața un calvar, într-un trecut îndepărtat. S-a văzut pedepsită pentru că era o femeie înțeleaptă şi fusese percepută ca o amenințare pentru Biserică. Acest bărbat o torturase fizic şi făcuse din suferința ei o cauză personală. Spiritul lui continua să o chinuie pe Therese. Dacă ar fi fost întrupat, acest bărbat ar fi fost atras de Therese şi ar fi devenit implicat în viața ei, într-o măsură la fel de distructivă. De fapt, ea îşi manifestase aceeaşi dilemă vizavi de Biserică. Era încă percepută ca o amenințare. Desigur că instrumentele de tortură de astăzi sunt mult mai subtile - ruşine, izgonire sau refuzul recunoaşterii meritelor, în cadrul comunității.
în acest caz, spiritul era foarte „obraznic". El considera că o posedă pe Therese şi îi absorbea energia vitală prin cea de-a treia chakră. Nu e ceva neobişnuit ca o entitate parazită să simtă că îşi „posedă" gazda. El era prins de coloana vertebrală a femeii, înfăşurându-şi tentaculele de energie întunecată în jurul nervilor ce porneau din măduva spinării. Identitatea sa devenise complet întrețesută în a ei.
Fiecare entitate intrusă suferă şi are nevoie de vindecare. Atunci când am învățat Procesul de Extracție, de abia aşteptam să am de-a face cu o entitate „intrusă". Consideram că, astfel, îmi pot testa abilitățile. Acum am ajuns să înțeleg că trebuie să iubim aceste entități - oricât de întunecate ar părea. Şi ele au venit la noi pentru vindecare. Atunci când le predăm vindecătorilor întru Lumină din lumea Spiritului, ne întorc recunoştința şi dragostea şi, ocazional, ulterior ne asistă în timpul unei Extracții dificile.
Am ținut mâinile Theresei şi am început să atrag entitatea în exterior, spunându-i că mă aflu aici pentru a o ajuta să pună capăt propriei suferințe. Entitatea nici n-a vrut să audă. A râs şi m-a batjocorit. între timp, genunchii Theresei s-au îndoit, iar urmăritorul din spatele ei a trebuit să-i susțină greutatea. Puterea ei fizică dispăruse şi simțeam că i se va face rău, dintr-o clipă în alta. Am întrebat entitatea ce a anume îi trebuia de la Therese. Mi-a răspuns că o ura pe ea şi tot ceea ce

reprezenta ea - feminitate, curaj şi spiritualitate. I-am explicat că poate găsi aceste calităţi în el însuşi, dacă este receptiv la vindecare. Entitatea a râs din nou. Atunci am început să am o senzaţie de greaţă. Mă lua cu ameţeală şi simţeam un gust metalic în gură. I-am cerut Theresei să numere descrescător de la 20 şi, când a ajuns pe la mijlocul numărătorii, am scos entitatea. Therese s-a prăbuşit la pământ. Greaţa mi-a trecut imediat. Am simţit cum cristalul se înfierbântă şi începe să zvâcnească în mâna mea.
Am trecut cristalul celorlalţi, ca să simtă energia dinăuntrul lui. Toată lumea a simţit fierbinţeala şi intensitatea emanate de cuarţ. După o Extracţie, cristalul trebuie ţinut în sus. Aveţi grijă să nu-1 îndreptaţi înspre voi, pentru că energia/entitatea poate să scape uneori şi să intre într-una dintre chakrele voastre, dacă aveţi această afinitate, şi atunci veţi avea nevoie de o Extracţie. încă de la primul contact cu acest proces îmi avertizez studenţii că pot să fie atraşi în mod inconştient să lucreze cu un alt student care are probleme psihologice similare şi că energia/entitate poate să-şi schimbe gazda - pur şi simplu, părăsind clientul şi făcându-şi adăpost în vindecător. I-am înmânat cristalul Theresei, care se afla la pământ şi plângea încetişor.
„Aceasta a fost lupta mea întreaga viaţă", a spus ea. „întotdeauna m-am gândit că m-am născut, în mod greşit, femeie."
Am întrebat-o pe Therese cum voia să procedeze cu această entitate.
„Simt că aş vrea să-1 ţin un pic deasupra focului şi să-1 pârjolesc puţin, să-1 fac să simtă o parte din durerea pe care mi-a provocat-o mie, atâţia ani."
I-am cerut Theresei să ţină cristalul în următoarele zile şi să mediteze asupra a ceea ce primea din partea entităţii. Există întotdeauna beneficii auxiliare, pe care o entitate intrusă le oferă clientului. Uneori, este sentimentul scopului, ori o cauză pentru care să lupţi, sau o oglindă distorsionată, în care îşi poate vedea propria reflexie. Două
zile mai târziu, Theresa a venit la mine şi mi-a spus că a înţeles cum o ajuta entitatea. El era sursa propriei sale furii faţă de instituţia Bisericii şi, în multe feluri, faţă de partea masculină. Această furie îi dăduse puterea să-şi crească singură cele două fiice şi să sprijine emoţional femeile din congregaţia ei. Era gata să o ierte şi să-i mulţumească pentru lecţiile valoroase pe care le învăţase. Dacă Therese ar fi încercat să se vindece prin intermediul psihoterapiei clasice, ar fi ajuns la aceeaşi concluzie. Doar că tratamentul psihologic nu oferă o transformare. Entitatea intrusă ar fi rămas confortabil în interiorul Câmpului ei Energetic de Lumină.
în acea seară, am aprins un foc mare. Am chemat străvechii locuitori ai aşezării din canion să vină şi să ia parte la ceremonia noastră. Apoi i-am cerut Theresei să mă însoţească lângă foc şi să-şi ia adio de la această fiinţă care fusese cu ea atâta vreme. Era pregătită să-1 ierte şi 1-a eliberat. Am trecut de trei ori cristalul prin flăcări. Atunci când am aruncat energia din cristal înspre sud, am simţit un glob de foc ieşind din cuarţ. Toată lumea a simţit prezenţa spiritelor cereşti care primeau acest suflet rănit. L-au ţinut cu tandreţe, ca o mamă ce-şi protejează copilul şi l-au condus spre Lumină. De atunci, Therese a devenit ea însăşi un vindecător talentat. A devenit cunoscută în comunitatea creştină şi este foarte solicitată să ia parte la ceremonii maritale şi alte ritualuri de trecere.

Capitolul 9

MOARTE, A FI PE MOARTE SI DINCOLO DE MOARTE

Autobuzul ne-a lăsat într-un loc în care şoseaua prăfuită se intersecta cu o albie secată. De aici, mai aveam de mers două zile pe jos până la casa lui El Viejo, învățătorul lui Antonio, acum în vârstă de peste nouăzeci de ani. Cumva, mentorul meu primise vorbă că bătrânul era pe moarte şi toți studenții săi se adunau pentru a-i onora trecerea dincolo. Antonio mă invitase să-l însoțesc. Am pregătit tot echipamentul necesar: cort, sac de dormit, filtru pentru apă, mâncare uscată şi un aragaz de campanie, toate vârâte în rucsacul meu. Antonio a zâmbit, când a văzut ceea ce consideram eu a fi obiectele de „strictă necesitate" pentru această călătorie. Elşi-a luat doarponcho-ul şi o geantă mică, în care avea qui-noa - nişte grăunțe pe care incaşii începuseră să le cultive, cu secole în urmă. Nici urmă de rucsac ori de sac de dormit. Nu ducea nicio povară pe umăr.
Am ajuns ultimii. El Viejo stătea întins pe o blană, în centru încăperii din coliba de chirpici şi piatră. Peste tot se aflau lumânări, iar mirosul de ceară era puternic. Ultimele raze de soare pătrundeau pe fereastră şi, în această lumină palidă, am văzut chipurile bătute de vânt ale bărbaților şi femeilor care se adunaseră acolo. Cu toții purtau poncho-uri, unii aveau cămăşi şi pulovere, iar alții veşminte țesute manual, cu însemne ale satelor din care proveneau. Cu toții aveau vârste cuprinse între cincizeci şi şaptezeci de ani. într-un colț, un bărbat, cel mai tânăr din grup, cânta la un fluier din bambus. Cu toții aduseseră daruri pentru El
Viejo -flori, pietre medicinale, kero-uri din lemn, vase ceremoniale. Bătrânul urma să treacă dincolo, în acea seară.
M-am aşezat în colț, lângă cântărețul din fluier şi am încercat să devin invizibil, dar Antonio mi-a surprins privirea şi mi-a dat de înțeles că ar trebui să vin alături de el, lângă muribund. El ținea mâna lui El Viejo şi pe chipul bătrânului am putut vedea o bunătate şi o neînfricare cum nu mai văzusem niciodată. Bătrânul a încuvi-ințat, iar Antonio mi-a indicat că mă pot întoarce în colțul meu.
Unul câte unul, fiecare dintre studenții lui El Viejo l-au sărutat pe bătrân. El i-a dat fiecăruia câte o piatră din altarul său şi o binecuvântare. Lui Antonio i-a dat un obiect strălucitor, care, mai târziu, am descoperit că era o bufniță din aur. Străveche. Preco-lumbiană. Probabil transmisă de la profesor la student, vreme de generații întregi. Apoi a inspirat adânc, din greu, iar calmul şi pacea i s-au întipărit pe figură. Când a expirat, mentorul meu şi-a lipit buzele de ale bătrânului, primindu-i ultima respirație şi apoi şi-a atins buzele de femeia de lângă el. în acest fel, respirația lui El Viejo a fost trecută din gură în gură, de jur împrejurul camerei. Apoi, cineva a deschis fereastra şi ultima persoană care a primit respirația a eliberat-o înspre soarele care apunea.
El Viejo era liber.
Viața se încheie cu o ultimă respirație, tot aşa cum începe cu prima. Mulți dintre noi creştem cu ideea că, atunci când murim, mergem în Rai, dacă am fost buni - iar dacă am fost răi, mergem în Iad. Conceptele de Rai şi Iad aparțin strict spațiului european. Pentru şaman nu există un Rai supranatural. Există numai lumile naturale, cu tărâmurile lor vizibile şi invizibile, printre care se găseşte şi lumea Spiritului. De asemenea, în Univers nu există niciun principiu răuvoitor independent. în schimb, trăim într-un Univers binevoitor, a cărui preocupare specială este să ne fie bine. Răul există doar în inimile bărbaților şi femeilor. Nu e o forță externă, prădătoare, de care trebuie să ne apărăm. Atunci când misionarii au început să predice despre Iad, indienii i-au întrebat unde este localizat. Preoții au răspuns că acesta nu se află în lumea vizibilă. Cea mai apropiată analogie pe care şi-au

putut-o imagina pentru a descrie locația Iadului, a fost prin indicarea spațiului de sub pământ. Acest lucru le-a produs confuzie amerindienilor, pentru că ei ştiau că viața vine din pământ.
Pe măsură ce corpul fizic se întoarce în pământ, sufletul se pregăteşte pentru marea sa călătorie spre casă. Atunci când creierul nu mai funcționează, câmpul electromagnetic produs de sistemul nervos central se dizolvă, iar Câmpul Energetic de Lumină se desprinde de fosta sa casă. Când se întâmplă acest lucru, Câmpul Energetic de Lumină se transformă într-un torus translucid, în formă de ou, ce conține cele şapte chakre şi care continuă să strălucească, asemenea punctelor de Lumină, în primele ore de după moarte. Dacă totul decurge bine, această sferă luminoasă - care este esența sau sufletul individului -călătoreşte apoi prin axa Corpului de Lumină, pentru a deveni din nou una cu Spiritul. Aceasta se întâmplă foarte repede, de îndată ce Câmpul Energetic de Lumină este eliberat din corp. Torusul Câmpului Energetic de Lumină se strecoară prin portalul creat de propria axă centrală, asemenea unei gogoşi care se strecoară prin propria gaură.
Atunci când o persoană care moare îşi păstrează conştiința după moarte, intră în Lumină cu uşurință. Mentorul meu compara această Lumină cu răsăritul unei dimineți fără nori - o stare de puritate primordială imensă, întinsă, sfidând orice posibilitate de a o descrie. întunecimea morții, cauzată de dispariția simțurilor, se retrage şi este risipită de Lumina Spiritului.
Oamenii din tribul Huachipayre, din zona de nord a Amazonului, consideră că pot călători în tărâmurile de dincolo de moarte atunci când ingeră *ayahuasca* - o plantă halucinogenă, considerată sacră. în timpul ceremoniei, au adesea viziuni înfricoşătoare despre propria lor moarte. în unele cazuri, descriu cum sunt dezmembrați de un jaguar sau înghițiți de un anaconda uriaş. Odată, pe când lucram cu ei, mi-am simțit fața ciugulită de un vultur uriaş. De fiecare dată ciocul său îmi pătrundea în carne, provocându-mi o durere ascuțită. Multe dintre ritualurile de inițiere din vechime, inclusiv cele ale egiptenilor, grecilor şi sirienilor erau desemnate să-1 poarte pe inițiat printr-un proces similar al morții simbolice, prin care înceta să se identifice cu ego-ul muritor.
în pregătirea mea cu vracii din Amazon, am experimentat ritualuri mortuare complicate, care m-au eliberat de propriul ego. în timpul ceremoniilor cu *ayahuasca,* am fost îngrozit, în moduri care nu mi se păruseră niciodată posibile. Toți demonii imaginabili mi-au apărut în fața ochilor. Corpul meu a fost dezmembrat într-o sută de feluri diferite. Apoi am fost înghițit de o Lumină albă şi am devenit inseparabili. De-a lungul anilor, m-am întors adesea pentru a lucra împreună cu şamanii *ayahuasca* şi, într-o zi, am descoperit că nu mai am nevoie să trec prin stadiul de frică, pentru a experimenta Lumina infinită. în acea seară, Don Antonio s-a întors spre mine şi a spus: „Moartea nu mai trăieşte în interiorul tău. Ai exorcizat-o din tine. Moartea nu te mai poate cere niciodată".
Mentorul meu s-a pregătit întreaga viață pentru această călătorie. Cu puțin timp înainte de a muri, mi-a explicat că etapele călătoriei erau diferite pentru el, ca şaman, față de cineva care nu era pregătit să-şi întâlnească moartea. El se aştepta foarte mult să obțină libertatea, ceea ce e posibil în clipa morții, atunci când apare Lumina Spiritului, în acel moment, mi-a explicat el, percepi răsăritul de parcă te-ai afla în vârful lumii. Eşti mai înalt decât cel mai semeț dintre munți. Răsăritul soarelui nu are loc doar în afara ta, ci îl simți simultan în abdomen în timp ce întreaga Creație se agită în tine. Recunoşti faptul că eşti una cu Lumina răsăritului. Te predai Luminii din jurul tău, eşti înconjurat de ea şi devii una cu ea. în timpul acestui stadiu, întâlneşti ființele de Lumină, vracii care te asistă în clipa în care te abandonezi Luminii. Legendele incaşe spun că suntem cu toții călători printre stele şi că, în acest moment din procesul morții, ne putem îmbarca din nou în marea noastră călătorie prin Calea Lactee.
Dacă persoana nu reuşeşte să recunoască răsăritul ca fiind trezirea propriei conştiințe, soarele continuă să se ridice într-un milion de culori orbitoare, uimitoare. întreaga natură devine vie, într-un spectacol extraordinar de sunet şi lumină. Este ca şi cum prima zi a Creației s-ar desfăşura din nou. în acest stadiu, forțele naturii se manifestă în esența lor pură. Deja, Unicul s-a separat în mai mulți. Apa apare ca lumină fluidă; Pământul apare ca lumină; toate elementele sunt reprezentate în luminozitatea lor şi se unesc în mingi de energie. În acest stadiu avem o a doua ocazie de a ne recunoaşte natura luminoasă, de a vedea că nu suntem separați de lumina orbitoare şi de energiile din jurul nostru. Un şaman care s-a pregătit întreaga viață pentru acest moment poate obține eliberarea prin descătuşarea completă a conştiinței, în timpul primelor două stadii ale morții. Totuşi, alții pot experimenta un moment de totală Iluminare, ca apoi să cadă înapoi în inconştiență. Pentru ei, procesul va trece într-o străfulgerare de lumină orbitoare. Poate nici nu vor realiza prin ce au trecut.

Uraganul morții este atât de puternic, încât mulți oameni devin inconştienți şi se trezesc de abia în cel de-al treilea stadiu al călătoriei. Observăm că avem încă o formă, că suntem bărbat sau femeie, că putem fi tineri şi neafectați de boală. Dar zorii conştiinței au trecut, iar acum ne aflăm în crepusculul zilei. Culorile nu sunt la fel de puternice sau de bine definite, deşi conştienta noastră este semnificativ mai ascuțită. Simțurile noastre obişnuite nu sunt separate unele de altele. Simțim în mod sintetic, în întregimea ființei noastre - şi totul în jurul nostru este viu. în acest stadiu, avem o imagine panoramică a întregii noastre vieți, în care fiecare acțiune, fiecare cuvânt şi faptă ne apar în fața ochilor şi trebuie să dăm socoteală pentru ele.
După procesul de revedere a vieții, ne întâlnim cu cei care au murit înaintea noastră, inclusiv părinți, prieteni şi oameni cărora le-am făcut rău sau pe care i-am rănit într-un fel. Mentorul meu mi-a explicat că acest domeniu are niveluri variate, fiecare dintre ele vibrând la o frecvență mai înaltă decât precedentul. Nivelurile mai joase sunt foarte dense, asociate domeniilor Oamenilor Pietrelor şi Oamenilor Plantelor. Persoanele prinse în aceste domenii trec prin procesul de purificare într-o lume a întunericului, unde nu au ochi cu care să vadă şi nici mâini cu care să simtă. Au doar vag percepția celorlalți. Pentru oameni, acestea sunt domeniile legate de Pământ (cu toate că sunt locuri foarte plăcute pentru Oamenii Pietrelor). Aici ne retrăim durerea şi suferința. Nivelele mai înalte sunt pline de bucurie şi de pace. Ne reîntâlnim cu cei iubiți şi ne încălzim la Lumina Spiritului, până la următoarea noastră reîncarnare. Gravităm în mod natural spre un nivel sau altul, în funcție de felul în care ne-am trăit viața. îi putem vedea pe cei din nivelele de mai jos, dar nu putem fi văzuți de aceştia, şi putem vorbi şi interacționa doar cu cei din nivelul nostru. Cel de-al patrulea nivel este casa noastră spirituală, în care ne întâlnim străbunii şi familiile.
Lumea a cincea este domeniul ființelor de Lumină, care se dedică ajutorării întregii omeniri. Şamanii care sunt maeştri ai călătoriei dincolo de moarte se întorc la acest nivel. Cu mult timp în urmă, când au fost create ritualurile şamanice ale morții, acest nivel era greu de atins. Astăzi, este mult mai accesibil. Au fost trasate cărări de către înaintaşii noştri curajoşi. Profețiile indienilor Hopi şi ale incaşilor vorbesc despre drumul întregii noastre planete către lumea a cincea. Ei se referă la intrarea noastră în domeniile îngerilor. Mentorul meu obişnuia să-mi spună: „Nu ne aflăm aici doar pentru a creşte porumb, ci pentru a creşte zei". Sunt convins că acesta este exact înțelesul vorbelor sale.

ATUNCI CÂND MURIM

Un fenomen extraordinar are loc în momentul morții. Atunci când activitatea neurală încetează, iar creierul se opreşte din funcțiune, între dimensiuni se deschide un Portal. Voalurile dintre lumi dispar, permițând persoanei moarte să intre în lumea Spiritului. Atunci când o persoană are o problemă nerezolvată în această lume, este incapabilă să păşească uşor prin Portal. Parabola biblică a cămilei care trece prin urechea unui ac, mai repede decât reuşeşte un bogat să intre în împărăția Cerului face referire, în acelaşi timp, la dificultățile întâmpinate de cei care şi-au neglijat dimensiunea spirituală, în căutarea mulțumirii materiale. Nu ne putem lua dincolo identitatea noastră lumească.
0 persoană trasă înapoi de bagajul emoțional greu rămâne legată de Pământ. De îndată ce ajunge dincolo, acest suflet trebuie să treacă printr-o vizionare extrem de intensă a propriei vieți. Unii oameni care au avut experiențe la limita dintre viață şi moarte îşi aduc aminte că le-a trecut viața prin fața ochilor - o zi a judecății, foarte detaliată şi clară - chiar dacă experiența a durat doar câteva minute, după timpul pământean. Atunci când persoana nu se întoarce în corpul fizic, revederea vieții poate părea că durează ani întregi, pentru că energiile toxice din Câmpul Energetic de Lumină trebuie arse într-o atmosferă în care există puțin aer, ceea ce face ca această purificare să fie mai dificil de realizat.
După moarte, Câmpul Energetic de Lumină se decuplează de la corpul fizic. Două forțe îl leagă de corp. Prima este câmpul electromagnetic generat de sistemul nervos. Atunci când intensitatea câmpului scade la zero, pe măsură ce activitatea electrică din creier încetează, forța electromagnetică primară ce leagă Corpul Luminos de corpul fizic se dizolvă. Cea de-a doua legătură o reprezintă chakrele, care asigură legătura dintre Câmpul Energetic de Lumină şi coloana vertebrală, în timpul Ritualurilor Finale, eliberăm fiecare dintre cele şapte chakre, separăm Câmpul

Luminos de cel fizic şi sigilăm chakrele, astfel încât sufletul să nu se poată ataşa din nou de corp. Atunci când desprindem chakrele de corpul fizic, ne putem întoarce şi pe Pământ, care a aparţinut întotdeauna naturii - şi în Ceruri, care au aparţinut întotdeauna Spiritului.
De mai multe ori pe când mă pregăteam cu mentorul meu, am avut ocazia de a vizita o casă funerară, pentru a observa Câmpul Energetic de Lumină al unei persoane decedate. De fiecare dată am observat că corpul luminos rămânea conectat de trup, în zona abdomenului. Câteva zile mai târziu, când am vizitat cimitirul, am descoperit corpul luminos încă plutind deasupra mormântului, ataşat de un corp fizic aflat în descompunere, care nu îi mai era casă. La scurt timp după moarte, se deschide o poartă între lumi. Şamanul cu care m-am pregătit credea că, la patruzeci de ore după ultima suflare, acest Portal se închide. Apoi, sufletul trebuie să treacă prin toate planurile în care se purifică cei care nu au murit în mod conştient.

PREGĂTIREA PENTRU PACE

Simt că oamenilor ar trebui să li se permită să moară acasă, unde le e mult mai bine şi unde sunt înconjuraţi de un mediu familiar. în zilele noastre, nu mai este un lucru atât de obişnuit ca oamenii să moară acasă. Adesea, moartea are loc la spital. Mulţi doctori şi multe asistente sunt la fel de năuciţi în faţa morţii, ca şi noi ceilalţi, dar au devenit blazaţi, pentru că zilnic au de-a face cu acest fenomen. Asigu-raţi-vă că personalul spitalului cunoaşte şi respectă dorinţele muri-
bundului şi ale familiei acestuia. Atunci când personalul spitalului nu a primit instrucţiuni explicite de la muribund ori de la apropiaţii acestuia, trebuie să ia toate măsurile necesare pentru a-i prelungi viaţa. Acest mandat legal este desemnat să protejeze spitalul de posibilele procese şi nu să asigure calitatea vieţii muribundului sau a familiei sale.
Dacă o persoană dragă vouă este în spital, odată ce ştiţi că nu se mai poate face nimic din punct de vedere medical, solicitaţi o cameră privată şi deconectaţi toate monitoarele. Asiguraţi-vă că în fişa medicală există instrucţiuni specifice, care indică dorinţa muribundului de a nu fi resuscitat, ori de a se lua măsuri extraordinare pentru a fi readus la viaţă. Instrucţiunile voastre scrise şi hotărârea de care daţi dovadă vor anunţa personalul că nu este nevoie de niciun act eroic.
Atunci când persoana se află în ultimele stadii ale procesului morţii, solicitaţi ca toate injecţiile şi procedurile invazive să fie oprite, cu excepţia medicaţiei care elimină durerea. Procedurile medicale invazive îi pot produce muribundului durere, furie şi confuzie. Dacă sunteţi rudă cu bolnavul, aveţi autoritatea de a instrui medicul să administreze suficiente medicamente pentru atenuarea durerii - dar nu atât de multe, încât cel drag să devină inconştient.
Oamenilor trebuie să li se permită să moară liniştiţi. O moarte în pace este cel mai preţios dar pe care îl putem oferi unei persoane iubite. Simţurile persoanei respective devin mai ascuţite - în special simţul auzului. Chiar şi zgomotele uşoare îl pot deranja, creându-i stări de nelinişte şi confuzie. Faceţi ca această dificilă tranziţie să fie cât mai blândă posibil. în momentul trecerii dincolo, camera în care se află persoana dragă trebuie să fie un templu al păcii. Vorbiţi-i des şi cu iubire. Dacă se află în comă şi chiar după ce a încetat să mai respire, sufletul său vă poate auzi sunetul vocii. Iubirea voastră poate ajunge la ea, în dimensiuni pe care nu vi le-aţi putea imagina niciodată.
Aveţi grijă ca, după moarte, trupul să nu fie deranjat cât mai mult timp posibil. Este un lucru dificil într-un spital, dar, cu ceva creativitate şi ingeniozitate, puteţi să-i asiguraţi cel puţin câteva ore de calm. Câmpul Energetic de Lumină al persoanei decedate are un flux extraordinar, atunci când se desprinde de chakre. Corpul luminos se extinde într-un vârtej de energie şi apoi se contractă violent în corpul fizic, deşi nu îl poate reanima. în Tibet, corpul este vegheat timp de trei zile. Regulile spitaliceşti nu-i permit corpului să rămână neînbălsămat atâta timp, motiv pentru care următoarele proceduri sunt foarte importante. Atunci când tatăl meu a murit, i-am simţit corpul luminos plutind în aer vreme de două zile, până la serviciul funerar, chiar dacă se eliberase de rămăşiţele fizice. Mama mea organizase un serviciu simplu, la o biserică locală, iar la sfârşitul ceremoniei am simţit un vânt uşor trecând peste altar. L-am simţit pe tatăl meu plecând rapid, în Lumină. Când am ajuns la cimitir, o oră mai târziu, am simţit că sicriul era lipsit de energie.

RITUALURILE MORȚII

Am învățat această tehnică de la Dona Laura, în Anzi. Era mai mult decât o soție dăruită şi un şaman priceput: oamenii o căutau adesea pentru experiența ei în a conduce oamenii în lumea Spiritului, împreună cu un alt student de-al ei, am asistat-o ori de câte ori am avut ocazia. într-un asemenea caz, cu peste douăzeci de ani în urmă, am descoperit cât de importante sunt aceste ritualuri.

Menajera auzise că cineva a murit şi Dona Laura ne-a trimis pe mine şi pe Juan în oraş, pentru „ a vedea". Acesta era a doua mea călătorie de acest gen şi nu eram nerăbdător să străbat drumul până la Cusco, într-un autobuz ca o capcană pentru şobolani, de-a lungul unui drum prăfuit, sus, în Anzi. îngrijitorul de la funeraria, *un adolescent, curăța murdăria pe care o aduseseră ceilalți, în timpul zilei. Era aproape miezul nopții şi mai rămăseseră două persoane care se ocupau de serviciul funerar. Juan şi cu mine am privit-o pe cea mai vârstnică dintre cele două femei. Şi-apus un şal negru pe umeri, i-a dat o monedă băiatului şi s-a îndreptat spre uşă. L-am lăsat pe Juan să vorbească. După câteva momente, băiatul ne-a condus în camera în care decedatul stătea întins într-o cutie simplă din lemn, pe care era înscrisă Rugăciunea Domnului. Băiatul a încuviințat şi a închis uşa. Colegul meu a scos din rucsac trei lumânări din ceară de albine şi le-a pus în jurul cutiei din lemn. Am mers înapoi şase paşi, ne-am aşezat pe scaune şi am practicat exercițiul Celei de-A Doua Conştiente. Nici n-am început bine, că Juan a scos un țipăt, speriindu-mă atât de tare încât am sărit de pe scaun. Nu luasem niciodată parte la funeralii şi mă simțeam ciudat să mă strecor aici, pretinzând că sunt o rudă îndepărtată.*

„ Uite", a spus el. Mi-am mijit ochii în direcția sicriului, dar nu puteam vedea decât licărul lumânărilor.

„ Uite cum străluceşte deasupra sicriului!"

Juan era uşor impresionabil, iar eu începeam să mă enervez, pentru că nu puteam vedea nimic. M-am ridicat, m-am apropiat de coşciugul deschis şi am privit cu atenție, aşteptându-mă să văd un bătrân, asemenea celui pe care îl văzusem în vizita anterioară, în schimb, am văzut o fată indiancă, de cel mult doisprezece ani. Avea roşu în obraji şi o rochie nouă, tot roşie. Lacrimile au început să-mi curgă de-a lungul obrajilor. Am îngenunchiat pe strana de alături şi m-am rugat pentru ea, cum ştiam eu mai bine.

„ Să mergem", am spus, pornind spre Juan.

Apoi m-am întors şi am văzut Câmpul Energetic de Lumină, un glob auriu plutind deasupra sicriului deschis. Baza globului era conectată încă de corpul fizic, undeva între inimă şi abdomen.

„Vezi asta?", l-am întrebat pe Juan.

„ Claro", a spus el. Adică, desigur.

„Ce vom face?", am întrebat.

„Nimic", mi-a răspuns Juan.

Mi-a reamintit că Antonio specificase clar că ne aflam acolo doar pentru a studia corpul luminos care se desprinde şi pentru a spune o rugăciune, dacă dorim.

în aventura precedentă, Juan şi cu mine urmărisem o persoană recent decedată până la cimitir şi am putut vedea literalmente cum corpul luminos ieşea din pământ, încă ataşat de cel fizic. Laura ne-a explicat că, atunci când o persoană moare în mod inconştient, corpul său luminos stă încă legat de o formă fizică, lipsită de viață. Un vraci, a mai spus ea, l-ar fi putut ajuta să se desprindă de corpul său fizic.

A fost nevoie de multe rugăminți, dar Juan a acceptat să încercăm să o eliberăm pe fetiță, Juan a lucrat deasupra trupului micuț, deconectând fiecare dintre chakre. Eu am rămas lângă picioare. După câteva momente, am făcut câțiva paşi înapoi şi am privit. Câmpul Energetic de Lumină era acum un glob care pulsa şi strălucea deasupra fizicului, având

aproape o bătaie de inimă proprie. Am dat din cap unul spre celălalt, mulțumiți. Sufletul ei era liber.
Când ne-am întors la casa mentorului, l-am găsit stând la masă şi vorbind încet cu Dona Laura, la lumina unei lumânări. De îndată ce am intrat în cameră, s-au întors spre noi şi ne-au întrebat ce făcusem.
„Nimic", am răspuns noi, la unison.
„Ei bine, am luat o cerveza, o bere, după ce am plecat de la funeralii, am explicat eu, ştiind că Don Antonio era foarte strict în această privință, interzicându-ne băutura.
„Asta nu contează", a răspuns el. Atunci, Laura a întrebat:
„Pe cine ați adus împreună cu voi?"
Sufletul fetei ne urmase până acasă. Antonio şi Laura o puteau vedea plutind deasupra noastră. Dacă Juan şi cu mine învățasem să desprindem Câmpul Energetic de Lumină de corpul fizic, încă nu ştiam ritualurile finale. Antonio ne-a privit cu severitate şi ne-a spus să stăm cu Laura în restul nopții, în timp ce ea o ajuta pe fată să-şi continue călătoria, înapoi în nemărginire.
Ritualurile Morții ajută persoana muribundă să se întoarcă la nemărginire. Un astfel de ritual are trei etape:
1. Recapitularea şi iertarea.
2. Acordarea permisiunii de a muri.
3. Ritualurile Finale.

RECAPITULAREA ŞI IERTAREA

Dorim să ajutăm o persoană iubită să-şi încheie problemele, înainte de a muri. Este la fel de greu să spui „te iert" din lumea Spiritului, iar o persoană vie să audă, pe cât este de greu să spui „te iert" cuiva în vis, iar persoana reală să te audă. Atunci când o persoană îşi încheie conturile cu existența lumească, trece fără eforturi prin do-
meniile de dincolo de moarte. împlinirea vieții este obținută prin recapitulare şi iertare. în acest mod, evenimentele din trecut nu trebuie să fie iertate, în timp ce le trecem în revistă, când ajungem dincolo. Majoritatea relatărilor din literatura despre experiențele la limita dintre viață şi moarte descriu experiențe pozitive. Cu toate acestea, cardiologul Maurice Rawlings a intervievat persoane pe masa de operație, imediat după ce au fost resuscitate şi a descoperit că aproape jumătate dintre ele descriau întâlniri infernale. Rawlings a ajuns la concluzia că mulți oameni au viziuni înspăimântătoare, pe care le reprimă în zilele de după resuscitare. Alți cercetători cred că aceste viziuni pot fi autoinduse. Raymond Moody, unul dintre cei mai importanți investigatori ai experiențelor din preajma morții, susține: Judecata, în cazurile pe care le-am studiat, nu a venit din partea ființei de Lumină, care părea să-i iubească şi să-i accepte oricum pe aceşti oameni, ci mai degrabă din partea persoanei judecate". Noi suntem acuzatul, avocatul, judecătorul şi juriul, în acelaşi timp. Cât suntem de pregătiți să ne iertăm pe noi înşine? Iertarea şi încheierea conturilor, în timp ce suntem încă în viață, reprezintă esența Recapitulării.
Este important ca familia să-şi declare iertarea şi iubirea care nu au fost exprimate în timpul vieții. împăcarea cu familia este esențială, astfel încât persoana să poată pleca în pace. Ați fi surprinşi să aflați puterea vindecătoare a unui simplu „te iubesc", din partea unui părinte muribund către copilul său - ori viceversa. Desigur că nu e întotdeauna uşor. Cu toate acestea, o mulțime de greşeli pot fi reparate prin iertarea acordată la sfârşitul unei vieți.
Recapitularea îi oferă persoanei iubite oportunitatea de a vă spune povestea sa. Această relatare are puteri liniştitoare şi de vindecare. Este echivalentul recapitulării vieții, înainte de a muri efectiv. Recapitularea nu înseamnă un moment pentru învinuiri legate de evenimente trecute. Este un moment pentru a asculta povestea persoanei dragi. Cu cât se face

mai repede Recapitularea şi cu cât revederea vieţii este mai extinsă, cu atât va fi mai uşoară tranziţia. Uneori, este dificil să începi această conversaţie, în special dacă nu ai avut de multă vreme un dialog intim cu persoana dragă. Găsiţi un subiect prin care să deschideţi discuţia. De exemplu, cereţi-i mamei să-şi amintească ziua în care 1-a cunoscut pe tatăl vostru, cum şi-au făcut curte sau cum a fost prima lor întâlnire. Implicaţi-i sentimentele, punând întrebări concrete. Cu ce era îmbrăcat viitorul ei soţ în ziua aceea? Ştia că el este alesul, atunci când 1-a întâlnit? Ascultaţi cu grijă şi puneţi întrebări. Veţi fi surprinşi cât de uşor îşi deapănă cineva povestea, în faţa unei persoane care se arată interesată. întrebaţi persoana dragă despre părinţii săi şi despre copilărie. Unde a mers la şcoală? Cum se îmbrăca? De cine s-a îndrăgostit pe când era la liceu? Cum era viaţa sa de acasă? Conduceţi încet conversaţia spre subiecte mai personale. Pe cine are nevoie să ierte? Amintiţi-i că poate ierta pe oricine, printr-o rugăciune sau o binecuvântare. La urma urmelor, persoana muribundă trebuie să se ierte pe sine şi să ştie că este în întregime iertată de viaţă. La sfârşit, întrebaţi-o cum şi-ar dori să fie ţinută minte. Care sunt poveştile pe care şi-ar dori ca nepoţii ei să şi le amintească despre ea? Recapitularea aduce încheierea socotelilor, prin iertare. Ajutaţi persoana dragă să renunţe la orice sentimente legate de gândul că a nedreptăţit pe cineva, sau că a fost nedreptăţită de către alţii.

în săptămânile de dinaintea morţii tatălui meu, am stat împreună în fiecare zi, iar el mi-a spus povestea vieţii sale. La început a ezitat, dar curând a fost inundat de imagini din trecut. A fost ca şi cum s-ar fi spart un baraj, iar comentariile şi sentimentele au năvălit în voia lor. Am început cu un exerciţiu de imaginaţie ghidată, în care ne-am imaginat stând pe un pietroi uriaş, lângă un râu. Mi-a descris imaginile pe care le-a văzut plutind în jos, pe râu. Mai întâi, apa a fost gri şi murdară. Apoi, după câteva zile, unele scene din copilăria sa au început să se şteargă şi mi le-a descris de parcă le-ar fi văzut într-un vis. Uneori, plângea încetişor. Mai târziu, mi-a vorbit despre un bărbat pe care îl nedreptăţise în timpul adolescenţei, dar la care nu se mai gândise de zeci de ani. L-am încurajat să se simtă iertat şi să îl ierte, la rândul său. în cele din urmă, au apărut imagini cu mama mea şi copiii lor. Şi-a amintit toate acestea în detaliu, înainte de a adormi liniştit. Acesta era un proces intim, împărtăşit de doar noi doi şi totuşi, la sfâr-şit, şi-a chemat întreaga familie şi ne-a spus fiecăruia în parte cât de mult ne iubeşte. Aceasta a fost prima dată când l-am auzit spunând cuiva ,.te iubesc". întreaga sa viaţă dorise să spună acest lucru, dar nu reuşise până atunci.

în cadrul Recapitulării se poate ierta extrem de mult. Dar nu vă aşteptaţi să faceţi miracole şi nu vă gândiţi că, în câteva ore, puteţi obţine vindecarea pe care n-aţi obţinut-o o viaţă întreagă. Oamenii au tendinţa de a muri în acelaşi fel în care au trăit. Este normal ca cel drag vouă să simtă furie, atunci când e pus în faţa propriului sfârşit şi puteţi deveni uşor ţinta resentimentelor sale. Aveţi grijă să nu reacţionaţi, ori să luaţi lucrurile ca pe un atac la persoană. înţelegerea profundă vine adesea mai greu, pe măsură ce cineva se apropie de moarte. De exemplu, înţelegem că am fi putut trăi diferit, am fi putut iubi pe deplin şi am fi putut ierta mai repede. Această furie nu este direcţionată înspre voi, în mod deosebit. Daţi-i ocazia persoanei iubite să-şi exprime sentimentele şi răspundeţi furiei sale prin mângâieri pe corpul fizic şi sprijin moral. Ţineţi-o de mână atunci când plânge ori când îşi exprimă mânia. Fiţi o sursă neclintită de iubire şi sprijin necondiţionat, chiar în timpul unui val de furie. Cu cât persoana iubită este mai dispusă să se ierte pe sine, cu atât mai repede furia ei se va transforma în compasiune.

Dacă starea ei este critică şi nu a fost informată despre acest lucru, aveţi grijă să-i spuneţi. Majoritatea oamenilor ştiu oricum. Ei pot simţi schimbarea de atitudine a celor prezenţi - momente de tăcere, voci şoptite, zâmbete forţate. Este cel mai bine să fiţi direcţi - dar, în acelaşi timp, blânzi şi plini de compasiune. Sinceritatea voastră îi va oferi permisiunea de a se deschide şi de a vă face mărturisiri. Va şti că se poate baza pe voi, pentru că îi spuneţi adevărul.

A OFERI PERMISIUNEA DE A MURI

Poate cel mai important pas din Ritualurile Morţii îl constituie acela de a-i oferi persoanei iubite, permisiunii de a muri. Lăsaţi-o să ştie că nu are niciun motiv să-şi facă griji pentru cei ce rămân în urmă. 0 studentă de-a mea, Diane, stătea lângă mama ei, care de câteva săptămâni era pe moarte. Femeia nu reuşea să se desprindă, în ciuda faptului că avea mari dureri şi nu mai mânca. Diane a efectuat mai multe Iluminări asupra mamei sale şi atât ea cât şi sora ei au început să se ierte şi să-şi

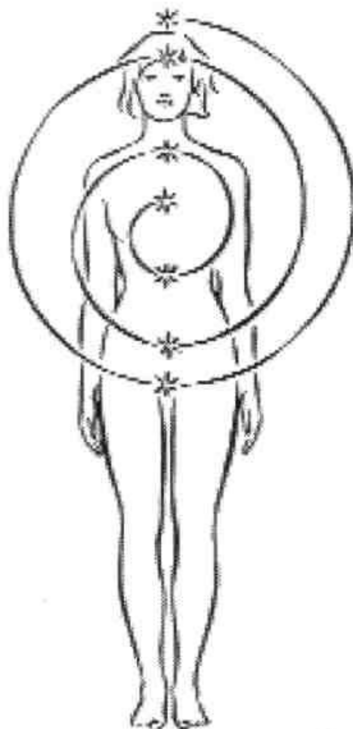
vindece rănile din trecut. în cele din urmă, lui Diane i-a trecut prin minte că ar fi bine ca amândouă să-i spună mamei lor că poate să plece liniştită. în cele din urmă, Diane a spus: „Mamă, suntem aici, cu tine, şi te iubim foarte mult. Vrem să ştii că ne va fi bine. Vom avea grijă una de alta şi vom menține familia unită. Vom păstra în amintire toate momentele frumoase pe care le-am trăit împreună, dar nu vrem ca tu să mai suferi sau să continui să te agăți de viață. Ai întreaga şi deplina noastră permisiune de a muri. Ştii că te vom iubi întotdeauna." Câteva ore mai târziu, mama ei şi-a dat ultima suflare şi a murit în pace.
Fără permisiunea de a muri, persoana dragă se poate agăța de viață luni în şir, chinuindu-se inutil şi creând mare tristețe familiei. Permisiunea trebuie să vină din partea familiei apropiate şi ideal ar fi să existe consens. Dacă se află vreun membru al familie care nu vrea să renunțe, încurajați-1 să-şi exprime totuşi iubirea şi iertarea. Am observat că cei care au avut cele mai mari probleme să-i permită cuiva să moară sunt acele persoane care se tem cel mai mult de propria lor moarte, sau au încă probleme nerezolvate cu muribundul. Trebuie ținut cont de fiecare voce din cameră. Dacă lucrați cu un client, asigu-rați-vă că toate rudele apropiate îşi exprimă sentimentele față de mu-ribund. Ca vindecători, vă puteți adăuga consimțământul, dar țineți minte că permisiunea din partea celor apropiați cântăreşte cel mai mult, chiar dacă acesta e un prieten personal ori un confident şi nu un membru apropiat al familiei.

RITUALURILE FINALE

Nu este nevoie să fiți şaman sau preot, pentru a oficia Ritualurile Finale. Puteți crea oricum un spațiu în care o persoană dragă să fie atinsă de mâna Spiritului. Ritualurile finale cuprind două părți: Procesul de Iluminare şi eliberarea Câmpului Energetic de Lumină. Mulți clienți mi-au spus că, în timpul Procesului de Iluminare, au simțit în jurul lor prezența rudelor decedate, precum şi nişte ființe de Lumină. Este ca şi cum moaşele spirituale din lumea de dincolo s-ar pregăti să primească persoana care moare.
Prin intermediul Procesului de Iluminare puteți crea un spațiu în care persoana iubită să poată avea experiența Grației Divine şi a eliberării. Este uşor să te simți copleşit de ideea că trebuie să parcurgi vindecarea unei întregi vieti, în doar câteva zile. Este încă şi mai covârşitor faptul că persoana iubită este pe cale să moară. Cu toate acestea, amintiți-vă că nu este niciodată prea târziu pentru vindecare. Atunci când moartea devine un eveniment imediat, ne dăm seama că nu e timp de pierdut. Nu mai există o zi de mâine, în care să ne ocupăm de vindecarea pe care am amânat-o întreaga viață. Un prieten, care este preot romano-catolic, mi-a spus odată că cea mai importantă confesiune este cea a muribundului, pentru că este cea mai sinceră. Veți afla că această vindecare reprezintă cea mai puternică experiență a vieții voastre.
Este cel mai bine să începeți Procesul de Iluminare cu ceva timp înainte de moartea persoanei dragi, deoarece poate fi nevoie de mai multe sesiuni, pentru a curăța energia toxică din jurul unei vieți întregi de înregistrări. Nu vă temeți că veți prelua reziduurile toxice care aderă la chakrele persoanei, pentru că acestea sunt arse şi transformate în Lumină. Nu vă aflați în niciun fel de pericol. Procesul are loc la nivel energetic şi nu psihic, astfel că aceste energii nu apar ca furie şi resentimente.
în cazul în care credințele religioase ale persoanei dragi nu-i permit să experimenteze o Iluminare, nu o forțați. Nu vă aflați acolo pentru a converti pe cineva la credințele voastre. Sunteți acolo pentru a ajuta persoana să descopere puterea, calea şi forța spirituală, de a se îmbarca în cea mai mare călătorie a vieții sale. îmi aduc aminte că l-am asistat pe tatăl unui prieten, un bărbat foarte religios, care trecuse de optzeci de ani. Atunci când prietenul meu i-a explicat procesul de vindecare pe care îl practicasem, tatăl 1-a privit neîncrezător. Bătrânul i-a mulțumit fiului, dar 1-a anunțat că preotul său venea în fiecare zi în camera de spital, pentru a se ruga împreună, iar acest lucru îi era suficient. Tatăl său era un om umblat şi am început o conversație despre o pădure peruviană, pe care o vizitase în tinerețe. Am început să povestim despre pădurile amazoniene. A adormit după câteva minute de conversație. în cea de-a treia vizită, l-am întrebat dacă l-ar deranja să mă rog împreună cu el. Mi-a făcut semn că este în regulă, aşa că i-am luat mâna şi am închis ochii pentru rugăciune. Observasem că soția lui era singura persoană care îl atingea. Toți copiii păstrau distanța, chiar şi când luau parte la conversații animate. Era ca şi cum s-ar fi temut că moartea este contagioasă şi nu

voiau să rişte să se infecteze prin contactul fizic. De fiecare dată când închideam ochii pentru a ne ruga, el îmi lua mâna şi adormea în câteva minute.
Este esențial să obțineți permisiunea persoanei iubite, înainte de a efectua o Iluminare sau orice altă parte a Ritualurilor Morții. Tatăl prietenului meu mi-a dat permisiunea de a mă ruga împreună cu el. A fost tot ce mi-a trebuit pentru a efectua o Iluminare. Ar fi fost greu să ajung cu mâinile în spatele capului său, pentru a atinge punctele de aprofundare şi de eliberare, pentru că patul de spital era lipit de zid. Am efectuat Iluminarea stând într-o parte, ținându-1 de mână, pur şi simplu, şi cerându-i în tăcere minții sale să activeze punctele de aprofundare, ori de câte ori apăsam un anumit punct de pe mâna sa şi să activele punctele de eliberare, atunci când apăsam un alt punct. Clientul meu era gata să participe la propria-i vindecare. Mintea sa s-a conformat rapid, făcând legătura luminoasă necesară dintre punctele din mână şi partea dorsală a capului.
Punctele de la încheietura mâinii asupra cărora lucrez se află pe aceleaşi meridiane de acupunctura ca şi punctele de aprofundare şi de eliberare. Punctele de aprofundare de la mână sunt localizate în afara încheieturii, pe cuta creată de îmbinare. Punctele de eliberare sunt localizate la aproximativ 2,5 cm deasupra încheieturii, deasupra şi dedesubtul brațului. Am deschis chakra asupra căreia lucram şi am închis-o atunci când am terminat. Tatăl prietenului meu se trezea după fiecare Iluminare şi îmi spunea cât de bine dormise şi ce visase. Mi-am învățat prietenul să oficieze Riturile Finale asupra tatălui său, pentru că eu trebuia să plec. La întoarcere, am aflat că bătrânul a murit în timpul somnului.
Procesul de Iluminare aprinde energia din chakre şi şterge înregistrările din Câmpul Energetic de Lumină. Acest lucru alină procesul de revedere a vieții în lumea Spiritului, pentru că mare parte din încărcătură a fost eliminată din amintirile emoționale. De vreme ce veți Ilumina toate cele şapte chakre, nu aveți nevoie să faceți un test pentru a descoperi o chakră compromisă. Atunci când ați curățat reziduurile din prima chakră, echilibrați-o prin rotirea în sensul acelor de ceasornic şi treceți la chakra a doua, urmând acelaşi protocol în Pro-
cesul de Iluminare. Probabil că nu veți reuşi să Iluminați toate cele şapte chakre, într-o singură sesiune - procesul poate fi îndelungat.
Corpul ştie cum să moară, în acelaşi fel în care ştie cum să se nască. în nouă din zece cazuri, Câmpul Energetic de Lumină se întoarce uşor în lumea Spiritului. în mod similar, nouă din zece naşteri sunt lipsite de complicații.
în timpul unei naşteri, un caz din zece nu prezintă un nivel de risc şi chiar şi naşterile naturale sunt în general planificate să aibă loc într-un spital, sub supraveghere medicală. Desprinderea chakrelor în timpul Ritualurilor Finale este necesară doar atunci când procesul nu survine în mod natural. Acestea sunt ritualuri pe care le veți efectua după moartea persoanei. Eliberați Câmpul Energetic de Lumină şi sigilați chakrele imediat după moarte, astfel încât corpul luminos să nu reintre în cochilia fizică sau să devină contaminat de reziduurile energetice din corp.

SPIRALA CHAKRELOR PENTRU RITUALURILE FINALE

1. Deschideți Spațiul Sacru, invocând toate cele patru direcții, Cerul şi Pământul (a se vedea Capitolul 6).

2. Extindeți corpul luminos deasupra voastră şi a persoanei. Este important să lucrați în cadrul acestui spațiu de două ori sacru. Spațiul Sacru protejează persoana de energiile exterioare care distrag. Legendele oamenilor din pădure spun că, în momentul morții, fantomele flămânde ale tuturor celor pe care i-a rănit ori jignit muribundul se adună la patul acestuia şi îşi cer partea. Ei îl urmează pe decedat, până când şi-au atins scopul. Eu prefer să interpretez aceste fantome flămânde ca pe nişte demoni psihici, ce reprezintă toate problemele noastre neterminate din trecut. Iată de ce e atât de important să ne încheiem conturile cu viața. Când facem acest lucru, fantomele flămânde dispar. Iertarea le dizolvă, pur şi simplu. Atunci când vă extindeți câmpul luminos asupra persoanei dragi, creați o insulă a liniştii, în mijlocul unei furtuni. în această insulă, rudele care au murit şi vindecătorii din lumea Spiritului asistă muribundul. Şamanii din partea de nord a Amazonului au o vorbă: scopul întregii lor pregătiri este de a învăța cum să părăsească această viață, vii. Asta nu înseamnă că ei intenționează să-şi ia corpurile fizice cu ei, ci că doresc să-şi mențină conştiința intactă în timpul călătoriei.

3. **După ce persoana încetează să respire, decuplați cha-krele.** în mod ideal, această etapă ar trebui efectuată imediat după moartea persoanei şi, în orice caz, nu mai târziu de patruzeci de ore de la ultima suflare. Imediat după moarte, chakrele încep să emită fire luminoase care le-au conectat cândva la evenimentele din trecut. Ritmul lor se schimbă. Creşterea frecvenței şi vibrației fiecărei chakre poate fi simțită. Chakrele încep să se desprindă de corp, dar sunt stingherite de reziduurile din interior.

Pentru că energia chakrelor se schimbă foarte rapid, le desprindem urmând un anumit tipar, începând cu chakra inimii. Puneți-vă mâna pe chakra inimii persoanei, apoi învârtiți cu degetele în sensul

invers acelor de ceasornic de trei sau patru ori, pentru a descolăci acest centru. Continuați cu plexul solar, apoi la gât, după care la chakra a doua, apoi la a şasea, la chakra rădăcină şi, ultima, chakra coroană, în paşii descrişi mai jos. Pe măsură ce desprindeți chakrele, imaginați-vă creând o mare spirală, cu inima în centru. Urmați aceşti paşi, cu grijă.

4. **Desenați cu mâna arcul unei spirale, pe măsură ce treceți la a treia chakra, sau plexul solar, repetând procedura de mai sus.** Atunci când ați descolăcit chakra a treia, întoarceți-vă la inimă, simțiți chakra şi retrasați arcul spiralei în jos, până la a treia chakra şi în sus, la chakra gâtului.

5. Repetați cu fiecare chakra în parte, întorcându-vă la inimă, după ce deconectați fiecare centru energetic. Ultima chakra pe care o eliberați va fi coroana. Până acum ați desenat de mai multe ori o spirală mare, deasupra corpului. Câmpul luminos al persoanei dragi poate ieşi prin oricare dintre cele şapte chakre.

6. împingeți energie prin picioarele persoanei, pentru a „a da un imbold" corpul luminos şi al elibera. Puneți-vă palmele pe tălpile persoanei, astfel încât palma dreaptă să stea pe talpa stângă şi invers. Vizualizați cum energia iese din mâinile voastre şi intră în trup. Câteodată, Câmpul Energetic de Lumină aderă la chakre, chiar şi după ce acestea au fost descolăcite. Acest pas împinge Câmpul Energetic de Lumină şi îl eliberează de corp. în majoritatea cazurilor, corpul luminos iese imediat după desprinderea chakrelor, iar efectuarea acestui pas, ori a următorului, devine inutilă.

7. **Desenați corpul luminos.** Mutați-vă la capul persoanei şi țineți-1 pe palme cu blândețe, vreme de câteva clipe, transmițându-i că poate pleca liniştită. Spuneți-i că totul e în regulă şi că o iubiți. Țineți minte că vă poate încă auzi. Rostiți aceste cuvinte cu blândețe, dar cu fermitate. Retrageți-vă mâinile, exercitând o presiune uşoară asupra capului ei şi extrageți corpul luminos prin chakra coroană. Veți simți o descărcare uriaşă de energie, atunci când Câmpul Energetic de Lumin-ă se va elibera din corp. Un student mi-a declarat că el şi frații săi au trecut de la disperare la lacrimi de bucurie, atunci când Corpul Luminos al mamei lor a devenit liber. întreaga cameră s-a umplut cu o pace pe care nu şi-au putut-o explica.
Corpul luminos nu iese întotdeauna prin coroană, ci prin chakra rea mai pregătită. Am văzut cazuri în care corpul luminos a plecat prin a doua chakră, sau prin chakra inimii.

8. Sigilați chakrele, făcând semnul crucii cu degetul mare deasupra fiecărui centru.
Sigilarea chakrelor nu lasă corpul luminos să se mai întoarcă la corpul fizic, lipsit de viață. Pentru aceasta, puteți folosi apă sfințită ori uleiuri esențiale. Țineți minte că simbolul crucii este anterior creştinătății. El reprezintă sigilarea unei uşi, într-un corp fizic ce nu va mai fi niciodată folosit.

In tradițiile creştine, putem găsi o practică asemănătoare, asociată cu ritualurile morții, numai că sensul ei a fost de multă vreme uitat. Preotul unge cu ulei fruntea şi inima, făcând semnul crucii deasupra lor, cu apă sfințită. Este sigur că nu-şi dă seama că prinde captiv Câmpul Energetic de Lumină în corpul fizic, legând spiritul de materie, într-o cochilie lipsită de viață. Atunci când se întâmplă acest lucru, persoana poate continua să se identifice cu trupul fizic, intrat în descompunere. Dacă face parte dintre cei 10% care nu s-au întors în lumea Spiritului în mod natural, s-ar putea să nu se elibereze până când corpul nu se descompune în întregime şi nu mai există materie de care corpul luminos să adere.

Am oficiat Ritualurile Morții pentru prima dată - în afara ocaziilor în care l-am asistat pe mentorul meu - atunci când mi-a murit tatăl. Când a intrat în comă, mă aflam împreună cu el. Sora mea, mama şi cu mine am rămas de veghe lângă pat, ținându-1 de mână zile întregi şi spunându-i că este iubit, că se va afla în siguranță, că nu trebuie să îşi facă griji pentru noi. La sfârşitul uneia dintre aceste sesiuni, sora mea şi cu mine am ieşit pentru a ne lua ceva de mâncare. La întoarcere, am văzut că încetase să mai respire. Un tânăr preot romano-catolic stătea lângă pat, efectuând ritualurile finale. L-am scos cu blândețe din cameră şi am încuiat uşa. Pe când desprindeam chakrele tatălui meu, am observat cum corpul luminos

i-a iest prin inimă. De îndată ce chakrele au fost eliberate, corpul său luminos s-a desprins de trup. N-a fost nevoie decât să-i transmit un val de iubire prin tălpi. Atmosfera din cameră s-a schimbat. Am simţit o pace pe care am asociat-o mai mult cu catedralele, decât cu spitalele. Mama a încetat să mai plângă şi toţi trei ne-am îmbrăţişat. Am simţit prezenţa tatălui
meu în cameră şi faptul că se eliberase de durerea îngrozitoare în care se afla de un an. I-am sigilat chakrele, am deschis uşa şi l-am invitat pe tânărul preot să-şi încheie ceremonialul.

AJUTORUL SPIRITUAL

Vindecătorul trebuie să ofere asistenţă spirituală muribundului, într-o manieră cât mai discretă. Ţineţi minte că toată lumea din jurul vostru are nevoie de vindecare, şi nu doar muribundul. Câteodată, familia va dori să vă asumaţi rolul de lider, pur şi simplu pentru a evita să aibă de-a face cu moartea. Aveţi grijă să nu fiţi prinşi în această situaţie neplăcută. Cea mai importantă sarcină a vindecătorului este de a menţine Spaţiul Sacru. în timpul procesului morţii, fiecare sentiment este amplificat. Evenimentele dureroase din trecut, confuzia morţii şi suferinţa membrilor familiei din cameră nu fac decât să amplifice haosul. Atunci când menţineţi o persoană dragă în Câmpul vostru Energetic de Lumină, creaţi o oază de pace. în acest calm, este posibil ca muribundul să-şi revină, să-i recunoască pe cei dragi şi să descopere vindecătorii întru Lumină, care îl aşteaptă de partea cealaltă.

MOARTEA ***SIMBOLICĂ***

Şamanii învaţă călătoria de dincolo de moarte, prin intermediul Zborului Spiritului. Ei cred că este important să înveţi calea către nemărginire acum, cât încă mai avem un trup la care să ne întoarcem. Ei efectuează ritualuri în care mor în mod simbolic şi călătoresc în lumea de dincolo de moarte, unde primesc daruri vindecătoare, încărcate cu putere. Practicând Zborul Spiritului (în vest este numit experienţă în afara corpului) şi meditaţia, vraciul învaţă harta vieţii de dincolo. De partea cealaltă a vieţii, ei descoperă doar viaţă. Călătoria dincolo de moarte a devenit un simbol arhetipal al transformării şi se găseşte în fiecare cultură din lume. Această călătorie într-o realitate Divină este ilustrată de Hristos, care şi-a petrecut trei zile printre morţi, înainte de a reapărea pe Pământ.

Tradiţiile orale are indigenilor abundă în poveşti care descriu provocările cărora le face faţă cel pornit în călătoria către Lumină.

Aceste teste conţin întâlniri cu figuri demonice, monştri cu mai multe capele, vârcolaci, fantome şi năluci - pe scurt, toate personajele din-tr-un coşmar îngrozitor. Mitologia ne furnizează nu doar descrieri detaliate ale acestor întâlniri, dar şi strategii folosite pentru a le rezolva. Dacă studiaţi poveştile cu atenţie, veţi descoperi că eroul obţine succesul schimbându-şi conştienta şi nu prin bătălie. Atunci când Hercule s-a întâlnit cu Hidra, şarpele cu mai multe capete, a descoperit că, de fiecare dată când tăia un cap, răsăreau alte două. Un şaman din Amazon mi-a povestit despre întâlnirea sa cu o anaconda gigantică, în timpul unui Zbor al Spiritului. Oricât de repede fugea, şarpele continua să câştige teren. în cele din urmă, a ajuns în faţa lui şi şi-a deschis gura ca o caver-nă. Şamanul a văzut cerul gurii animalului şi a fost convins că acesta îl va devora. în acest moment, tremurând de frică, a sărit în gâtul anacondei şi a fost înghiţit de marele animal. Corpul lui a fost strâns, până când toate oasele i s-au frânt. Apoi a descoperit că era capabil să vadă prin ochii şarpelui şi să simtă textura pământului de sub burta animalului. Şi-a încheiat călătoria sub forma uriaşului şarpe, iar acum animalul îl ghidează, ori de câte ori porneşte în Zborul Spiritului.

Fiecare religie are o lucrare ce descrie călătoria dincolo de moarte, însoţită de instrucţiuni despre felul în care poţi obţine eliberarea şi detalii despre ce anume vei găsi, când vei ajunge acolo. Cele mai cunoscute sunt scrierile din Cartea Tibetană a Morţilor, care, asemenea omoloagei sale egiptene, este preţuită nu doar pentru descrierea detaliată a lumii Spiritului, ci şi pentru că revelează secretul vieţii. Hărţile sunt folositoare în moarte, dar ne ajută mai mult să înţelegem misterul de a fi vii. Odată ce înţelegem continuitatea vieţii prin eternitate, obţinem eliberarea. Moartea încetează să ne bântuie şi descoperim un Eu care sălăşluieşte în nemărginire.

EPILOG

Machu Picchu a fost construit de Pachacutek, cel de-al nouălea rege incaş, care a condus un imperiu de dimensiunile Statelor Unite. Numele său înseamnă „înnoitorul lumii" şi întruchipează esența profețiilor incaşe, care anunță perioada de reînnoire de la sfârşitul timpului, *sau pachacuti.* Cuvântul *pacha* în limba incaşilor înseamnă „Pământ" sau „timp". *Cuti* semnifică „a întoarce cu susul în jos". *Pacha-cuti,* prin urmare, se referă la un timp de mari răsturnări pe Pământ. Ultimul pachacuti a avut loc odată cu sosirea conchistadorilor spanioli, atunci când lumea indienilor a fost întoarsă cu susul în jos, iar ordinea a fost înlocuită de haos. Regii şi şefii au fost ucişi, vracii au fost transformați în sclavi, iar indienii au fost puşi să lucreze din greu, pe plantații şi în mine. *Următorul pachacuti,* conform şamanilor incaşi, a început deja, iar momentele de răsturnare şi haos caracteristice acestei perioade vor dura până în anul 2012. în acest timp, lumea va fi din nou întoarsă pe dos. Paradigma prădării şi jefuirii Pământului de către civilizația europeană se va sfârşi, iar calea oamenilor Pământului va reveni. Conchistadorul va muri de propria-i sabie. Pământul îşi va recăpăta echilibrul.

Pentru incaşi, acest *pachacuti* înseamnă sfârşitul lumii, aşa cum o cunoaştem. Chiar dacă profețiile menționează posibilitatea unei distrugeri totale, ele promit, de fapt, zorii unui mileniu de pace, care începe după această perioadă haotică. Un lucru foarte important pentru şamani este că profețiile vorbesc despre o ruptură a „materialului" din care e alcătuit timpul - o fereastră în viitor, prin care o nouă specie umană îşi va face apariția. Don Antonio obişnuia să spună că *Homo sapiens* a dispărut şi că un nou om, *Homo luminus,* se naşte chiar în acest moment, pe planeta noastră. Interesant este faptul că mentorul meu credea că evoluția are loc în cursul generațiilor - nu între generații, aşa cum cred biologii. Aceasta înseamnă că *noi* suntem acel om nou. Noi suntem cei pe care i-am aşteptat. întrebarea nu mai este dacă putem face un salt înspre ceea ce devenim, ci dacă îndrăznim să-1 facem. Don Manuel Quispe a ajuns la o perspectivă cu adevărat globală. El a înțeles că destinele oamenilor de pe Pământ sunt întrețesute. El credea că profețiile incaşilor - ca şi ale indienilor Hopi ori ale maiaşilor - se aplicau la oamenii de toate culorile şi la toate națiile. Ele aveau ca fundament *munay* - puterea absolută a iubirii.

De-a lungul anilor, Don Manuel m-a primit la cele mai private ceremonii ale sale. îmi aduc aminte că l-am întâlnit pe cel mai bătrân vraci incaş - echivalentul lui Dalai Lama - în timpul unei ceremonii de lângă Cusco. Stăteam într-o ruină incaşă, înconjurați de piscuri care se înălțau la peste un kilometru şi jumătate deasupra noastră, deşi ne aflam deja la o altitudine de trei mii trei sute de metri. Şamanul a ținut trei frunze de coca între degete şi a început să se roage. Şi-a suflat rugăciunile în frunze şi a chemat spiritul munților şi al Mamei Pământ. Aveam senzația că piscurile acoperite cu zăpadă erau prezente la ceremonia noastră. Brusc, nu se mai aflau în jur şi deasupra mea, ci chiar lângă mine - sau poate că eu mă aflam lângă ele, în văile lor verzi. Vraciul credea că

ceremoniile de vindecare şi cunoaşterea băştinaşilor Indio aparţin întregii planete. Acest lucru mi-a fost clarificat în timpul unei expediţii la muntele sfânt, Ausangate.
Ne aflam la Pachanta Pampa, pregătindu-ne pentru ultima porţiune de drum până la tabăra noastră, aflată la patru mii două sute de metri. în următoarele şase zile, aveam să trăiesc, să mănânc şi să iau parte la ceremonii, alături de înţelepţii incaşi. Muntele Ausangate se află la aproximativ şase mii şapte sute de metri deasupra nivelului mării şi este cunoscut drept „muntele învăluit în furtună". Coborârea noastră a avut loc în iulie, în mijlocul iernii din America de Sud. Potrivit legendei, norii care învăluie muntele continuu dispar, atunci când şamanii vin pentru ceremonie la *huaca,* un loc al puterii, aflat chiar în inima muntelui.
„Trebuie să acoperi ochii calului, înainte de a te urca pe el", mi-a explicat indianul, într-un amestec de spaniolă şi Quechua. „Se sperie uşor." M-am uitat la calul meu, niţel mai mare decât un ponei şi la bandana care îi acoperea ochii, apoi am murmurat în barbă: „Fir'ar să fie!" „E un tal bun", a continuat indianul, observându-mi ezitarea. „Mic, dar bun. Caii mari îşi dau sufletul, la această altitudine." Am ridicat privirea şi n-am văzut niciun petic de albastru pe cer. De fapt, arăta de parcă urma să ningă dintr-un moment într-altul. Nu părea ziua mea norocoasă. M-am întors către bărbatul care îmi ţinea calul şi am spus: „Cred că voi merge pe jos. *Muchasgracias."*
Huaca sunt locuri sfinte, dar periculoase, unde voalul dintre lumi se subţiază, unde percepţiile obişnuite despre timp şi spaţiu devin şterse. Există locuri unde *causay* - energia originară a Creaţiei -se scurge în lumea noastră, unde şamanii pot influenţa evenimentele care au avut loc în trecut şi unde pot citi destinul. Cele mai puternice *huaca* incaşe se află pe Muntele Ausangate. în fiecare an, şaptezeci de mii de pelerini - mulţi dintre ei vraci, atât femei, cât şi bărbaţi - se întâlnesc pe acest munte, pentru cea mai mare sărbătoare indiană din continentele americane, Collor R'iti, Sărbătoarea Stelei Zăpezii. Festivitatea se ţine în zona „publică" a muntelui. Noi mergeam în inima muntelui, într-o locaţie de la picioarele gheţarului cunoscut doar de Don Manuel şi de alţi câţiva înţelepţi. Mergeam să fim martori la citirea profeţiilor incaşe, despre vremurile ce vor veni.
La patru mii două sute d metri, fiecare pas este o meditaţie. După ce am mers trei ore pe jos, am regretat că nu am luat calul, fie el şi legat la ochi. Binecuvântarea neaşteptată a reprezentat-o faptul că am mers pe jos împreună cu peste cincizeci de şamani. Alături de mine se afla Don Emanuel. El mi-a explicat că incaşii nu merg pe cai. „Sunt spanioli", a spus. Ceilalţi membri ai grupului o luaseră pe un drum mai lung, potrivit pentru cai. Noi am luat-o pe o cărare ce ne obliga să intrăm până la genunchi în râuri reci ca gheaţa. Cizmele mele cu membrană Gore-Tex erau ude şi, pentru că scârţâiau la fiecare pas, femeile râdeau şi arătau că sandalele lor, făcute din benzi de cauciuc, erau mult mai bune. Se uscau rapid la aer.
„Noi am trăit în munţi de la începuturile timpului", a explicat Manuel, „chiar de dinainte de fondarea oraşului Cusco. După ce Nau-pa Runa, fiinţele de dinainte de lume, au fost izgonite de Copiii Soarelui, înaintaşii noştri şi-au făcut adăpost pe vârfurile munţilor. întotdeauna am trăit cu *apus,* munţii sacri." în timpul cuceririi spaniole, un grup de şamani incaşi s-a întors în înălţimile munţilor, pentru a scăpa de Biserică şi de conchistadori. Vreme de secole întregi s-a crezut că sunt o legendă, un mit din trecutul îndepărtat. Apoi, în urmă cu aproape cincizeci de ani, au coborât la sărbătoarea Collor R'iti şi au fost recunoscuţi de vraci, ca fiind ultimii Copii ai Soarelui. Legenda spune că, atunci când au apărut pentru prima dată, purtându-şi poncho-urile cu emblema regală a Soarelui, marea de oameni s-a împărţit în două pentru a le face loc, iar înţelepţi i-au întâmpinat spunând: „Vă aşteptăm de cinci sute de ani".
Atunci când l-am întrebat pe Don Manuel de ce au coborât din munţii lor înalţi, mi-a spus că acest lucru fusese prevăzut în profeţii. Vreme de cinci sute de ani au privit ce au făcut conchistadorii - cum au poluat râurile, au construit oraşe, au determinat schimbarea vremii şi alte semne. Mi-a explicat că lor li se încredinţase o profeţie care anunţa sfârşitul timpului. „Oricine poate fi prezicător", a explicat Don Manuel. „Noi a fost păstrătorii unor procese şi ritualuri care explică cine devenim ca oameni, ca planetă. Aceste procese nu aparţin doar indienilor, ci întregii lumi. Sunt cunoscute drept *mosok karpay,* ritualurile vremurilor ce vor veni."

I-am cerut lui Don Manuel să-mi explice în ce constau aceste procese. „Profețiile noastre sunt înscrise în piatră", a spus el. „Noi nu avem un limbaj scris, aşa cum aveți voi. Noi avem doar țesăturile şi pietrele noastre. Dacă înțelegi Machu Pichu şi pietrele din acel oraş străvechi, atunci înțelegi Cusco. Machu Picchu este o miniatură a lui Cusco. Dacă înțelegi Cusco, înțelegi întregul imperiu incaş." în acel moment, a făcut o pauză şi am profitat de prilej, pentru a mă sprijini de un bolovan, ca să-mi trag suflarea. Ne aflam la mai bine de un kilometru depărtare de Azulcocha, tabăra noastră de la Laguna Albastră, din inima muntelui. în jurul nostru se aflau *apachetas,* stive din pietre de rugăciune, construite de pelerinii care făcuseră aceeaşi călătorie ca şi noi. Pietrele fuseseră aşezate cu grijă unele peste altele, creând turnuri înalte de până la doi metri. Bolovanul de care mă sprijineam avea una dintre aceste *apachetas* deasupra, iar Don Manuel mi-a arătat că marcau intrarea într-un spațiu interior, inima muntelui. El s-a
lăsat pe vine lângă mir? şi şi-a deschis *mesa,* colecția de pietre şi obiecte încărcate cu putere, pe care fiecare şaman le poartă cu el. „Dacă înțelegi *mesa",* a spus el, desfăcând cu grijă bocceluța şi scoțând la iveală pietrele dinăuntru, „înțelegi Machu Picchu şi profețiile".
Şamanul îşi câştigă *mesa* în decursul propriei vindecări. Fiecare piatră reprezintă o rană care a fost transformată într-o sursă de înțelepciune şi curaj. în acest proces, el îşi curăță înregistrările kar-mice din Câmpul Energetic de Lumină şi reziduurile toxice care îi blochează chakrele. Eliberat din strânsoarea înregistrărilor trecutului, el poate fi informat de ceea ce va deveni. Din chakrele sale pornesc fire luminoase care deschid „textura" timpului şi se ancorează în nemărginire. Prin aceste fire de lumină curg înțelepciunea şi învățăturile despre trecut şi viitor. Şamanul îşi aminteşte poveştile străvechi şi pe cele care nu au fost spuse încă. îşi poate construi un corp care îmbătrâneşte, se vindecă şi moare în mod diferit. Poate deveni un incaş, un copil al soarelui, *Homo luminus.*
Sfârşitul tiraniei exercitate de timp... Toate religiile din lume vorbesc despre asta. în iudaism, Mesia va veni la sfârşitul timpului. în creştinism, timpul s-a încheiat o dată cu venirea lui Hristos şi se va închide din nou, la sfârşitul timpului, când,, viii şi morții se vor ridica şi vor fi judecați". Este interesant cum toate presupun că timpul se scurge într-o singură direcție, că sfârşitul timpului este ceva care se va întâmpla atunci când vom rămâne fără minute şi secunde.
Eu am descoperit că, pentru Antonio, Laura, Manuel şi ai lor, apaşi afară din timp este un proces şi nu ceva care se va întâmpla într-un viitor îndepărtat. Ingredientul său cheie îl reprezintă Procesul de Iluminare. în loc să țină deschis un Spațiu Sacru, vreme de câteva minute şi să aducă energia causay pentru vindecare, ei intră în spațiu şi se întorc la sursa pe care o numesc texemuyo. *Prietenul meu, preotul iezuit, m-a tot bătut la cap să-l iau cu mine la această ceremonie, dar am refuzat. Aici, şamanul îşi regăseşte acel Sine care nu a părăsit niciodată Grădina Edenului, care încă vorbeşte cu Dumnezeu, care nu moare. Sunt lucruri destul de greu de acceptat. Toată lumea aşteaptă eternitatea, iar şamanii spun: „Ce zici de diseară?"*
Problema cu timpul, aşa cum îl cunoaştem noi, o reprezintă faptul că este legat de cauzalitate. Cauză şi efect. Cine sunt eu astăzi este rezultatul a ceea ce s-a întâmplat ieri, sau în urmă cu zece ani. Printre blestemele care vin alături de cauzalitate se numără psihologii. Aceştia culeg buruieni care au fost semănate în timpul copilăriei noastre, rupând frunzele şi tăind tulpinile, dar fără să smulgă vreodată rădăcinile. Ei continuă să recolteze patologie, uitând să planteze semințele posibilităților viitoare. Cauzalitatea te condamnă la banal şi obişnuit.
Mă interesează această idee a relațiilor noncauzale. Antonio spune că el a fost cel care ne-a orchestrat întâlnirea. A susținut că ar fi fost imposibil să-l găsesc doar privind. în cinci sute de ani, conchistadorii şi misionarii nu l-au găsit - după cum nu i-au găsit nici pe oamenii lui - aşa că cine mă credeam eu, ca să reuşesc

acest lucru."!
Seara aceasta este tocmai bună pentru a paşi în afara timpului. Nemărginirea este răbdătoare şi la fel şi infinitul.

Jurnale

CUPRINS